

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2011
VI. volební období

410

Vládní návrh

na vydání

zákona

V l á d n í n á v r h

ZÁKON
ze dne 2011

o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

GENERÁLNÍ INSPEKCE BEZPEČNOSTNÍCH SBORŮ

Hlava I

**Postavení a působnost Generální inspekce
bezpečnostních sborů**

§ 1

(1) Zřizuje se Generální inspekce bezpečnostních sborů (dále jen „inspekce“), která je ozbrojeným bezpečnostním sborem.

(2) V čele inspekce stojí ředitel inspekce (dále jen „ředitel“), kterého jmenuje a odvolává¹⁾ na návrh vlády a po projednání ve výboru Poslanecké sněmovny příslušném ve věcech bezpečnosti předseda vlády, jemuž je ředitel z výkonu své funkce odpovědný.

(3) Úkoly inspekce plní příslušníci inspekce vykonávající v inspekci službu podle zákona upravujícího služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů¹⁾.

(4) Inspekce je organizační složkou státu a účetní jednotkou. Její příjmy a výdaje tvoří samostatnou kapitolu státního rozpočtu. Ředitel plní funkci vedoucího organizační složky státu.

§ 2

(1) Úkolem inspekce je vyhledávat, odhalovat a prověřovat skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, jehož pachatelem je

- a) příslušník Policie České republiky, celník, příslušník Vězeňské služby České republiky anebo příslušník inspekce (dále jen „příslušník“),
- b) zaměstnanec České republiky zařazený k výkonu práce v Policii České republiky nebo v inspekci, nebo
- c) zaměstnanec České republiky zařazený k výkonu práce v Celní správě České republiky anebo Vězeňské službě České republiky, pokud trestný čin byl spáchán v souvislosti s plněním jeho pracovních úkolů.

(2) Úkolem inspekce je vyšetřovat trestný čin

¹⁾ Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.

- a) příslušníka Policie České republiky, celníka, příslušníka Vězeňské služby České republiky nebo zaměstnance České republiky zařazeného k výkonu práce v Policii České republiky, a
- b) zaměstnance České republiky zařazeného k výkonu práce v Celní správě České republiky nebo Vězeňské službě České republiky, pokud trestný čin byl spáchán v souvislosti s plněním jeho pracovních úkolů.

(3) Úkolem inspekce dále je u osob uvedených v odstavcích 1 a 2 provádět zkoušku spolehlivosti.

Hlava II

Základní povinnosti

§ 3

Zdvořilost

Příslušník inspekce je při plnění úkolů inspekce povinen dodržovat pravidla zdvořilosti a dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní.

§ 4

Iniciativa

(1) Je-li bezprostředně ohrožen život, zdraví, svoboda osob anebo majetek nebo došlo-li k útoku na tyto hodnoty, je příslušník inspekce i v době mimo službu povinen provést úkon v rámci své pravomoci (dále jen „úkon“) nebo přijmout jiné opatření, aby ohrožení nebo porušení odstranil.

(2) Příslušník inspekce nemá povinnost provést úkon nebo jiné opatření, jestliže

a) provádí jinou činnost, zejména

1. plní úkoly, při nichž používá operativně pátrací prostředky²⁾ nebo podpůrné operativně pátrací prostředky,
2. pronásleduje pachatele trestného činu,
3. zakročuje pod jednotným velením,
4. vykonává šifrovou nebo kurýrní službu, při níž by mohlo dojít k ohrožení včasného předání šifrovaných zpráv nebo k ohrožení přepravovaných věcí,
5. zajišťuje bezpečnost osob,
6. provádí výcvik a přípravu k použití operativně pátracího prostředku nebo podpůrného operativně pátracího prostředku, nebo
7. získává poznatky ze zájmového prostředí podle § 39,

jejíž přerušeni nebo nedokončení by mělo zřejmě závažnější následky než nesplnění těchto povinností,

b) jsou jeho schopnosti sníženy v důsledku jeho zdravotního stavu nebo vlivem léků anebo jiných látek tak, že řádné provedení nebo dokončení úkonu anebo jiného opatření by bylo ohroženo,

²⁾ Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

- c) k provedení úkonu nebo jiného opatření nebyl odborně vyškolen nebo vycvičen a povaha úkonu nebo jiného opatření takové vyškolení nebo vycvičení vyžaduje, nebo
- d) je zřejmé, že nemůže úkon nebo jiné opatření úspěšně dokončit.

(3) Pokud to okolnosti dovolují, je příslušník inspekce před provedením úkonu, při němž dochází k přímému vynucování splnění právní povinnosti nebo k přímé ochraně práv za použití síly nebo hrozby jejího použití (dále jen „zákrok“), povinen použít slov „Jménem zákona!“ a odpovídající výzvy.

§ 5

Přiměřenost postupu

Příslušník inspekce je povinen

- a) dbát, aby žádné osobě v důsledku jeho postupu nevznikla bezdůvodná újma,
- b) dbát, aby jeho rozhodnutím neprovést úkon nevznikla osobě, jejíž bezpečnost je ohrožena, bezdůvodná újma,
- c) postupovat tak, aby případný zásah do práv a svobod osob, vůči nimž směřuje úkon, nebo osob nezúčastněných nepřekročil míru nezbytnou k dosažení účelu sledovaného úkonem.

§ 6

Prokazování příslušnosti

(1) Při provádění úkonu je příslušník inspekce povinen prokázat svou příslušnost k inspekci služebním průkazem, služebním odznakem inspekce nebo vnějším označením příslušníka inspekce, na kterých musí být zřetelně viditelné identifikační číslo.

(2) Pokud povaha nebo okolnosti úkonu neumožňují prokázat příslušnost způsobem podle odstavce 1, prokáže příslušník inspekce svou příslušnost k inspekci ústním prohlášením „inspekce“; to neplatí, brání-li povaha nebo okolnosti úkonu také ústnímu prohlášení. Způsobem podle odstavce 1 se příslušník inspekce prokáže ihned, jakmile to okolnosti úkonu dovolí.

§ 7

Poučování

Příslušník inspekce je povinen před provedením úkonu poučit osobu dotčenou úkonem o právních důvodech provedení úkonu a jde-li o úkon spojený se zásahem do práv nebo svobod osoby, také o jejích právech a povinnostech. Pokud poučení brání povaha a okolnosti úkonu, tuto osobu poučí nebo zajistí její poučení ihned, jakmile to okolnosti dovolí.

Hlava III

Spolupráce a další vztahy inspekce

§ 8

Inspekce při plnění svých úkolů spolupracuje s ozbrojenými silami, bezpečnostními sbory a dalšími orgány veřejné správy, jakož i s právníckými a fyzickými osobami.

§ 9

(1) Příslušník inspekce je v rozsahu potřebném pro splnění konkrétního úkolu inspekce oprávněn požadovat od orgánů a osob uvedených v § 8 věcnou a osobní pomoc, zejména potřebné podklady a informace včetně osobních údajů. Tyto orgány a osoby nemusí jeho žádosti vyhovět, brání-li jim v tom zákonná nebo státem uznaná povinnost mlčenlivosti anebo plnění jiné zákonné povinnosti. Fyzická osoba tak nemusí dále učinit, pokud by poskytnutím pomoci vystavila vážnému ohrožení sebe nebo osobu blízkou.

(2) Inspekce může od bezpečnostních sborů a jiných státních orgánů požadovat, pokud je to nezbytné pro plnění konkrétního úkolu inspekce

- a) technické a personální zabezpečení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu nebo operativně pátracích prostředků²⁾; v žádosti doloží, že použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu nebo sledování osob a věcí bylo povoleno podle trestního řádu,
- b) zajištění znaleckých posudků a odborných vyjádření, stop a dalších úkonů souvisejících s dokazováním v rámci trestního řízení,
- c) součinnost při zajištění, zadržení nebo zatčení osoby, umístění osoby do cely nebo jiném omezení na svobodě a eskortování takové osoby, nebo
- d) jinou součinnost, není-li schopna splnění konkrétního úkolů zajistit jinak.

Hlava IV Omezení osobní svobody

§ 10

Pro omezení osobní svobody se použije obdobně § 24 zákona o Policii České republiky a pro omezení možnosti volného pohybu osoby připoutáním se použije obdobně § 25 zákona o Policii České republiky; kde se v těchto ustanoveních používá pojmu „policie“, rozumí se tím pro účely tohoto zákona inspekce, a kde se v těchto ustanoveních používá pojmu „policista“, rozumí se tím pro účely tohoto zákona příslušník inspekce.

§ 11

Zajištění osoby

(1) Příslušník inspekce je oprávněn zajistit osobu, která

- a) svým jednáním bezprostředně ohrožuje svůj život, život anebo zdraví jiných osob nebo majetek,
- b) má být předvedena podle trestního řádu,
- c) při předvedení podle tohoto zákona kladla odpor nebo se pokusila o útěk, nebo
- d) v budově inspekce úmyslně znečišťuje anebo poškozuje majetek nebo slovně uráží příslušníka inspekce anebo jinou osobu.

(2) Příslušník inspekce po pominutí důvodu zajištění osobu bez zbytečného odkladu propustí.

- (3) Zajištění může trvat nejdéle 24 hodin od okamžiku omezení osobní svobody.
- (4) O zajištění sepíše příslušník inspekce úřední záznam.

§ 12

Cely

Pro umístění osoby do cely a pro podmínky pobytu osoby v cele se použijí obdobně § 28 až 33 zákona o Policii České republiky; kde se v těchto ustanoveních používá pojmu „policie“, rozumí se tím pro účely tohoto zákona inspekce, a kde se v těchto ustanoveních používá pojmu „policista“, rozumí se tím pro účely tohoto zákona příslušník inspekce.

Hlava V

Postup ve vztahu k věcem

§ 13

Vydání a odebrání zbraně a prohlídka osoby

(1) Příslušník inspekce je oprávněn vyzvat osobu k vydání zbraně, hrozí-li nebezpečí, že jí bude neoprávněně užito k násilí nebo pohrůžce násilím. Po předchozí marné výzvě je příslušník inspekce oprávněn zbraň odebrat.

(2) Příslušník inspekce je oprávněn provést prohlídku osoby a odebrat jí zbraň, pokud

- a) osobní svoboda osoby má být omezena,
- b) proti ní směřuje zákrok, nebo
- c) proti ní směřuje jiný úkon, hrozí nebezpečí, že bude klást odpor, a je podezření, že má u sebe zbraň.

(3) O provedení prohlídky sepiše příslušník inspekce úřední záznam.

(4) Osobě, která zbraň vydala nebo již byla odebrána, vystaví příslušník inspekce bez zbytečného odkladu potvrzení o odebrání zbraně.

(5) Příslušník inspekce vydanou nebo odebranou zbraň vrátí, jestliže pominul důvod podle odstavců 1 nebo 2. Osoba je povinna vrácení zbraně potvrdit podpisem.

§ 14

Držení a používání nebezpečných látek a věcí

(1) Inspekce může pro účely výuky, výcviku, zkoušky, expertizní anebo znalecké činnosti, provádění zkoušky spolehlivosti nebo pro výkon jiné činnosti v rámci plněního úkolu nabývat, držet, přechovávat, vyrobit a používat nebezpečné látky a věci.

(2) Nebezpečnými látkami a věcmi se pro účely tohoto zákona rozumějí zejména omamné a psychotropní látky, jedy, padělky platebních prostředků, známek a cenných papírů nebo jiných listin, zboží neoznačené v rozporu s jiným právním předpisem nálepkami, kontrolními páskami nebo jinými předměty k jeho označení pro daňové účely nebo zboží označené v rozporu s jiným právním předpisem ochrannými známkami.

(3) Inspekce

- a) přijme opatření k zamezení neoprávněnému anebo nahodilému přístupu k nebezpečným látkám a věcem nebo jejich neoprávněnému použití, zničení anebo ztrátě,
- b) zpracuje a vede evidenci nebezpečných látek a věcí,
- c) vede dokumentaci technicko-organizačních opatření k zajištění ochrany nebezpečných látek a věcí a k eliminaci rizik plynoucích z charakteru tohoto materiálu pro bezpečnost osob a majetku.

§ 15

Vstup do živnostenské provozovny

(1) Příslušník inspekce je při plnění konkrétního úkolu inspekce oprávněn vstupovat v živnostenské provozovně do prostor, u kterých lze mít důvodně za to, že se v nich zdržují fyzické osoby, a to i po skončení prodejní nebo provozní doby. Ustanovení trestního řádu upravující vstup do obydlí, jiného prostoru nebo na pozemek tím nejsou dotčena.

(2) Nelze-li jinak dosáhnout splnění konkrétního úkolu inspekce, je příslušník inspekce oprávněn za účelem vstupu do živnostenské provozovny tuto provozovnu otevřít nebo jiným způsobem si do ní zjednat přístup, v případě nutnosti i za použití síly.

§ 16

Zastavení a prohlídka dopravního prostředku

(1) Příslušník inspekce je oprávněn zastavit dopravní prostředek a provést jeho prohlídku,

- a) pronásleduje-li pachatele úmyslného trestného činu,
- b) pátrá-li po pachateli úmyslného trestného činu nebo po věcech z takového trestného činu pocházejících anebo s takovým trestným činem souvisejících,
- c) pátrá-li po hledané osobě,
- d) pátrá-li po zbraních, střelivu, výbušninách, omamných a psychotropních látkách a jedech, nebo
- e) pátrá-li po věcech pocházejících z trestné činnosti anebo souvisejících s trestnou činností,

má-li důvodné podezření, že se v dopravním prostředku taková osoba nebo věc nachází.

(2) Příslušník inspekce je oprávněn zastavit dopravní prostředek a provést jeho prohlídku, má-li důvodné podezření, že používáním dopravního prostředku, na dopravním prostředku nebo v souvislosti s dopravním prostředkem byl spáchán trestný čin.

(3) Příslušník inspekce je oprávněn za účelem provedení prohlídky dopravní prostředek otevřít nebo jiným způsobem si do něj zjednat přístup, v případě nutnosti i za použití síly.

§ 17

(1) Vyžaduje-li to splnění konkrétního úkolu inspekce, je příslušník inspekce oprávněn vyzvat každého, aby

- a) po nezbytnou dobu nevstupoval na místo určené příslušníkem inspekce (dále jen „určené místo“),
- b) se po nezbytnou dobu nezdržoval na určeném místě, nebo
- c) po nezbytnou dobu setrval na určeném místě, hrozí-li závažné ohrožení života nebo zdraví.

(2) K vyznačení nebo ohraničení určeného místa může být použito technických prostředků. Je-li jako technický prostředek použit pás s označením „Generální inspekce bezpečnostních sborů“, považuje se za výzvu podle odstavce 1.

Hlava VI

Krátkodobá ochrana osoby

§ 18

(1) Inspekce zajišťuje v souvislosti s plněním svých úkolů krátkodobou ochranu osoby.

(2) Krátkodobou ochranou osoby se pro účely tohoto zákona rozumí opatření zahrnující

- a) fyzickou ochranu,
- b) dočasnou změnu pobytu osoby,
- c) použití zabezpečovací techniky, nebo
- d) poradensko–preventivní činnost.

(3) Krátkodobou ochranu osoby poskytne inspekce v odůvodněných případech osobě, které zřejmě hrozí újma na zdraví nebo jiné vážné nebezpečí v souvislosti s plněním úkolů inspekce, avšak nelze jí poskytnout zvláštní ochranu a pomoc³⁾; v odůvodněných případech se krátkodobá ochrana osoby poskytne také osobám blízkým osobě, které zřejmě hrozí újma na zdraví nebo jiné vážné nebezpečí v souvislosti s plněním úkolů inspekce.

(4) O poskytnutí krátkodobé ochrany osoby rozhoduje ředitel. V případě bezprostředně hrozícího útoku na život nebo zdraví osoby poskytne příslušník inspekce této osobě předběžně fyzickou ochranu a informuje o tom svého nadřízeného.

(5) Krátkodobou ochranu osoby nelze poskytovat bez souhlasu osoby, které má být poskytnuta.

§ 19

(1) Při zajišťování krátkodobé ochrany osoby je příslušník inspekce oprávněn provést prohlídku osoby, zavazadla, věci, dopravního prostředku nebo objektu nacházejících se v prostoru, ze kterého by bylo možno ohrozit bezpečnost chráněné osoby, a prohlídku takového prostoru.

(2) Prohlídku osoby podle odstavce 1 je příslušník inspekce oprávněn provést, jestliže tato osoba na jeho výzvu ihned neopustí prostor podle odstavce 1 nebo hrozí-li nebezpečí z prodlení.

³⁾ Zákon č.137/2001 Sb., o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

(3) Prohlídku objektu je příslušník inspekce oprávněn provést pouze se svolením vlastníka nebo uživatele. Bez uvedeného svolení je příslušník inspekce oprávněn provést prohlídku, je-li důvodné podezření, že z objektu hrozí útok na bezpečnost chráněné osoby.

(4) Prohlídka objektu, zavazadla, věci a dopravního prostředku nesmí sledovat jiný zájem než zajištění bezpečnosti chráněné osoby.

Hlava VII

Použití donucovacích prostředků a zbraně

§ 20

Obecné ustanovení

Příslušník inspekce je oprávněn použít při zákroku donucovací prostředek a zbraň, k jejichž používání byl vycvičen.

§ 21

Donucovací prostředky

Donucovacími prostředky jsou

- a) hmaty, chvaty, údery a kopy,
- b) slzotvorný, elektrický nebo jiný obdobně dočasně zneschopňující prostředek,
- c) obušek a jiný úderný prostředek,
- d) vrhací prostředek mající povahu střelné zbraně podle jiného právního předpisu⁴⁾ s dočasně zneschopňujícími účinky,
- e) zastavovací pás, zahrazení cesty vozidlem a jiný prostředek k násilnému zastavení vozidla nebo zabránění odjezdu vozidla,
- f) úder střelnou zbraní,
- g) hrozba namířenou střelnou zbraní,
- h) varovný výstřel,
- i) pouta,
- j) prostředek k zamezení prostorové orientace.

§ 22

Obecné podmínky použití donucovacího prostředku

(1) Příslušník inspekce je oprávněn použít donucovací prostředek k ochraně bezpečnosti své osoby, jiné osoby nebo při omezení osobní svobody.

(2) Před použitím donucovacího prostředku je příslušník inspekce povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito donucovacích prostředků. To neplatí v případě použití prostředku k zabránění odjezdu

⁴⁾ Zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a o změně zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů.

vozidla. Od výzvy lze upustit v případě, že je ohrožen život nebo zdraví osoby a zákrok nesnese odkladu.

(3) Příslušník inspekce je oprávněn použít donucovací prostředek, který

a) umožní dosažení účelu sledovaného zákrokem a

b) je nezbytný k překonání odporu nebo útoku osoby, proti níž zakročuje.

(4) Elektrický donucovací prostředek je příslušník inspekce oprávněn použít pouze, pokud by použití jiného donucovacího prostředku zjevně nebylo dostatečné k dosažení účelu sledovaného zákrokem.

(5) Příslušník inspekce při použití donucovacího prostředku dbá na to, aby nezpůsobil osobě újmu zřejmě nepřiměřenou povaze a nebezpečnosti jejího protiprávního jednání.

§ 23

Použití pout a prostředků k zamezení prostorové orientace

Příslušník inspekce je oprávněn použít pouta a prostředek k zamezení prostorové orientace také při spoutání osoby

a) zajištění,

b) zadržení²⁾,

c) zatčení²⁾,

d) dodávané do výkonu trestu odnětí svobody, nebo

e) převzaté příslušníkem inspekce k provedení procesních úkonů z vazby nebo výkonu trestu odnětí svobody,

je-li důvodná obava, že může být ohrožena bezpečnost osob, majetku anebo ochrana veřejného pořádku nebo že se osoba pokusí o útěk. Příslušník inspekce je oprávněn použít pouta ke vzájemnému připoutání dvou nebo více osob. Prostředek k zamezení prostorové orientace je příslušník inspekce oprávněn použít pouze, nelze-li účelu úkonu dosáhnout jinak.

§ 24

Použití prostředku k násilnému zastavení vozidla nebo zabránění jeho odjezdu

(1) Příslušník inspekce je oprávněn použít prostředek k násilnému zastavení vozidla nebo zabránění jeho odjezdu

a) k zastavení vozidla, jehož řidič přes výzvu k zastavení vozidla podle jiného právního předpisu⁵⁾ vozidlo nezastaví, nebo

b) k zabránění odjezdu vozidla v rámci zákroku proti osobě, jejíž osobní svoboda má být omezena, lze-li předpokládat, že se tato osoba pokusí vozidlo použít k útěku.

(2) Příslušník inspekce při použití prostředku k násilnému zastavení vozidla dbá, aby nedošlo k ohrožení života nebo zdraví jiných osob a aby život nebo zdraví osoby, proti které směřuje zákrok, byly ohroženy jen v nezbytné míře.

⁵⁾ Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

§ 25

Použití zbraně

(1) Příslušník inspekce je oprávněn použít zbraň

- a) v nutné obraně nebo v krajní nouzi,
- b) jestliže se nebezpečný pachatel, proti němuž zakročuje, na jeho výzvu nevzdá nebo se zdráhá opustit svůj úkryt,
- c) aby zamezil útěku nebezpečného pachatele, jehož nemůže jiným způsobem zadržet,
- d) nelze-li jinak překonat aktivní odpor směřující ke zmaření jeho závažného zákroku,
- e) aby odvrátil násilný útok, který ohrožuje střežený nebo chráněný objekt anebo prostor,
- f) nelze-li jinak zadržet dopravní prostředek, jehož řidič bezohlednou jízdou vážně ohrožuje život nebo zdraví osob a na opětovnou výzvu danou podle jiného právního předpisu⁵⁾ nezastaví,
- g) jestliže osoba, proti níž byl použit donucovací prostředek hrozba namířenou střelnou zbraní nebo varovný výstřel, neuposlechne příkazu příslušníka inspekce směřujícího k zajištění bezpečnosti jeho vlastní nebo jiné osoby, nebo
- h) ke zneškodnění zvířete ohrožujícího život nebo zdraví osoby.

(2) Použití zbraně v případech uvedených v odstavci 1 písm. a) až f) je přípustné pouze za podmínky, že užití donucovacího prostředku by bylo zřejmě neúčinné.

(3) Před použitím zbraně v případech uvedených v odstavci 1 písm. a) až e) je příslušník inspekce povinen vyzvat osobu, proti které zakročuje, aby upustila od protiprávního jednání, s výstrahou, že bude použito zbraně. Od výzvy lze upustit v případě, že je ohrožen život anebo zdraví příslušníka inspekce nebo jiné osoby a zákrok nesnese odkladu.

(4) Při použití zbraně je příslušník inspekce povinen dbát nutné opatrnosti, zejména neohrozit život jiných osob a co nejvíce šetřit život osoby, proti níž zákrok směřuje.

(5) Zbraní podle této hlavy se rozumí zbraň střelná včetně střeliva a doplňků zbraně, vyjma vrhacího prostředku majícího povahu střelné zbraně podle jiného právního předpisu⁴⁾ s dočasně zneschopňujícími účinky, zbraň bodná a sečná.

§ 26

Povinnosti příslušníka inspekce po použití donucovacího prostředku nebo zbraně

(1) Po použití donucovacího prostředku nebo zbraně, při kterém došlo ke zranění osoby, je příslušník inspekce povinen ihned, jakmile to okolnosti dovolí, poskytnout zraněné osobě první pomoc a zajistit lékařské ošetření. Dále je povinen učinit neodkladné úkony nebo jiná opatření, aby mohla být řádně objasněna oprávněnost použití zbraně.

(2) Zákrok, při kterém bylo použito donucovacího prostředku nebo zbraně, je příslušník inspekce povinen bezodkladně ohlásit svému nadřízenému a sepsat o něm úřední záznam s uvedením důvodu, průběhu a výsledku jejich použití. Úřední záznam se neseписuje při použití pout podle § 23.

(3) Inspekce vyrozumí bez zbytečného odkladu příslušného státního zástupce o zranění anebo usmrcení osoby nebo o škodě nikoli nepatrné⁶⁾, způsobených použitím donucovacího prostředku nebo zbraně.

§ 27

Zvláštní omezení

Při zákroku proti zjevně těhotné ženě, osobě zjevně vysokého věku, osobě se zjevnou tělesnou vadou anebo se zjevnou chorobou nebo osobě zjevně mladší 15 let nesmí příslušník inspekce použít údery a kopy, slzotvorný, elektrický ani jiný obdobný dočasně zneschopňující prostředek, obušek ani jiný úderný prostředek, vrhací prostředek mající povahu střelné zbraně podle jiného právního předpisu⁴⁾ s dočasně zneschopňujícím účinkem, úder střelnou zbraní, hrozbu namířenou střelnou zbraní, varovný výstřel a zbraň, vyjma případů, kdy útok takové osoby bezprostředně ohrožuje život nebo zdraví příslušníka inspekce anebo jiné osoby nebo hrozí větší škoda⁶⁾ na majetku a nebezpečí nelze odvrátit jinak.

§ 28

Zárok pod jednotným velením

(1) Při zákroku pod jednotným velením rozhoduje o použití donucovacího prostředku a zbraně velitel zakročující jednotky. O použití donucovacího prostředku a zbraně může na místě zákroku rozhodnout také nadřízený tohoto velitele, který tímto rozhodnutím přebírá velení do ukončení zákroku. Rozhodnutí velitele zakročující jednotky a jeho nadřízeného o použití donucovacího prostředku nebo zbraně musí být zadokumentováno záznamovou technikou se zvukem nebo v listinné podobě.

(2) Rozhodnutím podle odstavce 1 přechází na toho, kdo rozhodnutí učinil, odpovědnost za splnění povinností podle § 26.

Hlava VIII

Práce s informacemi

§ 29

Obecná ustanovení o zpracovávání informací

(1) Inspekce zpracovává v souladu s tímto zákonem a jiným právním předpisem informace včetně osobních údajů v rozsahu nezbytném pro plnění svých úkolů.

(2) Zpracovávané informace musí inspekce zabezpečit před neoprávněným přístupem, změnou, zničením, ztrátou anebo odcizením, zneužitím nebo jiným neoprávněným zpracováním. Inspekce dále učiní nezbytná opatření pro zajištění bezpečnosti a spolehlivosti provozovaného informačního systému. Tímto nejsou dotčeny povinnosti podle jiného právního předpisu.

⁶⁾ Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

§ 30

Podání vysvětlení

(1) Příslušník inspekce může při plnění svých úkolů požadovat potřebné vysvětlení od osoby, která může přispět k objasnění skutečností důležitých pro

- a) odhalení trestného činu a jeho pachatele,
- b) vypátrání hledané osoby anebo věci, nebo
- c) přípravu a výkon opatření k zajištění bezpečnosti osoby chráněné inspekci,

a v případě potřeby ji vyzvat, aby se ve stanovenou dobu, popřípadě bez zbytečného odkladu, je-li to nezbytné, dostavila na určené místo k sepsání úředního záznamu o podání vysvětlení.

(2) Nevyhoví-li osoba bez dostatečné omluvy nebo bez závažných důvodů výzvě podle odstavce 1, může být předvedena. O předvedení sepiše příslušník inspekce úřední záznam.

(3) Úřední záznam o podání vysvětlení je příslušník inspekce povinen sepsat bez zbytečného odkladu po dostavení se osoby na výzvu nebo po jejím předvedení; předvedenou osobu po sepsání tohoto záznamu příslušník inspekce propustí.

(4) Podání vysvětlení nesmí být od osoby požadováno, pokud by tím porušila zákonem stanovenou nebo státem uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byla této povinnosti příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má, zproštěna.

(5) Osoba může vysvětlení odepřít, pokud by jí sobě anebo osobě blízké způsobila nebezpečí trestního stíhání nebo nebezpečí postihu za správní delikt.

(6) Kdo se dostaví na výzvu podle odstavce 1, má nárok na náhradu nutných výdajů a na náhradu ušlého výdělku. Náhradu poskytuje inspekce. Nárok na náhradu nemá ten, kdo se dostavil jen ve vlastním zájmu nebo pro své protiprávní jednání. Nárok na náhradu zaniká, jestliže jej osoba neuplatní do 7 dnů ode dne, kdy se na výzvu podle odstavce 1 dostavila; o tom musí být osoba poučena.

§ 31

Pořizování záznamů

Inspekce může, je-li to nezbytné pro plnění jejích úkolů, pořizovat zvukové, obrazové nebo jiné záznamy osob a věcí nacházejících se na místech veřejně přístupných, a zvukové, obrazové nebo jiné záznamy o průběhu úkonu.

§ 32

Prokázání totožnosti

(1) Prokázáním totožnosti se rozumí prokázání jména, popřípadě jmen, příjmení, data narození a v případě potřeby také adresy místa trvalého pobytu, adresy místa pobytu nebo adresy bydliště v zahraničí, rodného čísla a státní příslušnosti. Rozsah a způsob zjišťování osobních údajů musí být přiměřené účelu zjišťování totožnosti.

(2) Příslušník inspekce je oprávněn při plnění svých úkolů vyzvat k prokázání totožnosti osobu

- a) podezřelou ze spáchání trestného činu nebo správního deliktu,
- b) bezdůvodně se zdržující v bezprostřední blízkosti objektu inspekce nebo v místě, z něhož lze tento objekt účinně ohrozit,
- c) od níž je požadováno podání vysvětlení,
- d) odpovídající popisu hledané osoby,
- e) vstupující do místa, kam je příslušníkem inspekce zakázán vstup, nebo z tohoto místa vycházející,
- f) zdržující se v blízkosti místa, kde došlo ke spáchání trestného činu,
- g) v souvislosti se zajišťováním krátkodobé ochrany osoby,
- h) která má být předvedena na žádost příslušného orgánu podle trestního řádu,
- i) která je oznamovatelem podezření ze spáchání trestného činu nebo jiné skutečnosti důležité pro plnění úkolů inspekce, nebo
- j) při plnění jiného úkolu, je-li to nezbytné k vyhledávání, odhalování, prověřování anebo vyšetřování trestné činnosti příslušníků nebo zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce v Policii České republiky, Celní správě České republiky, Vězeňské službě České republiky nebo v inspekci (dále jen „zaměstnanec“).

(3) Odmítne-li osoba uvedená v odstavci 2 prokázat svoji totožnost nebo nemůže-li ji prokázat ani po poskytnutí potřebné součinnosti a příslušník inspekce nemůže její totožnost zjistit provedením úkonu na místě, je oprávněn tuto osobu předvést k provedení úkonů směřujících ke zjištění její totožnosti. Potřebnou součinnost k prokázání totožnosti příslušník inspekce poskytne způsobem a v rozsahu, který nezmaří účel úkonu.

(4) Nelze-li totožnost předvedené osoby zjistit na základě sdělených údajů ani v dostupných evidencích, je příslušník inspekce oprávněn získat informace potřebné k jejímu ztotožnění snímáním daktyloskopických otisků, zjišťováním tělesných znaků, měřením těla, pořizováním obrazových, zvukových a jiných záznamů a odebíráním biologických vzorků umožňujících získání informací o genetickém vybavení.

(5) Nelze-li úkon podle odstavce 4 pro odpor osoby provést, je příslušník inspekce oprávněn tento odpor překonat. Způsob překonání odporu musí být přiměřený intenzitě odporu. Překonat odpor osoby nelze, jde-li o odběr krve nebo jiný obdobný úkon spojený se zásahem do tělesné integrity.

(6) Byla-li postupem podle odstavců 2 až 5 zjištěna pohřešovaná osoba nebo hledaná osoba, příslušník inspekce o této skutečnosti vyrozumí Policii České republiky.

§ 33

(1) Předvedení osoby nesmí překročit dobu nezbytnou pro zjištění její totožnosti. Nezjistí-li příslušník inspekce totožnost osoby do 24 hodin od předvedení, je povinen ji propustit.

(2) O úkonech a opatřeních provedených podle § 32 sepíše příslušník inspekce úřední záznam.

§ 34

Získávání osobních údajů pro účely budoucí identifikace

(1) Inspekce může při plnění svých úkolů pro účely budoucí identifikace u osoby obviněné ze spáchání úmyslného trestného činu nebo osoby, které bylo sděleno podezření⁷⁾ pro spáchání úmyslného trestného činu, snímat daktyloskopické otisky, zjišťovat tělesné znaky, provádět měření těla, pořizovat obrazové, zvukové a obdobné záznamy a odebírat biologické vzorky umožňující získání informací o genetickém vybavení.

(2) Nelze-li úkon podle odstavce 1 pro odpor osoby provést, je příslušník inspekce po předchozí marné výzvě oprávněn tento odpor překonat. Způsob překonání odporu musí být přiměřený intenzitě odporu. Překonat odpor osoby nelze, jde-li o odběr krve nebo jiný obdobný úkon spojený se zásahem do tělesné integrity.

(3) Nelze-li úkon podle odstavce 1 provést na místě, je příslušník inspekce oprávněn osobu předvést k jeho provedení. Po provedení úkonu příslušník inspekce osobu propustí.

(4) O provedených úkonech sepiše příslušník inspekce úřední záznam.

(5) Inspekce osobní údaje získané podle odstavce 1 předá včetně všech souvisejících pravomocných rozhodnutí v trestním řízení Policii České republiky pro plnění jejích úkolů. Pokud by předání informací ohrozilo plnění úkolů inspekce, předá je až poté, co ohrožení pomine.

§ 35

Získávání informací z evidencí

(1) Inspekce může v rozsahu nezbytném pro plnění konkrétního úkolu žádat od správce evidence nebo zpracovatele poskytnutí informací z evidence provozované na základě jiného právního předpisu. Správce evidence nebo zpracovatel poskytne informace bezplatně a bez zbytečného odkladu; to neplatí, stanoví-li jiný právní předpis pro poskytnutí informací inspekci jiný režim⁸⁾.

(2) Inspekce může v rozsahu nezbytném pro plnění konkrétního úkolu žádat poskytnutí informací z evidence vedené Policií České republiky, Celní správou České republiky nebo Vězeňskou službou České republiky; tím není dotčena povinnost mlčenlivosti podle daňového řádu. Policie České republiky, Celní správa České republiky a Vězeňská služba České republiky informace nepředá, pokud by to ohrozilo plnění jejích úkolů.

(3) Inspekce může v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu žádat od správce evidence nebo zpracovatele poskytnutí informací z databáze účastníků veřejně dostupné telefonní služby⁹⁾, agendového informačního systému evidence občanských průkazů⁹⁾, agendového informačního systému evidence cestovních dokladů¹⁰⁾, agendového informačního systému evidence diplomatických a služebních pasů¹⁰⁾, agendového

⁷⁾ § 179b odst. 3 trestního řádu, ve znění zákona č. 265/2001 Sb.

⁸⁾ Například zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů.

⁹⁾ Zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁰⁾ Zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů.

informačního systému evidence obyvatel¹¹⁾, evidence údajů o mýtném¹²⁾, katastru nemovitostí¹³⁾, základního registru obyvatel¹⁴⁾, základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci¹⁴⁾, základního registru územní identifikace, adres a nemovitostí¹⁴⁾, základního registru agend orgánů veřejné moci a některých práv a povinností¹⁴⁾, informačního systému územní identifikace¹⁴⁾, registru silničních vozidel¹⁵⁾, centrálního registru silničních vozidel¹⁵⁾, registru historických a sportovních vozidel¹⁵⁾, registru řidičů⁵⁾ a centrálního registru řidičů⁵⁾ způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup; v případě agendového informačního systému evidence občanských průkazů a agendového informačního systému evidence cestovních dokladů lze informace poskytnout pouze způsobem umožňujícím nepřetržitý přístup; v případě databáze účastníků veřejně dostupné telefonní služby se informace poskytne ve formě a v rozsahu stanoveném jiným právním předpisem⁸⁾.

(4) Inspekce žádá o poskytnutí informací podle odstavců 1 až 3 a § 36 odst. 3 způsobem, který umožní inspekci uchovávat identifikační údaje o příslušníku inspekce, který o poskytnutí informací žádal, a o účelu, k němuž bylo o poskytnutí informací žádáno, nejméně po dobu 5 let. O skutečnostech podle věty první jsou správce evidence nebo zpracovatel povinni zachovávat mlčenlivost.

(5) Za účelem zajištění ochrany osoby, o níž lze důvodně předpokládat, že by mohl být ohrožen její život nebo zdraví, za účelem pátrání po hledané osobě nebo za účelem zabránění vyrazení činnosti inspekce může inspekce prostřednictvím Ministerstva vnitra žádat od zpracovatele nebo správce evidence vedené na základě jiných právních předpisů, aby inspekci oznamovali každý výdej osobních údajů.

§ 36

Pátrání po hledaných osobách a věcech

(1) Inspekce může, je-li to nezbytné pro plnění jejích úkolů, zahájit pátrání po hledaných osobách a věcech.

(2) Inspekce může pro účely pátrání po hledaných osobách a věcech žádat o

a) součinnost Policii České republiky a

b) zanesení údajů o těchto osobách a věcech do evidencí vedených Policií České republiky; inspekce je povinna neprodleně informovat Policii České republiky o ukončení pátrání.

(3) Inspekce může pro účely zahájeného pátrání po konkrétní hledané osobě nebo za účelem zjištění totožnosti osoby neznámé totožnosti anebo totožnosti nalezené mrtvolky žádat poskytnutí provozních a lokalizačních údajů od právnické nebo fyzické osoby zajišťující

¹¹⁾ Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.

¹²⁾ Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

¹³⁾ Zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁴⁾ Zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb.

¹⁵⁾ Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup, nestanoví-li jiný právní předpis⁸⁾ jinak.

(4) Inspekce může pro účely zahájeného pátrání po konkrétní hledané osobě žádat od

- a) banky předávání dat o době a místě použití elektronického platebního prostředku hledané osoby,
- b) zdravotní pojišťovny nebo zdravotnického zařízení poskytnutí informací o době a místě poskytnutí zdravotní péče této osobě.

(5) Informace získané podle odstavců 3 a 4 lze použít pouze pro účely zjištění doby a místa pobytu hledané osoby.

§ 37

Předávání informací

(1) Inspekce předává Policii České republiky, Vězeňské službě České republiky, Celní správě České republiky, zpravodajským službám České republiky, Vojenské policii a dalším orgánům veřejné správy informace včetně osobních údajů a informací zpracovávaných v evidencích inspekce, které získala při plnění svých úkolů, je-li to nezbytné pro plnění úkolů v rámci jejich působnosti.

(2) Inspekce předá bez zbytečného odkladu řediteli bezpečnostního sboru informace o skutečnostech zjištěných při plnění svých úkolů, na jejichž základě lze příslušníka zprostit výkonu služby¹⁾, nebo přijmout jiné rozhodnutí ve věcech služebního poměru; je-li tímto příslušníkem ředitel bezpečnostního sboru, předá inspekce informace jeho nadřízenému služebnímu funkcionáři.

(3) Inspekce informace podle odstavců 1 a 2 nepředá, pokud by to ohrozilo plnění jejích úkolů.

Získávání poznatků o trestné činnosti

§ 38

(1) Inspekce před zahájením úkonů trestního řízení z vlastní iniciativy nebo na základě podnětu jiné osoby anebo orgánu za účelem získání poznatků o trestné činnosti vyhledává, odhaluje, a je-li to třeba, i dokumentuje skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, jehož vyšetřování spadá do působnosti inspekce nebo státního zástupce.

(2) Příslušník inspekce při výkonu činností podle odstavce 1

- a) postupuje podle tohoto zákona, za využití oprávnění a prostředků v něm uvedených,
- b) předchází trestné činnosti.

§ 39

Zájmové prostředí

(1) Zájmovým prostředím se pro účely tohoto zákona rozumí prostředí, v němž lze důvodně předpokládat získání poznatků důležitých pro zamezování, odhalování a

dokumentování trestných činů, jejichž vyšetřování spadá do působnosti inspekce nebo státního zástupce, ke zjišťování jejich pachatelů a k předcházení těmto trestným činům.

(2) Získávání poznatků ze zájmového prostředí je činnost příslušníka inspekce, který se zastíráním skutečného účelu své činnosti aktivně vyhledává, dokumentuje a vyhodnocuje poznatky o zájmovém prostředí a osobách v něm se pohybujících. V rámci této činnosti je příslušník inspekce oprávněn využívat podpůrné operativně pátrací prostředky.

§ 40

Inspekce může pro účely trestního řízení nebo pro účely zahájení trestního řízení žádat od správce daně informace získané při správě daní, je-li to nezbytné pro plnění konkrétního úkolu v oblasti boje proti korupci, terorismu, organizovanému zločinu, daňové, finanční a závažné hospodářské kriminalitě a legalizaci výnosů z trestné činnosti. Poskytnutí informací podle tohoto ustanovení není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu.

§ 41

Zkouška spolehlivosti

(1) Příslušník inspekce je oprávněn k předcházení, zamezování a odhalování protiprávního jednání provést u příslušníka nebo zaměstnance (dále jen „zkoušená osoba“) zkoušku spolehlivosti.

(2) Zkouška spolehlivosti spočívá v navození situace, kterou je zkoušená osoba povinna řešit.

(3) Prováděním zkoušky spolehlivosti nesmí dojít k bezprostřednímu ohrožení nebo poškození života nebo zdraví osob, jejich majetku anebo k omezení svobody osob. Při provádění zkoušky spolehlivosti musí být zachována lidská důstojnost.

(4) Na základě žádosti příslušníka inspekce může zkoušku spolehlivosti provést se svým souhlasem i jiná osoba. V takovém případě je tato osoba povinna řídit se pokyny příslušníka inspekce; příslušník inspekce za její činnost odpovídá.

(5) Příslušník inspekce nebo jiná osoba provádějící zkoušku spolehlivosti mohou při zkoušce spolehlivosti sdělovat nepravdivé údaje.

(6) Průběh zkoušky spolehlivosti se dokumentuje obrazovým a zvukovým záznamem. O zkoušce spolehlivosti inspekce pořídí úřední záznam.

(7) O provedení zkoušky spolehlivosti, při které se zkoušená osoba dopustila protiprávního jednání, inspekce zkoušenou osobu bez zbytečných průtahů prokazatelně informuje a předá jedno vyhotovení záznamů pořízených podle odstavce 6 příslušnému bezpečnostnímu sboru, který je povinen záznamy založit do osobního spisu zkoušené osoby. Informování a předání záznamů inspekce neprovede, pokud by tím ohrozila plnění úkolů konkrétního trestního řízení nebo plnění úkolu v oblasti kontroly inspekce. V takovém případě však inspekce zkoušenou osobu informuje a záznamy předá poté, co ohrožení pomine. Zkoušená osoba, která se při zkoušce spolehlivosti dopustila protiprávního jednání, má po informování právo nahlížet do záznamů pořízených podle odstavce 6.

(8) Jednání příslušníka inspekce nebo jiné osoby provádějící zkoušku spolehlivosti, které naplňuje znaky přestupku nebo jiného správního deliktu, není přestupkem ani jiným správním deliktem, pokud je takové jednání nezbytné k dosažení účelu zkoušky spolehlivosti a bezprostředně neohroží ani nepoškodí zájmy uvedené v odstavci 3.

(9) Jednou za půl roku inspekce v souhrnné zprávě sdělí příslušnému bezpečnostnímu sboru jména zkoušených osob, které se při zkoušce spolehlivosti nedopustily protiprávního jednání.

§ 42

Podpůrné operativně pátrací prostředky

(1) Inspekce používá při plnění svých úkolů podpůrné operativně pátrací prostředky podle § 72 zákona o Policii České republiky; pro použití těchto prostředků se použijí obdobně § 72 až 77 zákona o Policii České republiky. Kde se v těchto ustanoveních používá pojmu „policie“ nebo „ministerstvo“, rozumí se tím pro účely tohoto zákona inspekce, kde se používá pojmu „ministr“, rozumí se tím pro účely tohoto zákona ředitel, a kde se používá pojmu „policista“, rozumí se tím pro účely tohoto zákona příslušník inspekce.

(2) Inspekce může požádat Policii České republiky nebo Ministerstvo vnitra o součinnost při opatření nebo vydání krycího dokladu.

Zpracovávání osobních údajů při plnění úkolů inspekce

§ 43

Inspekce může při plnění svých úkolů

- a) zpracovávat nepřesné nebo neověřené osobní údaje; pokud je to možné, inspekce osobní údaje takto označí,
- b) zpracovávat osobní údaje i k jinému účelu, než ke kterému byly shromážděny,
- c) shromažďovat osobní údaje otevřeně i utajeným způsobem nebo pod záminkou jiného účelu anebo jiné činnosti,
- d) sdružovat osobní údaje, které byly získány k rozdílným účelům,

za účelem předcházení, vyhledávání nebo odhalování trestné činnosti a stíhání trestných činů.

§ 44

(1) Inspekce může zpracovávat osobní údaje včetně citlivých údajů bez souhlasu osoby, jíž se tyto údaje týkají (dále jen „subjekt údajů“), pokud je to nezbytné pro plnění úkolů inspekce.

(2) Inspekce může shromažďovat údaje o rasovém původu, náboženském nebo politickém přesvědčení, o příslušnosti k zákonem nezakázanému sdružení nebo sexuálnímu chování, pokud je to nezbytné pro účely šetření konkrétního trestného činu nebo správního deliktu.

§ 45

Při zpracovávání osobních údajů inspekce

- a) stanoví účel, k němuž mají být osobní údaje zpracovávány,
- b) neprodleně ohlásí Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) zřízení každé evidence obsahující osobní údaje; součástí tohoto ohlášení je název organizační části odpovědné za zpracovávání osobních údajů, účel evidence, kategorie subjektů údajů a osobních údajů, které se těchto subjektů týkají, a popis opatření k zajištění požadované ochrany osobních údajů.

§ 46

(1) Inspekce uchovává osobní údaje po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování. Pomine-li tento účel, osobní údaje zlikviduje.

(2) Inspekce osobní údaje nezlikviduje, jsou-li dále využívány při plnění úkolu podle tohoto zákona nebo se jedná o osobní údaje, které jsou součástí spisového materiálu, bez ohledu na to, zda jsou zpracovány v listinné nebo automatizované podobě.

(3) Před likvidací podle odstavce 1 inspekce osobní údaje předá Policii České republiky, pokud to neohrozí plnění úkolů inspekce.

§ 47

Předávání nebo zpřístupňování osobních údajů

(1) Inspekce při plnění svých úkolů předává nebo zpřístupňuje osobní údaje,

- a) stanoví-li tak tento zákon nebo jiný právní předpis, mezinárodní smlouva, která je součástí právního řádu (dále jen „mezinárodní smlouva“), nebo přímo použitelný předpis Evropské unie,
- b) je-li předání nebo zpřístupnění osobních údajů nezbytné k odstranění závažného ohrožení bezpečnosti osob nebo veřejného pořádku, nebo
- c) je-li to ve prospěch osoby, k níž se osobní údaje vztahují, a tato osoba dala k předání nebo zpřístupnění souhlas nebo lze její souhlas na základě okolností důvodně předpokládat.

(2) V případě podle odstavce 1 písm. a) lze osobní údaje předat příjemci bez žádosti, nestanoví-li jiný právní předpis, mezinárodní smlouva nebo přímo použitelný předpis Evropské unie jinak. V případě podle odstavce 1 písm. b) lze osobní údaje předat příjemci bez žádosti. V případě podle odstavce 1 písm. c) lze osobní údaje předat příjemci na základě jeho písemné žádosti, která musí obsahovat účel, pro který mají být osobní údaje předány.

(3) Je-li to možné, připojí se k předávaným osobním údajům informace o pravomocných rozhodnutích orgánů činných v trestním řízení, pokud k těmto údajům mají vztah.

(4) Nepravdivé nebo nepřesné osobní údaje nelze předávat; neověřené osobní údaje se při předávání označí a uvede se míra jejich spolehlivosti. Dojde-li k předání nepravdivých nebo nepřesných osobních údajů, inspekce o tom bez zbytečného odkladu informuje příjemce těchto údajů.

(5) Příjemce osobních údajů je oprávněn zpracovávat osobní údaje k jinému účelu, než ke kterému byly předány nebo zpřístupněny, za podmínky, že inspekce s tímto zpracováním souhlasí.

(6) Inspekce může i bez žádosti předat nebo zpřístupnit osobní údaje do zahraničí při předcházení trestné činnosti, prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, nebo odhalování a vyšetřování trestných činů

- a) mezinárodní organizaci Interpol,
- b) Evropskému policejnímu úřadu,
- c) zahraničnímu bezpečnostnímu sboru, nebo
- d) příslušnému orgánu nebo instituci členského státu Evropské unie v rozsahu a za účelem stanoveným mezinárodní smlouvou nebo předpisy Evropské unie o policejní spolupráci.

(7) Inspekce může při předání nebo zpřístupnění osobních údajů jinému státu nebo mezinárodní organizaci stanovit podmínky vyplývající z tohoto nebo jiného zákona týkající se zpracování předaných nebo zpřístupněných osobních údajů.

(8) Inspekce dále může

- a) vyslovit souhlas, aby byly prostřednictvím jiného státu nebo mezinárodní organizace předány osobní údaje, které inspekce tomuto státu nebo mezinárodní organizaci předala, třetímu státu nebo mezinárodní organizaci; takový souhlas může být udělen i obecně,
- b) požadovat od jiného státu nebo mezinárodní organizace informace o zpracování předaných osobních údajů.

(9) K předání osobních údajů do zahraničí podle tohoto zákona se nevyžaduje povolení Úřadu podle jiného právního předpisu.

§ 48

Zpracování osobních údajů předávaných v rámci Evropské unie

(1) Inspekce v souladu s příslušným předpisem Evropské unie o policejní spolupráci zpracovává při plnění svých úkolů osobní údaje zpřístupněné nebo předávané

- a) členským státem Evropské unie anebo státem přidruženým mezinárodní smlouvou k provádění schengenských předpisů (dále jen „přidružený stát“) nebo zpřístupněné nebo předávané do členského státu Evropské unie nebo přidruženého státu, nebo
- b) orgánem zřízeným na základě Smlouvy o Evropské unii anebo Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „evropský orgán“) nebo informačním systémem zřízeným na základě Smlouvy o Evropské unii anebo Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „evropský informační systém“) nebo zpřístupněné nebo předávané evropskému orgánu anebo evropskému informačnímu systému,

v rozsahu a za podmínek stanovených zákonem.

(2) Inspekce při zpracování osobních údajů zpřístupněných nebo předaných podle odstavce 1 dodržuje podmínky stanovené předávajícím orgánem na základě příslušného předpisu Evropské unie o policejní spolupráci.

(3) Je-li k dodržení podmínky stanovené příslušným předpisem Evropské unie o policejní spolupráci třeba souhlas nebo vyjádření členského státu Evropské unie, přidruženého státu nebo evropského orgánu, inspekce stanoví tomuto členskému státu Evropské unie, přidruženému státu nebo evropskému orgánu přiměřenou lhůtu, ve které má zaslat souhlas nebo vyjádření, a upozorní jej, že pokud ve stanovené lhůtě své vyjádření nezašle, má se za to, že s dalším předpokládaným postupem souhlasí.

§ 49

Přístup k údajům Schengenského informačního systému a vkládání údajů do tohoto systému

(1) Inspekce může v rozsahu nezbytném pro plnění svých úkolů využívat údaje z informačního systému vytvořeného státy, které jsou vázány mezinárodními smlouvami o odstraňování kontrol na společných hranicích a s nimi souvisejícími předpisy Evropské unie, a v těchto údajích vyhledávat.

(2) Údaje určené k vložení do informačního systému podle odstavce 1 předává inspekce Policejnímu prezidiu České republiky.

§ 50

Zveřejňování osobních údajů

Inspekce může zveřejňovat osobní údaje v rozsahu nezbytném pro plnění svých úkolů.

§ 51

Prověřování potřebnosti dalšího zpracovávání osobních údajů

(1) Inspekce nejméně jednou za 3 roky prověří, jsou-li osobní údaje zpracováváné pro účely plnění jejích úkolů pro toto plnění nadále potřebné.

(2) Orgány činné v trestním řízení, Ministerstvo spravedlnosti, Ústavní soud a Kancelář prezidenta republiky inspekci v mezích své působnosti informují pro účely prověřování podle odstavce 1 o svých pravomocných rozhodnutích, promlčení trestního stíhání, výkonu trestu nebo o rozhodnutích prezidenta republiky týkajících se trestního řízení, trestů nebo udělené amnestie anebo milosti.

§ 52

Informování o osobních údajích a oprava nepravdivých nebo nepřesných osobních údajů

(1) Inspekce na písemnou žádost sdělí žadateli bezplatně osobní údaje vztahující se k jeho osobě, a to do 60 dnů od jejího doručení. U osobních údajů zpřístupněných nebo předávaných podle § 48 odst. 1 také uvede, zda byly předány nebo zpřístupněny dalšímu příjemci a povahu takového příjemce.

(2) Inspekce na písemnou žádost provede neprodleně a bezplatně

a) opravu, likvidaci, blokování nebo doplnění nepravdivých anebo nepřesných osobních údajů vztahujících se k osobě žadatele, nebo žadateli poskytne vysvětlení; pokud by opravou, likvidací, blokováním nebo doplněním osobních údajů bylo ohroženo zajištění bezpečnosti České republiky, veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti nebo předcházení, vyhledávání,

odhalování trestné činnosti a stíhání trestných činů¹⁶⁾ (dále jen „chráněný zájem“), může inspekce místo těchto operací připojit k souboru opravné prohlášení,

- b) označení údajů vztahujících se k osobě žadatele, jestliže žadatel popírá jejich přesnost a nelze zjistit, zda jsou přesné nebo nikoli; toto označení se odstraní pouze se souhlasem žadatele nebo na základě rozhodnutí příslušného soudu anebo Úřadu.

(3) Novou žádost v téže věci lze podat nejdříve po uplynutí 6 měsíců od podání žádosti předchozí.

(4) Inspekce žádostem podle odstavců 1 a 2 nevyhoví, popřípadě vyhoví pouze částečně, pokud by sdělením došlo k ohrožení

- a) chráněného zájmu,
- b) utajovaných informací, nebo
- c) oprávněných zájmů třetí osoby.

(5) O vyřízení žádosti inspekce žadatele písemně informuje. Informace o vyřízení žádosti obsahuje odůvodnění, s výjimkou případů, kdy se žadateli vyhovuje v plném rozsahu. Pokud by vyhověním žádosti nebo sdělením o nevyhověním žádosti došlo k ohrožení chráněného zájmu, inspekce žadatele písemně vyrozumí o tom, že nezpracovává žádné osobní údaje vztahující se k jeho osobě. Informace o vyřízení žádosti musí obsahovat poučení o tom, že žadatel má právo obrátit se na Úřad.

(6) Na postup při vyřizování žádosti se nepoužijí ustanovení správního řádu o správním řízení.

§ 53

Při zpracovávání osobních údajů bez vědomí subjektu údajů sdělí inspekce tomuto subjektu v okamžiku, kdy není ohroženo plnění úkolů inspekce, že pro své potřeby zpracovává jeho osobní údaje. Sdělení učinit nemusí

- a) jsou-li tyto údaje zlikvidovány bez zbytečného odkladu po zániku uvedeného ohrožení, nebo
- b) pokud by sdělení těchto údajů bylo spojeno s neúměrným úsilím.

Hlava IX Mezinárodní spolupráce

§ 54

Pro mezinárodní spolupráci se použijí obdobně § 89, § 91, § 92 odst. 1, § 92 odst. 2 písm. a) až e), § 92 odst. 3, 5 a 6 a § 93 a 94 zákona o Policii České republiky; kde se v těchto ustanoveních používá pojmu „policejní prezident“, rozumí se tím pro účely tohoto zákona ředitel, kde se používá pojmu „policie“, rozumí se tím pro účely tohoto zákona inspekce, kde se používá pojmu „úkoly policie“, rozumí se tím pro účely tohoto zákona úkoly inspekce, a kde se používá pojmu „ministr“, rozumí se tím pro účely tohoto zákona předseda vlády.

¹⁶⁾ § 3 odst. 6 písm. a), c) a d) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 439/2004 Sb.

Hlava X

Náhrada škody a náhrada za poskytnutí věcné pomoci

§ 55

Pro náhradu škody a náhradu za poskytnutí věcné pomoci se použijí obdobně § 95 a 96 zákona o Policii České republiky; kde se v těchto ustanoveních používá pojmu „policie“ nebo „ministerstvo“, rozumí se tím pro účely tohoto zákona inspekce, a kde se používá pojmu „policista“, rozumí se tím pro účely tohoto zákona příslušník inspekce.

Hlava XI

Kontrola

§ 56

(1) Každý může upozornit inspekci na

- a) nedostatky v činnosti bezpečnostního sboru, na něž se vztahuje působnost inspekce, nebo
- b) skutečnost, že se příslušník nebo zaměstnanec dopustil jednání, které naplňuje znaky trestného činu, kázeňského přestupku nebo jiného správního deliktu.

(2) Inspekce musí upozornění přijmout. Inspekce do 30 dnů ode dne přijetí upozornění vyrozumí toho, kdo jej učinil, o přijatých opatřeních, pokud o toto vyrozumění osoba požádá. Oznámení protiprávního jednání podle trestního řádu tímto není dotčeno.

§ 57

Kontrola činnosti inspekce

(1) Kontrolu činnosti inspekce, včetně kontroly použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a použití sledování osob a věcí podle trestního řádu vykonává Poslanecká sněmovna, která k tomu účelu zřizuje kontrolní orgán. Kontrolní orgán se skládá z poslanců určených Poslaneckou sněmovnou.

(2) Kontrolní orgán provádí kontrolu podle odstavce 1 v organizačních částech inspekce. Podmínkou zahájení kontroly je vyrozumění předsedy vlády o této kontrole.

(3) Ředitel předkládá kontrolnímu orgánu nejméně dvakrát ročně zprávu o použití prostředků podle odstavce 1 a dále též na jeho žádost informace o použití těchto prostředků. Tím není dotčeno právo kontrolního orgánu požadovat informace a účast na jednání kontrolního orgánu od jiných osob.

(4) Ředitel předkládá vládě, výboru Poslanecké sněmovny příslušnému ve věcech bezpečnosti a kontrolnímu orgánu jednou ročně zprávu o činnosti inspekce a analýzu použití úkonů podle odstavce 1.

Hlava XII

Správní delikty

§ 58

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) úmyslně na místě veřejnosti přístupném neoprávněně užívá na vozidle zvláštní označení používané na služebních vozidlech inspekce anebo označení s ním zřejmě zaměnitelné,
- b) úmyslně na místě veřejnosti přístupném neoprávněně užívá vnější označení inspekce anebo označení s ním zřejmě zaměnitelné,
- c) vnikne lstí, nedovoleným překonáním uzamčení nebo překonáním jiné jistící překážky s použitím síly do objektu nebo prostoru, v nichž sídlí inspekce, nebo
- d) poruší povinnost mlčenlivosti podle § 66.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že na místě veřejnosti přístupném neoprávněně užívá na vozidle označení používané na služebních vozidlech inspekce a označení s ním zřejmě zaměnitelné.

(3) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 50 000 Kč. Za správní delikt podle odstavce 2 se uloží pokuta do 50 000 Kč.

§ 59

(1) Při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(2) Odpovědnost za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 1 roku ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy byl spáchán.

(3) Správní delikt podle tohoto zákona v prvním stupni projednává obecní úřad obce s rozšířenou působností.

(4) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení tohoto zákona o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

(5) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci.

(6) Pokuty vybírá a vymáhá orgán, který je uložil. Příjem z pokut je příjmem obce.

Hlava XIII

Společná ustanovení

§ 60

(1) Příslušník inspekce vykonává službu v občanském oděvu nebo v občanském oděvu s vnějším označením inspekce v závislosti na povaze konkrétní činnosti a potřebě efektivního plnění úkolů inspekce.

(2) Vnější označení inspekce je oprávněn užívat jen příslušník inspekce.

(3) Zvláštní označení služebních vozidel inspekce a pásů s označením „Generální inspekce bezpečnostních sborů“ podle § 17 odst. 2 může užívat pouze inspekce.

(4) Vláda stanoví nařízením

- a) vzor služebního průkazu a odznaku inspekce,
- b) způsob vnějšího označení inspekce,
- c) způsob prokazování příslušnosti,
- d) vzory zvláštního označení služebních vozidel inspekce a pásů s označením „Generální inspekce bezpečnostních sborů“.

§ 61

Dokumentace

(1) Úřední záznam musí být pořízen bez zbytečného odkladu a musí obsahovat uvedení času, důvodu, průběhu a okolností úkonu. Úřední záznam musí být uložen nejméně po dobu 5 let; po stejnou dobu musí být uchovávány i ostatní záznamy pořízené podle tohoto zákona.

(2) Příslušník inspekce na žádost osoby vystaví bez zbytečného odkladu písemné potvrzení o provedeném úkonu.

§ 62

Příslušníci inspekce jsou oprávněni k plnění úkolů inspekce držet, nosit a jinak používat zbraně všech kategorií stanovených jiným právním předpisem⁴⁾ a bezpečnostní materiál podle jiného právního předpisu¹⁷⁾.

§ 63

Kde se v tomto zákoně mluví o

- a) trestných činech, rozumí se tím i jednání vykazující znaky trestného činu spáchané osobou, která není trestně odpovědná,
- b) prohlídce osoby, rozumí se tím prohlídka fyzické osoby prováděná
 1. s využitím přímých fyzických kontaktů nebo přímého pozorování odhaleného těla této osoby včetně prohlídky oděvních svršků osoby a věcí, které má tato osoba u sebe v době prohlídky,
 2. osobou stejného pohlaví,
- c) hledané osobě, rozumí se jí fyzická osoba, u které je dán některý ze zákonných důvodů omezení její osobní svobody, místo jejího pobytu není známo a Policií České republiky bylo po ní vyhlášeno nebo inspekci zahájeno pátrání,
- d) zbrani, rozumí se tím cokoli, čím je možno učinit útok proti tělu důraznějším, nestanoví-li tento zákon jinak.

§ 64

(1) Zjišťování tělesných znaků a měření těla provádí příslušník inspekce stejného pohlaví nebo odborně způsobilý zdravotnický pracovník.

¹⁷⁾ Zákon č. 310/2006 Sb., o nakládání s některými věcmi využitelnými k obranným a bezpečnostním účelům na území České republiky a o změně některých dalších zákonů (zákon o nakládání s bezpečnostním materiálem), ve znění pozdějších předpisů.

(2) Odběr biologického vzorku, který je spojen se zásahem do tělesné integrity, provádí odborně způsobilý zdravotnický pracovník na žádost příslušníka inspekce.

(3) Odběr biologických vzorků se provádí způsobem, který neohrozí zdraví osoby.

§ 65

Každý je povinen bez zbytečného odkladu a bezplatně uposlechnout výzvy anebo pokynu nebo vyhovět žádosti inspekce nebo příslušníka inspekce podle tohoto zákona; to neplatí, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis stanoví jinak. Nelze-li účelu výzvy, pokynu nebo žádosti dosáhnout pro odpor osoby, je příslušník inspekce oprávněn tento odpor překonat. Způsob překonání odporu musí být přiměřený intenzitě odporu.

§ 66

(1) Příslušník inspekce a zaměstnanec České republiky zařazený k výkonu práce v inspekci jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámili při plnění úkolů inspekce nebo v souvislosti s nimi, a které v zájmu zabezpečení úkolů inspekce nebo v zájmu jiných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami. Tato povinnost trvá i po skončení služebního nebo pracovního poměru.

(2) Každý, koho příslušník inspekce požádá o poskytnutí pomoci, je povinen, byl-li řádně poučen, zachovávat mlčenlivost o všem, co se v souvislosti s požadovanou nebo poskytnutou pomocí dozvěděl.

(3) Povinnosti mlčenlivosti se nemůže příslušník inspekce a zaměstnanec České republiky zařazený k výkonu práce v inspekci dovolávat vůči policejnímu orgánu, státnímu zástupci, soudu, jinému bezpečnostnímu sboru a bezpečnostnímu sboru státu Evropské unie a vůči kontrolnímu orgánu podle tohoto zákona, pokud jde o údaje potřebné k plnění jejich působnosti na základě zákona nebo mezinárodní smlouvy.

(4) Ředitele zprošťuje povinnosti mlčenlivosti předseda vlády nebo pověřený člen vlády. Ostatní osoby uvedené v odstavcích 1 nebo 2 zprošťuje povinnosti mlčenlivosti ředitel.

§ 67

Zaměstnanec České republiky zařazený k výkonu práce ve Vězeňské službě České republiky nebo Celní správě České republiky se nemůže vůči inspekci dovolávat povinnosti mlčenlivosti podle § 303 zákoníku práce, pokud jde o údaje potřebné k plnění úkolů inspekce.

Hlava XIV

Přechodná ustanovení

§ 68

(1) Do doby jmenování ředitele vykonává tuto funkci prozatímní ředitel, kterého jmenuje předseda vlády; prozatímní ředitel musí splňovat podmínky pro výkon funkce ředitele.

(2) Služební poměr prozatímního ředitele vzniká dnem jeho jmenování a končí dnem jmenování ředitele; to neplatí, byl-li prozatímní ředitel ve služebním poměru podle zákona č.

361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti odstavce 1.

§ 69

(1) Příslušník Policie České republiky, příslušník Vězeňské služby České republiky nebo celník mohou do 30. listopadu 2011 doručit prozatímnímu řediteli písemnou žádost o ustanovení na služební místo v inspekci.

(2) Prozatímní ředitel žádost podle odstavce 1 nejpozději do 20 pracovních dnů od jejího doručení posoudí a o výsledku žadatele bez zbytečného odkladu písemně vyrozumí. V případě, že žádosti vyhoví, uvědomí o tom i vedoucího organizační části bezpečnostního sboru¹⁾, do které je žadatel zařazen.

(3) Žadatel, jehož žádosti podle odstavce 1 bylo vyhověno, bude odvolán z dosavadního služebního místa a dnem nabytí účinnosti tohoto zákona ustanoven na služební místo v inspekci.

(4) Příslušník Policie České republiky povoláný k plnění úkolů v Ministerstvu vnitra zařazený v Inspekci Policie České republiky, kterému ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona prozatímní ředitel písemně nesdělí, že nebude ustanoven na služební místo v inspekci, nebo který nesdělí prozatímnímu řediteli ve stejné lhůtě, že s ustanovením na služební místo v inspekci nesouhlasí, je dnem nabytí účinnosti tohoto zákona odvolán z dosavadního služebního místa a ustanoven na služební místo v inspekci.

§ 70

(1) S majetkem České republiky, s nímž je příslušná hospodařit organizační složka státu Ministerstvo vnitra nebo jím zřízená státní příspěvková organizace, který užívá Inspekce Policie České republiky, je ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona příslušná hospodařit inspekce. Ministerstvo vnitra, Ministerstvo financí a Ministerstvo spravedlnosti vymezí majetek, který bude převeden do příslušnosti hospodaření nově zřízené inspekce. Ke dni zřízení inspekce ministři vnitra, financí a spravedlnosti určí opatřením majetek, s nímž je inspekce příslušná hospodařit; ustanovení jiného právního předpisu¹⁸⁾ se užije obdobně.

(2) Výkon práv a povinností z pracovněprávních vztahů zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce v Ministerstvu vnitra - Inspekci Policie České republiky přechází ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona na inspekci¹⁹⁾.

(3) Ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona přecházejí prostředky účtu rezervního fondu, účtu cizích prostředků, účtu fondu kulturních a sociálních potřeb, které se vztahují k příslušníkům Policie České republiky nebo k zaměstnancům České republiky zařazeným k výkonu práce v Ministerstvu vnitra - Inspekci Policie České republiky, kteří přecházejí na inspekci, na obdobné účty u inspekce. Obdobně přecházejí i nároky z nespotřebovaných výdajů.

¹⁸⁾ § 20 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů

¹⁹⁾ § 344 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů.

§ 71

(1) Řízení podle části dvanácté hlavy IV zákona upravujícího služební poměr příslušníků bezpečnostních sborů¹⁾, vztahující se k žadateli podle § 69 odst. 3, které nebylo pravomocně ukončeno přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí prozatímní ředitel nebo ředitel.

(2) Trestní řízení, jehož úkony zahájila Inspekce Policie České republiky přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, koná inspekce, jedná-li se o trestný čin příslušníka Policie České republiky nebo o trestný čin zaměstnance České republiky zařazeného k výkonu práce v Policii České republiky.

(3) Trestní řízení, jehož úkony zahájil pověřený orgán Vězeňské služby České republiky přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, koná inspekce.

(4) Vede-li ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona Policie České republiky trestní řízení o trestném činu celníka, příslušníka Vězeňské služby České republiky, anebo zaměstnance České republiky zařazeného k výkonu práce v Celní správě České republiky, ve Vězeňské službě České republiky nebo v Policii České republiky, informuje o této skutečnosti inspekci. O tom, který policejní orgán bude v řízení pokračovat, rozhodne státní zástupce.

ČÁST DRUHÁ

Změna trestního řádu

§ 72

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 239/2005 Sb., zákona č. 394/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 321/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 179/2007 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 90/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 135/2008 Sb., zákona č. 177/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 457/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 52/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 163/2010 Sb., zákona č. 197/2010 Sb., nálezů

Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 219/2010 Sb., zákona č. 150/2011 Sb. a zákona č. .../2011 Sb., se mění takto:

1. V § 12 odstavec 2 zní:

- „(2) Policejními orgány se rozumějí
- a) útvary Policie České republiky,
 - b) Generální inspekce bezpečnostních sborů v řízení o trestných činech příslušníků Policie České republiky, příslušníků Vězeňské služby České republiky, celníků anebo zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce v Policii České republiky, nebo o trestných činech zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce ve Vězeňské službě České republiky anebo v Celní správě České republiky, spáchaných v souvislosti s plněním jejich pracovních úkolů,
 - c) pověřené orgány Vězeňské služby České republiky v řízení o trestných činech zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce ve Vězeňské službě České republiky, pokud trestný čin nebyl spáchán v souvislosti s plněním jejich pracovních úkolů,
 - d) pověřené celní orgány v řízení o trestných činech spáchaných porušením celních předpisů a předpisů o dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, a to i v případech, kdy se jedná o trestné činy příslušníků ozbrojených sil nebo bezpečnostních sborů, a dále porušením právních předpisů při umístění a pořízení zboží v členských státech Evropských společenství, je-li toto zboží dopravováno přes státní hranice České republiky, a v případech porušení předpisů daňových, jsou-li celní orgány správcem daně podle zvláštních právních předpisů,
 - e) pověřené orgány Vojenské policie v řízení o trestných činech příslušníků ozbrojených sil a osob, které páchají trestnou činnost proti příslušníkům ozbrojených sil ve vojenských objektech, proti vojenským objektům, vojenskému materiálu nebo ostatnímu majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit Ministerstvo obrany,
 - f) pověřené orgány Bezpečnostní informační služby v řízení o trestných činech příslušníků Bezpečnostní informační služby,
 - g) pověřené orgány Úřadu pro zahraniční styky a informace v řízení o trestných činech příslušníků Úřadu pro zahraniční styky a informace,
 - h) pověřené orgány Vojenského zpravodajství v řízení o trestných činech příslušníků Vojenského zpravodajství,
 - i) pověřené orgány Generální inspekce bezpečnostních sborů v řízení o trestných činech příslušníků Generální inspekce bezpečnostních sborů nebo o trestných činech zaměstnanců České republiky, zařazených k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů.
- Tím není dotčeno oprávnění státního zástupce podle § 157 odst. 2 písm. b). Není-li dále stanoveno jinak, jsou uvedené orgány oprávněny ke všem úkonům trestního řízení patřícím do působnosti policejního orgánu.“.

2. V § 158 se za odstavec 3 vkládá nový odstavec 4, který zní:

„(4) Jednotlivé úkony trestního řízení k objasnění a prověření skutečností důvodně nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, mohou na základě dožádání provést i jiné policejní orgány.“.

Dosavadní odstavce 4 až 10 se nově označují jako odstavce 5 až 11.

3. V § 158 se doplňuje odstavec 12, který zní:

„(12) Je-li při prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný

čin, zjištěno, že příslušnou k řízení je Generální inspekce bezpečnostních sborů, policejní orgán ji o předmětu šetření neprodleně vyrozumí. Do doby, než Generální inspekce bezpečnostních sborů věc převezme, je policejní orgán oprávněn provádět pouze neodkladné a neopakovatelné úkony.“.

4. V § 158b odst. 1 úvodní části ustanovení se za slova „policejním prezidentem,“ vkládají slova „jde-li o Generální inspekci bezpečnostních sborů, jejím ředitelem,“.

5. V § 158e odst. 1 se za slova „ , pokud jím je útvar Policie České republiky“ vkládají slova „nebo Generální inspekce bezpečnostních sborů“.

6. V § 158e odst. 2 větě první se za slova „příslušník Policie České republiky“ vkládají slova „nebo Generální inspekce bezpečnostních sborů“.

7. V § 158e odst. 2 písm. c) se za slova „Policii České republiky“ vkládají slova „nebo ke Generální inspekci bezpečnostních sborů“.

8. V § 158e odst. 3 se za slova „Policii České republiky“ vkládají slova „a Generální inspekci bezpečnostních sborů“.

9. V § 158e odst. 6 se za slova „Policie České republiky“ vkládají slova „nebo podle zvláštního zákona upravujícího postavení příslušníků Generální inspekce bezpečnostních sborů“.

10. V § 158e odst. 8 se za slova „policejní prezident“ vkládají slova „a v případě Generální inspekce bezpečnostních sborů její ředitel“.

11. V § 160 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Opis usnesení o zahájení trestního stíhání příslušníka Policie České republiky, příslušníka Vězeňské služby České republiky anebo celníka nebo zaměstnance České republiky, zařazeného k výkonu práce v Policii České republiky, Vězeňské službě České republiky anebo v Celní správě České republiky doručí Generální inspekce bezpečnostních sborů též řediteli příslušného bezpečnostního sboru.“.

12. V § 161 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

„(3) Vyšetřování o trestných činech spáchaných příslušníky Policie České republiky, příslušníky Vězeňské služby České republiky, celníky anebo zaměstnanci České republiky zařazenými k výkonu práce v Policii České republiky a o trestných činech spáchaných zaměstnanci České republiky zařazenými k výkonu práce ve Vězeňské službě České republiky anebo v Celní správě České republiky v souvislosti s plněním jejich pracovních úkolů, koná Generální inspekce bezpečnostních sborů.“.

Dosavadní odstavce 3 až 7 se označují jako odstavce 4 až 8.

13. V § 161 odstavce 4 a 5 znějí:

„(4) Vyšetřování o trestných činech spáchaných příslušníky Generální inspekce bezpečnostních sborů, příslušníky Bezpečnostní informační služby, příslušníky Úřadu pro zahraniční styky a informace, příslušníky Vojenského zpravodajství anebo příslušníky Vojenské policie a vyšetřování o trestných činech zaměstnanců České republiky, zařazených

k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů, koná státní zástupce; přitom postupuje přiměřeně podle ustanovení upravujících postup policejního orgánu konajícího vyšetřování. Ustanovení o souhlasu státního zástupce, který je třeba k provedení úkonu policejním orgánem, se neužijí. Při vyšetřování trestných činů spáchaných příslušníky Generální inspekce bezpečnostních sborů, příslušníky Bezpečnostní informační služby, příslušníky Úřadu pro zahraniční styky a informace, příslušníky Vojenského zpravodajství anebo příslušníky Vojenské policie a při vyšetřování trestných činů zaměstnanců České republiky, zařazených k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů, může státní zástupce požádat orgány uvedené v § 12 odst. 2 v rámci jejich působnosti o opatření jednotlivého důkazu nebo provedení jednotlivého úkonu vyšetřování, o součinnost při opatřování důkazu nebo provádění úkonu vyšetřování, o předvedení osoby nebo za podmínek podle § 62 odst. 1 o doručení písemnosti. Tento orgán je povinen státnímu zástupci urychleně vyhovět.

(5) Za splnění podmínek uvedených v § 20 odst. 1 koná

- a) Generální inspekce bezpečnostních sborů vyšetřování podle odstavce 3 i proti těm spoluobviněným, kteří nejsou příslušníky Policie České republiky, příslušníky Vězeňské služby České republiky anebo celníky nebo zaměstnanci České republiky, zařazenými k výkonu práce v Policii České republiky, Vězeňské službě České republiky anebo v Celní správě České republiky,
- b) státní zástupce vyšetřování podle odstavce 4 i proti těm spoluobviněným, kteří nejsou příslušníky Generální inspekce bezpečnostních sborů, příslušníky Bezpečnostní informační služby, příslušníky Úřadu pro zahraniční styky a informace anebo příslušníky Vojenského zpravodajství anebo příslušníky Vojenské policie nebo zaměstnanci České republiky, zařazenými k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů.

Ustanovení § 23 tím není dotčeno.“.

14. V § 164 odst. 1 větě druhé se slova „v § 158 odst. 3 a 4“ nahrazují slovy „v § 158 odst. 3 a 5“.

15. V § 164 odst. 4 se slova „podle § 158 odst. 8“ nahrazují slovy „podle § 158 odst. 9“.

16. V § 179a odstavec 3 zní:

„(3) O trestných činech příslušníků Generální inspekce bezpečnostních sborů, příslušníků Bezpečnostní informační služby, příslušníků Úřadu pro zahraniční styky a informace a příslušníků Vojenského zpravodajství anebo Vojenské policie nebo o trestných činech zaměstnanců České republiky, zařazených k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů, koná zkrácené přípravné řízení státní zástupce; ustanovení § 161 odst. 4 a 5 zde platí přiměřeně.“.

17. V § 314d odst. 2 větě třetí se slova „(§ 158 odst. 3 a 5)“ nahrazují slovy „(§ 158 odst. 3 a 6)“.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o státním odborném dozoru nad bezpečností práce

§ 73

V § 3 odst. 2 písm. b) zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění zákona č. 159/1992 Sb., zákona č. 71/2000 Sb. a zákona č. 253/2005 Sb., se slovo „nebo“ nahrazuje čárkou a za slova „úkolů Ministerstva vnitra,“ se vkládají slova „nebo Generální inspekce bezpečnostních sborů“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o požární ochraně

§ 74

Zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 40/1994 Sb., zákona č. 203/1994 Sb., zákona č. 163/1998 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 237/2000 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 20 odst. 1 písm. a) se za slova „Policie České republiky,“ vkládají slova „Generální inspekce bezpečnostních sborů,“.
2. V § 85 písm. a) se za slova „Bezpečnostní informační služby“ vkládají slova „, Generální inspekce bezpečnostních sborů“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení

§ 75

Zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 411/2000 Sb., zákona č. 116/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 265/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 518/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 453/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 24/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č.

214/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 405/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 152/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. .../2011 Sb., zákona č. .../2011 Sb., zákona č. .../2011 Sb. a zákona č. .../2011 Sb., se mění takto:

1. V § 9 odst. 1 písm. b) se za slova „příslušníků Hasičského záchranného sboru České republiky,“ vkládají slova „příslušníků Generální inspekce bezpečnostních sborů,“.
2. V § 45 se za slova „Hasičského záchranného sboru České republiky,“ vkládají slova „Generální inspekce bezpečnostních sborů,“.
3. V § 110 odst. 1 se za větu první vkládá věta „Příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů a pozůstalý po tomto příslušníku podávají žádost o dávku důchodového pojištění u Generální inspekce bezpečnostních sborů.“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o některých dalších předpokladech pro výkon některých funkcí obsazovaných ustanovením nebo jmenováním příslušníků Policie České republiky a příslušníků Sboru nápravné výchovy České republiky

§ 76

Zákon č. 279/1992 Sb., o některých dalších předpokladech pro výkon některých funkcí obsazovaných ustanovením nebo jmenováním příslušníků Policie České republiky a příslušníků Sboru nápravné výchovy České republiky, ve znění zákona č. 555/1992 Sb., zákona č. 256/1995 Sb., zákona č. 424/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 35/2002 Sb. a zákona č. 362/2003 Sb., se mění takto:

1. V § 6 odst. 2 se slova „písm. e) až g), j) a k)“ nahrazují slovy „písm. e) až l)“.
2. Za § 10b se vkládá nový § 10c, který zní:

„§ 10c

(1) Předpokladem pro výkon funkce v Generální inspekci bezpečnostních sborů je, že u příslušníka bezpečnostního sboru nebo občana nebyly zjištěny skutečnosti uvedené v § 3 odst. 1 a § 5 odst. 1 písm. c) a d).

(2) Funkcí se rozumí služební místo podle zvláštního zákona^{1a)}.

(3) Pro posouzení splnění předpokladů pro výkon funkce v Generální inspekci bezpečnostních sborů se použijí § 6 až 8.

(4) Řediteli Generální inspekce bezpečnostních sborů náleží oprávnění podle § 8, jde-li o osvědčení týkající se příslušníka bezpečnostního sboru nebo občana, který má vykonávat

funkci v Generální inspekci bezpečnostních sborů. V případě osvědčení týkajícího se toho, kdo má vykonávat funkci ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů, náleží toto oprávnění předsedovi vlády nebo pověřenému členu vlády.

(5) Nesplňuje-li příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů předpoklady pro výkon funkce, je tato skutečnost důvodem pro skončení jeho služebního poměru propuštěním. Služební funkcionář^{1a)} rozhodne o propuštění příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů ze služebního poměru ve lhůtě podle § 9 odst. 1.

(6) Služební poměr končí uplynutím 2 kalendářních měsíců následujících po dni doručení rozhodnutí o propuštění, jestliže služební funkcionář^{1a)} nerozhodne na základě žádosti příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů o době kratší.“.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o Vězeňské službě a justiční stráž

§ 77

Zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráž České republiky, ve znění zákona č. 293/1993 Sb., zákona č. 169/1999 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 460/2000 Sb., zákon č. 362/2003 Sb., zákona č. 436/2003 Sb., zákon č. 413/2005 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb. a zákona č. 227/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 2 odst. 1 písmeno m) včetně poznámky pod čarou č. 2 zní:

„m) v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem²⁾ objasňuje a prověřuje vlastními pověřenými orgány (dále jen „pověřené orgány Vězeňské služby“) trestné činy občanských zaměstnanců Vězeňské služby, které nebyly spáchány v souvislosti s plněním jejich pracovních úkolů; ve spolupráci s Policií České republiky se podílí na předcházení a odhalování trestné činnosti osob ve výkonu vazby, ve výkonu zabezpečovací detence a ve výkonu trestu odnětí svobody.

2) § 12 odst. 2 trestního řádu.“.

2. V § 9 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Povinnosti mlčenlivosti se nemůže příslušník dovolávat vůči policejnímu orgánu, státnímu zástupci, soudu, jinému bezpečnostnímu sboru včetně bezpečnostního sboru státu Evropské unie a kontrolním orgánům, pokud jde o údaje potřebné k plnění jejich působnosti na základě zákona nebo mezinárodní smlouvy.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

ČÁST OSMÁ

Změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

§ 78

Zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 437/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 153/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 221/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. .../2011 Sb., zákona č. .../2011 Sb. a zákona č. .../2011 Sb., se mění takto:

1. V § 25 odst. 2 úvodní části ustanovení se za slova „Policie České republiky,“ vkládají slova „Generální inspekce bezpečnostních sborů,“.
2. V § 25 odst. 2 písm. a) se za slova „Ministerstvo vnitra,“ vkládají slova „Generální inspekce bezpečnostních sborů,“.
3. V § 25 odst. 2 písm. b) se za slova „Policie České republiky,“ vkládají slova „Generální inspekce bezpečnostních sborů,“.

ČÁST DEVÁTÁ

Změna zákona o důchodovém pojištění

§ 79

V § 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 134/1997 Sb. a zákona č. 189/2006 Sb., se za slova „Vězeňské služby České republiky,“ vkládají slova „Generální inspekce bezpečnostních sborů,“.

ČÁST DESÁTÁ

Změna zákona o pozemních komunikacích

§ 80

V § 22b odst. 3 větě druhé zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 80/2006 Sb. a zákona č. 347/2009 Sb., se za slova „Bezpečnostní informační službě“ vkládají slova „, Generální inspekci bezpečnostních sborů“.

ČÁST JEDENÁCTÁ

Změna zákona o návykových látkách

§ 81

V § 5 odst. 6 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 407/2001 Sb. a zákona č. 74/2006 Sb., se za slova „Policie České republiky,“ vkládají slova „Generální inspekce bezpečnostních sborů,“.

ČÁST DVANÁCTÁ

Změna zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla

§ 82

V § 5 odst. 1 písm. c) zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., zákona č. 47/2004 Sb. a zákona č. 274/2008 Sb., se za slova „provozovaná vozidla,“ vkládají slova „Generální inspekce bezpečnostních sborů pro jí provozovaná vozidla,“.

ČÁST TŘINÁCTÁ

Změna zákona o azylu

§ 83

V § 71 odst. 9 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění zákona č. 427/2010 Sb., se za slova „Zpravodajské služby České republiky“ vkládají slova „, a Generální inspekce bezpečnostních sborů“ a za slova „zpravodajským službám České republiky“ slova „,a Generální inspekci bezpečnostních sborů“.

ČÁST ČTRNÁCTÁ

Změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky

§ 84

Zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 47/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 278/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 424/2010 Sb. a zákona č. 427/2010 Sb., se mění takto:

1. V § 159 odst. 3 větě druhé se za slovo „služby“ vkládají slova „a Generální inspekce bezpečnostních sborů“.
2. V § 159 odst. 3 se slovo „předpisů^{23a)}“ nahrazuje slovem „předpisů⁴⁶⁾“ a současně se zrušuje poznámka pod čarou č. 23a.

Poznámka pod čarou č. 46 zní:

„⁴⁶⁾ Zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění zákona č. 274/2008 Sb.
Zákon č. .../ ... Sb., o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů.“

ČÁST PATNÁCTÁ

Změna zákona o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel

§ 85

V § 46 odst. 3 písm. b) zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 374/2007 Sb. a zákona č. .../2011 Sb., se za slova „Celní správou České republiky“ vkládají slova „, Generální inspekci bezpečnostních sborů“.

ČÁST ŠESTNÁCTÁ

Změna zákona o silničním provozu

§ 86

Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 60/2001 Sb., zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 62/2002 Sb., zákona č. 311/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 436/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 229/2005 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 76/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 215/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009, zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. .../2011 Sb. a zákona č. .../2011 Sb., se mění takto:

1. V § 18 odst. 9 větě první se za slova „zpravodajských služeb“¹⁵⁾ vkládají slova „, Generální inspekce bezpečnostních sborů“⁴⁵⁾.

Poznámka pod čarou č. 45 zní:

„⁴⁵⁾ Zákon č. ... /... Sb., o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů.“.

2. V § 41 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno k), které zní: „k) Generální inspekce bezpečnostních sborů označená podle zvláštního právního předpisu“⁴⁵⁾.

3. V § 79 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno l), které zní: „l) příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů s vnějším označením podle zvláštního právního předpisu“⁴⁵⁾.

4. V § 122 odst. 5 se za slova „Ministerstvo vnitra,“ vkládají slova „Generální inspekce bezpečnostních sborů,“.

ČÁST SEDMNÁCTÁ

Změna zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích

§ 87

Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 175/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 193/2003 Sb., zákona č. 103/2004 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 311/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 137/2008 Sb., zákona č. 383/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb.,

zákona č. 297/2009 Sb., zákona č. 347/2009 Sb., zákona č. 30/2011 Sb. a zákona č. 152/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 4 odst. 7 se za slova „Ministerstvo obrany“ vkládají slova „, Generální inspekce bezpečnostních sborů“.
2. V § 5 odst. 3 se za slova „Policii České republiky“ vkládají slova „,a Generální inspekci bezpečnostních sborů“.

ČÁST OSMNÁCTÁ

Změna zákona o finanční kontrole

§ 88

V § 32a zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění zákona č. 123/2003 Sb., se za slova „Vězeňské služby České republiky“ vkládají slova „, Generální inspekce bezpečnostních sborů“.

ČÁST DEVATENÁCTÁ

Změna služebního zákona

§ 89

Zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 281/2003 Sb., zákona č. 426/2003 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 586/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 531/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 381/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb. a zákona č. 73/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 35 odst. 2 písmeno d) zní:
„d) příslušníkem bezpečnostního sboru,“.
2. V § 35 odst. 2 se písmena e) až h) zrušují.
Dosavadní písmena i) a j) se označují jako písmena e) a f).
3. V § 193 odst. 2 větě druhé se slova „příslušný orgán Policie České republiky“ nahrazují slovy „policejní orgán“.

ČÁST DVACÁTÁ

Změna zákona o dočasné ochraně cizinců

§ 90

V § 50 odst. 3 zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, se za slovo „Policie“ vkládají slova „, Generální inspekce bezpečnostních sborů“.

ČÁST DVACÁTÁ PRVNÍ

Změna zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů

§ 91

Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 586/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 169/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 531/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb. a zákona č. 326/2009 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 se za slova „Vězeňská služba České republiky,“ vkládají slova „Generální inspekce bezpečnostních sborů,“.
2. V § 1 odst. 2 se za slova „Vězeňské služby České republiky je generální ředitel,“ vkládají slova „Generální inspekce bezpečnostních sborů je ředitel,“.
3. V § 1 se na konci odstavce 2 doplňují věty „Funkční období ředitele bezpečnostního sboru trvá 5 let. Tataž osoba nemůže být ustanovena na služební místo ředitele bezpečnostního sboru více než dvakrát za sebou.“.
4. V § 2 odst. 2 se slova „a ve věcech“ nahrazují slovy „ve věcech“ a za slovo „jinak“ se vkládají slova „, a ve věcech služebního poměru ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů jedná a rozhoduje předseda vlády“.
5. V § 7 se na konci textu odstavce 5 doplňují slova „a příslušníky Generální inspekce bezpečnostních sborů“.
6. V § 11 odst. 3 se za slova „ředitel zpravodajské služby“ vkládají slova „nebo ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů“.
7. V § 17 odst. 2 se za slova „ředitele zpravodajské služby“ vkládají slova „nebo ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů“.
8. V § 20 odst. 5 se za slova „ve zpravodajské službě“ vkládají slova „a Generální inspekci bezpečnostních sborů“.
9. Za § 20 se vkládá nový § 20a, který zní:

„§ 20a

(1) Ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů ustanoví na volné služební místo příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů, který

- a) byl odvolán z dosavadního služebního místa z důvodů uvedených v § 25 odst. 1 až 3 nebo § 26 odst. 2,
- b) je zařazen do zálohy pro přechodně nezařazené podle § 32 odst. 1 anebo 3, nebo
- c) má být vyňat ze zálohy činné, zálohy pro studující nebo zálohy neplacené.

(2) Nelze-li volné služební místo obsadit podle odstavce 1, může ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů ustanovit na toto místo

- a) příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů, který byl odvolán z dosavadního služebního místa podle § 25 odst. 4 nebo § 26 odst. 4,
- b) příslušníka jiného bezpečnostního sboru, jestliže byl odvolán z dosavadního služebního místa, nebo
- c) občana, který splňuje podmínky pro přijetí do služebního poměru.

(3) Při obsazování volného služebního místa využívá ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů evidenci ministerstva o příslušnících zařazených v záloze.“.

10. V § 24 se za slovo „službě“ vkládají slova „nebo Generální inspekci bezpečnostních sborů“ a za slovo „služby“ se vkládají slova „nebo ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů“.

11. § 27 včetně nadpisu zní:

„§ 27

Převedení na jiné služební místo ve zvláštních případech

Ředitel bezpečnostního sboru je po uplynutí funkčního období nebo po odvolání z dosavadního služebního místa ustanoven na jiné služební místo v bezpečnostním sboru, pro které je stanovena stejná služební hodnost, nebo jestliže o to požádá, o stupeň nižší služební hodnost, a to ve stejném místě služebního působení, nebo jestliže o to požádá, i v jiném místě služebního působení.“.

12. V § 86 odst. 3 písm. a) se za slova „Hasičského záchranného sboru České republiky,“ vkládají slova „Generální inspekce bezpečnostních sborů,“.

13. V § 186 odst. 9 větě druhé se středník nahrazuje tečkou a slova „do běhu této lhůty“ se nahrazují slovy „Do běhu těchto lhůt“.

14. § 187 včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 92 zní:

„§ 187

Postoupení věci

Služební funkcionář věc bezodkladně postoupí, a to i v průběhu řízení, nasvědčující-li zjištěné skutečnosti tomu, že jde o trestný čin, jehož se dopustil

- a) příslušník Policie České republiky, příslušník Vězeňské služby České republiky nebo celník, Generální inspekci bezpečnostních sborů,

- b) příslušník Bezpečnostní informační služby, příslušník Úřadu pro zahraniční styky a informace nebo příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů, pověřeným orgánům příslušného bezpečnostního sboru⁹²⁾,
c) příslušník Hasičského záchranného sboru, příslušnému útvaru Policie České republiky.

⁹²⁾ § 12 odst. 2 trestního řádu.“.

§ 92

Přechodné ustanovení

Funkční období ředitele bezpečnostního sboru ustanoveného na služební místo podle zákona č. 361/2003 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, počíná běžet dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DVACÁTÁ DRUHÁ

Změna zákona o elektronických komunikacích

§ 93

V § 100 odst. 8 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), se za slova „Policie České republiky,“ vkládají slova „Generální inspekce bezpečnostních sborů,“.

ČÁST DVACÁTÁ TŘETÍ

Změna zákona o inspekci práce

§ 94

V § 6 odst. 2 zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, se za slova „v zařízeních“ vkládají slova „Generální inspekce bezpečnostních sborů,“.

ČÁST DVACÁTÁ ČTVRTÁ

Změna zákona o nemocenském pojištění

§ 95

Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 302/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 157/2010 Sb., zákona č. 166/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb. a zákona č. .../2011 Sb., se mění takto:

1. V § 5 písm. a) bodě 2 se za slova „Vězeňské služby České republiky,“ vkládají slova „Generální inspekce bezpečnostních sborů,“.

2. V § 81 odst. 3 se za písmeno d) vkládá nové písmeno e), které zní:
„e) Generální inspekce bezpečnostních sborů,“.

Dosavadní písmena e) a f) se označují jako písmena f) a g).

3. V § 82 odst. 1 se za písmeno e) vkládá nové písmeno f), které zní:
„f) Generální inspekce bezpečnostních sborů, jde-li o příslušníky Generální inspekce bezpečnostních sborů,“.

Dosavadní písmena f) a g) se označují jako písmena g) a h).

4. V § 82 odst. 3 se slova „b) až g)“ nahrazují slovy „b) až h)“.

5. V § 82 odst. 5 větě první se slova „písm. e) nebo f)“ nahrazují slovy „písm. e), f) nebo g)“.

6. V § 88 se za slova „generální ředitel Generálního ředitelství cel,“ vkládají slova „ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů,“.

7. V § 150 se za slova „Generálního ředitelství cel,“ vkládají slova „Generální inspekce bezpečnostních sborů,“.

ČÁST DVACÁTÁ PÁTÁ

Změna zákoníku práce

§ 96

Zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 357/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 116/2008, zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 294/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 320/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. .../2011 Sb. a zákona č. .../2011 Sb., se mění takto:

1. V § 303 odst. 1 písm. b) se za bod 2 vkládá nový bod 3, který zní:
„3. Generální inspekci bezpečnostních sborů,“.

Dosavadní body 3 až 16 se označují jako body 4 až 17.

2. V § 312 odst. 2 se slova „příslušný orgán Policie České republiky“ nahrazují slovy „policejní orgán“.

ČÁST DVACÁTÁ ŠESTÁ

Změna zákona o Policii České republiky

§ 97

Zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 153/2010 Sb. a zákona č. 150/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 66 odst. 5 se slova „zdraví, nebo pro účely“ nahrazují slovy „zdraví, za účelem“ a za slova „pohřešované osobě“ se vkládají slova „nebo za účelem zabránění vyzrazení činnosti policie“.
2. V § 68 odst. 3 písm. a) a § 71 písm. b) se slova „způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup“ zrušují.
3. Za § 71 se vkládá nový § 71a, který zní:

„ § 71a

Specializovaný útvar policie určený policejním prezidentem může pro účely trestního řízení nebo pro účely zahájení trestního řízení žádat od správce daně informace získané při správě daní, je-li to nezbytné pro plnění konkrétního úkolu v oblasti boje proti korupci, terorismu, organizovanému zločinu, daňové, finanční a závažné hospodářské kriminalitě a legalizaci výnosů z trestné činnosti. Poskytnutí informací podle tohoto ustanovení není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu.“.

4. V § 83 odstavec 6 zní:

„(6) Na postup při vyřizování žádosti se nepoužijí ustanovení správního řádu o správním řízení.“.

5. Nadpis § 98 zní: **„Kontrola použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, použití sledování osob a věcí a rušení provozu elektronických komunikací“.**

6. V § 98 odst. 1 se slova „, rušení provozu elektronických komunikací a kontrolu činnosti Inspekce policie“ nahrazují slovy „a rušení provozu elektronických komunikací“.

7. V § 101 odst. 3 se částka „5 000 Kč“ nahrazuje částkou „50 000 Kč“.

8. Část druhá se včetně nadpisu zrušuje.

9. V § 114 se slova „, policisty nebo inspektora“ nahrazují slovy „nebo policisty“ a slova „nebo inspektor“ se zrušují.

10. V § 115 odst. 1 se slova „, zaměstnanec policie, inspektor nebo zaměstnanec inspekce“ nahrazují slovy „nebo zaměstnanec policie“ a slovo „, inspekce“ se zrušuje.

11. V § 115 odst. 2 se slova „, policista nebo inspektor“ nahrazují slovy „nebo policista“.

12. V § 115 odst. 3 se slova „, zaměstnanec policie, inspektor nebo zaměstnanec inspekce“ nahrazují slovy „nebo zaměstnanec policie“.

ČÁST DVACÁTÁ SEDMÁ

ÚČINNOST

§ 98

(1) Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2012, s výjimkou ustanovení § 1 odst. 1, § 68, § 69 a § 70 odst. 1 věty druhé, která nabývají účinnosti dnem jeho vyhlášení.

(2) Ustanovení § 68 odst. 1 pozbývá platnosti uplynutím dne 30. června 2012.

Důvodová zpráva

Obecná část

Přípravě návrhu zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů (dále jen „návrh zákona“) předcházelo zpracování Analýzy kontrolních mechanismů v bezpečnostních sborech z června 2008, která obsahovala i návrh základních tezí řešení této problematiky. Tato analýza byla vytvořena meziresortní pracovní skupinou složenou ze zástupců Ministerstva vnitra, Policie České republiky (dále jen „policie“), Ministerstva financí – Celní správy České republiky (dále jen „celní správa“), Ministerstva spravedlnosti – Vězeňské služby České republiky (dále jen „vězeňská služba“), Bezpečnostní informační služby, Úřadu pro zahraniční styky a informace a Vojenského zpravodajství. Předkládaný návrh zákona z této analýzy vychází a vycházel z ní i první legislativní návrh, který vláda schválila dne 23. března 2009 usnesením č. 325. Návrh zákona, který byl poslancům rozeslán jako sněmovní tisk č. 794/0, byl však projednán toliko v organizačním výboru a k jeho projednání na plénu Poslanecké sněmovny již v 5. volebním období nedošlo.

Zpráva z hodnocení dopadů regulace

1. Důvod předložení

Trestná činnost příslušníků bezpečnostních sborů bývá typicky trestnou činností „profesionálů“, protože vzhledem ke své činnosti bývají příslušníci těchto sborů velmi dobře obeznámeni se způsoby a podmínkami páčání protiprávních jednání, která odhalují či jinak potlačují a se způsoby jejich šetření a stíhání.

U příslušníků inspekčních orgánů zařazených ve stejné instituci jako je pachatel-příslušník nebo zaměstnanec lze pak navíc předpokládat v některých případech i určitou institucionální podjatost plynoucí z existujících kontaktů, popř. určité solidarity s těmi, jejichž trestnou činnost mají odhalovat a stíhat.

Orgán, který má být schopen trestnou činnost v bezpečnostních sborech odhalit a vyšetřit, musí být orgánem odborně a jinak zdatným, aby na tyto pachatele - profesionály stačil. Z toho vyplývá i pochopitelný požadavek na institucionální nezávislost a vysoké odborné schopnosti takového orgánu.

Bezpečnostní sbory v každém demokratickém státě by proto měly podléhat efektivní a nezávislé kontrole zákonnosti chování příslušníků a zaměstnanců, která vedle vnitřní kontrolní činnosti samotných sborů zaručí dodržování právních předpisů v těchto sborech.

Vláda České republiky se proto ve svém programovém prohlášení zavázala, že předloží návrh zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů (dále jen „generální inspekce“), který zavede nezávislou kontrolu zákonnosti chování příslušníků a zaměstnanců bezpečnostních sborů.

V souladu s tím pak usnesením vlády č. 1 z 5. ledna 2011, kterým vláda schválila Strategii boje proti korupci, uložila vláda Ministerstvu vnitra předložit návrh zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů s tím, že tento návrh zákona má zajistit nezávislou kontrolu bezpečnostních sborů.

Název: Návrh zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů

Cíl předkládané úpravy: Cílem této nové úpravy je vytvořit systém nezávislého a účinného stíhání trestných činů příslušníků a zaměstnanců vybraných bezpečnostních sborů (policie, celní správa, vězeňské služby) a generální inspekce.

Cílem návrhu zákona je rovněž zajištění rovnocenného postavení generální inspekce ve vztahu k ostatním bezpečnostním sborům, jak z hlediska využití institutů spojených s vyšetřováním trestných činů, tak různých jiných oprávnění a zvláštních postavení bezpečnostních sborů, která jsou ošetřena v řadě zvláštních zákonů. Ve vytipovaných zvláštních zákonech napříč celým právním řádem České republiky je tak nutné k výčtům oprávněných subjektů nově doplnit i generální inspekci.

Důležitou částí návrhů změny zvláštních zákonů je:

- Převedení pravomoci vykonávat kontrolu ve stanoveném rozsahu odhalování, prověřování a vyšetřování trestných činů příslušníků a zaměstnanců bezpečnostních sborů z pověřených orgánů těchto sborů (resp. Inspekce policie) na nový inspekční orgán.
- Zajistit novému inspekčnímu orgánu postavení policejního orgánu v rámci trestního řádu a s ním související procesní oprávnění.
- Zajistit novému inspekčnímu orgánu postavení bezpečnostního sboru a promítnout jeho specifika do úpravy služebního poměru příslušníků tohoto bezpečnostního sboru.
- Na základě provedeného rozboru právního řádu legislativně ošetřit výkon dalších souvisejících oprávnění a povinností.

Zhodnocení platného právního a věcného stavu problematiky

Současný právní stav z hlediska postavení jednotlivých orgánů a jejich postupu podle trestního řádu při odhalování, prověřování a vyšetřování trestné činnosti příslušníků bezpečnostních sborů je třeba členit podle fáze přípravného řízení trestního.

a) Fáze prověřování trestných činů

Inspekce policie (dále jen „Inspekce“) je útvarům Ministerstva vnitra. V rámci Inspekce jsou zařazeni příslušníci policie (dále jen „policista“) povolání k plnění úkolů Ministerstva vnitra. V čele Inspekce stojí ředitel, kterého jmenuje a odvolává vláda. Ředitel je ze své funkce odpovědný vládě. Obsahem činnosti Inspekce je vyhledávat, odhalovat a prověřovat skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, jehož **pachatelem je policista nebo zaměstnanec policie**, a zjišťovat pachatele těchto trestných činů. Inspekce je proto policejním orgánem ve smyslu § 12 trestního řádu.

Do zahájení stíhání konkrétního podezřelého šetří tyto trestní případy Inspekce sama, poté předává případ k zahájení trestního stíhání proti obviněnému policistovi/zaměstnanci specializovanému státnímu zástupci, který pak formálně podle trestního řádu sám vede vyšetřování konkrétního obviněného. Podle jeho pokynů je mu pak Inspekce ve vyšetřování nápomocna.

Príslušníci zařazení v Inspekci disponují stejnými oprávněními jako policisté. Jedná se o oprávnění podle zákona o policii, kterým se vedle trestního řádu řídí při své práci. Zákon o policii je však zákonem psaným pro celou policii, pro veškeré její činnosti vykonávané nejrozličnějšími službami a útvary, a pouze část jeho ustanovení lze aplikovat na Inspekci a policisty v ní zařazené, zbytek ustanovení nelze při činnosti Inspekce z povahy věci uplatnit.

V celní správě se prováděním vnitřní kontrolní činnosti a inspekční činností jako hlavní náplní své činnosti zabývají Samostatné oddělení (SO 050) Inspekce generálního ředitele zařazené v rámci Generálního ředitelství cel a dále oddělení (010) Inspekce a vnitřní kontroly na celních ředitelstvích. Působnost těchto útvarů nespočívá jen v inspekční činnosti jako takové, zaměstnanci zařazení v těchto útvarech zajišťují také úkoly v oblasti plánování a provádění kontrolní činnosti, prevence, služební a pracovní kázně a integrity v celní správě, vyřizování stížností a petic aj. **Prověřování a vyšetřování trestných činů příslušníků celní správy provádí policie.**

Pozn.: Současně však jsou pověřené orgány celní správy vymezeny trestním řádem jako policejní orgány příslušné k prověřování trestných činů spáchaných porušením vymezených celních a daňových předpisů, a to i v případě, že se jedná o trestné činy spáchané příslušníky bezpečnostních sborů, služeb či ozbrojených sil.

Pověřeným orgánem **vězeňské služby** ve smyslu § 12 odst. 2 trestního řádu je Inspekce vězeňské služby, která má postavení policejního orgánu v řízení o trestných činech příslušníků této služby. Tento orgán tvoří příslušníci vězeňské služby zařazení na oddělení prevence a stížností ve vazebních věznicích a věznicích a příslušníci vězeňské služby zařazení do oddělení prevence odboru kontroly Generálního ředitelství vězeňské služby. Osobní působnost se vztahuje na všechny příslušníky vězeňské služby, vyjma ředitele, zástupců ředitele a vedoucího oddělení prevence a stížností, které z hlediska podezření z trestné činnosti prověřuje oddělení prevence odboru kontroly Generálního ředitelství vězeňské služby. Případy podezření ze spáchání trestného činu příslušníkem justiční stráže nebo vězeňské stráže prošetřuje oddělení prevencí a stížností té věznice, kam je příslušník zařazen.

Trestnou činnost příslušníků **Úřadu pro zahraniční styky a informace** prověřují podle § 12 odst. 2 trestního řádu pověřené orgány tohoto orgánu, které jsou policejním orgánem ve smyslu § 12 odst. 2 trestního řádu.

Trestnou činnost příslušníků **Bezpečnostní informační služby** prověřují podle § 12 odst. 2 trestního řádu taktéž pověřené orgány tohoto orgánu, které jsou policejním orgánem ve smyslu § 12 odst. 2 trestního řádu, konkrétně pracovníci odboru inspekce Bezpečnostní informační služby.

Pokud jde o **Vojenské zpravodajství**, má postavení policejního orgánu podle § 12 odst. 2 trestního řádu při prověřování trestných činů pověřené orgány Vojenského zpravodajství, přičemž v případě ostatních **příslušníků ozbrojených sil** je tímto orgánem Vojenská policie.

Hasičský záchranný sbor žádnou vlastní činnost v postavení policejního orgánu nevyvíjí a prověřování i vyšetřování případné trestné činnosti jeho příslušníků nebo zaměstnanců je svěřeno policii.

Výše uvedené působnosti se týkají fáze *prověřování* trestního řízení, tedy úseku mezi zahájením úkonů v trestním řízení podle § 158 odst. 3 a zahájením trestního stíhání podle § 160 odst. 1, kterým již začíná fáze *vyšetřování*.

b) Vyšetřování

V případě trestných činů příslušníků **vězeňské služby, celníků, hasičů, zaměstnanců policie, celní správy, vězeňské služby, hasičského záchranného sboru a příslušníků a zaměstnanců ozbrojených sil** vede vyšetřování policie.

V případě trestných činů **policistů, příslušníků Vojenské policie a Vojenského zpravodajství, příslušníků Bezpečnostní informační služby a Úřadu pro zahraniční styky a informace** vede vyšetřování narozdíl od prověřování *specializovaný státní zástupce*, kterému Inspekce předává případy k zahájení trestního stíhání. Jde-li o zaměstnance policie, pak předává Inspekce věc policii k provedení vyšetřování, popř. si státní zástupce provede vyšetřování sám. Státní zástupce samozřejmě při vyšetřování využívá kapacitu Inspekce, se kterou spolupracuje.

Problémem je, že vyšetřování kromě administrativních procesních úkonů zahrnuje celou řadu výkonných policejních činností, na které státní zástupce nemá ani výcvik, ani materiální či personální prostředky. Ač má ve vyšetřování oprávnění policejního orgánu, nedisponuje vlastním personálem, který by pro něj mohl operativně zajistit různé zajišťovací úkony. Nedisponuje ani přístupem do různých policejních databází a není součástí týmu, ve kterém je praktické policejní know-how. Výsledkem je stav, kdy si státní zástupce může opatřovat některé důkazy pouze prostřednictvím Inspekce (pověřeného orgánu Bezpečnostní informační služby, Úřadu pro zahraniční styky a informace či jiného policejního orgánu), kterému dá ve vyšetřování pokyny k jejich opatření.

Je třeba podotknout, že trestní řád tak jako tak umožňuje státnímu zástupci rozhodnout v jakékoliv trestní kauze (nikoliv pouze u trestných činů policistů, příslušníků Vojenského zpravodajství a Vojenské policie, příslušníků Bezpečnostní informační služby a Úřadu pro zahraniční styky a informace), že si fázi vyšetřování provede sám. Děje se to především u kauz, u nichž státní zástupce vyhodnotí, že vyžadují intenzivnější kontrolu z jeho strany. (možnost tohoto postupu je zásadní zejména u trestních kauz, u kterých státní zástupce nabude podezření z podjatosti daného policejního orgánu, nebo u kauz natolik komplikovaných a závažných, že si zaslouží, aby si jejich vyšetřování koordinoval státní zástupce sám). Tato možnost není návrhem zákona nijak dotčena.

Současně má státní zástupce již dnes v zájmu zajištění větší objektivity šetření oprávnění rozhodnout, že trestní případ nebude prověřovat policejní orgán standardně příslušný podle trestního řádu, ale jiný policejní orgán, například jiný útvar policie než ten, ze kterého jsou policisté-pachatelé. Ani toto řešení není návrhem zákona dotčeno. Státní zástupce tak bude mít i nadále možnost svěřit prověření či vyšetření určité trestní kauzy jinému vhodnému policejnímu orgánu. Jde zejména o ty trestní kauzy, k jejichž vyšetření je nezbytná určitá úzká specializace či odbornost, například o případy vražd, komplikovaných dopravních nehod, hospodářské kriminality spáchané policistou, organizovaná kriminalita – to vše jsou často buď komplikované či specializované druhy trestné činnosti, k jejichž vyšetřování nemusí mít v konkrétním případě generální inspekce dostatek informací, schopností či prostředků. V těchto případech může být věcně vhodnější nechat kauzu pod dozorem státního zástupce

prověřit a vyšetřit jiným policejním orgánem podle § 12 trestního řádu (například policejním specialistou na vraždy, dopravní nehody apod.).

S ohledem na uvedené je vhodnější nechat v zásadě i fázi vyšetřování v rukou policejního orgánu (generální inspekce) a na dozorujícím státním zástupci nechat, aby ad hoc vyhodnotil, zda chce kauzu po fázi prověřování sám poté i vyšetřovat a popř. také, který policejní orgán (generální inspekce nebo například některý z útvarů policie) pověří prověřením a vyšetřením této kauzy.

Často vytýkaným problematickým rysem úpravy Inspekce ministra vnitra byl z pohledu odborníků i nevládních organizací **způsob jmenování jejího ředitele a bezprostřední zodpovědnost tohoto ředitele výhradně ministru vnitra**. Ruku v ruce s tím je dlouhodobě negativně vnímáno i **institucionální začlenění Inspekce do resortu Ministerstva vnitra**. Taktéž je negativně pohlíženo na **absenci dostatečné, například parlamentní kontroly tohoto orgánu**. **Tyto problémy částečně vyřešil již zákon č. 273/2008 Sb.**, který odňal pravomoc jmenovat ředitele Inspekce ministru vnitra a svěřil ji vládě. Tentýž zákon upravil i změnu označení „Inspekce ministra vnitra“ na „Inspekce Policie České republiky“.

Systém vnitřní i vnější kontroly policie již delší dobu kritizují nevládní organizace, které jej považují za nedostatečně nezávislý. Obdobně situaci dlouhodobě vnímají i některé orgány, jako například Rada vlády pro lidská práva či Veřejný ochránce práv, které upozorňují, že celá řada mezinárodních organizací (například OSN či Rada Evropy) již opakovaně doporučovala vytvořit mechanismus nezávislého vyšetřování deliktů jednání policistů.

Tomu odpovídá i laická percepce problému: průzkumy veřejného mínění opakovaně dokládají, že velká část české veřejnosti nedůvěřuje policii a nevěří v její schopnost sama se zbavit policistů-pachatelů ve vlastních řadách. Dokladem je kupř. výzkum provedený agenturou STEM/MARK v roce 2004, kdy pouze 34 % respondentů uvedlo, že podle jejich názoru jsou stížnosti občanů na policisty důsledně prošetřovány.

Opakovaně medializované případy selhání policisty poukazují na absenci funkční kontroly činnosti policie. Média i celá veřejnost velice negativně vnímají kauzy typu „Berdych a spol.“, které odkryly závažnou spolupráci policistů s organizovaným zločinem. Ještě více negativně jsou vnímána opakovaná podezření z politického zneužívání Inspekce, neboť jde o orgán, který měl být právě schopen kriminalitu policistů potlačit.

2. Přehled možných variant řešení a vyhodnocení jejich nákladů a přínosů

Obecně platí, že jakýkoliv orgán, který by měl stíhat trestnou činnost příslušníků bezpečnostních sborů (dále jen „inspekční orgán“), musí být z hlediska svého postavení samozřejmě policejním orgánem ve smyslu trestního řádu a musí disponovat minimálně takovými právními, materiálními, informačními, analytickými a personálními prostředky, jaké mají útvary kriminální policie pověřené šetřením závažné trestné činnosti. Podoba a činnost inspekčního orgánu je v zásadě podobná činnosti služby kriminální policie a vyšetřování.

Institucionální začlenění inspekčního orgánu, resp. generální inspekce – varianty:

Z hlediska institucionálního řešení inspekčního orgánu přicházejí v úvahu následující

varianty:

Varianta I. – zachování současného stavu

Při zachování současného stavu by Inspekce zůstala začleněna ve struktuře Ministerstva vnitra, byť by jejího ředitele jmenovala vláda. Činnost inspekčního orgánu by zajišťovali policisté povolání k plnění úkolů Ministerstva vnitra. Právě tento fakt může vyvolávat dojem, že Inspekce nemůže mít dostatečně nezávislé postavení. Objevuje se také názor, že policisté povolání k plnění úkolů Ministerstva vnitra nemají zájem na rozkrývání trestné činnosti svých kolegů, se kterými sloužili, nebo ke kterým mohou cítit sounáležitost.

V čele Inspekce by byl i nadále ředitel, jmenovaný a odvolávaný vládou a jí ze své funkce také odpovědný. Obsahem činnosti Inspekce by stále bylo odhalovat a prověřovat skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, jehož pachatelem je policista nebo zaměstnanec policie, odhalovat a zjišťovat pachatele těchto trestných činů, analyzovat trestnou činnost policistů a zaměstnanců policie a podílet se na tvorbě a realizaci koncepcí předcházení a zamezování této trestné činnosti.

Do zahájení stíhání konkrétního podezřelého by Inspekce šetřila tyto trestní případy sama. Poté by předala případ k zahájení trestního stíhání proti obviněnému policistovi specializovanému státnímu zástupci (v případě zaměstnance policie pak policejnímu orgánu), který by sám vedl vyšetřování konkrétního obviněného. Inspekce by mu byla ve vyšetřování nápomocna.

Zhodnocení varianty:

Tato varianta (která vychází z právního statutu Inspekce) je z hlediska finančních nákladů nejvýhodnější, nicméně neřeší žádný ze shora zmíněných problémů.

Varianta II.

Druhou představitelnou variantou je převedení inspekčního orgánu do působnosti Ministerstva spravedlnosti, aniž by se měnila působnost, kterou má dnešní Inspekce. V této variantě by bylo zřejmě nejlepším řešením inspekční orgán podřídit struktuře státního zastupitelství.

Zhodnocení varianty:

Jako jedinou výhodu by u tohoto řešení bylo možno spatřovat vyjmutí inspekčního orgánu z působnosti Ministerstva vnitra a jeho těsnější provázání se státními zástupci, kteří tak jako tak dnes vedou vyšetřování policistů, příslušníků Vojenského zpravodajství a Vojenské policie, příslušníků Bezpečnostní informační služby a Úřadu pro zahraniční styky a informace.

Organizačně a z hlediska logistického zajištění by toto řešení přineslo zřejmě pouze komplikace a zvýšené náklady na zajištění chodu inspekčního orgánu, pro kvalitu stíhání trestné činnosti policistů by tento přesun do působnosti jiného resortu nepředstavoval žádnou změnu.

Varianta III.

Poslední variantou je zákonem ustavit samostatný inspekční orgán stojící mimo příslušná ministerstva. V podstatě by se jednalo o nový bezpečnostní sbor vytvořený v rámci odpovídající zákonné úpravy.

Příslušníci tohoto sboru by byli ve služebním poměru podle zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů. Logickým legislativním důsledkem návrhu tohoto právního řešení by byla proto (mimo jiné) i novelizace uvedeného zákona, která by jej doplnila o ustanovení týkající se tohoto nového sboru a příslušníků zařazených v tomto sboru. Nelegislativním důsledkem by bylo vybudování vlastního nezávislého organizačního, ekonomického a technického zázemí a vlastních informačních a analytických systémů. Inspekční orgán by částečně personálně a ekonomicky vycházel z Inspekce a obdobných kontrolních útvarů jednotlivých dotčených bezpečnostních sborů (které by byly vyčleněny z těchto sborů). Tento inspekční orgán by měl postavení policejního orgánu podle trestního řádu.

Zhodnocení varianty:

Výhodou tohoto řešení je úplná organizační a personální nezávislost inspekčního orgánu na jednotlivých ministerstvech/dotčených bezpečnostních sborech a také ve sjednocení kontroly dotčených bezpečnostních sborů.

Jeho nevýhodou je, že jde o organizačně, legislativně a zejména ekonomicky náročný krok.

U vědomí všech výše uvedených faktů se vláda České republiky ve svém programovém prohlášení zavázala, že předloží návrh zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů, kterým zavede jejich nezávislou kontrolu. Tedy zvolila z uvedených možných variant variantu III. V souladu s tímto programovým prohlášením pak vláda v rámci schválené Strategie boje proti korupci uložila ministru vnitra úkol předložit do 30. června 2011 vládě návrh zákona o Generální inspekci bezpečnostních sborů.

Rozsah personální působnosti generální inspekce zahrnující příslušníky ve služebním poměru a zaměstnance v pracovním poměru – varianty

Bez ohledu na institucionální začlenění je třeba vyřešit otázku personální působnosti generální inspekce. Otázku personální působnosti lze nahlížet ze dvou úhlů pohledu. Působnost generální inspekce má zajistit dostatečný prvek nezávislosti při stíhání trestných činů osob, které jsou v úzkém vztahu s bezpečnostními sbory v postavení policejních orgánů, tedy mají určité nadprůměrné znalosti o vedení trestního řízení a jsou do určité míry obeznámeni s metodami objasňování trestné činnosti. Zároveň však nelze na skutečnost, že na určitou fyzickou osobu dopadá působnost generální inspekce jakožto příslušného policejního orgánu, nahlížet jako na svého druhu handicap. Generální inspekce nebude mít oproti běžným policejním orgánům žádné výjimečné pravomoci ani zdroje nebo vybavení. Bude se jednat o zcela standardní útvar, jehož výjimečnost bude spočívat pouze v nezávislosti na policejních sborech, které bude řešit. A právě toto kritérium nezávislosti je proto hlavním vodítkem při stanovení personální působnosti generální inspekce, neboť nelze opominout, že využití tohoto výjimečného prvku musí být dostatečně hospodárné a nelze jej využívat tam, kde jeho využití není dostatečně opodstatněné. Každé rozšíření působnosti totiž u nepočetného sboru, kterým má generální inspekce být, znamená zvýšení nákladů na její vznik i provoz.

Generální inspekce stíhá:

Varianta I: pouze příslušníky ve služebním poměru

Tato varianta nezohledňuje fakt, že již v současné době vykonávají občanští zaměstnanci celou řadu činností se značnou důležitostí, vlivem a potřebou zvýšeného dohledu. Do budoucna v souvislosti s racionalizací personální politiky lze očekávat nárůst trendu, kdy občanští zaměstnanci budou vykonávat některé činnosti, které dosud vykonávali příslušníci ve služebním poměru (tak již je tomu například v případě zaměstnanců policie, kteří podle zákona o policii obecně mohou vykonávat úkoly policie, jejich oprávnění jsou však omezena na činnosti jako je vedení správních řízení apod. nezahrnující přímý výkon bezpečností povahy). Současně i na občanské zaměstnance dopadá stejné podezření jako na příslušníky ve služebním poměru z možnosti existence falešné kolegiality mezi nimi a orgány je stíhajícími. Často mohou občanští zaměstnanci disponovat obdobnými kontakty do bezpečnostního sboru jako jeho příslušníci. Stejně tak není vyloučena jejich velmi dobrá obeznámenost s postupy při plnění činnosti sboru.

Varianta II: příslušníky ve služebním poměru a zaměstnance v pracovním poměru pouze v případě trestných činů spáchaných v souvislosti s plněním jejich pracovních úkolů

Tato varianta částečně zohledňuje postavení a vliv, který mohou mít i občanští zaměstnanci bezpečnostního sboru. Z hlediska působnosti generální inspekce vychází z předpokladu, že trestná činnost, která je spojena s pracovními úkoly občanských zaměstnanců, je tím „nebezpečnějším“ druhem trestné činnosti, na jejímž potírání je vyšší zájem. Z hlediska dostatečné nezávislosti vyšetřování trestných činů zaměstnanců však toto rozdělení smysl postrádá, neboť vyšetřování i běžné kriminality občanských zaměstnanců jejich „kolegy ze sboru“ může postrádat dostatečné prvky nezávislosti. Zejména jde o fakt, že zaměstnanec sboru má řadu kontaktů uvnitř sboru a je pravděpodobné, že jeho trestný čin budou šetřit osoby, které zná, ke kterým má vztah. Tento argument je však významný zejména v případě zaměstnanců policie, u kterých bez ohledu na stíhání kriminality spáchané v souvislosti či bez souvislosti s výkonem zaměstnání může nastat ovlivnění postupu policejního orgánu způsobené osobními vazbami mezi pachatelem a policejním orgánem. U zaměstnanců ostatních sborů by případná vazba na policisty, kterým by bylo jejich stíhání svěřeno, byla spíše náhodná.

Jiný problém může způsobit vymezení, jaká a jak těsná souvislost s pracovními úkoly zde musí být (jakýkoliv čin spáchaný během pracovní doby, jakýkoliv čin spáchaný s jinými příslušníky policie nebo zaměstnanci policie, pouze činy zneužívající nějakou konkrétní pravomoc zaměstnance...). Příslušnost toho či onoho policejního orgánu (policie nebo generální inspekce) by tak nebyla jasně předem zákonem známa. V praxi by takové řešení mohlo vést k tomu, že v případě nejasností by nakonec zřejmě rozhodl o příslušnosti státní zástupce. Vzhledem k tomu, že však neexistuje a nemůže existovat informování o případech, na kterých generální inspekce a policie právě pracují, neexistuje ani systémová možnost jak zabránit tomu, aby na též věci díky této nejasné hranici vymezení působnosti začaly pracovat současně policie (pověřený orgán jiného bezpečnostního sboru) i generální inspekce.

Varianta III: příslušníky ve služebním poměru a zaměstnance v pracovním poměru

Tato varianta vychází ze v současnosti platného stavu, kdy se působnost Inspekce vztahuje jak na příslušníky, tak zaměstnance policie. Tato varianta, ačkoli přináší nárůst náplně práce, zároveň zohledňuje požadavek na dostatečnou nezávislost vyšetřování trestné činnosti, které by jinak uvnitř sborů mohlo být ovlivněno, a jasně zohledňuje postavení a vliv,

kteřý mohou mít i občanští zaměstnanci bezpečnostního sboru. Na druhou stranu, pokud se týká zaměstnanců bezpečnostních sborů, požadavky na jejich stíhání nejsou u všech sborů podléhajících inspekci rovnoměrně rozvrstveny. Je nepochybné, že příslušníci bezpečnostních sborů, které mají za určitých podmínek postavení policejního orgánu, mohou být velmi kvalifikovaně obeznámeni s metodami a postupy v rámci trestního řízení. Toto riziko se v případě zaměstnanců (s výjimkou zaměstnanců Policie České republiky) výrazně snižuje, čímž se potřeba stíhání veškeré jejich trestné činnosti oslabuje, avšak nelze říct, že by byla neopodstatněná. Na druhou stranu možnost, že stíhání bude výrazně ovlivněno díky osobním vazbám mezi zaměstnancem sboru a policejním orgánem, který takového zaměstnance stíhá, je v případě policie téměř stoprocentní, v případě ostatních sborů je spíše výjimečná, resp. nepřesahuje výrazně pravděpodobnost, které tato možnost dosahuje u běžné populace.

Popsaný stav směřuje k potřebě vytýčit ještě variantu čtvrtou, která bude obsahovat smíšený model vyhovující jak požadavkům na dostatečnou nezávislost, tak potřebě vztáhnout působnost generální inspekce jen na ty případy, kde je tento prvek nezávislosti nutný a jeho využití je hospodárné.

Varianta IV: smíšený model

Na základě všech pro a proti uvedených u předchozích variant je podle názoru předkladatele **optimální zvolit variantu, podle které bude působnost generální inspekce dopadat na veškerou kriminalitu příslušníků vybraných sborů a zaměstnanců policie, v případě ostatních sborů však postačí, bude-li působnost na zaměstnance zachována pouze pro „nebezpečnější“ formu jejich trestné činnosti, tedy pro trestné činy, které zaměstnanci spáchají v souvislosti s výkonem pracovních úkolů**, kde lze tedy předpokládat, že zneužijí oprávnění a znalosti, které jejich postavení zaměstnance zařazeného v bezpečnostním sboru přináší. Problémy se spory o příslušnost, které mohou v hraničních případech nastat, lze účinně řešit pomocí existujících nástrojů – rozhodnutím státního zástupce, kromě toho se vzhledem ke zkušenostem praxe s nejednoznačně založenou působností policejního orgánu (například policejní orgán v rámci celní správy, jehož působnost může kolidovat s orgány policie) se lze domnívat, že praxe přinese brzy rozumné vymezení respektované všemi zúčastněnými.

Rozsah personální působnosti generální inspekce – bezpečnostní sbory, na něž by se působnost generální inspekce vztahovat neměla

V současné době je bezpečnostním sborem podle zákona č. 361/2003 Sb.: policie (včetně policistů zařazených v Inspekci), Bezpečnostní informační služba, Úřad pro zahraniční styky a informace, celní správa, vězeňská služba a Hasičský záchranný sbor České republiky.

V případě **zpravodajských služeb** České republiky (mimo jiné Bezpečnostní informační služba a Úřad pro zahraniční styky a informace) nelze z povahy věci a charakteru činnosti zpravodajských služeb umožnit kontrolu vnějšmu subjektu pracujícímu standardními metodami policejního orgánu. Úkolem zpravodajských služeb České republiky je zabezpečovat určité zákonem stanovené informace a poskytovat je klíčovým ústavním a jiným státním činitelům a orgánům jako podklad pro jejich rozhodování. Rozsah působnosti zpravodajských služeb České republiky je tedy ve srovnání s ostatními bezpečnostními sbory výrazně užší. Na rozdíl od většiny ostatních bezpečnostních sborů (zejména policie, celní správy a vězeňské služby) není úkolem zpravodajských služeb České republiky prosazovat a vynucovat dodržování právních norem a nejsou správními orgány (až na velmi omezené výjimky, kdy tak vystupují zásadně vůči vlastním příslušníkům a zaměstnancům).

Specifikum zpravodajských služeb spočívá dále v tom, že pojmovým znakem jejich činnosti je nakládání s utajovanými informacemi všech stupňů utajení, resp. práce v utajení, tedy činnost, při níž musí být rozsáhle zastírána příslušnost ke zpravodajské službě. Je tak nezbytné, aby osoby, které plní vůči příslušníkům zpravodajských služeb úkoly policejního orgánu, byly v obdobném postavení jako samotní příslušníci zpravodajské služby. To platí jak o znalosti prostředí uvnitř dané zpravodajské služby, včetně její organizace, pracovních a řídicích postupů a interních norem, tak prostředí, v němž zpravodajská služba působí (případná trestná činnost příslušníků zpravodajských služeb, zejména ta nejzávažnější, bude nezřídka úzce spojena s tímto specifickým prostředím). Osoby plnící úkoly policejního orgánu vůči příslušníkům zpravodajských služeb by se též v rámci některých řízení musely bezprostředně seznamovat s materiály obsahujícími nejcitlivější zpravodajské a operativní informace, včetně informací týkajících se identit příslušníků zpravodajské služby a jejich zpravodajských zdrojů, a to i v případech, ve kterých zpravodajská služba dosud neukončila svou činnost.

Praktickým důsledkem těchto skutečností je mimo jiné to, že osoby plnící v případě příslušníků zpravodajských služeb úkoly policejního orgánu musí být držiteli osvědčení fyzické osoby pro stupeň utajení Přísně tajné a musí podléhat stejným pravidlům z hlediska ochrany své identity, příslušnosti a činnosti jako příslušníci zpravodajských služeb.

Popsané požadavky nelze zásadně klást na osoby stojící vně zpravodajských služeb, a to i s ohledem na zachování principu need-to-know, jenž je klíčový jak pro ochranu utajovaných informací, tak pro zpravodajskou činnost samotnou. Základním předpokladem pro činnost zpravodajských služeb je zajištění toho, aby se s příslušnými údaji seznamoval co nejužší okruh osob. Podřazením zpravodajských služeb generální inspekci by se však okruh osob, které by se potenciálně mohly s klíčovými (a nejcitlivějšími) údaji zpravodajské služby seznámit, neúměrně rozšířil. Tím by se reálně zvýšilo riziko dekonspirace příslušníků zpravodajské služby, jejich aktivit a informačních zdrojů a z toho vyplývající nevratné narušení činnosti zpravodajské služby. Takové rozšíření přístupu k údajům zpravodajských služeb by mělo nepochybně dopady i na jejich postavení v mezinárodní zpravodajské komunitě, resp. na ochotu zahraničních partnerů spolupracovat s českými zpravodajskými službami a poskytovat jim zásadní informace.

Obdobné riziko pro činnost zpravodajských služeb a bezpečnost jejich příslušníků a informačních zdrojů by představovala preventivní a prověřovací činnost generální inspekce, a to zejména, byl-li by při ní využíván odposlech a záznam telekomunikačního provozu či operativně pátrací prostředky. Bez vědomí zpravodajské služby by tak docházelo k bezprostředním zásahům do její činnosti, přičemž tyto zásahy by nepochybně mohly nejen zmařit časově, organizačně a materiálně náročné operace zpravodajské služby, ale i rozsáhle dekonspirovat její příslušníky a informační zdroje a tím přímo ohrozit jejich život a zdraví.

Je proto třeba ponechat v současnosti existující systém prověřování příslušníků zpravodajských služeb vnitřním kontrolním orgánem a vyšetřování státním zástupcem.

Naopak v případě příslušníků Hasičského záchranného sboru České republiky zejména vzhledem k charakteru jejich práce nebyl shledán důvod jejich trestnou činnost stíhat jiným způsobem, než u běžných občanů. Hasiči z povahy své práce nedisponují znalostmi, které by je stavěly do pozice osob schopných páchat profesionálním způsobem trestnou činnost a nedisponují znalostmi postupů odhalování a stíhání trestné činnosti. Dále bylo analýzou

zjištěno, že až na výjimky nevzniká trestná činnost charakteristicky spojovaná s Hasičským záchranným sborem České republiky. V souvislosti s přípravou návrhu zákona provedl Hasičský záchranný sbor České republiky šetření o počtech trestních řízení proti příslušníkům Hasičského záchranného sboru České republiky za dobu jeho existence, t.j. od 1. 1. 2001 do 31. 12. 2010. Šetřením bylo zjištěno, že za uvedenou dobu bylo v trestním řízení odsouzeno celkem 24 příslušníků Hasičského záchranného sboru České republiky, z toho 10 v souvislosti s řízením motorového vozidla.

Působnost nové generální inspekce je spojována zejména se skutečností, že sbory, které jsou do její působnosti zařazeny, v sobě obsahují složky, které vedou trestní řízení, jsou tedy obeznámeny s postupy orgánů činných v trestním řízení, což z nich v případě, že budou páchat trestnou činnost, činí kvalifikované zločince. Rovněž je třeba zajistit, aby stíhání v rámci sborů bylo dostatečně nezávislé, tedy bez osobní vazby příslušníka nebo zaměstnance na policejní orgán, který proti němu trestní řízení vede. Hasičský záchranný sbor nespadá ani do jedné z těchto kategorií. Nemá nadán postavením policejního orgánu a osoby v něm zařazené tedy nejsou z povahy své práce obeznámeny s postupy v trestním řízení, zároveň zde absentuje i případná silnější vazba na příslušníky policie, kteří doposud hasiče a zaměstnance Hasičského záchranného sboru stíhají. Ze všech těchto důvodů tak není nutné vztahovat působnost nové generální inspekce i na tento sbor a vzhledem k ekonomickým dopadům, které jsou s každým dalším rozšířením (v případě Hasičského záchranného sboru je to rozšíření o cca 9 a půl tisíce osob) působnosti generální inspekce nezbytně spojeny, takové řešení rozhodně nelze doporučit.

V případě trestné činnosti **vojáků** analýza současného stavu neprokázala potřebu zvýšené intenzity stíhání jejich trestných činů a je vhodné ponechat proto systém jejich stíhání v nezměněné podobě.

Působnost generální inspekce by se taktéž neměla vztahovat na vyšetřování trestné činnosti jejich vlastních příslušníků a zaměstnanců vzhledem k potřebě zajistit nezávislé stíhání jejich trestné činnosti.

Zhodnocení nezbytnosti návrhu zákona

Policejní orgán typu generální inspekce, který bude mít působnost ve vztahu ke třem různým bezpečnostním sborům, nelze zřídit jinak, než zvláštním zákonem vymezujícím jeho status, působnost a pravomoc. Úprava tohoto typu totiž věcně nespadá do obsahu ani jednoho z existujících souvisejících zákonů (zákon č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, zákon č. 13/1993 Sb., Celní zákon, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, ve znění pozdějších předpisů, či trestní řád).

Rizika spojená s nečinností

V případě nečinnosti zůstane neřešena problematika zajištění nezávislosti stíhání trestné činnosti příslušníků dotčených bezpečnostních sborů a systém této vnější kontroly bude ponechán v současném neuspokojivém stavu (viz výše). Nebude tak splněn úkol schválené Strategie boje proti korupci, která si vytkla za cíl zajistit nezávislou kontrolu bezpečnostních sborů, aby zefektivnila i boj proti korupci mezi příslušníky a zaměstnanci bezpečnostních sborů. Nebyla by tak dokončena ani Reforma policie, jejíž součástí je i vize modernizace, zefektivnění stíhání trestné činnosti pracovníků policie a zrušení institucionálních vazeb mezi policií a orgánem, který tuto trestnou činnost stíhá.

3. Dopady návrhu zákona – vyhodnocení nákladů a přínosů

Zhodnocení ekonomických dopadů návrhu zákona

- náklady na veřejnou správu

Navržená úprava předpokládá, že Generální inspekce bezpečnostních sborů nahradí jako instituce činnost Inspekce a z části také činnost vnitřních inspekčních orgánů vězeňské služby a celní správy. Současně se však její působnost rozšíří o působnost ve směru k občanským zaměstnancům vězeňské služby a celní správy včetně provádění zkoušek způsobilosti vůči těmto zaměstnancům. Navržená úprava rovněž předpokládá, že působnost generální inspekce se rozšíří o *vyšetřování* trestných činů příslušníků a zaměstnanců výše uvedených bezpečnostních sborů (na úkor činnosti státních zástupců). V návrhu zákona je rovněž doplněno oprávnění generální inspekce o použití agenta podle § 158e trestního řádu. Některé nové činnosti vzniknou i na straně celní správy a vězeňské služby (činnost v postavení policejního orgánu ve vztahu k některým trestným činům). V souvislosti s výše uvedeným se proto někteří příslušníci ve služebním poměru a někteří zaměstnanci v pracovním poměru, resp. jejich existující tabulková místa a s nimi související prostředky přesunou na generální inspekci.

Finanční prostředky bude nutné čerpat ze čtyř zdrojů: rozpočtové kapitoly Ministerstva vnitra, Ministerstva financí a Ministerstva spravedlnosti budou sníženy a vzniklý rozdíl bude převeden na nově vznikající kapitolu generální inspekce. Zbylé potřebné prostředky budou doplněny ze státního rozpočtu.

Struktura plánovaného nárůstu nákladů:

1. Mzdové náklady

V této oblasti dojde k nárůstu systemizovaných míst jak příslušníků generální inspekce, tak občanských zaměstnanců. V případě příslušníků je nárůst míst dán nárůstem agendy a rozšířením rozsahu zákonných úkolů oproti dosavadní úpravě (z části prověřování a vyšetřování příslušníků a zaměstnanců celní správy a vězeňské služby, zkouška spolehlivosti u příslušníků a zaměstnanců těchto dvou sborů aj.) V případě občanských zaměstnanců je nárůst vyvolán potřebou zajistit organizační a administrativní chod nového samostatného bezpečnostního sboru, který nemůže být nadále organizačně závislý na sborech či resortech, jejichž příslušníky má za úkol stíhat. Inspekce totiž doposud využívala výhod, které jí poskytovalo zázemí velkého bezpečnostního sboru – policie, i Ministerstva vnitra.

2. Kapitálové výdaje

a) Nemovitosti, které jsou v současné době plně využívány Inspekcí, budou ze Zařízení služeb Ministerstva vnitra převedeny opatřením na generální inspekci. Inspekce však často využívá objekty, které kapacitně nestačí, a po rozšíření nového sboru bude nutné hledat prostory nové. Nově vzniklý sbor bude nucen řešit tuto situaci pronájmem vhodných prostor. V jednom případě bude potřeba nového objektu řešena delimitací nemovitosti v hospodaření resortu Ministerstva spravedlnosti, v jednom případě by generální inspekce měla využít možnosti nájmu v objektu v hospodaření Ministerstva financí.

b) Napojení objektů na ostatní subjekty státní správy v rámci probíhající elektronizace státní správy. Pořízení informačních technologií.

3. Další běžné výdaje

Jedná se o navýšení výdajů spojených s nutností rozšířit autoprovoz, kapacitu služebního ubytování, kapacitu provozu, údržby a ostrahy budov, kancelářské vybavení, kriminalistickou techniku, zvláštní finanční prostředky, ubytování příslušníků a zaměstnanců aj. Majetek, který současná Inspekce využívá, bude převeden na generální inspekci, takže k dalšímu navýšení nároků na státní rozpočet dojde jen v míře, ve které bude třeba jeho doplnění.

Podíl jednotlivých resortů na hrazení nákladů:

Ministerstvo vnitra sníží svůj rozpočet o objem finančních prostředků, který se odvíjí od činnosti Inspekce (**174 179 tis. Kč na rok 2011**). Na základě opatření přesune na generální inspekci **majetek, který je Inspekcí plně využíván**.

Ministerstvo spravedlnosti (resp. vězeňská služba) přislíbilo, že je schopno převést na generální inspekci finanční prostředky odpovídající nákladům na tabulky příslušníků, které bude na generální inspekci převádět. Jedná se o **5 745 tisíc Kč**, což představuje mzdové a související náklady na 10 příslušníků.

Ministerstvo financí (resp. celní správa) je předběžně připraveno převést prostředky na 9 tabulek příslušníků, tedy **5,61 mil. Kč**.

Ve věci přesunu financí v souvislosti se vznikem generální inspekce přijala vláda v roce 2009 usnesení č. 325/2009 zavazující tři dotčené resorty.

Vzhledem k tomu, že se jedná o vznik nové samostatné organizační složky státu a samostatné kapitoly státního rozpočtu, bude třeba současně s převodem finančních prostředků z kapitoly Ministerstva financí, Ministerstva spravedlnosti a Ministerstva vnitra **nárokovat další finanční prostředky ze státního rozpočtu**.

Dosavadní Inspekce čítá 209 tabulkových míst příslušníků a 3 místa občanských zaměstnanců. Předpokládaný počet zaměstnanců převáděných z ostatních složek Ministerstva vnitra na generální inspekci je předběžně odhadnut na cca 16. Pro generální inspekci se počítá s 335 tabulkami, přičemž z tohoto počtu má 60 tabulek být občanských zaměstnanců a 275 tabulek v služebním poměru. Spolu s počty tabulkových míst, které generální inspekce získá od ostatních resortů, činí rozdíl mezi plánovaným počtem tabulek pro příslušníky ve služebním poměru **47 tabulek**, v případě tabulek pro občanské zaměstnance činí tento rozdíl **41 tabulek**.

Předpoklad finančních potřeb generální inspekce od 1. ledna 2012 počítá s celkem 335 pracovníky generální inspekce (příslušníci ve služebním poměru a zaměstnanci), s ročními náklady na její fungování ve výši **279 398 tis. Kč** a jednorázovými náklady na vznik generální inspekce a její prvotní vybavení ve výši **45 720 tis. Kč**. První rok činnosti nového sboru se tedy počítá s rozpočtem ve výši **325 118 tis. Kč**. Z toho: **185 534 tis. Kč** pokryje snížení dosavadních rozpočtů tří dotčených resortů, **93 864 tis. Kč** představuje nárůst běžného ročního provozu a 45 720 tis. Kč tvoří jednorázové investiční náklady spojené se vznikem.

Rekapitulace nároků na státní rozpočet na vznik a fungování generální inspekce

	nárůst v tis. Kč v 1. roce	nárůst v tis. Kč v dal.
--	----------------------------	-------------------------

		letech
Mzdové náklady	57 832 (bylo však doporučeno ministru vnitra tyto prostředky navýšit)	57 832 (bylo však doporučeno ministru vnitra tyto prostředky navýšit)
Kapitálové výdaje Nemovitosti	6 560 (pokud bude potřeba získat v Praze, pak 17 560)*	6 560 (pokud bude potřeba získat v Praze, pak 17 560)*
Informační technologie	52 276	17 276
Běžné výdaje (autoprovoz a ostatní)	22 916	12 196
Celkem	139 584 (150 584)	93 864 (104 864)

* Jde o předpokládaných 11.000 tis. Kč za nájem za nový pražský objekt, v případě že by se nepodařilo dohledat vhodnou nemovitost mezi volnými nemovitostmi, které jsou v hospodaření státu.

Shrnutí:

První rok fungování generální inspekce: 325 118 tis. Kč.

Z toho: 185 534 tis. Kč (snížení dosavadních rozpočtů tří dotčených resortů)

93 864 tis. Kč (nárůst běžného ročního provozu)

45 720 tis. Kč (jednorázové investiční náklady spojené se vznikem GI)

Nový požadavek na státní rozpočet pro první rok tedy činí: 93 864 tis. Kč + 45 720 tis. Kč, tj. 139 584 tis. Kč.

Následné roky fungování (bez přihlédnutí k inflaci a k nepředvídaným potřebám nového sboru): **279 398 tis. Kč ročně.**

Nový požadavek na státní rozpočet na následující roky fungování tedy činí 93 864 tis. Kč.

Výše uvedené finanční a personální dopady budou promítnuty do návrhu rozpočtových kapitol a systemizací zainteresovaných resortů a to počínaje rokem 2012 a následující léta (rozpočtový výhled). Předložená systemizace bude obsahovat počty příslušníků generální inspekce i občanských zaměstnanců.

Dopady na zaměstnanost

Návrh počítá s vytvořením 47 nových tabulek pro občanské zaměstnance a 41 tabulek pro příslušníky. Jiné dopady na zaměstnanost se nepředpokládají.

Zhodnocení sociálních a environmentálních dopadů navrhovaného zákona

Navrhovaná úprava nemá bezprostřední ani sekundární dopady na rovnost mužů a žen a nevede k diskriminaci jednoho z pohlaví, neboť nijak nerozlišuje ani nezvýhodňuje jedno z pohlaví a nestanoví pro něj odlišné podmínky. Navrhovaná právní úprava má zcela stejné dopady na muže i na ženy.

Navrhovaná úprava není spojena se sociálními dopady a nedopadá na životní prostředí.

Nikoliv nepodstatným důsledkem opatření navrhovaných v předkládaném návrhu zákona by mělo být posílení důvěry občanů v právní řád, policii a další bezpečnostní sbory a v důsledku toho zlepšení bezpečnostního klimatu společnosti.

Konzultace

První analytické práce z dotčené oblasti byly zpracovány v rámci dokumentu Reforma policie, který byl analytickým podkladem pro probíhající reformu policie. Tento dokument prošel rozsáhlým konzultačním procesem mezi odbornou i laickou veřejností včetně politické reprezentace napříč spektry. Již v této fázi se projevila silná tendence k preferování varianty III. Následně v legislativním procesu přípravy zákona o policii došlo ke konsenzu mezi navrhovatelem a Parlamentem, ze kterého vyplynul závazek předložit návrh samostatného zákona o nezávislé generální inspekci. Dále byla vedle analýzy obsažené v Reformě policie zvlášť zpracována v úvodu zmíněná Analýza kontrolních mechanismů v bezpečnostních sborech z června 2008 jako podklad pro volbu varianty konkrétního řešení a vytvoření legislativního návrhu. První legislativní návrh byl předložen k vyjádření všem zainteresovaným subjektům v rámci vnitroresortního připomínkového řízení všech tří ministerstev (Ministerstvo vnitra, Ministerstvo financí a Ministerstvo spravedlnosti), která návrh zákona připravovala, dále i subjektům v meziresortním připomínkovém řízení a politické reprezentaci. Vláda ho schválila a byl předložen do Parlamentu, kde však v rámci volebního období nebyl zařazen na pořad jednání. Současná vláda se znovu zavázala, že návrh zákona předloží, a to jak ve svém programovém prohlášení, tak usnesením č. 1/2011, kterým přijala Strategii boje proti korupci, v rámci níž byl stanoven úkol návrh tohoto zákona předložit. Návrh zákona prošel meziresortním připomínkovým řízením a byl ke konzultaci předložen i vybraným výborům Poslanecké sněmovny a Senátu Parlamentu České republiky.

Implementace a vynucování

Implementace předkládaného návrhu zákona vyžaduje rozšíření činnosti Inspekce, jednak díky rozšíření její personální působnosti, jednak díky změně jejího právního a ekonomického postavení (přeměna na organizační složku státu a účetní jednotku a vytvoření samostatné rozpočtové kapitoly).

Přezkum účinnosti

Účinnost předloženého návrhu zákona bude ověřována standardními metodami správní kontroly a dozoru a pravidelným vyhodnocováním realizace zákona.

4. Návrh řešení

Návrh zákona nově upravuje v intencích zvolené varianty č. III (viz výše), postavení, působnost a pravomoc generální inspekce jako hlavního orgánu vnější kontroly dotčených bezpečnostních sborů. Návrh obsahuje varianty způsobu jmenování a odvolání ředitele, a to předsedou vlády a prezidentem republiky. Předkladatel konečný výběr varianty ponechává na vládě.

Příslušníci generální inspekce budou podobně jako příslušníci Inspekce ve služebním poměru k České republice.

Do působnosti generální inspekce podle návrhu zákona bude spadat odhalování, prověřování a vyšetřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, jehož pachatelem je příslušník v návrhu zákona uvedeného bezpečnostního sboru nebo jeho

zaměstnanec (v případě zaměstnanců nebude rozsah stejný pro všechny bezpečnostní sbory, u zaměstnanců policie půjde o veškerou kriminalitu, zaměstnance vězeňské služby a Celní správy bude generální inspekce stíhat pouze za trestné činy spáchané v souvislosti s plněním pracovních úkolů) a taktéž provádění zkoušky spolehlivosti. V případě samotných příslušníků a zaměstnanců generální inspekce bude fázi vyšetřování provádět státní zástupce.

V trestním řízení bude mít generální inspekce podle návrhu zákona postavení policejního orgánu v souladu s trestním řádem a bude v řízení vázána pokyny státního zástupce, který vykonává dozor v přípravném řízení trestním, jako každý jiný policejní orgán.

Vytvořením generální inspekce vznikne inspekční orgán zcela nezávislý na příslušných ministerstvech či bezpečnostních sborech, čímž bude zamezeno ovlivňování procesu odhalování a stíhání trestné činnosti osob spadajících do personální působnosti generální inspekce, těmito osobami a institucemi.

Kontakty: JUDr. Benedikt Vangeli, odbor bezpečnostní politiky MV ČR, benedikt.vangeli@mvcz.cz; JUDr. Eva Romancovová, odbor bezpečnostní politiky MV ČR, eva.romancovova@mvcz.cz

5. Zhodnocení souladu návrhu zákona s ústavním pořádkem a mezinárodními smlouvami a s právem ES/EU

Navrhované řešení usiluje o dosažení souladu právní úpravy s předpisy tvořícími ústavní pořádek a s mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy České republiky.

Řešená problematika se dotýká především Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (dále jen „EÚLP“) a na ni navazující judikatury Evropského soudu pro lidská práva (dále jen „ESLP“). Z některých ustanovení EÚLP (zejm. čl. 2 – právo na život, čl. 3 – zákaz mučení, nelidského a ponižujícího zacházení a trestu a čl. 8 – právo na respektování soukromého a rodinného života) totiž ESLP dovodil mimo jiné také povinnost státu provést účinné, nezávislé a nestranné vyšetřování případů, kdy došlo k zásahu do daného práva či svobody zaručené EÚLP, zvláště jestliže podezřelým ze spáchání daných činů je příslušník bezpečnostního sboru.

Klasickými v této souvislosti jsou zvláště případy použití síly ze strany příslušníků policie, jejichž výsledkem je poškození zdraví či dokonce smrt. Specificky v těchto případech vystupuje do popředí požadavek nezávislosti a nestrannosti vyšetřování, který znamená nikoli pouze to, že mezi vyšetřovateli a osobami vyšetřovanými nesmí existovat žádné hierarchické a institucionální spojení, ale též že tyto osoby jsou na sobě nezávislé i v praxi (srov. například rozsudek ze dne 15. května 2007 ve věci č. 52391/99 *Ramsahai a ostatní proti Nizozemí*, § 321-356 a judikaturu zde citovanou, rozsudek ze dne 8. dubna 2004 ve věci č. 26307/95 *Tahsin Acar proti Turecku*, § 220-234, a rozsudek ze dne 4. května 2001 ve věci č. 28883/95 *McKerr proti Spojenému království*, § 122-161, a mnohé další).

Je proto v zásadě nepřipustné, aby úkony vyšetřování trestného činu spáchaného policistou prováděli též policisté. ESLP v řadě případů konstatoval porušení EÚLP především z toho důvodu, že prvotní úkony prováděli kolegové policistů podezřelých ze spáchání trestného činu (viz například rozsudek *Ramsahai a ostatní*, cit. výše, § 337). V řadě případů ESLP došel ke stejnému závěru i v případech, kdy vyšetřování například prováděli policisté, kteří stejně jako vyšetřovaní policisté hierarchicky podléhali generálnímu inspektorovi policie

(viz například rozsudek *McKerr*, cit. výše, § 128, 157-158). Ačkoli ESLP uznal praktické důvody, pro které podezření ze zabití, do kterého byli zapleteni, byť i jen nepřímo, policisté, vyšetřovali policisté z oddělení kriminálního vyšetřování, konstatoval porušení čl. 2 EÚLP (rozsudek ze dne 4. května 2001 ve věci č. 30054/96 *Kelly a ostatní proti Spojenému království*, § 26, 114, 136 a 138).

Skutečnost, že dozorem nad vyšetřováním je pověřena jiná a nezávislá instituce než ta, jejíž příslušník je podezřelý ze spáchání trestného činu, není podle názoru ESLP dostatečnou zárukou nezávislosti vyšetřování (rozsudek *Ramsahai a ostatní*, cit. výše, § 337, rozsudek *Kelly*, cit. výše, § 114, a další). Dozor státního zástupce proto například není sám o sobě zárukou nezávislosti vyšetřování vraždy, z jejíhož spáchání je podezřelý policista, bude-li prověřování či vyšetřování provádět jiný policista.

Jakkoli výše zmíněná judikatura ESLP se ve svém důsledku přímo dotýká jen některých trestných činů vymezených v trestním zákoně, představujících především závažné zásahy do tělesné a duševní integrity obětí, bylo by velice nesnadné omezovat uplatnění požadavků EÚLP jen na nějaký vybraný okruh trestných činů. Principy nestrannosti a nezávislosti vyšetřování promítnuté do navrhované právní úpravy jsou proto vztaženy na celou oblast působnosti generální inspekce. V této souvislosti je namístě poznamenat, že EÚLP zajišťuje pouze určitý minimální standard ochrany lidských práv a nijak nebrání poskytnout na vnitrostátní úrovni standard vyšší (viz čl. 53 EÚLP). Je přitom zřejmé, že veřejnost očekává nezávislost a nestrannost vyšetřování jakýchkoli trestných činů spáchaných příslušníky bezpečnostních sborů bez ohledu na jejich povahu či závažnost.

Navrhovatel je přesvědčen, že předkládané řešení může obstát v konfrontaci s předpisy tvořícími ústavní pořádek, jakož i s mezinárodními smlouvami podle čl. 10 Ústavy České republiky; je však třeba mít na paměti, že se judikatura ESLP dynamicky vyvíjí směrem ke stále vyšším standardům ochrany lidských práv a že tyto standardy bude muset ve své praktické činnosti naplňovat především sama generální inspekce, dozorující státní zastupitelství a koneckonců i bezpečnostní sbory, jichž se návrh zákona týká.

Problematika stíhání trestné činnosti příslušníků bezpečnostních sborů dosud není předmětem úpravy práva Evropských společenství (ES).

Návrhu zákona se dotýkají následující akty práva ES/EU:

- Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích
- Rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech
- Rámcové rozhodnutí Rady 2006/960/SVV ze dne 18. prosince 2006 o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie

Návrh zákona odkazuje v části o mezinárodní spolupráci na úpravu zákona o policii. Předpisy Evropské unie se zpravidla týkají vzájemné přeshraniční spolupráce v mezích vnitrostátního práva a obvykle nezavádějí nové kompetence policistů ani nerozšiřují kompetence stávající.

Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích (tzn. Schengenská prováděcí úmluva) a s ní související předpisy Evropské unie (například nařízení Rady 2004/871/ES o zavedení některých nových funkcí Schengenského informačního systému - SIS nebo rozhodnutí Rady 2005/211/SVV o zavedení některých nových funkcí v SIS) jsou pro Českou republiku závazné podle podmínek Přístupového aktu. Inspekce bude orgánem oprávněným k přístupu k záznamům v Schengenském informačním systému a orgánem oprávněným navrhnout Policejnímu prezidiu provedení

operace (pořízení, vymazání nebo změnu záznamu) v tomto systému za podmínek stanovených Schengenskou prováděcí úmluvou a zákonem.

Rámcové rozhodnutí 977/2008/SVV přijala Rada Evropské unie s ohledem na návrh Evropské komise a stanovisko Evropského parlamentu především z důvodu stanovení jednotných pravidel zpracování osobních údajů předávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie a státy přidruženými mezinárodní smlouvou k provádění schengenských předpisů (rámcové rozhodnutí je předpisem, který tzv. „rozvíjí schengenské aquis“ a jako takové se vztahuje také na Norsko, Island, Švýcarsko a výhledově též Lichtenštejnsko – viz body 44 až 47 preambule rámcového rozhodnutí). Tato pravidla mají zlepšit vzájemnou důvěru mezi příslušnými orgány a zajistit, že předávané osobní údaje budou adekvátně chráněny při současném dodržení základních práv subjektu údajů (dotčené osoby). Před přijetím rámcového rozhodnutí nebyly předpisy existující na evropské úrovni pro tento účel dostačující.

Rámcové rozhodnutí se snaží zachovat ducha a strukturu směrnice 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, která se však nevztahuje na zpracování osobních údajů zpracovávaných za účelem veřejné bezpečnosti, obrany, bezpečnosti státu nebo činnosti státu v oblasti trestního práva, a zároveň se snaží zohlednit specifické potřeby policejní a justiční spolupráce v trestních věcech.

Působnost rámcového rozhodnutí je omezena pouze na osobní údaje zpracovávané za účelem předcházení trestným činům, jejich vyšetřování, odhalování nebo stíhání nebo za účelem výkonu trestů, které jsou předávány nebo zpřístupňovány členskými státy Evropské unie a státy přidruženými mezinárodní smlouvou k provádění schengenských předpisů (Irsko, Norsko, Švýcarsko a výhledově též Lichtenštejnsko). Kromě těchto osobních údajů se některé články rámcového rozhodnutí týkají i osobních údajů předávaných z České republiky orgánům nebo informačním systémům Evropské unie zřízeným na základě hlavy VI Smlouvy o Evropské unii (po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost jde o orgány a informační systémy zřízené na základě kapitol 1, 4 a 5 části třetí hlavy IV Smlouvy o fungování Evropské unie), nebo osobních údajů předávaných do České republiky orgány nebo informačními systémy zřízenými na základě Smlouvy o Evropské unii nebo Smlouvy o založení Evropského společenství (po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost jde o Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o fungování Evropské unie). Pokud jde o orgány nebo informační systémy Evropské unie zřízené na základě hlavy VI Smlouvy o Evropské unii (jak je uvedeno výše, po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost jde o orgány a informační systémy zřízené na základě kapitol 1, 4 a 5 části třetí hlavy IV Smlouvy o fungování Evropské unie), pro oblast justiční a policejní spolupráce je relevantní Europol, Eurojust, Schengenský informační systém a celní informační systém, jakož i systémy, které zavádějí přímý přístup pro orgány členských států k některým systémům jiných členských států (například automatizované předávání profilů DNA, daktyloskopických otisků a údajů o registraci vozidel). Vzhledem k tomu, že se ve vztahu k nim uplatňuje specifická komplexní úprava ochrany osobních údajů, jsou z působnosti tohoto rámcového rozhodnutí vyloučeny (viz čl. 28 rámcového rozhodnutí ve spojení s bodem 39 preambule). V úvahu tak přichází pouze případy, kdy orgány Evropské unie předávají osobní údaje do České republiky.

Implementace rámcového rozhodnutí do českého právního řádu si vyžádala novelu zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, zákona č. 124/1992 Sb., o Vojenské policii, zákona č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky, a zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád). Návrh zákona byl jako sněmovní tisk č. 192 schválen dne 23. března 2011 schválen Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky. Návrh zákona vychází téměř plně z této novely zákona o Policii České republiky; liší se pouze tam, kde to plyne z odlišné povahy činnosti inspekce.

Některá ustanovení zákona, která se týkají ochrany osobních údajů, jsou z povahy věci širší než pravidla stanovená rámcovým rozhodnutím. Proto obsahuje nově navržený § 48 odkaz na plnění podmínek stanovených předpisy Evropské unie o policejní spolupráci, který je speciální vůči některým obecným pravidlům (například vůči ustanovení o souhlasu se změnou účelu zpracování předaných údajů podle § 47 odst. 5 návrhu zákona).

Návrh zákona používá jak při formulaci obecných ustanovení, tak při implementaci předmětného rámcového rozhodnutí, zavedené pojmy českého práva. Pokud tedy například dosavadní text § 52 odst. 2 stanoví povinnost opravy, likvidace nebo blokování „nepravdivých nebo nepřesných“ osobních údajů, jde o tytéž údaje, které článek 18 rámcového rozhodnutí nazývá údaji „nesprávnými, neúplnými nebo neaktuálními“. Na zpracování osobních údajů se v tomto ohledu vztahují také § 20 a 21 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, přičemž povinnosti může subjekt údajů vymáhat i stížností podanou k Úřadu pro ochranu osobních údajů podle § 29 odst. 1 písm. c) téhož zákona.

Do návrhu zákona by měla být včleněna obecná ustanovení s tím, že podrobnosti budou uvedeny ve vnitřních předpisech, které jsou ze zákona pro příslušníky bezpečnostních sborů závazné. Jedná se o realizaci výslovného zákonného zmocnění, *in concreto* ustanovení § 5 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů: „*služební předpis stanoví zejména rozsah oprávnění příslušníků, kteří řídí výkon služby dalších příslušníků, dávat podřízeným příslušníkům rozkazy k výkonu služby.*“. Inspekce tak bude *ex lege* disponovat určitými oprávněními či povinnostmi, přičemž konkretizace tohoto zákonného zmocnění bude provedena vnitřními předpisy. Podle § 46 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, služební kázeň spočívá v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z **právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů**. Naopak příslušník nesmí splnit rozkaz, jehož splněním by zřejmě spáchal trestný čin. Porušení vnitřních předpisů může být postiženo též jako kázeňský přestupek, pokud určitá povinnost nebude uložena rozkazem. V takovém případě by přicházela v úvahu i trestní odpovědnost za trestný čin neuposlechnutí rozkazu (úmyslně nebo z nedbalosti), který je obsažen v ustanovení § 399 trestního zákoníku. Povinnosti mohou být ukládány pouze na základě zákona a v jeho mezích. Proto ukládání povinností formou vnitřních předpisů a rozkazů má v případě příslušníků bezpečnostních sborů jednoznačnou oporu v zákoně o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.

Tato varianta implementace je zvolena především s ohledem na skutečnost, že předpisů Evropské unie o policejní spolupráci existuje více, přičemž nezřídka upravují i problematiku zpracování osobních údajů (srov. například rozhodnutí 2008/633/SVV o přístupu do Vízového informačního systému, rozhodnutí 2009/917/SVV o používání informačních technologií pro celní účely, rozhodnutí 2006/960/SVV o zjednodušení předávání informací, „průmská“ rozhodnutí 2008/615/SVV a 2008/616/SVV, rozhodnutí 2009/371/SVV o Europolu nebo připravovanou úpravu přístupu do Eurodacu nebo evropského systému jmenné evidence cestujících). Evropská unie se zároveň netají ve Stockholmském programu ambicemi dále rozvíjet úpravu ochrany osobních údajů. Implementace provedená ve všech detailech zákonem by tedy vyžadovala terminologické a legislativní rozlišení jednotlivých druhů spolupráce, resp. jednotlivých „druhů“ osobních údajů (v závislosti na implementovaném instrumentu – například „osobní údaj z Vízového informačního systému“, „obecný evropský osobní údaj“ apod.), přestože se povaha činnosti inspekce v těchto případech v zásadě neliší a rozdílné jsou pouze nahodilé jednotlivé podmínky (například charakter relevantní trestné činnosti, druh informačního systému apod.).

Návrh zákona se v oblasti ochrany a zpracování informací, včetně osobních údajů, úzce přidrží úpravy podle zákona o Policii České republiky. Ten již při svém vzniku obsahoval implementaci rámcového rozhodnutí Rady 2006/960/SVV o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie, a to zejména zapracováním oprávnění předávat informace včetně osobních údajů příslušným institucím členských států EU v rozsahu a za účelem stanoveným mezinárodní smlouvou nebo předpisy EU o policejní spolupráci (zejm. § 80 odst. 6 zákona o Policii České republiky). Technické detaily implementace je vhodnější upravit vnitřními předpisy. Totéž lze uvést o dalších předpisech, jejichž implementace byla provedena přijetím zákona o Policii České republiky v roce 2008, a jejichž aplikace při činnosti inspekce není z povahy věci vyloučena.

Rámcová rozhodnutí nemají přímo z primárního práva (čl. 34 odst. 2 písm. b/ dřívější Smlouvy o Evropské unii) přímý účinek a tuto povahu si zachovávají i po přijetí Lisabonské smlouvy. Toto pravidlo evropského práva však neklade překážky tomu, aby právní řády členských států spojovaly s rámcovými rozhodnutími a dalšími akty EU různé právní účinky. Příkladem může být rušení smluv platných mezi členskými státy pomocí rozhodnutí Rady podle čl. 34 odst. 2 písm. c) Smlouvy o Evropské unii. Dalším příkladem je opakovaná změna Schengenské prováděcí úmluvy (jako části schengenského *acquis*), která je pro Českou republiku závazná z Aktu o přistoupení jako smlouva podle čl. 10 Ústavy, různými právními instrumenty Evropské unie, včetně směrnic (například 2001/51/ES nebo 2002/90/ES), nařízení (například 562/2006/ES), rozhodnutí (například 2003/725/SVV) a rámcových rozhodnutí (například 2002/946/SVV). Tyto právní nástroje Evropských společenství a Evropské unie tím, že mění Schengenskou prováděcí úmluvu, dostávají uvnitř českého právního řádu účinky, se kterými primární právo Evropské unie počítat vůbec nemusí.

Předkladatel se proto domnívá, že tuto formu implementace, kdy text zákona uvádí nejdůležitější ustanovení, včetně všech specifických oprávnění subjektů údajů, a zároveň se příslušnému bezpečnostnímu sboru vytváří povinnost zajistit související technické detaily vnitřním předpisem, lze považovat za korektní. Jak plyne i například z rozhodnutí Evropského soudního dvoru (dále jen „ESD“) v případě (C-105/03) *Pupino*, má členský stát povinnost vykládat v nejvyšší možné míře vnitrostátní právo v souladu s účelem a ve smyslu povinností plynoucích z rámcového rozhodnutí. Meze, které ESD pro tuto povinnost stanovil (srov. odst. 44 a 45 judikátu), nemají nic společného s problematikou implementovaných rámcových rozhodnutí, neboť ta ani nestanoví trestní odpovědnost osob, ani nevytváří retroaktivní nebo neurčité závazky. Vnitrostátní orgány jsou naopak, také ve smyslu judikátu *Pupino*, povinny vykládat ustanovení vnitrostátního práva v souladu s předpisy Evropské unie, včetně implementovaných rámcových rozhodnutí. Nic v návrhu zákona se vůči takové povinnosti nestaví ani ji nenarušuje.

Zvláštní část

Hlava I

Postavení a působnost generální inspekce

K § 1 a 2

Generální inspekce je definována jako ozbrojený bezpečnostní sbor. Reflektuje se tak její zařazení mezi bezpečnostní sbory v souladu se zákonem č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů, a současně její vymezení jako sboru ozbrojeného, na rozdíl od bezpečnostních sborů neozbrojených. Generální inspekce je zákonem zřizována jako organizační složka státu a účetní jednotka se samostatnou rozpočtovou kapitolou. Skutečnost, že se jedná o bezpečnostní sbor, umožní aplikovat výjimky z režimu některých právních předpisů (například zákon o zbraních a střelivu).

V čele generální inspekce stojí její ředitel, který je jmenován a odvoláván na návrh vlády a po projednání ve výboru Poslanecké sněmovny příslušném ve věcech bezpečnosti předsedou vlády. Předseda vlády následně ustanoví ředitele generální inspekce na služební místo podle zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. Ředitel generální inspekce bezpečnostních sborů je z výkonu své funkce odpovědný předsedovi vlády.

Pokud jde o možnost jmenování a odvolávání, tak má toto ustanovení význam *kompetenční*, neznamená tedy možnost kdykoliv ředitele inspekce odvolat, a je proto třeba při odvolávání respektovat úpravu zvláštního právního předpisu, tedy zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, který upravuje podmínky, za kterých lze ředitele odvolat (viz § 25 až 27 zákona č. 361/2003 Sb.). Proto je v tomto ustanovení uveden v poznámce pod čarou odkaz na zákon o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů. To je také v souladu s navrhovaným stanovením pevného funkčního období pro ředitele bezpečnostních sborů.

Návrh novely zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů (obsažený v části dvacáté první návrhu zákona) totiž počítá s funkčním obdobím ředitele všech bezpečnostních sborů v trvání 5 let s tím, že funkci ředitele nesmí tatáž osoba zastávat po neomezený počet funkčních období. Toto řešení v jistém směru posiluje nezávislost generální inspekce i na předsedovi vlády, tedy subjektu, kterému je podle návrhu zákona podřízena.

Úkoly generální inspekce

Působnost generální inspekce je stanovena jak na předprocesní, operativně pátrací činnost podle § 158 odst. 1 trestního řádu, tak na prověřování a vyšetřování trestných činů příslušníků uvedených sborů a na jejich zaměstnance. Do působnosti generální inspekce rovněž náleží provádění zkoušky spolehlivosti.

Prověřování (§ 158 odst. 3 a násl. trestního řádu) samotných inspektorů a zaměstnanců generální inspekce bylo svěřeno taktéž generální inspekci a jejich vyšetřování (§ 161 a násl. trestního řádu) naopak státnímu zástupci (viz část druhá návrhu zákona – změna trestního řádu), a to z následujících důvodů. Věcně jsou představitelné v zásadě dvě možnosti, jak systémově řešit případnou trestnou činnost inspektorů (a zaměstnanců generální inspekce). Buď mohou být prověřováni a vyšetřováni speciálním vnitřním oddělením generální inspekce pod dozorem státního zástupce nebo mohou být prověřováni generální inspekcí a vyšetřováni státním zástupcem.

Prověřování nějakým dalším orgánem (inspekcí na inspekci) je vzhledem k minimálnímu počtu těchto případů za rok (v řádu jednotek) a současně k vysoké kvalifikovanosti těchto pachatelů těžko představitelné. Stejně jako generální inspekce, na kterou jsou z hlediska odbornosti kladeny vysoké požadavky, musel by i tento nový orgán vykazovat vysokou kvalifikaci a být velmi podrobně obeznámen s vnitřními poměry generální inspekce. Vnitřní orgán generální inspekce bude tyto podmínky pro účely prověřování splňovat. Bude obeznámen s charakterem její práce a odbornost bude vykazovat na stejné úrovni jako zbývající součásti generální inspekce. Stanovení křížového prověřování a vyšetřování navzájem mezi některým z bezpečnostních sborů a generální inspekcí by přinášelo riziko vzájemných ústupků nebo naopak mohlo vést ke kontraproduktivním konfliktům.

Předkladatel vzal v úvahu, že

- státní zástupce nemá personální aparát, který by byl schopen provádět odhalování a prověřování trestných činů inspektorů (a zaměstnanců generální inspekce), nicméně může stejně jako je tomu v případě příslušníků Bezpečnostní informační služby a Úřadu pro zahraniční styky a informace i dnes jejich trestnou činnost vyšetřovat,
- trestná činnost inspektorů je vysoce kvalifikovanou trestnou činností vzhledem k jejich znalostem policejních i inspekčních postupů,

- vzhledem k existenci dozoru státního zástupce v přípravném řízení, který zahrnuje i jeho možnost podle § 157 odst. 2 trestního řádu odejmout kteroukoliv věc generální inspekci a učinit opatření, aby věc byla přikázána jinému policejnímu orgánu k prověření i vyšetření,
- a vzhledem ke zcela minimálnímu počtu trestných činů z řad příslušníků a zaměstnanců generální inspekce (předpokládaný celkový početní stav činí 335 osob, i v případě jiných menších bezpečnostních sborů, například Bezpečnostní informační služby nepřesahuje počet trestných činů jejich příslušníky jednotky případů za rok),

bylo jako nejvhodnější řešení z hlediska zachování nezávislosti i efektivity stíhání případných trestných činů inspektorů (a zaměstnanců generální inspekce) zvoleno řešení, kdy prověřování inspektorů bude svěřeno zvláštnímu vnitřnímu oddělení generální inspekce, které bude standardně dozorováno státním zástupcem. Vyšetřování pak obdobně jako u příslušníků Bezpečnostní informační služby a Úřadu pro zahraniční styky a informace povede státní zástupce. Státní zástupce má mimo to možnost, pokud pojme jakékoliv podezření z podjatosti, generální inspekci věc podle § 157 odst. 2 trestního řádu odejmout a učinit opatření, aby věc byla přikázána jinému policejnímu orgánu.

Tímto způsobem bude zajištěno, že prověřování i vyšetřování povedou orgány, které budou k této činnosti odborně vybaveny (prvek efektivity), bude zachován dozor státního zástupce s možností nechat věc řešit jiným policejním orgánem a v případě trestné činnosti samotných inspektorů (a zaměstnanců generální inspekce) bude vyšetřování vedeno státním zástupcem (prvek nezávislé kontroly).

V těsné souvislosti s vymezením úkolů návrh zákona ukládá generální inspekci postupovat při jejich plnění nestranně a nezávisle. Požadavek nestrannosti znamená nikoli pouze, že mezi vyšetřovateli a osobami vyšetřovanými nesmí existovat žádné hierarchické a institucionální spojení, ale též, že tyto osoby budou na sobě nezávislé i v praxi (srov. zejm. rozsudek velkého senátu *Ramsahai a ostatní*, cit. výše, § 321 – 356 a judikaturu zde citovanou, rozsudek velkého senátu ze dne 8. dubna 2004 ve věci č. 26307/95 *Tahsin Acar proti Turecku*, § 220 – 234, rozsudek ze dne 4. května 2001 ve věci č. 28883/95 *McKerr proti Spojenému království*, §§ 122 – 161).

Poznámka k personální působnosti jednotlivých oprávnění generální inspekce a jejich příslušníků: to že generální inspekce má zákonem jasně vymezenou personální působnost, tedy či trestnou činnost odhaluje, prověřuje a vyšetřuje, neznamená, že by se její oprávnění (například oprávnění žádat vysvětlení podle tohoto zákona, oprávnění vyslechnout svědka podle trestního řádu) nevztahovalo i na ostatní osoby (například v postavení svědků). Stejně jako v případě jiných policejních orgánů (§ 12 trestního řádu) se působnost vztahuje pouze na vymezené osoby, ale oprávnění se samozřejmě vztahují na osoby všechny. To platí například i pro příslušníky zpravodajských služeb. Stejně jako dnes může policie, ačkoliv není příslušná k jejich trestnímu stíhání, žádat příslušníka zpravodajské služby o vysvětlení, bariérou chránící narušení činnosti těchto služeb je tak jednak faktická konspirace jejich příslušnosti ke zpravodajské službě i před policejními orgány, popřípadě využití odvolání se na zákonem danou povinnost mlčenlivosti (pokud jí není příslušník oprávněnou osobou zproštěn). Nelze stanovovat oprávnění generální inspekce pouze na příslušníky, které stíhá, v takovém případě by nemohla například ani vyslechnout svědka trestného činu policisty, který je civilistou. Takové nastavení by znamenalo naprostou nemožnost plnění úkolů generální inspekce či jakéhokoliv jiného policejního orgánu obecně.

Hlava II

Základní povinnosti

K § 3 až 7

Základní povinnosti vycházejí z povahy úkolů, která je příslušníkům generální inspekce svěřena. Povinnosti vycházejí z toho, že činnost generální inspekce je službou veřejnosti. Trestní řízení, které generální inspekce povede ohledně trestných činů příslušníků nebo zaměstnanců bezpečnostních sborů, se bude často nějakým způsobem dotýkat i třetích osob. Úprava proto vychází z obdobné úpravy podle zákona o policii. Mezi základní povinnosti návrh zákona řadí povinnost zdvořilosti, iniciativy a pravidla úkonů, která stanoví povinnost příslušníka generální inspekce zasáhnout (současně však tato část obsahuje i podmínky, kdy tento příslušník zasáhnout nemusí).

Založena je povinnost zdvořilosti. Požadavek být zdvořilý a dbát cti, vážnosti a důstojnosti osob i své vlastní je samozřejmě limitován charakterem plněného úkolů.

Součástí zásady iniciativy je také povinnost příslušníka generální inspekce přijmout opatření k odstranění bezprostředně hrozícího nebezpečí i v případech ohrožení života, zdraví, majetku anebo svobody osob nebo při útoku na tyto hodnoty. Upravena je i zásada přiměřenosti, která zavazuje k jednání, jež nezpůsobuje bezdůvodnou újmu jak osobě, vůči které generální inspekce zasahuje, tak osobě, na jejíž ochranu se vystupuje.

K pravidlům provádění úkonů k plnění úkolů generální inspekce: je třeba zdůraznit, že výjimky z povinnosti provést úkony vyjmenované v návrhu zákona demonstrativně nejsou absolutní. Příslušník generální inspekce musí i v případě konání činností, které spadají do výjimky, zvažovat, zda jejich přerušení nebo nedokončení by mělo závažnější následky (smrt apod.), než nesplnění povinnosti provést jiný úkon.

Dále je zde tradiční povinnost v rámci úpravy bezpečnostních sborů, a sice prokázání příslušnosti ke generální inspekci a povinnost poskytnout poučení.

Hlava III

Spolupráce a další vztahy generální inspekce

K § 8 a 9

Vyžadování pomoci od osob a orgánů

Návrh zákona vyjmenovává subjekty spolupráce, která je pro efektivní plnění úkolů generální inspekce klíčová. Vzhledem k početním stavům generální inspekce a nárokům na ekonomičnost její činnosti totiž nelze předpokládat, že by některé specifické činnosti byla generální inspekce schopna zajistit sama bez spolupráce zejména s bezpečnostními sbory či jinými státními orgány. Vzhledem k značným finančním výdajům, specifickému výkonu těchto činností a velké personální zátěži je nutné generální inspekci umožnit žádat, pokud je to nezbytné pro plnění konkrétního úkolu, o jejich zajištění zejména znaleckých posudků a odborných vyjádření, stop a dalších úkonů souvisejících s dokazováním v rámci trestního řízení (daktyloskopie, mechanoskopie apod.), odposlechy, kynologie, zásahové skupiny (URNA, krajské zásahové jednotky), ale i sledování osob a věcí, vybrané okruhy vzdělávání, výcvik (střelby, služební zákroky, sebeobrana), lékařská péče apod. od jiných bezpečnostních sborů.

V případě odposlechů, které podle § 88 odst. 1 trestního řádu dělá a bude dělat policie pro všechny orgány činné v trestním řízení (včetně generální inspekce), bude vzhledem k působnosti generální inspekce zaměřené také „proti“ příslušníkům a zaměstnancům policie v zájmu utajení odposlechů těchto osob, třeba v praxi nastavit systém obdobný systému dožadování odposlechů od policie ze strany zpravodajských služeb, kdy nejsou příslušnému útvaru policie, který technicky a organizačně odposlechy zajišťuje, zpravodajskou službou sdělovány žádné údaje o případu, které by mohly vést k jeho dekonspiraci. Vzhledem k tomu, že stejně jako jiné policejní orgány bude generální inspekce využívat technické připojení policie, není třeba, stejně jako v případě dalších policejních orgánů (jiných než policie) podle § 12 trestního řádu, novelizovat § 97 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích a zabezpečit zvlášť pro generální inspekci zřízení v určených bodech sítě rozhraní pro připojení koncového telekomunikačního zařízení pro odposlech a záznam zpráv.

Z důvodu zajištění nezávislosti generální inspekce a vzhledem k potřebě založení jednoznačných pravidel, na základě kterých budou bezpečnostní sbory generální inspekci vyžadovanou součinnost poskytovat, je nutné počítat s uzavíráním dohod o spolupráci s jednotlivými bezpečnostními sbory a v určitých oblastech nastavit organizační pravidla pro poskytování požadované spolupráce.

Zákonné úkoly generální inspekce jsou doplněny jejím oprávněním žádat při jejich plnění pomoc od osob a orgánů. Kromě osobní a věcné pomoci a poskytnutí podkladů jsou osoby povinny poskytovat rovněž potřebné informace. Nesplnění této povinnosti je sankcionováno jako přestupek (neuposlechnutí výzvy úřední osoby při výkonu jeho pravomoci). Povinnost poskytnout pomoc není absolutní. Návrh zákona stanoví limity tohoto poskytování v zájmu ochrany jiných práv nebo povinností, ale i v zájmu osoby, jež má pomoc poskytnout.

Zvláštní mlčenlivost uvedená v návrhu zákona zahrnuje i mlčenlivost stanovenou podle zákona o ochraně osobních údajů. Činnosti uvedené v § 9 odst. 2 je generální inspekce oprávněna požadovat pouze od jiných bezpečnostních sborů a jiných státních orgánů, nikoli například od fyzických osob. Úprava vyžadování znaleckých posudků podle trestního řádu není tímto ustanovením dotčena.

Hlava IV

Omezení osobní svobody

K § 10

Pro určení obecných pravidel pro omezení osobní svobody návrh zákona odkazuje na obecná ustanovení zákona o policii. Tím je mimo jiné zajištěna aplikace zásady ochrany osoby omezené na svobodě před nehumánním zacházením nebo povinnost informovat o omezení svobody osobu blízkou. V případě výjimek se pak v zájmu objektivitý přebírá povinnost informovat příslušného státního zástupce. Zákon o policii obsahuje i úpravu umožňující osobě omezené na svobodě zajistit si právní pomoc a hovořit s právním zástupcem včetně úkolu, který platí i pro generální inspekci, poskytnout potřebnou součinnost. Převzetím úpravy podle zákona o policii, na kterou návrh zákona odkazuje, se dále stanoví povinnost generální inspekce umožnit osobám nechat se vyšetřit či ošetřit lékařem podle svého výběru a za tímto účelem umožnit zvolenému lékaři přístup k osobě. Obdobně, jako v zákonu o policii, tato možnost neplatí pro osoby umístované do cely nebo v této cele již pobývajících. Na rozdíl od omezení osobní svobody ve vazbě nebo ve výkonu trestu odnětí svobody je zde tedy

umožněn přístup toho lékaře, kterého si osoba vyžádá. Jedná se také o jeden z mechanismů kontroly omezení osobní svobody.

K § 11

Součástí tohoto úseku návrhu zákona je v bezpečnostním právu tradiční institut zajištění, tedy omezení osobní svobody, u kterého se předpokládá, že bude trvat řádově několik hodin (nejvýše však 24 hodin), s možností umístění osoby do cely. Důvody pro omezení osoby na svobodě jsou z hlediska obsahu oproti zákonu o policii zúženy v souvislosti s užším rozsahem zákonných úkolů generální inspekce.

Ve výčtu figuruje možnost zajistit osobu, která má být předvedena podle zvláštního zákona. Jedná se o zavedení pravidla pro situaci, kdy je procesními předpisy (trestní řád) generální inspekci jako policejnímu orgánu uložena povinnost předvést na vyžádání příslušného orgánu danou osobu, což je logicky úkonem, který v sobě zahrnuje omezení osobní svobody.

K § 12

Pravidla pro umístování osob do cel, úpravu péče o osoby umístěné v celách a požadavky na cely jako takové návrh zákona řeší odkazem na zákon o policii, který obsahuje ucelenou úpravu.

Hlava V

Postup ve vztahu k věcem

Celá řada oprávnění v této oblasti, ať už se vztahují k věcem nebo prostorům, vychází z úpravy obsažené v ustanoveních trestního řádu. Vzhledem k tomu, že zákonné úkoly generální inspekce v drtivé většině souvisejí právě s trestním řízením, upravuje návrh zákona pouze takový postup k věcem, který není obsažen v procesních pravidlech, pro potřeby plnění úkolů generální inspekce je však nezbytný.

V této souvislosti je třeba zmínit, že trestní řád dnes upravuje některá oprávnění, která nesledují účel trestního řízení a jejichž cílem je pouze odvrácení reálně hrozícího nebezpečí (například osobní prohlídka osoby omezené na svobodě za účelem odebrání zbraně či vstup do obydlí, jiných prostor a na pozemek v případě bezprostředního ohrožení života nebo majetku). Z hlediska systémového by tyto zásahy do práv pro bezpečnostní účely měly být obsaženy spíše v jednotlivých zákonech upravujících postavení a oprávnění jednotlivých bezpečnostních složek-policejních orgánů, nikoliv v procesním předpisu (trestním řádu). Nicméně některé z těchto policejních orgánů nemají k dispozici vlastní specifickou právní úpravu, která by upravovala jejich oprávnění jako policejních orgánů. Proto je nutné tato ustanovení v trestním řádu ponechat s tím, že je bude využívat i generální inspekce.

K § 13

Vydání a odebrání zbraně a prohlídka osoby

Návrh zákona v modifikované podobě přebírá úpravu vydání a odebrání zbraně a prohlídky osoby ze zákona o policii. Ustanovení zahrnuje kromě oprávnění zbraň odebrat také oprávnění za tímto účelem osobu prohledat. Podmínky, za kterých může být prohlídka osoby vykonána, jsou stanoveny v § 62 v souhrnném ustanovení, které obsahuje definice některých pojmů.

K § 14

Držení a používání nebezpečných látek a věcí

Generální inspekce je vyňata z režimu úpravy obecných právních předpisů týkajících se nakládání s těmito materiály (například zákon o střelných zbraních, zákon o nakládání s bezpečnostním materiálem, zákon o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě) a je jí obdobně jako policii svěřeno oprávnění držet a používat nejruznější nebezpečné látky a věci.

Oproti prvnímu návrhu zákona o generální inspekci patří mezi tyto věci i zboží neoznačené v rozporu s jiným právním předpisem nálepkami, kontrolními páskami nebo jinými předměty k jeho označení pro daňové účely nebo zboží označené v rozporu s jiným právním předpisem ochrannými známkami, jejichž držení je generální inspekci dovoleno za účelem možnosti provádět zkoušky spolehlivosti i vůči celníkům, jejichž trestnou činnost má v působnosti.

K § 15

Vstup do živnostenské provozovny

Za účelem efektivního plnění úkolů generální inspekce je třeba generální inspekci zajistit taková oprávnění, která jí umožní účinně odhalovat závažnou trestnou činnost spojenou například s nucenou prací a vykořisťováním nelegálních migrantů, obchodováním s lidmi za účelem sexuálního vykořisťování apod., na které má například v rámci organizované skupiny účast příslušník bezpečnostního sboru. Proto, s cílem umožnit generální inspekci odhalování těchto latentních forem kriminality ve větším spektru, stanoví návrh zákona obecné oprávnění vstupovat do živnostenských provozoven v rozsahu obdobném jako je tomu u policie.

K § 16

Zastavení a prohlídka dopravního prostředku

V tomto ustanovení jsou komplexně upravena pravidla pro provádění prohlídek dopravních prostředků.

V navrženém znění jsou obsaženy v první řadě podmínky prohlídky dopravních prostředků za účelem pátrání po vyjmenovaných osobách a věcech (včetně zastavení a prohlídky) v případech podezření, že pomocí dopravního prostředku nebo na dopravním prostředku byl spáchán trestný čin. Potřeba tohoto doplnění vyplývá především ze vstupu České republiky do Schengenského prostoru, kdy již na vnitřních hranicích standardně neexistují kontroly. Přitom lze předpokládat, že i v Schengenském prostoru bude docházet k páčání trestné činnosti s přeshraničním charakterem, často s použitím dopravních prostředků (nelegální převaděčství, obchodování s lidmi, organizované převozy kradených vozidel apod.), kdy nelze vyloučit účast příslušníků určených bezpečnostních sborů v postavení spolupachatele, a bude tedy třeba zajistit účinné možnosti kontroly osob a vozidel na tuto trestnou činnost navázaných.

K § 17

Ustanovení obsahuje oprávnění příslušníka generální inspekce přikázat osobě, aby po určitou nezbytně nutnou dobu nevstupovala na určená místa, po nezbytnou dobu se nezdržovala na určeném místě nebo setrvala na určeném místě, pokud hrozí závažné ohrožení života nebo zdraví osob. Reaguje se tak na situace, jež mohou při plnění úkolů generální inspekce nastat (například zásah proti nebezpečným ozbrojeným pachatelům, kdy je nutné přikázat osobám, aby nevycházely z domu).

Hlava VI

Zajišťování bezpečnosti osob

K § 18 a 19

Krátkodobá ochrana osoby

Návrh zákona upravuje institut tzv. krátkodobé ochrany osoby aplikovaný v případech, kdy osoba z objektivních důvodů potřebuje ochranu, ale nesplňuje přísné podmínky pro zahrnutí ohrožené osoby do programu zvláštní ochrany svědka podle zákona č. 137/2001 Sb., o zvláštní ochraně svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením a o změně zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a současně nepostačuje aplikovat jiná ustanovení návrhu zákona upravující možnost poskytnutí ochrany.

V rámci tohoto ustanovení je generální inspekci stanovena povinnost poskytnout po dobu nezbytně nutnou fyzickou ochranu osobám, kterým bezprostředně hrozí útok na jejich život nebo zdraví. Poskytnutí této ochrany záleží na vyhodnocení konkrétní situace a reálnosti nebezpečí příslušníkem generální inspekce.

Na poskytnutí krátkodobé ochrany osoby není právní nárok.

V souvislosti s úpravou krátkodobé ochrany osoby podle návrhu zákona nelze opomíjet skutečnost, že pachatelé trestné činnosti, jejíž vyšetřování spadá do působnosti generální inspekce, jsou zkušení příslušníci bezpečnostních sborů s patřičným výcvikem a často také s přístupem do evidencí obsahujících osobní a jiné údaje. Jejich možnosti, pokud se týká zjištění informací například o svědcích, zdaleka přesahují možnosti běžného zločince. Z toho důvodu je institut krátkodobé ochrany osoby pro efektivní plnění úkolů generální inspekce naprosto nezbytný.

V případě, kdy budou zjištěny důvody pro poskytnutí zvláštní ochrany svědka a dalších osob v souvislosti s trestním řízením, generální inspekce požádá o poskytnutí této ochrany příslušný útvar policie. O poskytnutí této ochrany pak standardním způsobem rozhodne ministr vnitra. Jde o obdobu postupu jako při podání obdobné žádosti jiným policejním orgánem (například pověřeným celním orgánem).

Hlava VII

Použití donucovacích prostředků a zbraně

K § 20 až 28

Přehled donucovacích prostředků, které je příslušník generální inspekce při zákroku oprávněn použít, vychází ze seznamu donucovacích prostředků podle zákona o policii. Výběr vychází ze specifických úkolů generální inspekce, které použití některých druhů donucovacích prostředků (například vodní stříkač nebo vytlačování koňmi) ze své podstaty vylučují. Předpokládá se totiž, že příslušníci generální inspekce budou zasahovat zejména proti pachatelům trestných činů, kterými jsou příslušníci určených bezpečnostních sborů a v určitých případech i zaměstnanci zařazení v těchto sborech.

Návrh zákona obsahuje pro použití donucovacích prostředků mez, kdy příslušník generální inspekce může použít pouze toho donucovacího prostředku, zbraně či střeliva, k jejichž používání byl vycvičen.

Po použití donucovacího prostředku sepíše příslušník generální inspekce úřední záznam. Tak je tomu i v případě použití pout podle obecného zmocnění k použití donucovacího prostředku. Výjimkou je toliko použití pout podle zvláštního ustanovení (srovnej § 23 - zde bude použití pout uvedeno již v záznamu sepsanému k úkonu, který si vyžádal mimo jiné i použití pout).

Podmínky pro použití zbraně vycházejí ze zákona o policii.

Donucovací prostředek a zbraň mohou při jejich použití vést ke zranění. Proto se příslušníkovi generální inspekce ukládá jednak povinnost poskytnout nezbytnou pomoc, jednak povinnost použití zaznamenat.

Návrh zákona zachová i možnost výjimek z použití donucovacích prostředků v případech, kdy jejich použití není například pro věk nebo stav osoby přijatelné.

Odpovědnost za použití donucovacího prostředku nebo zbraně je návrhem zákona primárně vázána na konkrétního příslušníka generální inspekce. Pouze v případech zákroků pod jednotným velením přechází tato odpovědnost na velícího.

Zárok pod jednotným velením je obecným institutem, který upravuje přenos některých pravomocí a povinností jednotlivých inspektorů na určitého velícího funkcionáře (v případě generální inspekce tedy nejde o zákroky pořádkových jednotek policie při hromadných akcích, jako jsou například násilnosti při sportovních událostech). Jde tedy o situace, kdy se jednotliví inspektoři nemohou sami rozhodnout, zda při zákroku použijí donucovacích prostředků či zbraně, nýbrž toto rozhodnutí přijme právě velící funkcionář. V praxi generální inspekce půjde zejména o situace koordinovaného zadržení nebezpečných pachatelů, které si v některých případech generální inspekce bude zajišťovat vlastními silami.

Hlava VIII

Práce s informacemi

Ustanovení, která se týkají práce generální inspekce s informacemi, obsahují systematickou úpravu ve společné části návrhu zákona. Návrh zákona celou oblast upravuje jednotně a vnitřně organicky provázaně tak, aby rovněž systémově navazovala na související právní úpravu v trestním řádu.

K § 29

Obecná ustanovení o zpracovávání informací generální inspekci

Ustanovení obsahuje obecné zmocnění generální inspekce k práci s informacemi potřebnými k plnění jejích úkolů. Explicitně je zakotvena povinnost generální inspekce zabezpečit všechny uvedené informace před neoprávněným přístupem, změnou, zneužitím, zničením, ztrátou či odcizením nebo jiným neoprávněným zpracováním. Toto ustanovení má obecnou platnost pro všechny případy, kdy je využíváno informací podle návrhu zákona.

Informace lze užívat pouze k plnění úkolů svěřených generální inspekci, tedy pouze k vyhledávání, odhalování a prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin určeným okruhem osob, k vyšetřování takových trestných činů a k provádění zkoušky spolehlivosti.

Informace podléhají režimu nejen návrhu zákona, ale i obecné právní úpravy – zákon o ochraně osobních údajů.

Slovy „opatření pro zajištění bezpečnosti a spolehlivosti“ se implementuje čl. 22 rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV ze dne 27. listopadu 2008 o ochraně osobních údajů zpracovávaných v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech, který ukládá, že „příslušné orgány musí přijmout vhodná technická a organizační opatření“. Pojem „nezbytná opatření“ v normativním textu je tedy nutno vykládat jako technicko-organizační opatření podle čl. 22 odst. 2 písm. a) až j) rámcového rozhodnutí, a takto vyhovují požadavkům § 13 zákona o ochraně osobních údajů.

K § 30

Podání vysvětlení

Úprava problematiky podání vysvětlení obsahuje možnost požadovat vysvětlení od osoby, která může přispět k objasnění skutečností důležitých pro odhalení trestného činu a jeho pachatele. Potřebné vysvětlení lze požadovat také v zájmu objasnění skutečností

důležitých pro vypátrání hledaných osob a věcí nebo pro přípravu a výkon opatření k zajištění bezpečnosti chráněných osob.

Návrh zákona ukládá sepsání úředního záznamu o podání vysvětlení bez zbytečného odkladu. Přitom není rozhodné, zda se osoba dostaví k podání vysvětlení dobrovolně nebo je předvedena.

Tato a další úprava podávání vysvětlení (důvody možnosti neposkytnout vysvětlení, nárok na náhradu nutných výdajů a na náhradu ušlého výdělku, možnost předvedení osoby, úřední záznam) vychází modifikovaně z úpravy zákona o policii.

Oproti zákonu o policii se umožňuje podání vysvětlení v omezeném rozsahu. Ten je dán působností (úkoly) generální inspekce. Nelze proto žádat vysvětlení od osoby kvůli přestupku, ty do působnosti generální inspekce nespadají. Generální inspekce však může v souvislosti s plněním úkolů zajišťovat krátkodobou ochranu osob. Proto má za tímto účelem založeno odpovídající oprávnění. Taktéž může jako součást svých úkolů v omezené míře pátrat po osobách a věcech, proto může žádat o vysvětlení i v těchto situacích (k objasnění skutečností důležitých pro vypátrání hledané nebo pohřešované osoby anebo věci).

K § 31

Oprávnění k pořizování záznamů, včetně záznamů z automatických technických systémů se týká zejména možnosti generální inspekce pořizovat záznamy svých vlastních zákroků apod. Takto pořizené záznamy jsou zpracovávány podle obecné úpravy nakládání s osobními údaji v § 43 a násl. a současně i podle úpravy této problematiky obsažené v návrhu zákona. Z hlediska tohoto zpracování není rozhodné, zda se jedná o záznam získaný z automatického technického systému nebo jinak. Oproti zákonu o policii neobsahuje tato úprava ustanovení o stálých automatických technických systémech, které generální inspekce provozovat nebude. Obecně platí, že záznamy obsahující osobní údaje musí být zlikvidovány v souladu s § 46, pomine-li účel jejich zpracování.

K § 32 a 33

Prokázání totožnosti

Oproti zákonu o policii je navrhovaná úprava prokázání totožnosti zúžena o ta zmocnění, která nesouvisí se zákonnými úkoly generální inspekce (oprávnění požadovat prokázání totožnosti od osoby, která se dopustila správního deliktu, od osoby, která se zdržuje v prostoru, o kterém lze důvodně předpokládat, že se v něm zdržují cizinci bez povolení k pobytu, od osoby bezdůvodně se zdržující v bezprostřední blízkosti policií chráněného prostoru nebo v místě, z něhož lze tento prostor účinně ohrozit, nebo která odpovídá popisu pohřešované osoby, od osoby, která má na místě veřejně přístupném zbraň a je důvodně podezření, že zbraň může být užito k násilí nebo pohrůžce násilím, od osoby zdržující se v místě, kde došlo ke spáchání správního deliktu, k požáru anebo jiné mimořádné události, od osoby, která má být předvedena na základě jiného procesního předpisu než trestního řádu, na žádost jiné osoby, která má na zjištění totožnosti právní zájem, jakož i osoby, která o prokázání totožnosti policistu žádá).

Prokazování totožnosti při plnění jiného úkolu než uvedeného výslovně v § 32 odst. 2 písm. a) až i) lze realizovat pouze, je-li to nezbytné k vyhledávání, odhalování, prověřování anebo vyšetřování trestné činnosti příslušníků nebo zaměstnanců, nikoliv tedy ve všech případech, kdy by to bylo nezbytné k ochraně bezpečnosti osob a majetku, veřejného pořádku nebo pro předcházení trestné činnosti, jak to stanoví zákon o policii (je to dáno rozdílným rozsahem zákonem vymezené působnosti).

Na rozdíl od převážně preventivního charakteru tohoto oprávnění v případě policie lze však konstatovat, že prokazování totožnosti v případě generální inspekce spíše odráží její postavení policejního orgánu v rámci trestního řízení. Dílčí odchylky toto konstatování

neoslábují (oproti policii, která provádí ochranu bezpečnosti některých osob jako svůj úkol, provádí generální inspekce tuto ochranu pouze v podobě tzv. krátkodobé ochrany, a proto má příslušné oprávnění svěřeno i v souvislosti s ní).

K § 34

Ustanovení upravuje samostatný institut nazvaný získávání osobních údajů pro účely budoucí identifikace. Na zpracovávání takto získaných dat plně dopadá úprava ochrany osobních údajů jak podle návrhu zákona, tak podle obecné právní úpravy. Při odběru biologického vzorku umožňujícího získání informace o genetickém vybavení se postupuje neinvasivně – například bukláním stěrem. Analýzou získaných biologických vzorků (například slin) se získává toliko informace o tzv. genetickém profilu. Tato informace umožňuje jednoznačně identifikovat osobu a určit její pohlaví. Žádnou jinou informaci o genetickém vybavení z tohoto profilu získat nelze. Použití pojmu „biologické vzorky umožňující získat informaci o genetickém vybavení“ v kombinaci se zásadou přiměřenosti tvoří právní překážku pro zjišťování jiných než výše uvedených informací o genetickém vybavení. Generální inspekce nebude technicky vybavena pro analýzu biologických vzorků, ani nepovede související evidence. Proto návrh zákona stanoví, že generální inspekce takto získané informace předá policii. Aby mohla policie v souladu s § 87 zákona o policii posoudit potřebu likvidace od generální inspekce předaných osobních údajů, je generální inspekce zavázána předat policii i s osobními údaji související pravomocná rozhodnutí v trestním řízení jako podklad pro rozhodnutí o likvidaci.

K § 35

Oprávnění žádat informace z evidencí

Jedná se o úpravu, která je v modifikované podobě převzata ze zákona o policii. Ustanovení rovněž zajišťuje přístup generální inspekce do evidencí vedených bezpečnostními sbory, které spadají pod její kontrolní činnost. Do tohoto ustanovení bylo promítnuto i věcné řešení obsažené v zákoně o základních registrech, včetně terminologie tohoto zákona.

Úprava poskytování informací podle daňového řádu není tímto dotčena, taktéž není dotčena úprava formy a rozsahu poskytování informací z databáze účastníků veřejně dostupné telefonní služby podle zákona č. 127/2005 Sb.

K § 36

Pátrání po hledaných osobách a věcech

Úprava vychází z úpravy postavení policie při pátrání po osobách a věcech modifikované vzhledem k specifickým úkolům generální inspekce jako policejního orgánu podle trestního řádu. Je proto omezena pouze na pátrání po osobách hledaných, nikoliv pohřešovaných. Návrh zákona předpokládá, že generální inspekce bude v případě potřeby využívat součinnost policie jak při samotném pátrání, tak při zanesení údajů do příslušných evidencí a v této souvislosti stanoví ale i povinnost inspekce policii informovat o ukončení pátrání.

Postupy popsané v návrhu zákona, tj. vyžádání provozních a lokalizačních dat o telekomunikačním provozu, vyžádání výpisu od banky o použití elektronického platebního prostředku hledané osoby a vyžádání statistických informací o době a místě poskytnutí zdravotní péče od zdravotní pojišťovny (zdravotnického zařízení) slouží k vypátrání hledané osoby (k nalezení osoby, která je důležitá pro státní orgán – která má být například zatčena). Tyto informace však nelze použít jako důkaz v trestním řízení.

Doprovodná data telekomunikačního provozu v současné době představují jedno z nejvýznamnějších vodítek pro vypátrání, respektive získání údajů o místě, kde se hledaná osoba nachází.

K § 37

Podle ustanovení o předávání informací lze poskytnout toliko informace, které uvedené složky potřebují k plnění svých úkolů. Podmínkou je nezbytnost těchto informací pro plnění uvedených úkolů.

Nově se rovněž zakotvuje povinnost generální inspekce předat bez zbytečného odkladu řediteli bezpečnostního sboru informace o skutečnostech zjištěných při plnění svých úkolů. Jedná se o informace, které jsou relevantní pro ředitele příslušného bezpečnostního sboru z hlediska postupu vůči příslušníkovi podle zákona č. 361/2003 Sb. (tedy informace, na jejichž základě lze příslušníka zprostit výkonu služby, nebo přijmout jiné rozhodnutí ve věcech služebního poměru). V případě skutečností podle věty první se tyto informace v případě ředitele bezpečnostního sboru předávají jemu nadřízenému služebnímu funkcionáři.

Překážkou pro poskytnutí informací bezpečnostnímu sboru nebo řediteli bezpečnostního sboru, případně jemu nadřízenému služebnímu funkcionáři, je ohrožení úkolů plněných generální inspekcí.

Získávání poznatků o trestné činnosti

K § 38

Jedná se o institut, který upravuje postup příslušníka generální inspekce před zahájením úkonů trestního řízení v souladu s ustanovením § 158 odst. 1 trestního řádu (tzv. šetření). Smyslem úpravy je akcentovat princip iniciativy v činnosti příslušníka generální inspekce, který má aktivně vyhledávat poznatky o trestné činnosti příslušníků určených bezpečnostních sborů, respektive zaměstnanců těchto bezpečnostních sborů. Taktéž ustanovení vyjasňuje právní prostředky, kterých generální inspekce při postupu před zahájením úkonů trestního řízení využívá.

K § 39

Ustanovení o získávání poznatků o trestné činnosti ze zájmového prostředí je právní regulací, která upravuje působení příslušníka generální inspekce v prostředí, v němž lze důvodně předpokládat získání poznatků důležitých pro předcházení a odhalování trestných činů a k předcházení těmto trestným činům. Toto ustanovení by mělo přispět k aktivnímu předcházení páchaní trestných činů.

K § 40

Ustanovení řeší přístup generální inspekce k daňovému tajemství. Obecná úprava prolamování daňové mlčenlivosti pro účely trestního řízení v daňovém řádu není v případě stíhání závažnějších forem kriminality dostatečná ani pro generální inspekci, ani pro specializovaný útvar policie určený policejním prezidentem. V určených oblastech boje proti závažné kriminalitě, kterými jsou organizovaný zločin, korupce, terorismus, daňová finanční a hospodářská kriminalita a legalizace výnosů z trestné činnosti tak pro policejní inspekci, která jakožto orgán, jemuž je svěřena kontrola bezpečnostních sborů, musí mít oprávnění nastavená pro plnění svých úkolů přinejmenším stejně široká, jako sbory, které kontroluje. Správci daně získávají v souvislosti s výkonem správy daně významné informace týkající se osobních poměrů daňových subjektů a jejich podnikání. Jde především o informace, zda je daná osoba plátcem příslušné daně, případně, kdo v jejím případě danou daň odvádí, dále o údaje týkající se příjmů této osoby, jejích majetkových poměrů, vztahů k různým obchodním společnostem, ale i občanským sdružením, nadacím a jiným právnickým osobám, toků jejích finančních prostředků (například poskytnutých darů) apod. De facto se jedná zejména o informace z daňových přiznání fyzických a právnických osob, například z přiznání o dani

z příjmu (majetkové poměry osoby, firmy, finanční toky, apod.). Tyto informace jsou přitom relevantní nejen, pokud se týkají aktuální situace daňového subjektu, ale i tehdy, vypovídají-li o jeho minulých poměrech a aktivitách. Na základě těchto informací lze efektivně získat důležité poznatky o tom, zda a jakým způsobem se daný daňový subjekt nebo jiná fyzická či právnická osoba zmiňovaná v souvislosti s daným daňovým subjektem (zaměstnanec, zaměstnavatel, obchodní partner, obdarovaný atd.) podílejí na financování trestné činnosti a jak jsou napojeny na struktury organizovaného zločinu, zda se podílejí na financování organizovaného zločinu, respektive terorismu či zda jsou například účastni na legalizaci výnosů z trestné činnosti. Typicky v oblasti zjišťování výnosů z trestné činnosti je pak získávání informací z daňového řízení považováno za základní předpoklad úspěšného postupu proti pachatelům. Proto je nutné generální inspekci a alespoň určitým součastem policie založit nezprostředkovaný přístup k informacím z daňového řízení, které budou moci využít nejen v rámci již zahájeného trestního řízení, ale i pro účely jeho zahájení. Vnitřní kontrolní mechanismy obou sborů pro využívání tohoto oprávnění pak musejí být nastaveny dostatečně přísně, aby se zamezilo jeho zneužití (jedná se zejména vystavení neprenosné karty opravňující určité příslušníky k podání žádosti o získání informací a obligatorního doložení důvodu takové žádosti). V tomto ustanovení je konstituováno oprávnění generální inspekce žádat správce daně o vydání informace a současně stanoveno, že se toto nepovažuje za porušení daňové mlčenlivosti ve smyslu daňového řádu..

K § 41

Zkouška spolehlivosti

V souladu se snahou zvýšit účinnost vnější kontroly bezpečnostních sborů návrh zákona svěřuje příslušníkům generální inspekce oprávnění k provádění zkoušky zaměřené na to, zda příslušník nebo zaměstnanec určeného bezpečnostního sboru právně konformně zareaguje v navozené situaci (zda je odolný proti protiprávnímu jednání). Zkouška spolehlivosti je institut obsažený již v úpravě Inspekce podle zákona o policii.

Díky tohoto ustanovení vychází z vyhodnocení praktických zkušeností Inspekce s aplikací tohoto institutu.

Zkouška spolehlivosti dle návrhu spočívá obecně v navození situace, kterou je zkoušená osoba povinna řešit.

Prováděním testu v první řadě nikdy nesmí dojít k bezprostřednímu ohrožení nebo poškození v zákoně vyjmenovaných hodnot. Oproti prvnímu návrhu zákona o generální inspekci tak toto ustanovení výslovně zakazuje zkouškou spolehlivosti bezprostředně ohrozit nebo poškodit nejen majetek nebo zdraví osob, ale nově navíc i svobodu osob či lidskou důstojnost.

Oproti původně navrhované dikci, která umožňovala využití jiné osoby za účelem provedení zkoušky spolehlivosti pod osobním a bezprostředním vedením inspektora, současná dikce tuto nerealistickou podmínku na základě praktických zkušeností nestanoví (v některých případech není možné, aby s osobou v konkrétní situaci byl po celou dobu osobně fyzicky přítomen inspektor, neboť řada příslušníků páchajících trestnou činností za přítomnosti třetí osoby nejednají a trestné činnosti se dopouštějí pouze tzv. mezi čtyřma očima). Naopak je však pro zvýšení právní jistoty explicitně stanovena odpovědnost inspektora za jednání osoby, která je k provedení zkoušky se svým souhlasem využita, a která se musí řídit jeho pokyny.

Oproti původnímu návrhu je z důvodů právní jistoty výslovně stanoveno oprávnění osoby provádějící zkoušku spolehlivosti sdělovat nepravdivé údaje, což je v praxi nezbytné pro účinné provádění zkoušek spolehlivosti.

K důsledné ochraně práv je stanovena obligatorně povinnost kromě standardního úředního záznamu dokumentovat průběh zkoušky obrazovým a zvukovým záznamem.

Na základě zkušeností s dosavadní právní úpravou byla oproti původnímu návrhu zpřesněna dikce ustanovení o informování o provádění zkoušek spolehlivosti a o předávání záznamů do osobního spisu tak, aby nedocházelo k předávání výsledků zkoušek bezpečnostnímu sboru, pokud tyto výsledky neprokázaly žádné protiprávní jednání zkoušené osoby, aby se předešlo zbytečnému očerňování příslušníka v očích jeho sboru čistě z důvodu pozornosti, kterou mu generální inspekce věnovala. K informování a předání záznamů sboru tedy dochází pouze v případě, že se zkoušená osoba nějakého protiprávního jednání při zkoušce spolehlivosti dopustí. Nicméně pro účely případné kontrolní činnosti bezpečnostního sboru je stanovena povinnost jednou za půl roku předat sboru jména osob, vůči kterým byla zkouška provedena a kteří se při ní nedopustily protiprávního jednání.

Možnost použít výsledek testu (záznamy) jako důkazu v trestním řízení vedeném například o jednání příslušníka bezpečnostního sboru, kterého se dopustil během použití testu, není s ohledem na znění § 89 odst. 2 trestního řádu vyloučena. Jednání zkoušené osoby však může být také důvodem a podkladem zahájení úkonů trestního řízení. Výsledek zkoušky může být například rovněž důvodem pro zahájení disciplinárního řízení a figurovat v něm jako důkaz.

V souladu s obecnými právními zásadami nesmí jednání osoby, která zkoušku provádí, stejně jako například jednání policejního orgánu při využití institutu předstíraného převodu (§ 158c trestního řádu), vyvolat úmysl osoby spáchat protiprávní jednání a nesmí jím být ovlivněny přitěžující okolnosti (provokace je nepřipustná). V tomto směru představuje dostatečné vodítko pro praxi ustálená judikatura evropského soudu pro lidská práva například (rozsudek Teixeira de Castro a další proti Portugalsku ze dne 9. 6. 1998), který sice nevylučuje zásah policejního orgánu do jednání pachatelů trestných činů, avšak stanoví, že tento vstup policie musí mít takový charakter, aby pachatele nepodněcoval k realizaci toho, co sám nemá v úmyslu konat. Na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva navazuje i judikatura soudů České republiky.

Při zkoušce spolehlivosti se v zásadě osoba ji provádějící nemůže samozřejmě dopouštět protiprávní činnosti, protože sama zkouška spolehlivosti jako taková není okolností vylučující protiprávnost. Nicméně ze zkušeností s prováděním zkoušek spolehlivosti Inspekcí policie plyne, že pro jejich účinnost je nezbytné umožnit osobě zkoušku provádějící dostat se do nějaké interakce či jednání s příslušníkem, kterého se má zkouška týkat či jinak upoutat jeho pozornost. V praxi se ukazuje, že sehrání těchto situací vyžaduje ze strany zkoušejícího spáchání nějakého, byť drobného, porušení právních předpisů, které je pak obvykle důvodem, pro který příslušník věnuje zkoušejícímu vůbec pozornost a dostává se s ním do jednání. Bez tohoto v drtivé většině případů vlastně neexistuje pro příslušníka důvod se zkoušející osobou komunikovat a pro zkoušejícího věrohodná legenda, pod kterou působí. Proto se osobě provádějící zkoušku stanovuje nově exempce z odpovědnosti za přestupek a jiný správní delikt, nicméně pouze za předpokladu, že je to nezbytné pro provedení zkoušky. Bez této úpravy by bylo možno v praxi zkoušky provádět pouze ve velmi omezeném počtu scénářů, se kterými by se příslušníci bezpečnostních sborů snadno obeznámili a velmi rychle by na ně

v praxi již nereagovali. V zájmu vyvážení tohoto ustanovení však návrh obsahuje v § 41 zpřísnění podmínek pro provádění zkoušek spolehlivosti spočívající v rozšíření právem chráněných zájmů, které nesmí být při zkoušce spolehlivosti porušeny, ba ani ohroženy (jde o zpřísnění oproti úpravě zkoušek spolehlivosti v předchozím návrhu zákona i oproti současně platné úpravě pro Inspekci policie v zákoně o Policii České republiky). Tyto zájmy tedy nesmějí být přímo ohroženy ani poškozeny nikdy.

Pokud jde o otázku, kdo tuto exempci bude posuzovat, tak v první řadě musí existenci exempce posoudit samozřejmě inspektor sám, před tím, než ke zkoušce přistoupí, tak, aby udržel scénář zkoušky v mezích stanovených zákonem. V případě podezření ze spáchání kázeňského přestupku při zkoušce spolehlivosti bude exempci posuzovat služebně nadřízený funkcionář, pokud vznikne dokonce podezření ze spáchání trestného činu, budou exempci posuzovat pověřené orgány Generální inspekce prověřující inspektora jakožto policejní orgány podle § 12 trestního řádu, dále státní zástupce, který inspektory bude vyšetřovat a nakonec případně i soudce v řízení před soudem. (Jde o analogický model jako ten, který již dnes existuje v případě (dokonce) trestněprávní exempce policejního agenta ohledně vyjmenovaných trestných činů - § 363 trestního zákoníku.)

K § 42

Pro úpravu podpůrných operativně pátracích prostředků lze použít úpravu podle zákona o policii včetně podmínek jejich použití. Proto se toliko odkazuje na příslušná ustanovení. Návrh zákona dále předpokládá možnost součinnosti s policií a Ministerstvem vnitra, neboť tyto orgány jsou schopny generální inspekci vydat či opatřit podpůrný operativně pátrací prostředek – krycí doklad.

K § 43 až 52

Úprava problematiky zpracování osobních údajů navazuje s jistými odchylkami vyplývajícími z povahy úkolů plněných generální inspekci na úpravu obsaženou v zákoně o policii. Úprava využívá z velké části těch oprávnění, která při zpracování osobních údajů využívá policie, pokud jsou tyto využitelné pro plnění konkrétních úkolů souvisejících s trestním řízením. Vzhledem k tomu, že úkoly generální inspekce jsou úzce vymezené a všechny spadají výhradně do oblasti § 3 odst. 6 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů - předcházení, vyhledávání, odhalování trestné činnosti a stíhání trestných činů, vychází úprava nakládání s osobními údaji v návrhu zákona primárně z ustanovení zákona o policii, která upravují zpracovávání osobních údajů při předcházení, vyhledávání, odhalování trestné činnosti a stíhání trestných činů a zajišťování bezpečnosti České republiky, veřejného pořádku a vnitřní bezpečnosti, tedy zejména § 85 a násl. zákona o policii (to zahrnuje například i možnost zpracování nepřesných a neověřených údajů, typicky například údaje z operativně pátrací činnosti, kdy některé poznatky nelze, někdy pouze dočasně, vůbec verifikovat, nicméně mohou být vodítkem pro zjištění dalších informací bezpečnostně - například trestněprávně - relevantních). Jinak generální inspekce postupuje podle obecné úpravy podle zákona č. 101/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, bez výjimek stanovených v § 3 odst. 6 tohoto zákona (při činnostech, které nejsou plněním jejích úkolů - vedení personálních spisů a podobné organizační a administrativní záležitosti). Zvláštním ustanovením oproti zákonu o policii je § 45 odst. 3, který stanoví povinnost generální inspekce předat policii osobní údaje, které sama již k plnění svých úkolů nepotřebuje, před tím než je ve svých evidencích a spisech zlikviduje. Důvodem tohoto ustanovení je potřeba, aby se informace o lidech, kteří se podíleli na trestné činnosti v působnosti generální inspekce - a je tím pádem u nich

kriminologicky výrazně zvýšené riziko recidivy i pravděpodobnost, že i policie se jejich trestnou činností zabývá – dostali před svým definitivním zlikvidováním k policii, která je vzhledem ke své velmi široké působnosti v oblasti vnitřní bezpečnosti může potřebovat. Pokud tyto osobní údaje pro plnění úkolů policie potřebné nebudou, policie je neprodleně taktéž zlikviduje.

K § 46

Ustanovení § 46 odst. 1 a 2 obsahuje základní zásadu likvidace osobních údajů, které již není třeba dále zpracovávat. Ustanovení odstavce 3 pak reaguje na změnu právního režimu subjektu údajů, který byl inspekci vyšetřován jako příslušník bezpečnostního sboru. Pokud došlo k pravomocnému rozhodnutí, na základě kterého již subjekt údajů není příslušníkem bezpečnostního sboru a nespadá do působnosti inspekce, spadá do působnosti Policie ČR. Dojde tedy k předání osobních údajů Policii a k jejich likvidaci u inspekce. Policie je na základě § 87 zákona o Policii ČR vázána stejnými principy. Navíc § 87 odst. 3 upravuje povinnosti uložené článkem 4(3) rámcového rozhodnutí 2008/977/SVV. Policie tedy nesmí zlikvidovat osobní údaje, pokud lze důvodně očekávat, že by to poškodilo oprávněné zájmy subjektu údajů, a smí je využívat jen pro účely, pro které nebyly zlikvidovány. Osobní údaje jsou ve shodě s čl. 3 rámcového rozhodnutí 2008/977/SVV zpracovávány pro shodný účel, tedy předcházení, odhalování, vyšetřování, stíhání a postih trestné činnosti.

K § 47

V souvislosti s úpravou předávání informací nelze opomíjet Rámcové rozhodnutí Rady o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie.

Toto ustanovení předjímá již nastartovaný proces komunitarizace třetího pilíře podle Lisabonské smlouvy v oblasti policejní spolupráce, viz čl. 88 odst. 2 Smlouvy o fungování EU, který explicitně předpokládá úpravu činnosti Europolu nařízeními, přičemž stejný nástroj se použije i pro úpravu parlamentní kontroly Europolu, dále čl. 86 odst. 1 Smlouvy o fungování EU, který předpokládá úpravu činnosti evropského veřejného žalobce nařízením, totéž platí i o činnosti Eurojustu, viz. čl. 85 Smlouvy o fungování EU. Čl. 16 Smlouvy o fungování EU umožňuje přijmout směrnici nebo nařízení, která by měla zahrnovat i zpracování osobních údajů donucovacími orgány. Dále se v současné době připravuje předpis upravující předávání údajů o pasažérech letů do USA, tzv. PNR – passengers' name records, který bude mít buď formu přímo použitelného nařízení nebo směrnice (která samozřejmě může mít za určitých okolností přímé účinky). (Různé unijní předpisy o policejní spolupráci v zásadě dopadají i na činnost generální inspekce jakožto „law enforcement“, donucovacího orgánu.)

Již dnes probíhají práce na rozšíření využití prvopilířových instrumentů (EURODAC - nařízení Rady (ES) č. 2725/2000, Vízový informační systém) pro účely vynucování práva a potírání trestné činnosti. Lze předpokládat, že i v budoucnu budou takové kroky realizovány prostřednictvím nařízení.

Odstavec 7 dává generální inspekci možnost při předání nebo zpřístupnění osobních údajů jinému státu nebo mezinárodní organizaci stanovit určité omezující podmínky

(povinnosti nebo omezení) v souladu s vnitrostátní právní úpravou. Teoreticky se například může jednat o situaci, kdy si jiný stát vyžádá informace o provedeném odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a generální inspekce bude potřebovat zajistit, aby stát, kterému jsou tyto informace poskytnuty, o provedeném odposlechu dotčenou osobu neinformoval, pokud jsou splněny podmínky obsažené v ustanovení § 88 odst. 9 trestního řádu. Dalším příkladem může být omezení nakládání s citlivými údaji ve smyslu § 43 odst. 2 tohoto zákona. Výslovná úprava možnosti stanovení podmínek pro použití předaných osobních údajů však poskytuje tomuto institutu ochrany soukromí větší viditelnost a měla by přispět ke zkvalitnění aplikační praxe.

Také ustanovení obsažené v odstavci 8 je výslovně uvedeno za účelem vyjasnění aplikační praxe. V současné době je v řadě mezinárodních smluv o policejní spolupráci obsaženo ustanovení, podle kterého lze údaje získané v rámci spolupráce podle příslušné smlouvy dále předávat třetímu státu nebo mezinárodní organizaci, respektive jinému subjektu, pouze s písemným souhlasem předávající strany. Tato ustanovení mezinárodních smluv však nebývají přímo aplikovatelná z důvodu nedostatečné přesnosti nebo odkazu na vnitrostátní úpravu. O existenci oprávnění generální inspekce souhlasit s předáním osobních údajů dalšímu státu za povoleným účelem nemůže být pochyb, neboť by generální inspekce za stejným účelem mohla údaje předat sama. Explicitní úprava však v zákoně není, takže uvedení této možnosti jen vůči státům EU a Schengenského prostoru by mohlo vést k nesprávnému výkladu *a contrario*, že vůči ostatním státům tuto možnost generální inspekce nemá. Proto se tato problematika vyjasňuje zcela obecným ustanovením.

Odstavec 8 zároveň implementuje čl. 13 rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV. Toto ustanovení upravuje podmínky předávání údajů příslušným orgánům ve třetích státech nebo mezinárodním subjektům. Generální inspekci je dána možnost vyslovit souhlas s předáním osobních údajů do třetích států formou obecného souhlasu. Tímto je využíváno možnosti obsažené v bodě 24 preambule rámcového rozhodnutí. Předpokládá se, že možnost obecného souhlasu bude využívána pro určité třetí státy, které zaručují určitou úroveň ochrany osobních údajů nebo pro určité kategorie předávaných nebo zpřístupněných osobních údajů.

Odstavec 9 pak zvyšuje právní jistotu. Generální inspekce před předáním osobních údajů do třetích zemí nevyžaduje povolení Úřadu pro ochranu osobních údajů, specifické podmínky pro předání osobních údajů do zahraničí upravují mezinárodní smlouvy, které jsou součástí právního řádu, a ustanovení tohoto zákona, zejména pak § 46 a § 48.

K § 48

V návaznosti na rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV je do zákona včleněno ustanovení upravující zpracování osobních údajů generální inspekcí, které jí byly předány nebo zpřístupněny jiným členským státem Evropské unie nebo státem přidruženým mezinárodní smlouvou k provádění schengenských předpisů, orgánem nebo informačním systémem zřízeným na základě Smlouvy o Evropské unii nebo Smlouvy o fungování Evropské unie nebo naopak mají být Policií České republiky těmto subjektům poskytnuty.

Ustanovením je implementován článek 1 rámcového rozhodnutí, který vymezuje účel a oblast působnosti s tím, že rozsah a podmínky vyplývají buď přímo ze zákona, nebo vnitřního předpisu vydaného v souladu příslušnými předpisy Evropské unie o policejní spolupráci. (Výrazem „policejní“ se v tomto smyslu rozumí spolupráce mezi policejními

orgány, nikoliv pouze spolupráce mezi policejními sbory – jedná se o systémový překlad anglického výrazu „law enforcement“).

Ustanovením odst. 2 jsou implementovány články 9, 11, 12, 14, 15 a 16 rámcového rozhodnutí.

Ustanovení představuje zároveň speciální úpravu vůči dalším ustanovením upravujícím obecně zpracování osobních údajů v generální inspekci, včetně například § 43 písm. b).

Odstavec 3 upravuje způsob vyžadování vyjádření členského státu nebo evropského orgánu, kdy je třeba stanovit lhůtu pro vyjádření s tím, že pokud se ve lhůtě členský stát nebo evropský orgán nevyjádří, bude se mít za to, že s dalším předpokládaným postupem souhlasil. Lhůtu pro vyjádření, stejně tak i upozornění na postup v případě nečinnosti sdělí předávající subjekt již při předání údajů. Zákon přitom požaduje, aby byla doba pro vyjádření stanovena přiměřeně. Pokud by nebyl nastaven tento mechanismus, mohlo by v případě nečinnosti dojít k ohrožení předávání údajů a tím například k ohrožení trestního řízení. Vzhledem k poznatkům z praxe se nepředpokládá, že by některý stát předal údaje, ve stanovené lhůtě se nevyjádřil a po jejím uplynutí si stěžoval, že údaje byly zpracovávány bez jeho souhlasu.

K § 49

Nedílnou součástí činnosti jakéhokoliv policejního orgánu je i pátrání po osobách a věcech důležitých pro účely trestního řízení. Stejně jako služba kriminální policie a vyšetřování, i generální inspekce bude muset pátrat po pachatelích, odcizených věcech apod. Proto zákon stanoví její přístup do schengenského informačního systému. Tento systém může využívat pouze v rozsahu nezbytném pro plnění svých úkolů. To znamená, že může do systému vkládat a naopak i v systému vyhledávat. Vzhledem k tomu, že v České republice je správcem schengenského informačního systému policie, je pro generální inspekci stanoven přístup do tohoto systému pouze jejím prostřednictvím.

K § 50

Vzhledem k tomu, že úkoly generální inspekce (viz § 2 zákona) jsou oproti úkolům policie (viz § 2 zákona o policii) výrazně užší (jsou prakticky omezeny pouze na stíhání trestných činů), je možnost tyto údaje zveřejňovat výrazně užší než možnost policie. Konkrétně jde o:

- a) vyhledávání, odhalování a prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, jehož pachatelem je příslušník nebo zaměstnanec bezpečnostního sboru,
- b) vyšetřování trestných činů uvedených v písmenu a),
- c) pátrání po osobách důležitých pro trestní řízení.

K § 52

Toto ustanovení v prvním odstavci implementuje rámcové rozhodnutí Rady 2008/977/SVV v návaznosti na § 47 odst. 1 návrhu zákona. Věta druhá článku 5 tohoto rámcového rozhodnutí je implementována § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, který stanoví povinnost správce údajů přijmout odpovídající opatření například k prevenci neoprávněného zpracování osobních údajů, což dopadá i na neoprávněné uchování údajů, které již měly být zlikvidovány, ve spojení s § 46 odst. 1 návrhu zákona, který stanoví povinnost provést likvidaci nepotřebných osobních údajů. Detaily likvidace údajů se upravují skartačním řádem každé instituce. Dodržování povinnosti likvidace osobních údajů podléhá kontrole Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Hlava IX

Mezinárodní spolupráce

K § 54

Pro úpravu problematiky mezinárodní spolupráce lze využít úpravu podle zákona o policii. Proto návrh zákona obsahuje odkaz na příslušná vhodná ustanovení zákona o policii a úpravu vymezující příslušnost.

Hlava X

K § 55

Náhrada škody a náhrada za poskytnutí věcné pomoci

I zde platí, že lze převzít úpravu této problematiky podle zákona o policii. Proto návrh zákona obsahuje odkaz na příslušná ustanovení zákona o policii a úpravu vymezující příslušnost.

Hlava XI

Kontrola

K § 56

Návrh zákona jednoznačně zakládá právo kohokoliv upozornit na nedostatky v činnosti určených bezpečnostních sborů (policie, vězeňská služba, celní správa) a povinnost generální inspekce (příslušníka) takové oznámení přijmout. Generální inspekce toto upozornění vyhodnotí z hlediska jí svěřené působnosti a poté přijme příslušné odpovídající opatření.

K § 57

Kontrola činnosti generální inspekce včetně kontroly použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a použití sledování osob a věcí je svěřena Poslanecké sněmovně, která k tomu účelu zřizuje kontrolní orgán složený z poslanců. Opět se jedná o úpravu, která principiálně vychází z úpravy podle zákona o policii.

Hlava XII

Správní delikty

K § 58 a 59

V návrhu zákona se zakládá možnost postihu některých protiprávních jednání. Postihu podléhá jak protiprávní jednání fyzické osoby, tak protiprávní jednání právnické nebo podnikající fyzické osoby. Návrh předpokládá možnost postihovat porušení mlčenlivosti, cílevědomé vniknutí do chráněných míst anebo neoprávněné užívání zvláštního nebo vnějšího označení generální inspekce.

Hlava XIII

Ustanovení společná

Vzorem pro úpravu společných ustanovení je úprava zákona o policii. Dílčí modifikace jsou reakcí na odlišnosti v právním statusu generální inspekce (například nespadá pod konkrétní resort, proto se podrobnosti k vnějšímu označení, prokazování atd. stanoví nařízením vlády).

K § 60

Ustanovení upravuje pravidla pro vnější označení příslušníka generální inspekce, označení služebních vozidel a obsahuje i zmocnění pro vládu upravit podrobnosti nařízením. Neoprávněné užívání tohoto označení je postižitelné veřejnoprávní sankcí.

K § 61

Ustanovení stanoví základní náležitosti a povinnosti související s povinností vyhotovit úřední záznam. Úpravou nejsou dotčena obecná spisová pravidla.

Potvrzení o provedeném úkonu lze vystavit až v okamžiku, kdy nebude tímto vystavením zmařen účel prováděného úkonu.

K § 62

Ustanovení zakládá oprávnění příslušníka generální inspekce držet, nosit a jinak používat zbraně. Obdobné platí i pro bezpečnostní materiál podle zvláštního zákona. Taková úprava je nezbytným předpokladem pro efektivní plnění úkolů generální inspekce.

K § 63

K pojmu trestný čin pro účely návrhu zákona

V zájmu právní jistoty příslušníků generální inspekce při výkonu oprávnění je výslovně stanoveno, že kde se v návrhu zákona mluví o trestných činech, rozumí se tím i jednání vykazující znaky trestného činu spáchané osobou, která není trestně odpovědná. Toto se vztahuje především na případy výkonu oprávnění, která jsou vázána na výskyt trestného činu, což je právní kvalifikace určitého skutkového jednání, která není dána v případě nedostatku trestní odpovědnosti osoby. Současně však příslušníci generální inspekce nemají ve většině případů vůbec možnost s jistotou ověřit, zda je osoba v daném konkrétním případě trestně odpovědná. Přitom se věcně jednání osoby trestně neodpovědné (například duševně nemocná osoba) svou nebezpečností neliší od nebezpečnosti jednání osoby trestně odpovědné. Proto je třeba, aby v obou případech zůstala dotčená oprávnění příslušníků generální inspekce k dispozici bez ohledu na případnou trestní neodpovědnost osoby.

Prohlídka osoby

Definice stanoví podmínky výkonu prohlídky osoby při plnění úkolů podle návrhu zákona. Konkrétní důvody pro provedení prohlídky osoby stanoví příslušná ustanovení návrhu zákona

Hledaná osoba a zbraň

Uvedené pojmy jsou často v návrhu zákona využívány. Pro bezproblémovou aplikační praxi se proto v rámci společných ustanovení vymezuje jejich obsah. Z hlediska definice zbraně se jedná o vymezení, které se blíží trestně právní definici zbraně. Výjimkou je například definice zbraně podle Hlavy VII návrhu zákona.

K § 64

Ustanovení vymezuje společné podmínky pro získávání příslušných údajů. Tyto

podmínky se vztahují na všechny případy podle jednotlivých ustanovení návrhu zákona.

K § 65

Výzva nebo pokyn nesmějí zůstat bez odezvy. Proto se ustanovením zakládá povinnost jím vyhovět. Obdobné platí i pro žádosti. Úpravou nejsou dotčeny specifické podmínky podle jiné právní úpravy (například podle zákona o elektronických komunikacích).

K § 66 a 67

Povinnost mlčenlivosti

Návrh zákona vychází principiálně z úpravy podle zákona o policii. Povinnost mlčenlivosti se bude na příslušníky generální inspekce a zaměstnance vztahovat i po ukončení služebního nebo pracovního poměru.

Mlčenlivostí podle § 66 se rozumí mlčenlivost v intencích zákoníku práce. Mlčenlivost zaměstnanců zařazených v policii řeší zákon o policii. Na zaměstnance generální inspekce pak dopadá § 67.

Hlava XIV

Přechodná ustanovení

K § 68

Návrh zákona zakládá zcela nový bezpečnostní sbor. Za účelem zajištění základních záležitostí spojených se vznikem nového orgánu (personálních, technických, majetkových apod.) je třeba určit osobu prozatímního ředitele, která bude disponovat dostatečnými pravomocemi do doby, než vláda jmenuje ředitele generální inspekce. Z hlediska požadavků kladených na prozatímního ředitele platí požadavek stanovený jak zákonem č. 361/2003 Sb., tak tzv. malým lustračním zákonem. Tyto požadavky jsou součástí návrhu zákona, a to v pasáži obsahující změny jiných zákonů. Ustanovení má omezenou dobu účinnosti.

Ustanovení vychází z možnosti, že osoba jmenovaná do funkce prozatímního ředitele nemusí být ve služebním poměru. Návrh zákona předpokládá, že služební poměr takové osoby vznikne jejím jmenováním a zanikne dnem, kdy bude jmenován ředitel generální inspekce. Toto přechodné řešení zajistí, že osoba, která bude do doby jmenování ředitele generální inspekce stát v čele tohoto bezpečnostního sboru, bude mít po nezbytnou dobu status ředitele a může tak vykonávat všechny úkony s touto funkcí spojené.

K § 69

Úprava ošetřuje převod příslušníků stávající Inspekce a případnou možnost náboru příslušníků dalších bezpečnostních sborů do generální inspekce. Smyslem úpravy je poskytnout osobě stojící v čele generální inspekce možnost vybrat do nového orgánu pokud možno nej kvalitnější žadatele z různých bezpečnostních sborů, nikoli pouze převést stávající příslušníky Inspekce. Nicméně ustanovení současně zaručuje stávajícím příslušníkům Inspekce možnost nestát se automaticky příslušníky generální inspekce. Založením povinnosti informovat nadřízeného služebního funkcionáře o skutečnosti, že žádosti příslušníka o převedení do generální inspekce bylo vyhověno, je zajištěna možnost bezpečnostních sborů připravit se na personální změnu způsobenou odchodem příslušníka.

K § 70

Toto přechodné ustanovení ošetřuje převod majetku státu, se kterým hospodařilo Ministerstvo vnitra, popř. Ministerstvo spravedlnosti a Ministerstvo financí a který byl svěřen k užívání Inspekci policie, na generální inspekci, a přechod práv a povinností z pracovněprávních vztahů zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce v Ministerstvu vnitra - Inspekci policie na inspekci.

K § 71

Ustanovení obsahuje pravidla, podle kterých se dokončí řízení zahájená před účinností návrhu zákona, která se týkají příslušníků a zaměstnanců bezpečnostních sborů, a pravidla pro převod agendy Inspekce policie.

Odstavec 1 se týká řízení ve služebních věcech.

Z odstavce 2 plyne, že policisté *prověřování* (§ 158 až 159b trestního řádu) Inspekci policie (v jejich věcech tedy Inspekce policie *zahájila úkony trestního řízení*) budou po účinnosti zákona prověřování generální inspekci v souladu s novou dikcí § 12 trestního řádu. Pokud byli policisté již *vyšetřováni* (§ 160 a násl. trestního řádu) státním zástupcem (viz § 161 odst. 3 trestního řádu), bude je v souladu s § 2 návrhu zákona vyšetřovat sama generální inspekce.

Z odstavce 2 plyne, že zaměstnanci policie *prověřování* Inspekci policie budou po účinnosti zákona prověřování generální inspekci (v souladu s novou dikcí § 12 trestního řádu). Pokud byli zaměstnanci policie již *vyšetřováni* (§ 160 a násl. trestního řádu) policií (viz § 161 odst. 2 trestního řádu), rozhodne o tom, kdo jejich trestní řízení dokončí státní zástupce (viz odst. 4).

Z odstavce 3 plyne, že *prověřování* příslušníka Vězeňské služby (podle § 12 trestního řádu je tento orgán tím, který vede prověřování v těchto případech, a tedy může v těchto věcech *zahájit úkony trestního řízení*) dokončí generální inspekce. Pokud byl již tento příslušník *vyšetřován* policií (viz § 161 odst. 2 trestního řádu), dokončí jeho vyšetřování podle odstavce 4 policejní orgán určený státním zástupcem.

Z odstavce 4 plyne, že trestní řízení, ať už ve fázi *prověřování* či *vyšetřování*, které vedla policie ohledně celníků, zaměstnanců Celní správy nebo zaměstnanců Vězeňské služby dokončí policejní orgán určený státním zástupcem. U těchto kategorií osob má totiž policie v současnosti obecnou příslušnost jakožto policejní orgán (viz § 12 odst. 2 věta první trestního řádu) i jako orgán vyšetřování (§ 161 odst. 2 trestního řádu).

Pokud půjde o příslušníka Vězeňské služby a zaměstnance policie, jejich trestní řízení mohla policie před účinností zákona vést pouze, pokud se dostalo již do fáze *vyšetřování* (viz § 12 a § 161 odst. 2 trestního řádu), k *prověřování* nebyla totiž příslušná (viz § 12 trestního řádu). Takové trestní řízení opět dokončí policejní orgán určený státním zástupcem.

ČÁST DRUHÁ – Změna trestního řádu

K bodu 1

Ustanovení § 12 odst. 2 definuje, které orgány trestní řád považuje za policejní orgán. Obecně je za policejní orgán určena policie. Toto zásadní pravidlo je však prolomeno výjimkami plynoucími ze zvláštního přístupu k určitým specifickým druhům trestné činnosti, jako například trestné činy spáchané příslušníky bezpečnostních sborů nebo například trestné činy, kterými byly porušeny celní předpisy apod. Postavení policejního orgánu musí být proto nově

přiznáno i generální inspekci, neboť tato musí disponovat minimálně takovými právními prostředky, jaké mají útvary kriminální policie pověřené šetřením závažné trestné činnosti.

Působnost generální inspekce jako policejního orgánu se tak bude vztahovat na všechny trestné činy příslušníků policie, Celní správy a Vězeňské služby a zaměstnance policie, bez ohledu na to, jakou má jejich trestná činnost souvislost s jejich prací. Pokud jde o zaměstnance Celní správy a Vězeňské služby, bude se na ně vztahovat pouze tehdy, pokud budou trestné činy souviset s jejich prací. Tento rozdíl mezi postavením zaměstnanců jednotlivých sborů odpovídá faktu, že ze zákona o polici mohou zaměstnanci policie plnit i některé úkoly policie za využití některých zákonných pravomocí (zejména v oblasti správního řízení), na rozdíl od zaměstnanců Celní správy a Vězeňské služby, kteří přímo plnit úkoly sboru nemohou, mohou pouze zastávat některé administrativní, pomocné, podpůrné či technické činnosti.

Úprava v jistém rozsahu i nadále ponechává postavení policejního orgánu pověřeným orgánům bezpečnostních sborů spadajících pod působnost generální inspekce, v jejich pravomoci se však ponechává pouze fáze *prověřování*. Tato úprava zajistí, aby všechny podněty signalizující podezření z trestné činnosti příslušníků bezpečnostních sborů byly bez dalšího prošetřeny zcela nezávislým orgánem – generální inspekci, na druhou stranu však předchází situacím, kdy by generální inspekce byla jediným orgánem, který může již ve fázi prověřování šetřit případy v prostředí bezpečnostního sboru (a tedy se dostávat do tohoto prostředí). Do tohoto prostředí má totiž vždy pověřený orgán bezpečnostního sboru bezprostřední přístup, a takto i lepší podmínky pro získávání podnětů a potřebných informací. Ve všech těchto případech je proniknutí a získávání informací o případné trestné činnosti pro jakýkoliv subjekt vně bezpečnostního sboru uskutečnitelné jen s vynaložením značného úsilí, nejlépe s využitím institutu agenta. Nelze však spoléhat na to, že by všechna dotčená prostředí mohla být účinně pokryta agenty generální inspekce, a je proto třeba ponechat dostatečnou pravomoc i vnitřním pověřeným orgánům těchto bezpečnostních sborů, které jsou při shromažďování poznatků ve zvýhodněné pozici a mohou jakožto policejní orgány vyhovět dožádání generální inspekce v případech, kdy bude tato potřebovat kooperaci určitého policejního orgánu uvnitř prostředí bezpečnostního sboru. Celní správa si tak ponechá postavení policejního orgánu ve věcech, které odpovídají její specializaci na celní a daňovou problematiku, tak jako tomu bylo dodnes, a to vůči zaměstnancům i příslušníkům jednotlivých sborů. Vězeňská služba naopak bude policejním orgánem pouze ve věcech trestných činů zaměstnanců Vězeňské služby, které nebyly spáchány v souvislosti s plněním pracovních úkolů a bude tak doplňovat působnost generální inspekce.

Vyšetřování je pak již svěřeno exkluzivně generální inspekci, čímž je dostatečně zajištěna jeho nezávislost a neovlivnitelnost ze strany jednotlivých sborů.

Ve vztahu k příslušníkům a zaměstnancům samotné generální inspekce byl zvolen model kopírující postavení zpravodajských služeb, u kterých je fáze prověřování svěřena pověřenému vnitřnímu orgánu sboru a fáze vyšetřování pak spočívá v rukou státního zástupce.

V neposlední řadě je i zde třeba pamatovat na oprávnění státního zástupce pověřeného dozorem podle § 157 odst. 2 písm. b), na jehož základě může státní zástupce provádějící dozor odejmout jakoukoli věc policejnímu orgánu a učinit opatření, aby věc byla přikázána jinému policejnímu orgánu.

Z důvodu přehlednosti je § 12 odst. 2 nově rozčleněn na písmena.

K bodu 2

Možnost provádět některé úkony trestního řízení dožádáním zná již dnes trestní řád, nicméně je tato možnost upravena výslovně jen pro případy místní nepřislušnosti policejních orgánů. Zde se obecně, nejen pro účely fungování generální inspekce, stanoví obecná možnost policejních orgánů provést konkrétní úkon pomocí dožádání jiného policejního orgánu, a to ve fázi prověřování. Obdobná úprava pro fázi vyšetřování již dnes existuje v § 161 odst. 7 trestního řádu.

K bodu 3

Účelem ustanovení je zaručit nestrannost a nezávislost prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin příslušníkem dotčeného bezpečnostního sboru, a jeho vyšetřování. Nicméně toto ustanovení taktéž upravuje postup v případě, že určité úkony již nepřislušný policejní orgán učinil dříve než vyšlo najevo, že je v daném případě příslušnou generální inspekce a současně umožňuje učinit neodkladné a neopakovatelné úkony v případě, že je to neprodleně potřeba v zájmu úspěchu trestního řízení.

K bodu 4

Návrh upravuje pravomoc ředitele generální inspekce pověřit generální inspekci využitím oprávnění používat v řízení o úmyslném trestném činu operativně pátrací prostředky.

K bodu 5 až 10

K efektivnímu plnění zákonem stanovených úkolů je třeba umožnit generální inspekci, aby využívala pro účely trestního řízení také agenta. Stávající znění se upravuje tak, aby oprávnění mohla využívat i Generální inspekce.

Z dalších ustanovení vyplývá, že agentem může nadále být nejen příslušník policie, ale i příslušník generální inspekce. Tato změna se navrhuje proto, že je třeba, aby generální inspekce, která bude šetřit i trestnou činnost policistů, měla možnost použít institut agenta, aniž by o jeho poskytnutí musela žádat policii a aniž by ji tak informovala o tom, že institut agenta bude použit a umožnila policejnímu sboru znalost totožnosti agenta. Generální inspekce musí být schopna agenta nasadit nezávisle na policii, tedy aniž se o tom kdokoli v policii dozví. Problematika výcviku a přípravy agenta a vynakládání prostředků na jeho použití tak bude plně v odpovědnosti generální inspekce.

K bodu 11

Podle § 42 odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, musí být propuštěn příslušník, jestliže porušil služební slib tím, že se dopustil zavrženíhodného jednání, které má znaky trestného činu. Obdobná situace může nastat u občanského zaměstnance v důsledku aplikace § 52 písm. g) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce. V této souvislosti je nezbytné, aby bezpečnostní sbor věděl, že naznačené okolnosti nastaly. Je-li šetření vedeno generální inspekci, je potřeba jí proto zároveň uložit povinnost informovat ředitele dotčených bezpečnostních sborů o zahájení trestního stíhání proti jejich příslušníkovi nebo zaměstnanci.

K bodům 12 až 17

Návrh svěřuje generální inspekci fázi *vyšetřování*. Problémem je, že vyšetřování kromě administrativních procesních úkonů zahrnuje celou řadu výkonných policejních činností, na které státní zástupce nemá ani výcvik, ani materiální či personální prostředky. Ač

má ve vyšetřování oprávnění policejního orgánu, nedisponuje vlastním personálem, který by pro něj mohl operativně zajistit různé zjišťovací úkony. Nedisponuje ani přístupem do různých policejních databází a není součástí týmu, ve kterém je praktické policejní (inspekční) know-how. Výsledkem je stav, kdy si dnes státní zástupce může opatřovat řadu důkazů pouze prostřednictvím policejního orgánu - Inspekce, kterému dá ve vyšetřování pokyny k jejich opatření.

Dalším důvodem pro změnu současné praxe je to, že svěřením vyšetřování do rukou státního zástupce bylo považováno za záruku objektivitu a nezávislosti vyšetřování, jež by bylo jinak prováděno orgánem působícím uvnitř konkrétního bezpečnostního sboru. Tento důvod však vytvořením zcela nezávislé generální inspekce odpadá.

Proto již nadále nic nebrání tomu, aby i fáze vyšetřování byla svěřena přímo generální inspekci, přičemž návrh počítá s tím, že trestné činy příslušníků samotné generální inspekce a jejich zaměstnanců budou prověřovány jejím vlastním inspekčním orgánem, fáze vyšetřování však bude po vzoru vyšetřování zpravodajských služeb svěřena státnímu zástupci. Jsou zde upraveny i specifické podmínky pro vedení společného řízení proti spolupachatelům, z nichž někteří spadají do působnosti generální inspekce a jiní nikoliv.

ČÁST TŘETÍ - Změna zákona o státním odborném dozoru nad bezpečností práce

Toto ustanovení vyjímá generální inspekci z působnosti organizací státního odborného dozoru dohlízejících nad bezpečností práce.

ČÁST ČTVRTÁ - Změna zákona o požární ochraně

Toto ustanovení upravuje jednak vynětí příslušníků generální inspekce z povinnosti poskytnout osobní a věcnou pomoc při požáru, jednak generální inspekci vyjímá z působnosti Ministerstva vnitra a hasičského záchranného sboru kraje při výkonu státního požárního dozoru.

ČÁST PÁTÁ, OSMÁ, DEVÁTÁ A DVACÁTÁ ČTVRTÁ - Změna zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, změna zákona o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, změna zákona o důchodovém pojištění a změna zákona o nemocenském pojištění

Návrh reaguje na vznik nového bezpečnostního sboru jeho zařazením do výčtu subjektů ve shora uvedených zákonech.

ČÁST ŠESTÁ - Změna zákona o některých dalších předpokladech pro výkon některých funkcí obsazovaných ustanovením nebo jmenováním příslušníků Policie České republiky a příslušníků Sboru nápravné výchovy České republiky

K bodu 1 a 2

Na příslušníky generální inspekce se podle návrhu budou vztahovat stejná pravidla, jaká tzv. lustrační zákon vyžaduje jako předpoklad pro výkon některých funkcí v policii a jiných bezpečnostních sborech. S tím cílem bylo do návrhu zákona vloženo nové ustanovení upravující předpoklady pro výkon funkce v generální inspekci a pravidla pro posuzování jejich splnění. V této souvislosti byla provedena i oprava legislativní nepřesnosti, kdy zákon neurčoval pravidla pro prokázání požadavků podle § 2 odst. 1 písmena h), i) a l), které bude nově možné prokázat čestným prohlášením.

ČÁST SEDMÁ- Změna zákona o Vězeňské službě a justiční stráž

K bodu 1

Návrh reaguje na změnu rozsahu pravomocí pověřeného orgánu Vězeňské služby České republiky v řízení o trestných činech příslušníků této služby (viz návrh úpravy § 12 odst. 2 trestního řádu).

K bodu 2

Stejně jako je tomu v zákoně o policii, pokud jde o policistu, a v návrhu zákona, pokud jde o příslušníka generální inspekce, se v předloženém návrhu navrhuje prolomit mlčenlivost i příslušníka Vězeňské služby vůči zákonem stanoveným orgánům.

ČÁST DESÁTÁ AŽ DVANÁCTÁ A ČÁST PATNÁCTÁ AŽ SEDMNÁCTÁ

Změna zákona o pozemních komunikacích, změna zákona o návykových látkách, změna zákona o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, změna zákona o získávání a zdokonalování způsobilosti k řízení motorových vozidel, změna zákona o silničním provozu a změna zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích

Návrh reaguje na vznik nového bezpečnostního sboru. V současné době existující Inspekce je útvarem Ministerstva vnitra a jsou v ní zařazeni příslušníci policie povolání k plnění úkolů v Ministerstvu vnitra. Na inspekci policie a její příslušníky se tedy vztahují oprávnění, výsady a povinnosti vyplývající ze zákonů navrhovaných k novelizaci ve stejném rozsahu, v jakém je zákon ukládá nebo přiznává policii. V zájmu zajištění efektivního plnění zákonných úkolů generální inspekce je proto třeba zajistit, aby se vybraná oprávnění a povinnosti vztahovaly ve stejném rozsahu i na novou generální inspekci. Je proto třeba určit příslušnost generální inspekce k vedení registru silničních vozidel používaných generální inspekcí, umožnit generální inspekci přístup k informacím z centrálního registru vozidel, dále vyjmout řidiče v generální inspekci z povinnosti provádět zdokonalování odborné způsobilosti řidičů, zařadit generální inspekci do skupiny subjektů oprávněných požadovat po provozovateli systému elektronického mýtného informace z evidence údajů o mýtném, zařadit generální inspekci do výčtu subjektů, kterým svědčí výjimka z povinného pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla, zajistit generální inspekci výjimky z pravidel pro rychlost jízdy, umožnit vozidlům generální inspekce využívat zvláštní zvukové výstražné zařízení doplněné zvláštním výstražným světlem modré barvy a zařadit příslušníky generální inspekce do výčtu osob oprávněných zastavovat vozidla, umožnit generální inspekci přístup k informacím z centrálního registru řidičů.

Dále je třeba zajistit generální inspekci možnost nakládání s návykovými látkami a přípravky bez povolení podle zvláštního zákona ve stejném rozsahu, v jakém je zajištěna pro policii.

ČÁST TŘINÁCTÁ, ČTRNÁCTÁ A DVACÁTÁ - Změna zákona o azylu, změna zákona o pobytu cizinců na území České republiky a změna zákona o dočasné ochraně cizinců

Evidence týkající se cizinců pobývajících v různém postavení na území České republiky často obsahují osobní údaje osob, které nelze v jiných evidencích dohledat. Za účelem zajištění efektivního plnění úkolů generální inspekce návrh zakládá její oprávnění využívat údaje uchovávané v evidencích podle těchto zákonů ve stejném rozsahu, jako mají policie a zpravodajské služby, a to včetně údajů osobních.

ČÁST OSMNÁCTÁ - Změna zákona o finanční kontrole

Obdobně, jako je tomu v současnosti u policie, Hasičského záchranného sboru České republiky, Armády České republiky, Celní správy České republiky, Vězeňské služby České republiky a zpravodajských služeb se podle návrhu ani na generální inspekci nemají vztahovat ustanovení o předběžné kontrole, pokud by tím bylo ohroženo plnění úkolů generální inspekce, které nesnesou odkladu.

ČÁST DEVATENÁCTÁ - Změna služebního zákona

K bodům 1 a 2

Rozšiřuje se výčet překážek vylučujících jmenování do služby nebo zakládajících důvod skončení služebního poměru, jestliže je služba již vykonávána, nejen o příslušníky generální inspekce, ale i o příslušníky Úřadu pro zahraniční styky a informace. Překážka se tak bude vztahovat na všechny příslušníky bezpečnostních sborů. Zejména z tohoto důvodu a nepřesnosti stávající úpravy (v písmenu h/ má být správně uvedeno celník- viz § 1 odst. 9 zákona č. 185/2004 Sb., o Celní správě České republiky) se dikce zobecňuje tak, aby v případě vzniku nebo zániku bezpečnostního sboru nebylo nutné toto ustanovení novelizovat.

K bodu 3

Návrh mění dikci ustanovení v tom smyslu, že do budoucna bude mít možnost nahlížet do osobního spisu zaměstnance policejní orgán ve smyslu trestního řádu.

ČÁST DVACÁTÁ PRVNÍ - Změna zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů

K bodům 1, 2 a 4

Návrh zřizuje nový bezpečnostní sbor – generální inspekci, v jehož čele stojí ředitel. Vzhledem k tomu, že ředitel generální inspekce je odpovědný předsedovi vlády, je pravomoc rozhodovat ve věcech služebního poměru ředitele generální inspekce svěřena předsedovi vlády.

K bodu 3

S cílem zavést principy jmenování služebních funkcionářů do konkrétních funkcí na dobu určitou, které budou vytvářet podmínky pro omezení rizika korupce, se stanovuje délka funkčního období ředitelů bezpečnostních sborů s tím, že tato funkce může být toutéž osobou vykonávána maximálně dvě funkční období po sobě (stejně jako je tomu u prezidenta České republiky).

K bodu 5

Charakter činnosti generální inspekce – boj s „profesionální“ kriminalitou - vyžaduje, aby byla obsazena vysoce kvalifikovanými a schopnými příslušníky, proto je potřeba nastavit systém evidence a obsazování služebních míst jinak, než je pravidlem u jiných bezpečnostních sborů. Návrh zakládá pro generální inspekci výjimku z pravidla dodržení minimální doby trvání služebního poměru pro služební hodnost. Vzhledem k vysoké odbornosti, kterou bude generální inspekce po nově přijatých příslušnících požadovat, na ně nelze aplikovat standardní kariérní řád.

K bodu 6

Návrh vytváří možnost zařadit ředitele generální inspekce rovnou do služebního poměru na dobu neurčitou, aniž by tedy byl ve služebním poměru na dobu určitou, vykonal služební zkoušku apod.

K bodu 7

Návrh stejně jako je tomu v případě ředitelů zpravodajských služeb stanoví, že služební poměr ředitele generální inspekce vzniká jeho jmenováním do funkce. Tím je vládě

umožněno, aby na pozici ředitele generální inspekce jmenovala podle vlastního uvážení i osobu, která doposud ve služebním poměru nebyla.

K bodům 8 a 9

Je třeba pro potřeby ustanovování příslušníka na volné služební místo v generální inspekci založit výjimku a vytvořit odlišnou úpravu, která řediteli generální inspekce nastaví praktické podmínky pro obsazování volných míst. Podle navrhované úpravy ředitel generální inspekce obligatorně ustanoví na volné místo takové příslušníky, kteří z organizačních, zdravotních a jiných nezaviněných důvodů byli z původního služebního místa odvoláni, jsou zařazeni do zálohy pro přechodně nezařazené nebo by se měli vrátit z jiného druhu zálohy (činné, pro studující, neplacené). Pokud se řediteli podle těchto pravidel nepodaří místo obsadit, nastupuje fakultativní možnost podle druhého odstavce, podle kterého lze místo obsadit i příslušníky jiných bezpečnostních sborů nebo občany podle vlastního uvážení.

K bodu 10

Návrh umožňuje řediteli generální inspekce podle své úvahy vypsát výběrové řízení na obsazení volného místa v generální inspekci obdobně, jak to platná úprava již umožňuje řediteli zpravodajské služby.

K bodu 11

Navrhovaná úprava řeší postavení ředitele bezpečnostního sboru poté, co přestane svou funkci vykonávat, a to z důvodu uplynutí funkčního období nebo po odvolání ze služebního místa.

K bodu 12

Ustanovení řadí generální inspekci v otázkách bezpečnosti výkonu služby do stejné kategorie jako ostatní bezpečnostní sbory včetně zpravodajských služeb, tedy pod dozor Ministerstva vnitra.

K bodu 13

V tomto ustanovení se v zájmu fungování celého systému kontroly deliktů jednání příslušníků bezpečnostních sborů navrhuje opravit zjevnou chybu, která v aplikační praxi způsobuje, že pokud je příslušník trestně stíhán pro určité jednání, přičemž vyjde nakonec najevo, že nejde o trestný čin, ale kázeňský přestupek (na rozdíl od přestupku), tak během doby tohoto trestního stíhání se ze zákona *nestaví běh lhůty*, kterou má služební funkcionář pro uložení kázeňského trestu. Vzhledem k tomu, že tato lhůta je 1 rok od spáchání činu, ale současně jen 2 měsíce od doby, kdy se o spáchání služební funkcionář dozvěděl, tak v praxi dochází k tomu, že v těchto případech, než se vyloučí během trestního řízení, že nejde o trestný čin, již uběhne 2 měsíční (popř. roční) lhůta pro potrestání, což negativně přispívá k beztrestnosti za kázeňské přestupky a oslabuje funkčnost systému vnitřní kontroly sborů. U občanů to pak může vést k pocitu beztrestnosti příslušníků i za poměrně závažné kázeňské přestupky, neboť jde o ty, které byly dokonce původně stíhány jako trestné činy. Proto se navrhuje vztáhnout stavění této lhůty nejen na případy klasických přestupků příslušníků, ale pochopitelně i na případy přestupků kázeňských.

K bodu 14

Ustanovení vytváří nová pravidla pro postoupení věci služebním funkcionářem, pokud skutečnosti nasvědčují tomu, že byl spáchán trestný čin. Nová pravidla zohledňují příslušnost k řešení jednotlivých případů tak, jak s nimi počítá návrh zákona.

K § 75:

Toto ustanovení stanoví začátek běhu funkčního období ředitelů bezpečnostních sborů na moment nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DVACÁTÁ DRUHÁ - Změna zákona o elektronických komunikacích

Generální inspekce má jako policejní orgán možnost využívat odposlechy za podmínek stanovených trestním řádem. Vzhledem k finančním nárokům se však počítá se zprostředkováním této služby policií. Je však nutné založit její oprávnění žádat po právnické nebo fyzické osobě poskytující veřejně dostupnou telefonní službu informace z databáze všech svých účastníků veřejně dostupné telefonní služby, ve stejném rozsahu, jaký platná úprava svěřuje policii. Z hlediska dopadu na podnikatelské prostředí se nepočítá s jeho nárůstem, neboť nelze předpokládat, že by přesunem působnosti z jednoho policejního orgánu na jiný došlo k zásadnímu nárůstu celkového objemu trestných činů a s tím spojenému častějšímu vyžadování informací z databází účastníků veřejně dostupné telefonní služby.

ČÁST DVACÁTÁ TŘETÍ - Změna zákona o inspekci práce

Toto ustanovení stanoví pro působení inspekce práce vůči zařízení generální inspekce stejná pravidla, jako mají jiné bezpečnostní subjekty v České republice.

ČÁST DVACÁTÁ PÁTÁ - Změna zákoníku práce**K bodu 1**

Návrh zařazuje zaměstnance v generální inspekci do skupiny zaměstnanců, kterým ze zákona vznikají rozšířené povinnosti podle § 303 odst. 2 a 3, jako například jednat a rozhodovat nestranně a zdržet se při výkonu práce všeho, co by mohlo ohrozit důvěru v nestrannost rozhodování, zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděli při výkonu zaměstnání, v souvislosti s výkonem zaměstnání nepřijímat dary nebo jiné výhody, nebýt členy řídicích nebo kontrolních orgánů právnických osob provozujících podnikatelskou činnost.

K bodu 2

Návrh mění dikci ustanovení v tom smyslu, že do budoucna bude mít možnost nahlížet do osobního spisu zaměstnance policejní orgán ve smyslu trestního řádu.

ČÁST DVACÁTÁ ŠESTÁ - Změna zákona o policii**K bodu 1**

Ustanovení § 66 odst. 5 týkající se tzv. evidenční ochrany osob se mění tak, aby byl v souladu s přesnější dikcí zvolenou v zákoně o generální inspekci v § 35 odst. 5.

K bodu 2

V zákoně o policii se tímto ustanovením ruší v § 68 odst. 3 písm. a) a § 71 písm. b) dálkový a nepřetržitý přístup k informacím o místě a době použití elektronického platebního prostředku. Reaguje se tím na technické obtíže, které se zavedením takového přístupu k těmto informacím měly banky.

K bodu 3

Ustanovení řeší přístup policejním prezidentem určeného útvaru policie pro účely trestního řízení anebo pro účely zahájení trestního řízení, k informacím získaným při správě daní, a to pouze v případě, že to je nezbytné pro plnění konkrétního úkolu v oblasti boje proti korupci, terorismu, organizovanému zločinu, daňové, finanční a závažné hospodářské kriminalitě a legalizaci výnosů z trestné činnosti. Stejně jako pro generální inspekci není obecná úprava prolamování daňové mlčenlivosti pro účely trestního řízení v daňovém řádu dostatečná ani pro Policii České republiky.

Správci daně získávají v souvislosti s výkonem správy daně významné informace týkající se osobních poměrů daňových subjektů a jejich podnikání. Jde především o informace, zda je daná osoba plátcem příslušné daně, případně, kdo v jejím případě danou daň odvádí, dále o údaje týkající se příjmů této osoby, jejích majetkových poměrů, vztahů k různým obchodním společnostem, ale i občanským sdružením, nadacím a jiným právnickým osobám, toků jejích finančních prostředků (například poskytnutých darů) apod. De facto se jedná zejména o informace z daňových přiznání fyzických a právnických osob, například z přiznání o dani z příjmu (majetkové poměry osoby, firmy, finanční toky, apod.). Tyto informace jsou přitom relevantní nejen, pokud se týkají aktuální situace daňového subjektu, ale i tehdy, vypovídají-li o jeho minulých poměrech a aktivitách. Na základě těchto informací lze efektivně získat důležité poznatky o tom, zda a jakým způsobem se daný daňový subjekt nebo jiná fyzická či právnická osoba zmiňovaná v souvislosti s daným daňovým subjektem (zaměstnanec, zaměstnavatel, obchodní partner, obdarovaný atd.) podílejí na financování trestné činnosti a jak jsou napojeny na struktury organizovaného zločinu, zda se podílejí na financování organizovaného zločinu, resp. terorismu či zda jsou například účastní na legalizaci výnosů z trestné činnosti. Typicky v oblasti zjišťování výnosů z trestné činnosti je pak získávání informací z daňového řízení považováno za základní předpoklad úspěšného postupu proti pachatelům. Proto je nutné generální inspekci a alespoň určitým součástí policie založit nezprostředkovaný přístup k informacím z daňového řízení, které budou moci využít nejen v rámci již zahájeného trestního řízení, ale i pro účely jeho zahájení.

Vnitřní kontrolní mechanismy obou sborů pro využívání tohoto oprávnění pak musejí být nastaveny dostatečně přísně, aby se zamezilo jeho zneužití (jedná se zejména vystavení nepřenosné karty opravňující určité příslušníky k podání žádosti o získání informací a obligatorního doložení důvodu takové žádosti).

V tomto ustanovení je konstituováno oprávnění policie žádat správce daně o vydání informace, a současně stanoveno, že se toto nepovažuje za porušení daňové mlčenlivosti ve smyslu daňového řádu.

K bodu 4

V tomto ustanovení se zákon o policii sladuje se zákonem o generální inspekci, který v § 52 odst. 6 vylučuje použití ustanovení správního řádu o správním řízení na vyřizování žádostí o sdělení osobních údajů zpracovávaných policií.

K bodům 5 až 12

Vzhledem k záměru vybudovat zcela nový bezpečnostní sbor, jehož náplní činnosti bude objasňování kriminality v rámci vybraných bezpečnostních sborů, je třeba ze zákona o policii vypustit ta ustanovení, která upravují postavení a působnost Inspekce Policie, jejích inspektorů a zaměstnanců. Nad rámec toho se navrhuje v zájmu zajištění efektivního odrazení od zneužívání jména policie, zneužívání zaměnitelnosti vozů policie, narušování jejich objektů a od porušování mlčenlivosti pracovníků policie zvýšit peněžní sankce za tato jednání s ohledem na současné příjmy osob. Výše sankcí se přitom nastavuje na stejnou úroveň jako je tomu v § 58 návrhu zákona o generální inspekci.

Vedle navrhovaného zavedení vnější kontroly činnosti příslušníků a zaměstnanců bezpečnostních sborů (tedy i Policie České republiky), kterou bude provádět nově zřízená generální inspekce, zůstává v rámci Policie České republiky zachován i stávající systém vnitřní kontroly, která je prováděna Úřadem vnitřní kontroly Policejního prezidia, který je zřízen vnitřním předpisem policie. Úřad vnitřní kontroly Policejního prezidia je samostatnou organizační částí Policejního prezidia České republiky a v jeho čele stojí ředitel, který je přímo řízen policejním prezidentem. Mezi hlavní úkoly úřadu patří zejména vyřizování podání, provádění obecné kontroly a odhalování a dokumentování přestupků a kázeňských přestupků spáchaných policisty v souvislosti s výkonem služby a odhalování a dokumentování přestupků spáchaných zaměstnanci v souvislosti s pracovní činností. Úřad vnitřní kontroly Policejního prezidia dále odpovídá například za kontrolu služební a pracovní činnosti policistů a zaměstnanců při zajišťování fungování systému organizace a řízení policie s cílem dokumentovat úroveň dodržování právních předpisů a interních aktů řízení a za navrhování opatření k odstranění nedostatků.

ČÁST DVACÁTÁ SEDMÁ – Účinnost

Účinnost se navrhuje v nejbližším možném a současně reálném termínu, kterým je 1. leden 2012. V souvislosti s potřebou zajistit vznik nového orgánu se předpokládá předsunutí účinnosti ustanovení upravujících jmenování prozatímního ředitele a pravidla pro nábor příslušníků generální inspekce. Ustanovení upravující status prozatímního ředitele bude účinné pouze po omezenou dobu, která je však dostatečná pro obsazení místa ředitele generální inspekce postupem stanoveným v návrhu zákona.

V Praze dne 29. června 2011

předseda vlády

ministr vnitra

Platné znění části zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 239/2005 Sb., zákona č. 394/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 321/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 179/2007 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 90/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 135/2008 Sb., zákona č. 177/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 457/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 52/2009 Sb., zákona č. 218/2009 Sb., zákona č. 272/2009 Sb., zákona č. 306/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 163/2010 Sb., zákona č. 197/2010 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 219/2010 Sb., zákona č. 150/2011 Sb. a zákona č. .../2011 Sb., **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění**

§ 12

Výklad některých pojmů

(1) Orgány činnými v trestním řízení se rozumějí soud, státní zástupce a policejní orgán.

~~(2) Policejními orgány se rozumějí útvary Policie České republiky. V řízení o trestných činech policistů a zaměstnanců zařazených v Policii České republiky má postavení policejního orgánu Inspekce Policie České republiky. Stejné postavení mají v řízení o trestných činech příslušníků ozbrojených sil pověřené orgány Vojenské policie, v řízení o trestných činech příslušníků Vězeňské služby České republiky pověřené orgány této služby, v řízení o trestných činech příslušníků Bezpečnostní informační služby pověřené orgány Bezpečnostní informační služby a v řízení o trestných činech příslušníků Úřadu pro zahraniční styky a informace pověřené orgány Úřadu pro zahraniční styky a informace. Postavení policejních orgánů mají i pověřené celní orgány v řízení o trestných činech spáchaných porušením celních předpisů a předpisů o dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, a to i v případech, kdy se jedná o trestné činy příslušníků ozbrojených sil nebo ozbrojených sborů a služeb, a dále porušením právních předpisů při umístění a pořízení zboží v členských státech Evropských společenství, je-li toto zboží dopravováno přes státní hranice České republiky, a v případech porušení předpisů daňových, jsou-li celní orgány správcem daně podle zvláštních právních předpisů. Tím není dotčeno oprávnění státního zástupce podle § 157 odst. 2 písm. b). Není-li dále stanoveno jinak, jsou uvedené orgány oprávněny ke všem úkonům trestního řízení patřícím do působnosti policejního orgánu.~~

(2) Policejními orgány se rozumějí

- a) útvary Policie České republiky,
- b) Generální inspekce bezpečnostních sborů v řízení o trestných činech příslušníků Policie České republiky, příslušníků Vězeňské služby České republiky, celníků anebo zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce v Policii České republiky, nebo o trestných činech zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce ve Vězeňské službě České republiky anebo v Celní správě České republiky, spáchaných v souvislosti s plněním jejich pracovních úkolů,
- c) pověřené orgány Vězeňské služby České republiky v řízení o trestných činech zaměstnanců České republiky zařazených k výkonu práce ve Vězeňské službě České republiky, pokud trestný čin nebyl spáchán v souvislosti s plněním jejich pracovních úkolů,
- d) pověřené celní orgány v řízení o trestných činech spáchaných porušením celních předpisů a předpisů o dovozu, vývozu nebo průvozu zboží, a to i v případech, kdy se jedná o trestné činy příslušníků ozbrojených sil nebo bezpečnostních sborů, a dále porušením právních předpisů při umístění a pořízení zboží v členských státech Evropských společenství, je-li toto zboží dopravováno přes státní hranice České republiky, a v případech porušení předpisů daňových, jsou-li celní orgány správcem daně podle zvláštních právních předpisů,
- e) pověřené orgány Vojenské policie v řízení o trestných činech příslušníků ozbrojených sil a osob, které páchají trestnou činnost proti příslušníkům ozbrojených sil ve vojenských objektech, proti vojenským objektům, vojenskému materiálu nebo ostatnímu majetku státu, s nímž je příslušné hospodařit Ministerstvo obrany,
- f) pověřené orgány Bezpečnostní informační služby v řízení o trestných činech příslušníků Bezpečnostní informační služby,
- g) pověřené orgány Úřadu pro zahraniční styky a informace v řízení o trestných činech příslušníků Úřadu pro zahraniční styky a informace,
- h) pověřené orgány Vojenského zpravodajství v řízení o trestných činech příslušníků Vojenského zpravodajství,
- i) pověřené orgány Generální inspekce bezpečnostních sborů v řízení o trestných činech příslušníků Generální inspekce bezpečnostních sborů nebo o trestných činech zaměstnanců České republiky, zařazených k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů.

Tím není dotčeno oprávnění státního zástupce podle § 157 odst. 2 písm. b). Není-li dále stanoveno jinak, jsou uvedené orgány oprávněny ke všem úkonům trestního řízení patřícím do působnosti policejního orgánu.

(3) Kde tento zákon mluví o soudu, rozumí se tím podle povahy věci okresní soud, krajský soud, vrchní soud nebo Nejvyšší soud České republiky (dále jen „nejvyšší soud“).

(4) Kde tento zákon mluví o okresním soudu, rozumí se tím i obvodní soud, popřípadě jiný soud se stejnou působností; kde tento zákon mluví o krajském soudu, rozumí se tím i městský soud v Praze.

(5) Kde tento zákon mluví o okresním státním zástupci, rozumí se tím i obvodní státní zástupce, popřípadě jiný státní zástupce se stejnou působností; kde tento zákon mluví o krajském státním zástupci, rozumí se tím i městský státní zástupce v Praze.

(6) Stranou se rozumí ten, proti němuž se vede trestní řízení, zúčastněná osoba a poškozený a v řízení před soudem též státní zástupce a společenský zástupce; stejné postavení jako strana má i jiná osoba, na jejíž návrh nebo žádost se řízení vede nebo která podala opravný prostředek.

(7) Pokud z povahy věci nevyplývá něco jiného, rozumí se obviněným též obžalovaný a odsouzený.

(8) Po nařízení hlavního líčení se obviněný označuje jako obžalovaný.

(9) Odsouzeným je ten, proti němuž byl vydán odsuzující rozsudek, který již nabyl právní moci.

(10) Trestním řízením se rozumí řízení podle tohoto zákona, trestním stíháním pak úsek řízení od zahájení trestního stíhání až do právní moci rozsudku, případně jiného rozhodnutí orgánu činného v trestním řízení ve věci samé a přípravným řízením úsek řízení podle tohoto zákona od sepsání záznamu o zahájení úkonů trestního řízení nebo provedení neodkladných a neopakovatelných úkonů, které mu bezprostředně předcházejí, a nebyly-li tyto úkony provedeny, od zahájení trestního stíhání do podání obžaloby, postoupení věci jinému orgánu nebo zastavení trestního stíhání, anebo do rozhodnutí či vzniku jiné skutečnosti, jež mají účinky zastavení trestního stíhání před podáním obžaloby, zahrnující objasňování a prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a vyšetřování.

(11) Pokračuje-li obviněný v jednání, pro které je stíhán, i po sdělení obvinění, posuzuje se takové jednání od tohoto úkonu jako nový skutek.

(12) Skutkem podle tohoto zákona se rozumí též dílčí útok pokračujícího trestného činu, není-li výslovně stanoveno jinak.

§ 158

(1) Policejní orgán je povinen na základě vlastních poznatků, trestních oznámení i podnětů jiných osob a orgánů, na jejichž podkladě lze učinit závěr o podezření ze spáchání trestného činu, učinit všechna potřebná šetření a opatření k odhalení skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, a směřující ke zjištění jeho pachatele; je povinen činit též nezbytná opatření k předcházení trestné činnosti.

(2) Oznámení o skutečnostech nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, je povinen přijímat státní zástupce a policejní orgán. Přitom je povinen oznamovatele poučit o odpovědnosti za vědomě nepravdivé údaje, a pokud o to oznamovatel požádá, do jednoho měsíce od oznámení jej vyzoomět o učiněných opatřeních.

(3) O zahájení úkonů trestního řízení k objasnění a prověření skutečností důvodně nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, sepíše policejní orgán neprodleně záznam, ve kterém uvede skutkové okolnosti, pro které řízení zahajuje, a způsob, jakým se o nich dověděl. Opis záznamu zašle do 48 hodin od zahájení trestního řízení státnímu zástupci. Hrozí-li nebezpečí z prodlení, policejní orgán záznam sepíše po provedení potřebných neodkladných a neopakovatelných úkonů. K objasnění a prověření skutečností důvodně nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, opatřuje policejní orgán potřebné podklady a

nezbytná vysvětlení a zajišťuje stopy trestného činu. V rámci toho je oprávněn, kromě úkonů uvedených v této hlavě, zejména

- a) vyžadovat vysvětlení od fyzických a právnických osob a státních orgánů,
- b) vyžadovat odborné vyjádření od příslušných orgánů, a je-li toho pro posouzení věci třeba, též znalecké posudky,
- c) obstarávat potřebné podklady, zejména spisy a jiné písemné materiály,
- d) provádět ohledání věci a místa činu,
- e) vyžadovat za podmínek uvedených v § 114 provedení zkoušky krve nebo jiného podobného úkonu, včetně odběru potřebného biologického materiálu,
- f) pořizovat zvukové a obrazové záznamy osob, za podmínek stanovených v § 114 snímat daktyloskopické otisky, provádět osobou téhož pohlaví nebo lékařem prohlídku těla a jeho zevní měření, jestliže je to nutné ke zjištění totožnosti osoby nebo ke zjištění a zachycení stop nebo následků činu,
- g) za podmínek stanovených v § 76 zadržet podezřelou osobu,
- h) za podmínek stanovených v § 78 až 81 činit rozhodnutí a opatření v těchto ustanoveních naznačená,
- i) způsobem uvedeným v hlavě čtvrté provádět neodkladné nebo neopakovatelné úkony, pokud podle tohoto zákona jejich provedení nepatří do výlučné pravomoci jiného orgánu činného v trestním řízení.

(4) Jednotlivé úkony trestního řízení k objasnění a prověření skutečností důvodně nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, mohou na základě dožádání provést i jiné policejní orgány.

~~(4)~~ (5) Při podání vysvětlení má každý právo na právní pomoc advokáta. Je-li vysvětlení požadováno od nezletilého, je třeba o úkonu předem vyrozumět jeho zákonného zástupce; to neplatí, jestliže provedení úkonu nelze odložit a vyrozumění zákonného zástupce nelze zajistit.

~~(5)~~ (6) O obsahu vysvětlení, která nemají povahu neodkladného nebo neopakovatelného úkonu, se sepíše úřední záznam. Úřední záznam slouží státnímu zástupci a obviněnému ke zvážení návrhu, aby osoba, která takové vysvětlení podala, byla vyslechnuta jako svědek, a soudu k úvaze, zda takový důkaz provede. Nestanoví-li tento zákon jinak, úřední záznam nelze v řízení před soudem použít jako důkaz. Je-li ten, kdo podal vysvětlení, později vyslýchán jako svědek nebo jako obviněný, nemůže mu být záznam přečten, nebo jinak konstatován jeho obsah.

~~(6)~~ (7) Policejní orgán je oprávněn vyzvat osobu, aby se dostavila k podání vysvětlení ve stanovené době na určené místo; v řízení o zvlášť závažném trestném činu je osoba povinna výzvě vyhovět ihned. Jestliže se osoba, která byla řádně vyzvána k podání vysvětlení, bez dostatečné omluvy nedostaví, může být předvedena. Na to a na jiné následky nedostavení (§ 66) musí být taková osoba upozorněna.

~~(7)~~ (8) Vysvětlení podle odstavce 3 nesmí být požadováno od toho, kdo by jím porušil státem výslovně uloženou nebo uznanou povinnost mlčenlivosti, ledaže by byl této povinnosti zproštěn příslušným orgánem nebo tím, v jehož zájmu tuto povinnost má. Osoba podávající vysvětlení, s výjimkou podezřelého, je povinna vypovídat pravdu a nic nezamlčet; vysvětlení může odepřít, pokud by jím způsobila nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobám uvedeným v § 100 odst. 2; o tom je třeba osobu, od níž je požadováno vysvětlení, předem poučit. Nasvědčují-li zjištěné okolnosti tomu, že osobě podávající vysvětlení bude třeba jako

svědkovi poskytnout ochranu, je třeba při sepisování úředního záznamu postupovat podle § 55 odst. 2.

~~(8)~~ **(9)** Má-li výpověď osoby povahu neodkladného nebo neopakovatelného úkonu, policejní orgán ji vyslechne jako svědka za podmínek uvedených v § 158a. Jako svědky vyslechne i další osoby uvedené v § 164 odst. 1, jestliže lze předpokládat, že další prověřování trestního oznámení nebo jiného podnětu k trestnímu stíhání bude trvat delší dobu, zejména proto, že nebyla zjištěna osoba, u níž je dostatečně odůvodněn závěr, že trestný čin spáchala, a v důsledku toho hrozí ztráta důkazní hodnoty výpovědi; pokud výslechy těchto osob nebyly po zahájení trestního stíhání provedeny znovu podle § 164 odst. 4, nelze protokoly o jejich výslechu v hlavním líčení číst podle § 211 a lze je pouze předestřít podle § 212.

~~(9)~~ **(10)** Kdo se dostaví na výzvu k podání vysvětlení, má nárok na náhradu nutných výdajů podle zvláštního právního předpisu upravujícího cestovní náhrady a prokázaného ušlého výdělku za stejných podmínek jako svědek. Nárok nemá ten, kdo byl vyzván k dostavení se pro své protiprávní jednání.

~~(10)~~ **(11)** Provádí-li opatření nebo úkony podle předchozích odstavců jiný policejní orgán než útvar Policie České republiky, vyrozumí o předmětu šetření neprodleně útvar Policie České republiky, který by jinak byl příslušný k řízení. Vznikne-li mezi útvarem Policie České republiky a jiným policejním orgánem spor o příslušnost, předloží věc k posouzení státnímu zástupci. Jeho stanovisko je závazné.

(12) Je-li při prověřování skutečností nasvědčujících tomu, že byl spáchán trestný čin, zjištěno, že příslušnou k řízení je Generální inspekce bezpečnostních sborů, policejní orgán ji o předmětu šetření neprodleně vyrozumí. Do doby, než Generální inspekce bezpečnostních sborů věc převezme, je policejní orgán oprávněn provádět pouze neodkladné a neopakovatelné úkony.

§ 158b

(1) Není-li dále stanoveno jinak, je policejní orgán, pokud k tomu byl pověřen příslušným ministrem, jde-li o útvar Policie České republiky, policejním prezidentem, **jde-li o Generální inspekci bezpečnostních sborů, jejím ředitelem**, jde-li o útvar Vojenského zpravodajství, jeho ředitelem, a jde-li o útvar Bezpečnostní informační služby, jejím ředitelem, a jde-li o útvar Úřadu pro zahraniční styky a informace, jeho ředitelem, oprávněn v řízení o úmyslném trestném činu používat operativně pátrací prostředky, kterými se rozumí

- a) předstíraný převod,
- b) sledování osob a věcí,
- c) použití agenta.

(2) Používání operativně pátracích prostředků nesmí sledovat jiný zájem než získání skutečností důležitých pro trestní řízení. Tyto prostředky je možné použít jen tehdy, nelze-li sledovaného účelu dosáhnout jinak nebo bylo-li by jinak jeho dosažení podstatně ztěženo. Práva a svobody osob lze omezit jen v míře nezbytně nutné.

(3) Zvukové, obrazové a jiné záznamy získané při použití operativně pátracích prostředků způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona lze použít jako důkaz.

§ 158e

Použití agenta

(1) Je-li vedeno trestní řízení pro zvlášť závažný zločin, pro trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny, pro trestný čin přijetí úplatku (§ 331 trestního zákoníku), pro trestný čin podplacení (§ 332 trestního zákoníku), pro trestný čin nepřímého úplatkářství (§ 333 trestního zákoníku) nebo pro jiný úmyslný trestný čin, k jehož stíhání zavazuje vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, je policejní orgán, pokud jím je útvar Policie České republiky **nebo Generální inspekce bezpečnostních sborů**, oprávněn použít agenta.

(2) Agentem je příslušník Policie České republiky **nebo Generální inspekce bezpečnostních sborů** plnící úkoly uložené mu řídícím policejním orgánem, vystupující zpravidla se zastíráním skutečného účelu své činnosti. Je-li to k použití agenta, jeho přípravě nebo k jeho ochraně nutné, je k zastírání jeho totožnosti možné

- a) vytvořit legendu o jiné osobní existenci a osobní údaje vyplývající z této legendy zavést do informačních systémů provozovaných podle zvláštních zákonů,
- b) provádět hospodářské činnosti, k jejichž vykonávání je třeba zvláštní oprávnění, povolení či registrace,
- c) zastírat příslušnost k Policii České republiky **nebo ke Generální inspekci bezpečnostních sborů**.

(3) Orgány veřejné správy jsou povinny poskytnout Policii České republiky **a Generální inspekci bezpečnostních sborů** bez odkladu potřebnou součinnost při plnění oprávnění uvedených v odstavci 2.

(4) Použití agenta povoluje na návrh státního zástupce vrchního státního zastupitelství soudce vrchního soudu, v jehož obvodu je státní zástupce, podávající návrh, činný. V povolení musí být uveden účel použití a doba, po kterou bude agent použit, a údaje umožňující identifikaci agenta. Na základě nového návrhu, obsahujícího vyhodnocení dosavadní činnosti agenta, lze dobu povolení prodloužit, a to i opakovaně.

(5) Ke sledování osob a věcí v rozsahu uvedeném v § 158d odst. 2 a k provedení předstíraného převodu podle § 158c agent nepotřebuje další povolení.

(6) Agent je povinen při své činnosti volit takové prostředky, které jsou způsobilé ke splnění jeho služebního úkolu a jimiž není jiným osobám způsobována újma na jejich právech nad míru nezbytně nutnou. Jiné povinnosti podle zvláštního zákona upravujícího postavení příslušníků Policie České republiky **nebo podle zvláštního zákona upravujícího postavení příslušníků Generální inspekce bezpečnostních sborů** nemá.

(7) Státní zástupce je povinen od příslušného policejního orgánu vyžadovat údaje potřebné pro posouzení, zda trvají důvody pro použití agenta a zda je jeho činnost v souladu se zákonem. Tyto údaje je povinen pravidelně, nejméně jednou za tři měsíce, posuzovat, a pominou-li důvody pro použití agenta, dá policejnímu orgánu pokyn k bezodkladnému ukončení činnosti agenta. Policejní orgán je povinen předložit státnímu zástupci záznam o výsledku použití agenta.

(8) Agent může plnit své úkoly i na území jiného státu. O jeho vyslání do zahraničí po předchozím souhlasu příslušných orgánů státu, na jehož území má působit, a na základě povolení soudce uvedeného v odstavci 4 rozhoduje policejní prezident **a v případě Generální inspekce bezpečnostních sborů její ředitel**, pokud nestanoví vyhlášená mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, jinak; v ostatním platí ustanovení odstavců 1 až 7.

§ 160

(1) Nasvědčují-li prověřováním podle § 158 zjištěné a odůvodněné skutečnosti tomu, že byl spáchán trestný čin, a je-li dostatečně odůvodněn závěr, že jej spáchala určitá osoba, rozhodne policejní orgán neprodleně o zahájení trestního stíhání této osoby jako obviněného, pokud není důvod k postupu podle § 159a odst. 2 a 3 nebo § 159b odst. 1. Výrok usnesení o zahájení trestního stíhání musí obsahovat popis skutku, ze kterého je tato osoba obviněna, aby nemohl být zaměněn s jiným, zákonné označení trestného činu, který je v tomto skutku spatřován; obviněný musí být v usnesení o zahájení trestního stíhání označen stejnými údaji, jaké musí být uvedeny o osobě obžalovaného v rozsudku (§ 120 odst. 2). V odůvodnění usnesení je třeba přesně označit skutečnosti, které odůvodňují závěr o důvodnosti trestního stíhání.

(2) Opis usnesení o zahájení trestního stíhání je třeba doručit obviněnému nejpozději na počátku prvního výslechu a do 48 hodin státnímu zástupci a obhájci; u obhájce počíná lhůta k doručení běžet od jeho zvolení nebo ustanovení. Opis usnesení o zahájení trestního stíhání advokáta je třeba bez odkladu doručit též ministru spravedlnosti a předsedovi Komory. **Opis usnesení o zahájení trestního stíhání příslušníka Policie České republiky, příslušníka Vězeňské služby České republiky anebo celníka nebo zaměstnance České republiky, zařazeného k výkonu práce v Policii České republiky, Vězeňské službě České republiky anebo v Celní správě České republiky doručí Generální inspekce bezpečnostních sborů též řediteli příslušného bezpečnostního sboru.**

(3) Policejní orgán provede potřebné neodkladné nebo neopakovatelné úkony a zahájí trestní stíhání, pokud nelze dosáhnout, aby tyto úkony provedl příslušný orgán, a nejpozději do tří dnů od jejich provedení předá věc tomuto orgánu, který pokračuje v řízení.

(4) Neodkladným úkonem je takový úkon, který vzhledem k nebezpečí jeho zmaření, zničení nebo ztráty důkazu nesnese z hlediska účelu trestního řízení odkladu na dobu, než bude zahájeno trestní stíhání. Neopakovatelným úkonem je takový úkon, který nebude možno před soudem provést. V protokolu o provedení neodkladného nebo neopakovatelného úkonu je třeba vždy uvést, na základě jakých skutečností byl úkon za neodkladný nebo neopakovatelný považován.

(5) Vyjde-li během vyšetřování najevo, že se obviněný dopustil dalšího skutku, který není uveden v usnesení o zahájení trestního stíhání, postupuje se ohledně tohoto skutku způsobem uvedeným v odstavcích 1 a 2.

(6) Vyjde-li během vyšetřování najevo, že skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání, je jiným trestným činem, než jak byl v usnesení o zahájení trestního stíhání právně posouzen, upozorní na to policejní orgán obviněného a učiní o tom záznam do protokolu.

(7) Proti usnesení o zahájení trestního stíhání je přípustná stížnost.

Vyšetřovací orgány

(1) Vyšetřováním se označuje úsek trestního stíhání před podáním obžaloby, postoupením věci jinému orgánu nebo zastavením trestního stíhání, včetně schválení narovnání a podmíněného zastavení trestního stíhání před podáním obžaloby.

(2) Nestanoví-li zákon jinak, vyšetřování konají útvary Policie České republiky.

(3) Vyšetřování o trestných činech spáchaných příslušníky Policie České republiky, příslušníky Vězeňské služby České republiky, celníky anebo zaměstnanci České republiky zařazenými k výkonu práce v Policii České republiky a o trestných činech spáchaných zaměstnanci České republiky zařazenými k výkonu práce ve Vězeňské službě České republiky anebo v Celní správě České republiky v souvislosti s plněním jejich pracovních úkolů, koná Generální inspekce bezpečnostních sborů.

~~(3) (4) Vyšetřování o trestných činech spáchaných příslušníky Policie České republiky, příslušníky Vojenské policie, příslušníky Bezpečnostní informační služby, příslušníky Úřadu pro zahraniční styky a informace nebo příslušníky Vojenského zpravodajství koná státní zástupce; přitom postupuje přiměřeně podle ustanovení upravujících postup policejního orgánu konajícího vyšetřování; ustanovení o souhlasu státního zástupce, který je třeba k provedení úkonu policejním orgánem, se neužijí. Při vyšetřování trestných činů příslušníků Policie České republiky, příslušníků Vojenské policie, příslušníků Bezpečnostní informační služby, příslušníků Úřadu pro zahraniční styky a informace nebo příslušníků Vojenského zpravodajství může státní zástupce požádat orgány uvedené v § 12 odst. 2 v rámci jejich působnosti o opatření jednotlivého důkazu nebo provedení jednotlivého úkonu vyšetřování, o součinnost při opatrování důkazu nebo provádění úkonu vyšetřování, o předvedení osoby nebo za podmínek § 62 odst. 1 o doručení písemnosti. Tento orgán je povinen státnímu zástupci urychleně vyhovět.~~

(4) Vyšetřování o trestných činech spáchaných příslušníky Generální inspekce bezpečnostních sborů, příslušníky Bezpečnostní informační služby, příslušníky Úřadu pro zahraniční styky a informace, příslušníky Vojenského zpravodajství anebo příslušníky Vojenské policie a vyšetřování o trestných činech zaměstnanců České republiky, zařazených k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů, koná státní zástupce; přitom postupuje přiměřeně podle ustanovení upravujících postup policejního orgánu konajícího vyšetřování. Ustanovení o souhlasu státního zástupce, který je třeba k provedení úkonu policejním orgánem, se neužijí. Při vyšetřování trestných činů spáchaných příslušníky Generální inspekce bezpečnostních sborů, příslušníky Bezpečnostní informační služby, příslušníky Úřadu pro zahraniční styky a informace, příslušníky Vojenského zpravodajství anebo příslušníky Vojenské policie a při vyšetřování trestných činů zaměstnanců České republiky, zařazených k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů, může státní zástupce požádat orgány uvedené v § 12 odst. 2 v rámci jejich působnosti o opatření jednotlivého důkazu nebo provedení jednotlivého úkonu vyšetřování, o součinnost při opatrování důkazu nebo provádění úkonu vyšetřování, o předvedení osoby nebo za podmínek podle § 62 odst. 1 o doručení písemnosti. Tento orgán je povinen státnímu zástupci urychleně vyhovět.

~~(4) (5) Za splnění podmínek § 20 odst. 1 koná státní zástupce vyšetřování podle odstavce 3 i proti těm spoluobviněným, kteří nejsou příslušníky Policie České republiky, příslušníky Vojenské policie, příslušníky Bezpečnostní informační služby, příslušníky Úřadu pro zahraniční styky a informace nebo příslušníky Vojenského zpravodajství; ustanovení § 23 tím není dotčeno.~~

(5) Za splnění podmínek uvedených v § 20 odst. 1 koná

- a) Generální inspekce bezpečnostních sborů vyšetřování podle odstavce 3 i proti těm spoluobviněným, kteří nejsou příslušníky Policie České republiky, příslušníky Vězeňské služby České republiky anebo celníky nebo zaměstnanci České republiky, zařazenými k výkonu práce v Policii České republiky, Vězeňské službě České republiky anebo v Celní správě České republiky,**
- b) státní zástupce vyšetřování podle odstavce 4 i proti těm spoluobviněným, kteří nejsou příslušníky Generální inspekce bezpečnostních sborů, příslušníky Bezpečnostní informační služby, příslušníky Úřadu pro zahraniční styky a informace anebo příslušníky Vojenského zpravodajství anebo příslušníky Vojenské policie nebo zaměstnanci České republiky, zařazenými k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů.**

Ustanovení § 23 tím není dotčeno.

~~(5) (6)~~ Vyšetřování může konat i kapitán lodi při dálkových plavbách o trestných činech spáchaných na této lodi; přitom postupuje přiměřeně podle ustanovení upravujících postup policejního orgánu konajícího vyšetřování.

~~(6) (7)~~ Vyšetřování o trestných činech příslušníků ozbrojených sil spáchaných při plnění úkolů v zahraničí může konat i pověřený orgán Vojenské policie.

~~(7) (8)~~ Jednotlivé úkony vyšetřování mohou na základě dožádání provést i jiné policejní orgány.

§ 164

Postup při vyšetřování

(1) Policejní orgán postupuje při vyšetřování z vlastní iniciativy tak, aby byly co nejrychleji v potřebném rozsahu vyhledány důkazy k objasnění všech základních skutečností důležitých pro posouzení případu, včetně osoby pachatele a následku trestného činu (§ 89 odst. 1). Přitom postupuje způsobem uvedeným ~~v § 158 odst. 3 a 4~~ **v § 158 odst. 3 a 5**; provádí i další úkony podle hlavy čtvrté s výjimkou těch, které je oprávněn provést pouze státní zástupce nebo soudce. Výsledky svědků provádí, jestliže se jedná o neodkladný nebo neopakovatelný úkon nebo jde-li o výslech osoby mladší patnácti let, osoby, o její schopnosti správně a úplně vnímat, zapamatovat si nebo reprodukovat jsou s ohledem na její psychický stav pochybnosti, anebo nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že na svědka by mohl být pro jeho výpověď vyvíjen nátlak. Jinak poškozeného a další svědky vyslechně jen tehdy, jestliže hrozí z jiného důvodu, že bude ovlivněna jejich výpověď nebo schopnost zapamatovat si rozhodné skutečnosti nebo schopnost tyto skutečnosti reprodukovat, zejména je-li pro složitost věci odůvodněn předpoklad delšího trvání vyšetřování. Bez těchto podmínek je však možno, jestliže je toho třeba, vyslechnout znalce.

(2) Úkony, které byly provedeny před zahájením trestního stíhání, nemusí policejní

orgán opakovat, byly-li provedeny způsobem odpovídajícím ustanovením tohoto zákona.

(3) Policejní orgán vyhledává a za stanovených podmínek i provádí důkazy bez ohledu na to, zda svědčí ve prospěch či neprospěch obviněného. Obviněný nesmí být žádným způsobem k výpovědi nebo doznání donucován. Obhajoba obviněného a jím navrhované důkazy, pokud nejsou zcela bezvýznamné, musí být pečlivě přezkoumány.

(4) Jestliže byly před zahájením trestního stíhání provedeny výslechy svědků ~~podle § 158 odst. 8~~ **podle § 158 odst. 9** a lze-li takový úkon opakovat, policejní orgán jej na návrh obviněného buď provede znovu a obviněnému nebo obhájci umožní, aby se takového úkonu účastnil, nebo jej poučí o právu domáhat se osobního výslechu takového svědka v řízení před soudem.

(5) Kromě případů, kdy je podle tohoto zákona třeba souhlasu státního zástupce, činí policejní orgán všechna rozhodnutí o postupu vyšetřování a o provádění vyšetřovacích úkonů samostatně a je plně odpovědný za jejich zákonné a včasné provedení.

§ 179a

(1) Zkrácené přípravné řízení se koná o trestných činech, o nichž přísluší konat řízení v prvním stupni okresnímu soudu a na které zákon stanoví trest odnětí svobody, jehož horní hranice nepřevyšuje tři léta, jestliže

- a) podezřelý byl přistižen při činu nebo bezprostředně poté, nebo
- b) v průběhu prověřování trestního oznámení nebo jiného podnětu k trestnímu stíhání byly zjištěny skutečnosti, jinak odůvodňující zahájení trestního stíhání a lze očekávat, že podezřelého bude možné ve lhůtě uvedené v § 179b odst. 4 postavit před soud.

(2) Zkrácené přípravné řízení konají policejní orgány uvedené v § 12 odst. 2.

~~(3) O trestných činech příslušníků Policie České republiky, příslušníků Vojenské policie, příslušníků Bezpečnostní informační služby, příslušníků Úřadu pro zahraniční styky a informace nebo příslušníků Vojenského zpravodajství koná zkrácené přípravné řízení státní zástupce; ustanovení § 161 odst. 3 a 4 zde platí přiměřeně.~~

(3) O trestných činech příslušníků Generální inspekce bezpečnostních sborů, příslušníků Bezpečnostní informační služby, příslušníků Úřadu pro zahraniční styky a informace a příslušníků Vojenského zpravodajství anebo Vojenské policie nebo o trestných činech zaměstnanců České republiky, zařazených k výkonu práce v Generální inspekci bezpečnostních sborů, koná zkrácené přípravné řízení státní zástupce; ustanovení § 161 odst. 4 a 5 zde platí přiměřeně.

§ 314d

(1) Neučiní-li samosoudce žádné z rozhodnutí uvedených v § 314c odst. 1, nařídí hlavní líčení.

(2) Při hlavním líčení ve zjednodušeném řízení samosoudce vyslechne obviněného; na přečtení protokolu o výslechu podezřelého (§ 179b odst. 3) se užije § 207 odst. 2 obdobně. Poté může rozhodnout o upuštění od dokazování těch skutečností, které státní zástupce a obviněný označily za nesporné a s ohledem na ostatní zjištěné skutečnosti není závažného

důvodu o těchto prohlášeních pochybovat. Se souhlasem státního zástupce a obviněného může přečíst i úřední záznamy o vysvětlení osob a o provedení dalších úkonů (~~§ 158 odst. 3 a 5~~) (**§ 158 odst. 3 a 6**)..

(3) Jestliže se po vyhlášení rozsudku státní zástupce i obviněný vzdali odvolání nebo prohlášení o tom, že se vzdávají odvolání, učinili ve lhůtě, kterou jim samosoudce stanovil, může samosoudce vyhotovit zjednodušený písemný rozsudek, který neobsahuje odůvodnění.

Platné znění části zákona č. 174/1968 Sb., o státním odborném dozoru nad bezpečností práce, ve znění zákona č. 575/1990 Sb., zákona č. 159/1992 Sb., zákona č. 47/1994 Sb.,

zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 189/2008 Sb. a zákona č. 223/2009 Sb., **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění**

§ 3

(1) Působnost organizací státního odborného dozoru se vztahuje na všechny právnické osoby (dále jen „organizace“) a na fyzické osoby provozující podnikatelskou činnost, pokud jde o provozování této činnosti, (dále jen „podnikající fyzické osoby“).

(2) Působnost organizací státního odborného dozoru se nevztahuje

- a) na činnost, pracoviště a technická zařízení podléhající podle zvláštních předpisů dozoru orgánů státní báňské správy,
- b) na technická zařízení, podléhající podle zvláštních předpisů dozoru orgánů na úseku obrany, dopravy a informatiky, na objekty, s nimiž je příslušné hospodařit Ministerstvo vnitra ~~nebo~~, organizační složka státu, která je zřízena k plnění úkolů Ministerstva vnitra, **nebo Generální inspekce bezpečnostních sborů** a na technická zařízení podléhající podle zvláštního právního předpisu dozoru Státního úřadu pro jadernou bezpečnost,
- c) na technická zařízení, před jejich uvedením na trh, jsou-li stanovená k posuzování shody podle zvláštního zákona,^{1b)} pokud nařízení vlády, vydané k jeho provedení, nestanoví jinak.

^{1b)} § 12 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb.

Platné znění části zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění zákona č. 425/1990 Sb., zákona č. 40/1994 Sb., zákona č. 203/1994 Sb., zákona č. 163/1998 Sb., zákona č.

71/2000 Sb., zákona č. 237/2000 Sb., zákona č. 320/2002 Sb. a zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb., **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění**

§ 20

Vynětí z povinnosti poskytnout osobní a věcnou pomoc

- (1) Povinnost poskytovat pomoc uvedenou v § 18 a 19 se nevztahuje na
- a) útvary a vojáky ozbrojených sil České republiky, útvary a příslušníky Policie České republiky, **Generální inspekce bezpečnostních sborů**, Bezpečnostní informační služby a Vězeňské služby, jestliže by poskytnutím pomoci byl vážně ohrožen důležitý zájem služby,
 - b) právnické osoby a podnikající fyzické osoby v oblasti veřejné hromadné dopravy, energetiky a spojů a jejich zaměstnance, jestliže by poskytnutí pomoci mohlo mít za následek závažnou poruchu provozu u těchto právnických osob a podnikajících fyzických osob, nebo jiný závažný následek,
 - c) právnické osoby a podnikající fyzické osoby v oblasti zdravotnictví a jejich zaměstnance, jestliže by poskytnutím pomoci bylo vážně ohroženo plnění úkolů podle zvláštních předpisů. 1p)

(2) Fyzická osoba není povinna poskytnout pomoc uvedenou v § 18 a 19, jestliže jí v tom brání důležitá okolnost nebo jestliže by tím vystavila vážnému ohrožení sebe nebo osoby blízké.

§ 85

Působnost ministerstva a hasičského záchranného sboru kraje při výkonu státního požárního dozoru se nevztahuje na

- a) útvary a zařízení Policie České republiky, Bezpečnostní informační služby, **Generální inspekce bezpečnostních sborů** a Vězeňské služby; v těchto útvarech a zařízeních se zabezpečují a provádějí uvedené úkoly podle zvláštních předpisů,
- b) báňská díla, zařízení, pracoviště a činnosti v podzemí podléhající dozoru orgánů státní báňské správy, která vykonává státní správu na tomto úseku,
- c) námořní lodě a civilní letadla; v těchto dopravních prostředcích se zabezpečují a provádějí uvedené úkoly podle zvláštních předpisů,
- d) drážní vozidla a říční plavidla s výjimkou zjišťování příčin vzniku požárů,
- e) objekty Ministerstva zahraničních věcí nacházející se mimo území České republiky.

Platné znění části zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění zákona č. 590/1992 Sb., zákona č. 37/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č.

307/1993 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 225/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 133/2000 Sb., zákona č. 155/2000 Sb., zákona č. 159/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 411/2000 Sb., zákona č. 116/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 265/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 518/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 453/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 167/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 381/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 24/2006 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 405/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 152/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 270/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. .../2011 Sb., zákona č. .../2011 Sb., zákona č. .../2011 Sb. a zákona č. .../2011 Sb., **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění**

§ 9

(1) Důchodové pojištění provádí u

- a) vojáků z povolání a vojáků, kteří jsou po dobu činné služby hmotně zabezpečeni jako vojáci z povolání (dále jen „vojáci z povolání“), Ministerstvo obrany,
- b) příslušníků Policie České republiky, příslušníků Hasičského záchranného sboru České republiky, **příslušníků Generální inspekce bezpečnostních sborů**, příslušníků Bezpečnostní informační služby a příslušníků Úřadu pro zahraniční styky a informace Ministerstva vnitra,
- c) příslušníků Vězeňské služby České republiky Ministerstvo spravedlnosti.

§ 45

Orgány Ministerstva obrany, Ministerstva vnitra, Ministerstva spravedlnosti a orgány Hasičského záchranného sboru České republiky, **Generální inspekce bezpečnostních sborů**, Bezpečnostní informační služby a Úřadu pro zahraniční styky a informace, pro jejichž příslušníky Ministerstvo vnitra provádí důchodové pojištění, zasílají České správě sociálního zabezpečení evidenční list příslušníka ozbrojených sil, pokud nejsou příslušné k přiznání důchodu tomuto příslušníkovi. Česká správa sociálního zabezpečení zasílá orgánům uvedeným ve větě první evidenční list občana, který byl příslušníkem ozbrojených sil, pokud není příslušná k přiznání důchodu tomuto občanu.

§ 110

Žádost o dávku

(1) Příslušník Policie České republiky podává žádost o dávku důchodového pojištění u útvaru, v němž koná službu; pozůstalý po příslušníku Policie České republiky nebo Hasičského záchranného sboru České republiky podává žádost o tuto dávku u útvaru, v němž zemřelý konal naposledy službu. **Příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů a pozůstalý po tomto příslušníku podávají žádost o dávku důchodového pojištění u Generální inspekce bezpečnostních sborů.** Příslušník Bezpečnostní informační služby a pozůstalý po tomto příslušníku podávají žádost o dávku důchodového pojištění u Bezpečnostní informační služby. Příslušník Úřadu pro zahraniční styky a informace a pozůstalý po tomto příslušníku podávají žádost o dávku důchodového pojištění u Úřadu pro zahraniční styky a informace. Ostatní oprávnění podávají žádost o dávku důchodového pojištění u orgánu sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra nebo u útvaru Policie České republiky anebo u Hasičského záchranného sboru České republiky příslušného podle místa trvalého pobytu oprávněného, který přijímá žádosti o dávky podle věty první.

Platné znění části zákona č. 279/1992 Sb., o některých dalších předpokladech pro výkon některých funkcí obsazovaných ustanovením nebo jmenováním příslušníků Policie České

republiky a příslušníků Sboru nápravné výchovy České republiky, ve znění zákona č. 555/1992 Sb., zákona č. 256/1995 Sb., zákona č. 424/2000 Sb., nálezů Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 35/2002 Sb. a zákona č. 362/2003 Sb., **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění**

§ 6

(1) Skutečnosti uvedené v § 3 odst. 1 písm. a) až d) se dokládají osvědčením vydaným federálním ministerstvem vnitra, popřípadě nálezem vydaným podle zvláštního zákona.²⁾

(2) Skutečnosti uvedené v § 3 odst. 1 písm. ~~e) až g), j) a k)~~ **e) až l)** a v § 5 odst. 1 písm. b) až e) se dokládají čestným prohlášením.

§ 10c

(7) Předpokladem pro výkon funkce v Generální inspekci bezpečnostních sborů je, že u příslušníka bezpečnostního sboru nebo občana nebyly zjištěny skutečnosti uvedené v § 3 odst. 1 a § 5 odst. 1 písm. c) a d).

(8) Funkcí se rozumí služební místo podle zvláštního zákona^{1a)}.

(9) Pro posouzení splnění předpokladů pro výkon funkce v Generální inspekci bezpečnostních sborů se použijí § 6 až 8.

(10) Řediteli Generální inspekce bezpečnostních sborů náleží oprávnění podle § 8, jde-li o osvědčení týkající se příslušníka bezpečnostního sboru nebo občana, který má vykonávat funkci v Generální inspekci bezpečnostních sborů. V případě osvědčení týkajícího se toho, kdo má vykonávat funkci ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů, náleží toto oprávnění předsedovi vlády nebo pověřenému členu vlády.

(11) Nesplňuje-li příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů předpoklady pro výkon funkce, je tato skutečnost důvodem pro skončení jeho služebního poměru propuštěním. Služební funkcionář^{1a)} rozhodne o propuštění příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů ze služebního poměru ve lhůtě podle § 9 odst. 1.

(12) Služební poměr končí uplynutím 2 kalendářních měsíců následujících po dni doručení rozhodnutí o propuštění, jestliže služební funkcionář^{1a)} nerozhodne na základě žádosti příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů o době kratší.

Platné znění části zákona č. 555/1992 Sb., o Vězeňské službě a justiční stráží České republiky, ve znění zákona č. 293/1993 Sb., zákona č. 169/1999 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 460/2000 Sb., zákon č. 362/2003 Sb., zákona č. 436/2003 Sb., zákon č. 413/2005 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb. a zákona č. 227/2009 Sb., s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

§ 2

Úkoly Vězeňské služby

(1) Vězeňská služba

- a) spravuje a střeží vazební věznice a věznice a odpovídá za dodržování zákonem stanovených podmínek výkonu vazby a výkonu trestu odnětí svobody,
- b) spravuje a střeží ústavy pro výkon zabezpečovací detence,
- c) střeží, předvádí a eskortuje osoby ve výkonu vazby, ve výkonu zabezpečovací detence a ve výkonu trestu odnětí svobody,
- d) prostřednictvím programů zacházení soustavně působí na osoby ve výkonu trestu odnětí svobody a obdobně i na některé skupiny osob ve výkonu vazby s cílem vytvořit předpoklady pro jejich řádný způsob života po propuštění,
- e) provádí výzkum v oboru penologie a využívá jeho výsledky a vědecké poznatky při výkonu vazby a při výkonu trestu odnětí svobody,
- f) zajišťuje pořádek a bezpečnost v budovách soudů, státních zastupitelství a ministerstva a v jiných místech jejich činnosti a v rozsahu stanoveném tímto zákonem zajišťuje pořádek a bezpečnost při výkonu pravomoci soudů a státních zastupitelství,
- g) vytváří podmínky pro pracovní a jinou účelnou činnost osob ve výkonu vazby, ve výkonu zabezpečovací detence a ve výkonu trestu odnětí svobody,
- h) provozuje hospodářskou činnost za účelem zaměstnávání osob ve výkonu trestu odnětí svobody, případně i osob ve výkonu vazby,
- i) vede evidenci osob ve výkonu vazby, ve výkonu zabezpečovací detence a ve výkonu trestu odnětí svobody na území České republiky,
- j) plní úkoly, které pro ni vyplývají z vyhlášených mezinárodních smluv, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána,
- k) zabezpečuje vzdělávání příslušníků Vězeňské služby (dále jen „příslušníci“) a občanských zaměstnanců Vězeňské služby, které provádí Institut vzdělávání, a vzdělávání osob ve výkonu vazby a ve výkonu trestu odnětí svobody, které provádí Střední odborné učiliště, učiliště a odborné učiliště Vězeňské služby,
- l) poskytuje zdravotní péči ve svých zdravotnických zařízeních osobám ve výkonu vazby, osobám ve výkonu zabezpečovací detence a osobám ve výkonu trestu odnětí svobody, příslušníkům a občanským zaměstnancům Vězeňské služby; v případě potřeby zabezpečuje specializovanou zdravotní péči v mimovězeňských zdravotnických zařízeních,
- ~~m) prošetřuje vlastními pověřenými orgány²⁾ (dále jen „pověřené orgány Vězeňské služby“) trestnou činnost příslušníků; ve spolupráci s Policií České republiky se podílí na předcházení a odhalování trestné činnosti osob ve výkonu vazby, ve výkonu zabezpečovací detence a ve výkonu trestu odnětí svobody.~~
- m) v rozsahu stanoveném zvláštním právním předpisem²⁾ objasňuje a prověřuje vlastními pověřenými orgány (dále jen „pověřené orgány Vězeňské služby“) trestné činy občanských zaměstnanců Vězeňské služby, které nebyly spáchány v souvislosti s plněním jejich pracovních úkolů; ve spolupráci s Policií České republiky se podílí na předcházení a odhalování trestné činnosti osob ve výkonu vazby, ve výkonu zabezpečovací detence a ve výkonu trestu odnětí svobody.

(2) Vězeňská služba plní i další úkoly podle zvláštních právních předpisů. 3)

2) § 12 odst. 2 trestního řádu.

3) Například § 16 a 20 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, § 15 zákona č. 293/1993 Sb., o výkonu vazby, ve znění pozdějších předpisů, § 63 zákona č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, ve znění pozdějších předpisů, § 9 zákona č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení a o změně některých zákonů (krizový zákon), ve znění pozdějších předpisů.

§ 9

(1) Příslušník je povinen zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o kterých se dozvěděl při plnění služebních úkolů nebo v souvislosti s nimi a které v obecném zájmu nebo v zájmu zúčastněných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami.

(2) Povinnosti mlčenlivosti se nemůže příslušník dovolávat vůči policejnímu orgánu, státnímu zástupci, soudu, jinému bezpečnostnímu sboru včetně bezpečnostního sboru státu Evropské unie a kontrolním orgánům, pokud jde o údaje potřebné k plnění jejich působnosti na základě zákona nebo mezinárodní smlouvy.

~~(2)~~ **(3)** Ministr je oprávněn zprostit příslušníka povinnosti mlčenlivosti.

Platné znění části zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona č. 10/1993 Sb., zákona č. 160/1993 Sb., zákona č. 307/1993 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 241/1994 Sb., zákona č. 59/1995 Sb., zákona č. 118/1995 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 160/1995 Sb., zákona č. 113/1997 Sb., zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 306/1997 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 238/2000 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 437/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 62/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 153/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 221/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. .../2011 Sb., zákona č. .../2011 Sb. a zákona č. .../2011 Sb., s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

§ 25

Zvláštní ustanovení

(1) Ustanovení § 2 až 24 se použijí i pro vojáky z povolání s těmito odchylkami:

- a) tam, kde podle těchto ustanovení vykonává působnost Česká správa sociálního zabezpečení nebo okresní správa sociálního zabezpečení, rozumějí se tím příslušné orgány Ministerstva obrany,
- b) tam, kde se v těchto ustanoveních mluví o zaměstnavateli, rozumí se tím příslušný útvar ozbrojených sil České republiky.

(2) Ustanovení § 2 až 24 se použijí i pro příslušníky Vězeňské služby České republiky, Policie České republiky, **Generální inspekce bezpečnostních sborů**, Bezpečnostní informační služby a Úřadu pro zahraniční styky a informace s těmito odchylkami:

- a) tam, kde podle těchto ustanovení vykonává působnost Česká správa sociálního zabezpečení nebo okresní správa sociálního zabezpečení, rozumí se tím Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo vnitra, **Generální inspekce bezpečnostních sborů**, Bezpečnostní informační služba a Úřad pro zahraniční styky a informace,
- b) tam, kde se v těchto ustanoveních mluví o zaměstnavateli, rozumí se tím útvar Vězeňské služby České republiky a zaměstnavatel příslušníka Policie České republiky, **Generální inspekce bezpečnostních sborů**, Bezpečnostní informační služby a Úřadu pro zahraniční styky a informace.

(3) Ustanovení § 2 až 24 se použijí i pro příslušníky Celní správy České republiky s těmito odchylkami:

- a) tam, kde podle těchto ustanovení vykonává působnost Česká správa sociálního zabezpečení nebo okresní správa sociálního zabezpečení, rozumí se tím Generální ředitelství cel,
- b) tam, kde se v těchto ustanoveních mluví o zaměstnavateli, rozumí se tím příslušný celní orgán.

(4) Ustanovení § 2 až 24 se použijí i pro příslušníky Hasičského záchranného sboru České republiky s těmito odchylkami:

- a) tam, kde podle těchto ustanovení vykonává působnost Česká správa sociálního zabezpečení nebo okresní správa sociálního zabezpečení, rozumí se tím Ministerstvo vnitra,
- b) tam, kde se v těchto ustanoveních hovoří o zaměstnavateli, rozumí se tím příslušný orgán Hasičského záchranného sboru České republiky.

(5) Pro stanovení vyměřovacího základu je nezapočitatelným příjmem též zvláštní příplatek příslušníků ozbrojených sil vyslaných v rámci jednotky mírových sil mimo území České republiky.

(6) Útvary a orgány uvedené v odstavci 1 písm. b), odstavci 2 písm. b), odstavci 3 písm. b) a odstavci 4 písm. b) odečtou úhrn zúčtovaných dávek nemocenského pojištění od pojistného, které jsou povinny odvádět, a rozdíl odvedou na příslušný účet sdělený v oborech své působnosti orgány uvedenými v odstavci 1 písm. a), odstavci 2 písm. a), odstavci 3 písm. a) a odstavci 4 písm. a), které též v případě, že úhrn zúčtovaných dávek nemocenského pojištění je vyšší než pojistné, které má být odvedeno, uhradí plátcům pojistného tento rozdíl, a to do 8 dnů od podání stanoveného přehledu.

Platné znění části zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění zákona č. 134/1997 Sb., zákona č. 289/1997 Sb., zákona č. 224/1999 Sb., zákona č. 18/2000 Sb., zákona č. 118/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 220/2000 Sb., zákona č. 116/2001 Sb., zákona č. 188/2001 Sb., zákona č. 353/2001 Sb., zákona č. 198/2002 Sb., zákona č. 263/2002 Sb., zákona č. 264/2002 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 424/2003 Sb., zákona č. 425/2003 Sb., zákona č. 85/2004 Sb., zákona č. 281/2004 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 168/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 24/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 405/2006 Sb., zákona č. 152/2007 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 218/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 178/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 108/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 135/2010 Sb. a zákona č. 347/2010 Sb.,
s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

ČÁST DRUHÁ

ÚČAST NA POJIŠTĚNÍ

HLAVA PRVNÍ

OKRUH POJIŠTĚNÝCH OSOB

§ 5

- (1) Pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastni
- a) zaměstnanci v pracovním poměru,
 - b) příslušníci Policie České republiky, Vězeňské služby České republiky, **Generální inspekce bezpečnostních sborů**, Bezpečnostní informační služby, Úřadu pro zahraniční styky a informace, Celní správy České republiky a Hasičského záchranného sboru České republiky 5), vojáci z povolání 5a) a státní zaměstnanci podle služebního zákona 5b),
 - c) členové družstva v družstvech, kde podmínkou členství je jejich pracovní vztah k družstvu, jestliže mimo pracovněprávní vztah vykonávají pro družstvo práci, za kterou jsou jím odměňováni,
 - d) osoby, které jsou podle zvláštního zákona jmenovány nebo voleny do funkce vedoucího správního úřadu nebo do funkce statutárního orgánu právnické osoby zřízené zvláštním zákonem, popřípadě do funkce zástupce tohoto vedoucího nebo statutárního orgánu, pokud je tímto vedoucím nebo statutárním orgánem pouze jediná osoba a jmenováním nebo volbou těmto osobám nevznikl pracovní nebo služební poměr, a osoby, které podle zvláštního zákona vykonávají veřejnou funkci mimo pracovní nebo služební poměr, pokud se na jejich pracovní vztah vztahuje ve stanoveném rozsahu zákoník práce a nejsou uvedeny v písmenech g) až i),
 - e) osoby samostatně výdělečně činné,
 - f) zaměstnanci činní na základě dohody o pracovní činnosti,
 - g) soudci,
 - h) členové zastupitelstev územních samosprávných celků a zastupitelstev městských částí nebo městských obvodů územně členěných statutárních měst a hlavního města Prahy, kteří jsou pro výkon funkce dlouhodobě uvolněni nebo kteří před zvolením do funkce

- člena zastupitelstva nebyli v pracovním poměru, ale vykonávají funkci ve stejném rozsahu jako dlouhodobě uvolnění členové zastupitelstva,
- ch) poslanci Poslanecké sněmovny a senátoři Senátu Parlamentu a poslanci Evropského parlamentu, zvolení na území České republiky,
 - i) prezident republiky, členové vlády, prezident, viceprezident a členové Nejvyššího kontrolního úřadu, členové Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, členové Rady Ústavu pro studium totalitních režimů, členové Rady Českého telekomunikačního úřadu, finanční arbitr, zástupce finančního arbitra, Veřejný ochránce práv a zástupce Veřejného ochránce práv,
 - j) dobrovolní pracovníci pečovatelské služby,
 - k) pěstouni, kteří vykonávají pěstounskou péči v zařízeních pro výkon pěstounské péče podle zvláštního právního předpisu, 5a) nebo kterým je za výkon pěstounské péče vyplácena odměna náležející pěstounovi ve zvláštních případech podle zvláštního právního předpisu, 5b)
 - l) osoby ve výkonu trestu odnětí svobody zařazené do práce,
 - m) osoby, které se soustavně připravují na budoucí povolání studiem na střední nebo vyšší odborné škole (dále jen „střední škola“) nebo vysoké škole v České republice, a to po dobu prvních šesti let tohoto studia po dosažení věku 18 let v období před rokem 2010,
 - n) osoby vedené v evidenci úřadu práce jako uchazeči o zaměstnání po dobu, po kterou jim náleží podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci, 28) a v rozsahu nejvýše tří let též po dobu, po kterou jim tato podpora v nezaměstnanosti nebo podpora při rekvalifikaci nenáleží, s tím, že tato doba tří let se zjišťuje zpětně ode dne vzniku nároku na důchod a nezapočítává se do ní doba účasti na pojištění podle § 6 odst. 1 písm. a) a odst. 2 a doba výkonu výdělečné činnosti, která podle zvláštního právního předpisu nebrání (není překážkou) zařazení a vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání 28a), a to i když tato činnost zakládá účast na pojištění,
 - o) osoby se zdravotním postižením zařazené v teoretické a praktické přípravě pro zaměstnání nebo jinou výdělečnou činnost,
 - p) osoby konající vojenskou službu v ozbrojených silách České republiky, pokud nejde o vojáky z povolání a vojáky v další službě, 5)
 - q) osoby konající civilní službu,
 - r) osoby pečující osobně o dítě ve věku do čtyř let,
 - s) osoby pečující osobně o osobu mladší 10 let, která je závislá na péči jiné osoby ve stupni I (lehká závislost), nebo o osobu, která je závislá na péči jiné osoby ve stupni II (středně těžká závislost) nebo stupni III (těžká závislost) anebo stupni IV (úplná závislost) 5c), pokud spolu žijí v domácnosti 5d); podmínka domácnosti se nevyžaduje, jde-li o blízkou osobu,
 - t) poživatelé invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně [§ 39 odst. 2 písm. c)] z českého pojištění, a to do dosažení věku potřebného pro vznik nároku na starobní důchod podle § 32; za poživatele plného invalidního důchodu se pro účely účasti na pojištění považují též osoby, které nepobírají tento důchod, avšak splňují podmínky nároku na tento důchod a pobírají výsluhový příspěvek podle zvláštních zákonů, 6)
 - u) osoby po skončení výdělečné činnosti, která zakládala jejich účast na nemocenském pojištění podle zvláštního právního předpisu 5e), po dobu trvání dočasné pracovní neschopnosti, kterou si nepřivodily úmyslně, pokud tato dočasná pracovní neschopnost vznikla v době této výdělečné činnosti nebo v ochranné lhůtě podle zvláštního právního předpisu 5e), po dobu karantény nařízené podle zvláštního právního předpisu 5f) v době této výdělečné činnosti nebo v ochranné lhůtě podle zvláštního právního předpisu 5e), po dobu trvání podpůrné doby u ošetřovného a po dobu trvání podpůrné doby u peněžité pomoci v mateřství v období před porodem,

- v) pracovníci v pracovním vztahu uzavřeném podle cizích právních předpisů,
- w) společníci a jednatelé společnosti s ručením omezeným a komanditisté komanditní společnosti, jestliže mimo pracovněprávní vztah vykonávají pro ni práci, za kterou jsou touto společností odměňováni,
- x) členové družstva, kteří vykonávají činnost v orgánech družstva mimo pracovněprávní vztah za odměnu, jejíž výše je předem určena, pokud výkon této činnosti není podle stanov družstva považován za výkon práce pro družstvo.

(2) Za zaměstnance v pracovním poměru [odstavec 1 písm. a)] se pro účely tohoto zákona považuje též osoba činná v poměru, který má obsah pracovního poměru, avšak pracovní poměr nevznikl, neboť nebyly splněny všechny podmínky stanovené pracovněprávními předpisy pro jeho vznik.

(3) zrušen

(4) zrušen

(5) Ustanovení odstavců 1 a 2 se nevztahují na osoby, které jsou zaměstnanci zahraničního zaměstnavatele a jsou činní v České republice ve prospěch tohoto zaměstnavatele; zahraničním zaměstnavatelem se pro účely tohoto zákona rozumí zaměstnavatel, jehož sídlo je na území státu, s nímž Česká republika neuzavřela mezinárodní smlouvu o sociálním zabezpečení.

Platné znění části zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění zákona č. 281/1997 Sb., zákona č. 259/1998 Sb., zákona č. 146/1999 Sb., zákona č. 102/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 489/2001 Sb., zákona č. 256/2002 Sb., zákona č. 259/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 358/2003 Sb., zákona č. 186/2004 Sb. a zákona č. 80/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 311/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 97/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 347/2009 Sb., s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

§ 22b

Práva a povinnosti provozovatele systému elektronického mýtného

(1) Provozovatel systému elektronického mýtného je povinen

- a) určit druhy elektronických zařízení, které lze evidovat v systému elektronického mýtného,
- b) vést evidenci údajů pro účely provozování systému elektronického mýtného (dále jen „evidence údajů o mýtném“),
- c) zajistit bezplatné poskytnutí elektronického zařízení každému provozovateli vozidla v systému elektronického mýtného nebo jím zmocněné osobě 11l), která o to požádá,
- d) zajistit výběr mýtného od provozovatele vozidla v systému elektronického mýtného nebo od jím zmocněné osoby 11l).

(2) Evidence údajů o mýtném je informačním systémem veřejné správy podle zvláštního zákona 11m), jehož správcem je provozovatel systému elektronického mýtného. Evidence údajů o mýtném obsahuje údaje o

- a) provozovatelích vozidel v systému elektronického mýtného a jejich vlastních, není-li vlastník provozovatelem,
- b) vozidlech, která byla zaevidována do systému elektronického mýtného,
- c) čase a místě průjezdu vozidel v systému elektronického mýtného,
- d) používaných elektronických zařízeních,
- e) vozidlech, za která nebyla splněna povinnost uhradit mýtné, a o jimi ujetých kilometrech,
- f) dalších skutečnostech, které jsou nezbytné pro provozování systému elektronického mýtného, stanovených prováděcím právním předpisem.

(3) Provozovatel systému elektronického mýtného v evidenci údajů o mýtném zpracovává údaje způsobem stanoveným zvláštním zákonem 11m). Provozovatel systému elektronického mýtného poskytuje údaje z evidence údajů o mýtném na základě písemné žádosti správcům pozemních komunikací, silničním správním úřadům, Policii České republiky, Bezpečnostní informační službě, **Generální inspekci bezpečnostních sborů** a Centrálnímu systému dopravních informací.

(4) Provozovatel systému elektronického mýtného je oprávněn požadovat od provozovatele vozidla v systému elektronického mýtného nebo od jím zmocněné osoby 11l) s výjimkou vozidla v systému elektronického mýtného, jehož užití na zpoplatněné pozemní komunikaci zpoplatnění nepodléhá,

- a) úhradu mýtného,
- b) složení kaucí maximálně do výše pořizovací ceny elektronického zařízení.

(5) Složení kaucí je zárukou, že elektronické zařízení bude vráceno funkční a nepoškozené provozovateli systému elektronického mýtného. Po převzetí funkčního a

nepoškozeného elektronického zařízení vrátí provozovatel systému elektronického mýtného kauci v plné výši osobě, která kauci složila, nebo jiné zmocněné osobě 11).

(6) Výši kauce stanoví prováděcí právní předpis.

Platné znění části zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 354/1999 Sb., zákona č. 117/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 57/2001 Sb., zákona č. 185/2001 Sb., zákona č. 407/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 223/2003 Sb., zákona č. 362/2004 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 74/2006 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb. a zákona č. 291/2009 Sb., s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

§ 5

Zacházení s návykovými látkami a přípravky bez povolení k zacházení

(1) Návykové látky uvedené v příloze č. 1, 2, 5, 6 nebo 7 tohoto zákona a přípravky je obsahující nebo přípravky obsahující efedrin a pseudoefedrin mohou bez povolení k zacházení

- a) nabývat, pozbývat a skladovat osoby provozující lékárnu 2e) pouze pro provoz lékárny,
- b) zneškodňovat, pokud nejsou skladovány, osoby oprávněné k tomu podle zvláštního zákona.3)

(2) Přípravky obsahující návykové látky uvedené v příloze č. 1, 2, 5, 6 nebo 7 tohoto zákona a přípravky obsahující efedrin a pseudoefedrin mohou bez povolení k zacházení

- a) pouze pro poskytování zdravotní péče nabývat, pozbývat a skladovat osoby provozující zdravotnické zařízení nebo zařízení ústavní sociální péče,
- b) pouze pro poskytování veterinární péče nabývat, pozbývat a skladovat fyzické nebo právnické osoby oprávněné k výkonu odborných veterinárních činností,
- c) předepisovat lékaři při poskytování zdravotní péče ve zdravotnických zařízeních a v zařízeních sociální péče,
- d) používat pro terapeutické účely lékaři a jiní zdravotničtí pracovníci v lůžkových a ambulantních zdravotnických zařízeních a v zařízeních ústavní sociální péče,
- e) předepisovat a používat pro účely veterinární péče veterinární lékaři, 4)
- f) podle lékařem vyplněného a podepsaného recepturního tiskopisu (dále jen „recept“) nebo objednávky fyzických a právnických osob oprávněných poskytovat zdravotní péči nebo veterinární péči (dále jen „žádanka“) připravovat a vydávat lékárníci v lékárnách,
- g) přejímat a připravovat do lékových forem v lékárnách lékárníci nebo farmaceutičtí laboranti pod dohledem lékárníka,
- h) nabývat, a to i v zastoupení, na základě lékařem vydaného receptu, uchovávat a používat podle vydaného receptu pro vlastní potřebu fyzické osoby,
- i) nabývat, a to i v zastoupení, na základě receptu veterinárního lékaře nebo nabývat od fyzické nebo právnické osoby oprávněné k výkonu veterinárních činností, uchovávat a používat podle vydaného receptu nebo podle stanovené diagnózy pro účely poskytování veterinární péče fyzické a právnické osoby,
- j) nabývat, pozbývat, skladovat, přepravovat a používat zadavatelé a zkoušející při přípravě a provádění klinického hodnocení humánních léčiv podle zvláštního zákona, 5)
- k) nabývat, pozbývat, skladovat, přepravovat nebo používat zadavatelé nebo zkoušející při přípravě nebo provádění klinického hodnocení veterinárních léčiv podle zvláštního právního předpisu. 5a)

(3) Povolení k zacházení se nevyžaduje při dopravě návykových látek, přípravků a prekursorů, uskutečňované pro osobu, která je oprávněna k zacházení s návykovými látkami,

přípravky a prekursory.

(4) Bez povolení k zacházení lze přepravovat v dopravních prostředcích určených k mezinárodní dopravě omezená množství přípravků obsahujících návykové látky uvedené v příloze č. 2, 6 nebo 7 tohoto zákona a přípravky obsahující efedrin a pseudoefedrin pro poskytnutí první pomoci a pro naléhavé případy.

(5) Povolení k zacházení se nevyžaduje k získávání, skladování a zpracování konopí k účelům průmyslovým (pro vlákna a semena) a pokusnickým, jakož i k obchodu s konopím za těmito účely.

(6) Povolení k zacházení se nevyžaduje pro činnost státních orgánů v rámci jejich působnosti, pro činnost územních samosprávných celků v rámci jejich přenesené působnosti a při zajišťování místních záležitostí veřejného pořádku v jejich samostatné působnosti a pro činnost Armády České republiky, Policie České republiky, **Generální inspekce bezpečnostních sborů**, Vězeňské služby České republiky a Celní správy České republiky při plnění jejich úkolů.

(7) Povolení k zacházení se nevyžaduje pro činnost právnických nebo fyzických osob, které zřizují soudně toxikologické laboratoře, laboratoře zdravotních ústavů, specializovaná diagnostická, vědecko-výzkumná a výuková pracoviště vysokých škol a specializovaná diagnostická a vědecko-výzkumná pracoviště Akademie věd České republiky, jejichž seznam stanoví Ministerstvo zdravotnictví vyhláškou. Žádost o zařazení do tohoto seznamu se podává na formuláři vydaném Ministerstvem zdravotnictví.

(8) Povolení k zacházení se nevyžaduje pro osoby provozující lékárnu, které nabývají, pozbývají a skladují návykové látky uvedené v přílohách č. 3 a 4 tohoto zákona za účelem jejich dodání osobám uvedeným v odstavci 7.

Platné znění části zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., zákona č. 56/2001 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 137/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 278/2009 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb., s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

§ 5

Výjimky z pojištění odpovědnosti

- (1) Povinnost uzavřít pojistnou smlouvu podle tohoto zákona nemá
- a) řidič cizozemského vozidla, který je držitelem platné zelené karty vydané pojišťovnou v cizím státě, nebo vozidla, jehož pojištění odpovědnosti na území České republiky je zaručeno kanceláří pojistitelů cizího státu,
 - b) složka integrovaného záchranného systému pro všechna vozidla neužívaná k podnikání a zařazená do průběžně aktualizované přílohy poplachového plánu integrovaného záchranného systému kraje, 12)
 - c) Bezpečnostní informační služba pro jí provozovaná vozidla, **Generální inspekce bezpečnostních sborů pro jí provozovaná vozidla**, Ministerstvo obrany pro vozidla provozovaná Vojenským zpravodajstvím a Ministerstvo vnitra pro vozidla provozovaná Úřadem pro zahraniční styky a informace a pro vozidla útvarů Policie České republiky pověřenými vyšetřováním podle zvláštního právního předpisu 12a) a obec pro vozidla provozovaná jednotkami sborů dobrovolných hasičů obce.

(2) K vozidlu uvedenému v odstavci 1 písm. b) a c) (dále jen „vozidlo s výjimkou z pojištění odpovědnosti“) vydá zelenou kartu Ministerstvo financí (dále jen „ministerstvo“). Zanikne-li důvod, pro který byla vozidlu s výjimkou z pojištění odpovědnosti zelená karta vydána, je ten, kdo takové vozidlo provozuje, povinen zelenou kartu ministerstvu vrátit.

Platné znění části zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu), ve znění zákona č. 2/2002 Sb., zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 519/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 57/2005 Sb., zákona č. 350/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 343/2007 Sb. a zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod číslem 9/2010 Sb. a zákona č. 427/2010 Sb., s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

§ 71

Evidence

(1) Ministerstvo vede

- a) evidenci cizinců, kteří učinili prohlášení o mezinárodní ochraně, a to včetně obrazových záznamů pořízených podle § 4c odst. 1 a § 47 odst. 1,
- b) evidenci místa pobytu žadatelů o udělení mezinárodní ochrany, místa pobytu osob požívajících doplňkové ochrany a místa pobytu azylantů,
- c) evidenci žadatelů o udělení mezinárodní ochrany, cizinců, kteří podali kasační stížnost^{8a}), osob požívajících doplňkové ochrany a azylantů,
- d) evidenci cizinců narozených na území žadatelům o udělení mezinárodní ochrany, osobám požívajícím doplňkové ochrany nebo azylantům,
- e) evidenci žadatelů o poskytnutí finančního příspěvku,
- f) evidenci cizinců, o jejichž žádosti o udělení mezinárodní ochrany bylo řízení zastaveno z důvodu nepřijatelnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany,
- g) evidenci cizinců, v jejichž případě se postupuje podle přímo použitelného právního předpisu Evropských společenství^{4a}),
- h) evidenci správních deliktů projednaných podle tohoto zákona.

(2) V evidenci uvedené v odstavci 1

- a) písm. a), c), f) a g) jsou vedeny údaje v rozsahu údajů zpracovaných v žádosti o udělení mezinárodní ochrany a pořízených v souvislosti s jejím podáním, popřípadě v rozsahu osvědčení,
- b) písm. d) jsou vedeny údaje v rozsahu oznámení žadatele o udělení mezinárodní ochrany, azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany podle § 88a,
- c) písm. e) jsou vedeny údaje v rozsahu žádosti o poskytnutí finančního příspěvku,
- d) písm. h) jsou vedeny údaje v rozsahu rozhodnutí o správním deliktu.

(3) Ministerstvo pro účely zajištění evidence ubytování a dalších služeb poskytovaných podle tohoto zákona žadatelům o udělení mezinárodní ochrany, kteří jsou hlášeni k pobytu v azylovém zařízení, a ubytovaným osobám, pro účely vedení soustavy souvisejících účetních záznamů a pro účely zajištění práv a právem chráněných zájmů těchto osob vede provozní informační systém, jehož je správcem; provozní informační systém nevyužívá vazeb na informační systémy veřejné správy ani na jiné informační systémy podle tohoto zákona. V provozním informačním systému jsou vedeny osobní údaje identifikující žadatele o udělení mezinárodní ochrany, kteří jsou hlášeni k pobytu v azylovém zařízení, a v něm ubytované osoby, včetně údajů citlivých, pokud je jejich zpracování nezbytné pro plnění

povinností ministerstva k ochraně zdraví těchto osob a jejich základních práv, a dále údaje, jejichž zpracování je nezbytné pro plnění úkolů ministerstva souvisejících s plněním povinností a oprávnění, které má vůči uvedeným osobám podle tohoto zákona, a se zajištěním vnitřního provozu azylového zařízení, jeho organizací a financováním.

(4) Údaje evidované podle odstavce 3 se zlikvidují neprodleně po ukončení hlášení pobytu cizince v azylovém zařízení nebo ukončení ubytování cizince v azylovém zařízení, s výjimkou údajů, které jsou účetními záznamy podle zákona o účetnictví, údajů o jménu, popřípadě jménech, příjmení, datu narození a evidenčním čísle cizince nezbytných pro identifikaci účetních záznamů, údajů o zahájení a ukončení doby hlášení pobytu cizince v azylovém zařízení nebo ubytování cizince v azylovém zařízení, údajů o finančních prostředcích složených cizincem do úschovy v azylovém zařízení a účelu a rozsahu jejich užívání. Údaje, které se nezlikvidují neprodleně po ukončení hlášení pobytu nebo ubytování cizince v azylovém zařízení, se uchovávají po dobu 5 let počínajících koncem účetního období, kterého se týkají, popřípadě plynoucích od data ukončení hlášení pobytu cizince v azylovém zařízení nebo ukončení ubytování cizince v azylovém zařízení; po uplynutí této doby se zlikvidují.

(5) Ministerstvo může údaje vedené v evidencích podle odstavce 1 využívat pouze k plnění úkolů podle zákona.

(6) Údaje z evidencí podle odstavce 1 se poskytují státním orgánům na základě jejich žádosti, pokud jsou oprávněny k jejich zpracování pro plnění svých úkolů podle zvláštních právních předpisů, pokud tento zákon nestanoví jinak.

(7) Policie vede evidenci

- a) víz udělených podle tohoto zákona, ve které jsou vedeny údaje v rozsahu žádosti o udělení víza, číslo a série vydaného víza, datum jeho vydání a doba, na kterou bylo vízum vydáno,
- b) místa pobytu žadatelů o udělení mezinárodní ochrany, místa pobytu cizinců, kteří podali kasační stížnost, místa pobytu osob požívajících doplňkové ochrany a místa pobytu azylantů,
- c) daktyloskopických otisků pořízených žadateli o udělení mezinárodní ochrany podle § 4c odst. 1 a § 47 odst. 1, ve které jsou dále vedeny údaje o jménu, popřípadě jménech, příjmení, dřívějších příjmeních, datu, místě a státu narození, pohlaví a státním občanství cizince,
- d) azylantů a osob požívajících doplňkové ochrany, kteří jsou držiteli průkazu o povolení k pobytu, a to v rozsahu údajů zpracovaných v průkazu o povolení k pobytu, a to včetně údajů biometrických, digitálního zpracování podpisu, čísla vydaného průkazu o povolení k pobytu, datum jeho vydání a údaje o době platnosti vydaného průkazu o povolení k pobytu.

(8) Ministerstvo vede evidenci azylantů a osob požívajících doplňkové ochrany, kterým byl vydán průkaz o povolení k pobytu. V této evidenci se vedou údaje v rozsahu údajů zpracovaných v průkazu o povolení k pobytu, a to včetně údajů biometrických, digitálního zpracování podpisu, čísla vydaného průkazu o povolení k pobytu, datum jeho vydání a údaje o době platnosti vydaného průkazu o povolení k pobytu. Údaje vedené v této evidenci ministerstvo předá do evidence vedené policií podle odstavce 7 písm. d) neprodleně poté, kdy mu byl výrobcem dodán průkaz o povolení k pobytu.

(9) Zpravodajské služby České republiky a **Generální inspekce bezpečnostních sborů** mohou při plnění svých úkolů podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů¹⁶⁾ využívat údaje vedené v evidencích podle odstavců 1 a 7 a policie za stejných podmínek údaje vedené v evidencích podle odstavce 1, včetně údajů osobních, a to způsobem umožňujícím nepřetržitý a dálkový přístup; údaje z evidence vedené podle odstavce 8 poskytuje ministerstvo zpravodajským službám České republiky a **Generální inspekci bezpečnostních sborů** na základě žádosti v rozsahu nezbytném ke splnění daného úkolu.

(10) Ministerstvo je správcem

- a) informačního systému o azylantech žádajících o vydání cestovního dokladu azylanta obsahujícího nosič dat s biometrickými údaji (§ 61 odst. 2 a 3), a to v rozsahu žádosti o vydání cestovního dokladu azylanta obsahujícího nosič dat s biometrickými údaji, včetně biometrických údajů,
- b) informačního systému o azylantech, kterým byl vydán cestovní doklad podle § 61 odst. 4, a to v rozsahu údajů žádosti o vydání dokladu,
- c) informačního systému o azylantech nebo o osobách požívajících doplňkové ochrany, kterým byl vydán cestovní průkaz totožnosti podle § 65, a to v rozsahu údajů žádosti o vydání tohoto průkazu.

(11) Ministerstvo při výkonu působnosti podle tohoto zákona dále pro účely vydávání průkazu o povolení k pobytu a zpracování protokolu podle § 59 odst. 4 vede provozní informační systém o azylantech a osobách požívajících doplňkové ochrany žádajících o vydání průkazu o povolení k pobytu, prodloužení platnosti průkazu o povolení k pobytu, vydání průkazu o povolení k pobytu náhradou za průkaz ztracený, zničený, odcizený anebo poškozený nebo náhradou za průkaz o povolení k pobytu, jehož nosič dat s biometrickými údaji je nefunkční, a to v rozsahu žádosti podané azylantem nebo osobou požívající doplňkové ochrany. Správcem provozního informačního systému podle věty první je ministerstvo. V provozním informačním systému jsou vedeny rovněž biometrické údaje, které byly pořízeny za účelem vydání průkazu o povolení k pobytu, a digitální zpracování podpisu azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany.

(12) Údaje vedené v informačním systému podle odstavce 11 se po převzetí průkazu o povolení k pobytu azylantem nebo osobou požívající doplňkové ochrany předávají do evidence podle odstavce 7 písm. d).

(13) Pokud si azylant nebo osoba požívající doplňkové ochrany nepřevzme průkaz o povolení k pobytu, údaje vedené o tomto subjektu údajů v provozním informačním systému podle odstavce 11, a to včetně údajů biometrických, se zlikvidují po uplynutí 60 dnů ode dne dodání vyrobeného průkazu o povolení k pobytu ministerstvu.

(14) Údaje v evidencích a informačních systémech podle tohoto zákona mohou být uchovávány v písemné formě, na technických nosičích dat nebo způsobem kombinujícím uvedené formy a ve stejné formě i předávány, s výjimkou údajů biometrických, které jsou zpracovávány vždy v elektronické podobě.

(15) Údaje vedené v evidencích a informačních systémech podle odstavců 7 a 10 písm. a) se zlikvidují 5 let po ukončení pobytu azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany na území. Pokud jsou údaje vedené na technických nosičích dat, zlikvidují se 20 let po ukončení pobytu azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany na území; dobou ukončení pobytu na území se pro tyto účely rozumí kalendářní rok, ve kterém byl pobyt

azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany na území ukončen. Biometrické údaje se zlikvidují neprodleně po skončení platnosti cestovního dokladu nebo po skončení platnosti průkazu o povolení k pobytu.

(16) Údaje vedené v informačních systémech podle odstavce 10 písm. b) a c) se zlikvidují 15 let po skončení platnosti cestovního dokladu azylanta nebo skončení platnosti cestovního průkazu totožnosti azylanta nebo osoby požívající doplňkové ochrany.

Platné znění části zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 140/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 217/2002 Sb., zákona č. 222/2003 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 428/2005 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod číslem 47/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 278/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 424/2010 Sb. a zákona č. 427/2010 Sb., s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

§ 159

(1) Žadateli lze, pokud není dále stanoveno jinak, z informačního systému poskytnout pouze údaje, které potřebuje k plnění úkolů stanovených zákonem v rozsahu příjmení, jméno, rodné příjmení, datum a místo narození, státní občanství, rodné číslo, místo a druh pobytu na území. Tento rozsah lze rozšířit, pokud je to podmínkou splnění úkolů podle zákona a požadované údaje nelze získat jiným způsobem. Takto získané údaje neopravňují k jejich shromažďování, předávání a využívání nad rámec stanovených oprávnění ve smyslu zvláštních právních předpisů.

(2) Cizinci lze na žádost podle zvláštního právního předpisu²³⁾ sdělit údaje v rozsahu uvedeném v odstavci 1.

(3) Údaje z informačních systémů vedených podle § 158 a § 158a odst. 1 se poskytují státním orgánům, pokud je potřebují k plnění svých úkolů, pokud tento zákon nestanoví jinak. Zpravodajské služby a **Generální inspekce bezpečnostních sborů** mohou při plnění úkolů podle zvláštních právních předpisů^{23a)} **předpisů**⁴⁶⁾ využívat údaje vedené v informačních systémech podle věty první, včetně údajů osobních, a to způsobem umožňujícím nepřetržitý a dálkový přístup.

(4) Policie předá údaje z informačních systémů vedených podle § 158 v rozsahu stanoveném smlouvou sjednanou Evropskými společenstvími příslušným orgánům státu, který není členským státem Evropské unie, pokud je touto smlouvou Česká republika vázána. Policie dále předá údaje z informačních systémů vedených podle § 158 zastupitelskému úřadu státu, jehož je cizinec občanem, a to v rozsahu nezbytném pro vydání náhradního cestovního dokladu.

(5) Ministerstvo zahraničních věcí předá údaje z informačních systémů vedených podle § 158a odst. 1 v rozsahu stanoveném smlouvou sjednanou Evropskými společenstvími příslušným orgánům státu, který není členským státem Evropské unie, pokud je touto smlouvou Česká republika vázána.

(6) Ministerstvo předá údaje o cizinci, kterému bylo vydáno povolení k dlouhodobému pobytu rezidenta jiného členského státu Evropské unie, příslušnému orgánu státu Evropské unie, který cizinci přiznal právní postavení rezidenta jiného členského státu Evropské unie nebo mu povolil pobyt za účelem společného soužití rodiny; ministerstvo informuje tento orgán o zrušení platnosti tohoto povolení k pobytu na území nebo o vyhoštění rezidenta

jiného členského státu Evropské unie, včetně údaje o jeho vycestování z území.

(7) Ministerstvo předá údaje o cizinci, kterému bylo přiznáno právní postavení rezidenta na území^{7c)}, příslušnému orgánu jiného členského státu Evropské unie, který dříve tomuto cizinci přiznal právní postavení rezidenta na území jiného členského státu.

(8) Ministerstvo předá údaje o cizinci, kterému byla podle § 85 odst. 1 písm. b) zrušena platnost rozhodnutí o přiznání právního postavení rezidenta na území^{7c)}, příslušnému orgánu jiného členského státu Evropské unie, který rozhodl o ukončení přechodného pobytu rezidenta na území na svém území z důvodu závažného porušení veřejného pořádku.

(9) Ministerstvo neprodleně předá policii údaje o jménu a příjmení, dni, měsíci a roku narození a státní příslušnosti cizince, kterému byla zamítnuta žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ochrany na území nebo byla zrušena platnost tohoto povolení, a dále údaje o dni, měsíci a roku, kdy rozhodnutí nabylo právní moci, a době platnosti výjezdního příkazu. Ministerstvo policii předá rovněž údaje potřebné podle § 182b.

(10) Policie nebo ministerstvo na žádost sdělí vlastníkovvi nebo osobě oprávněné k užívání objektu nebo vymezené části objektu jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození a státní občanství cizince, k němuž vede údaj o místě hlášeného pobytu odpovídající adrese jím vlastněného nebo oprávněně užívaného objektu nebo jeho vymezené části.

(11) Ministerstvo předá příslušnému orgánu jiného členského státu Evropské unie údaje o držiteli modré karty vydané tímto členským státem Evropské unie, který na území požádal o vydání modré karty. Příslušnému orgánu jiného členského státu Evropské unie ministerstvo dále předá údaje o vydání modré karty nebo o zamítnutí takové žádosti.

5a) Dohoda mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, podepsaná v Schengenu v Lucemburském velkovévodství dne 14. června 1985.

Úmluva podepsaná dne 19. června 1990 v Schengenu mezi Belgickým královstvím, Spolkovou republikou Německo, Francouzskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím a Nizozemským královstvím k provedení dohody podepsané dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích.

7c) Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty.

10) § 57 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů.

20a) Nařízení Rady (ES) č. 871/2004 ze dne 29. dubna 2004 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu.

23) § 17 písm. l) zákona č. 256/1992 Sb.

~~23a) Zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.~~

~~Zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů.~~

~~Zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství.~~

46) Zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 289/2005 Sb., o Vojenském zpravodajství, ve znění zákona č. 274/2008 Sb.

Zákon č. .../... Sb., o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů.

24) Zákon č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění zákona č. 343/1992 Sb.

Platné znění části zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel a o změnách některých zákonů, ve znění zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 175/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 301/2009 Sb. a zákona č. .../2011 Sb., s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

§ 46

(1) Zdokonalování odborné způsobilosti řidičů zahrnuje vstupní školení a následná pravidelná školení.

(2) Zdokonalování odborné způsobilosti řidičů je povinen se účastnit řidič, který

- a) je občanem členského státu Evropské unie a má na území České republiky trvalý pobyt,
- b) je občanem členského státu Evropské unie a má na území České republiky přechodný pobyt, který trvá alespoň 185 dnů v kalendářním roce, nebo
- c) je občanem jiného než členského státu Evropské unie a vykonává závislou práci 5) pro zaměstnavatele usazeného na území České republiky nebo podniká na území České republiky,

pokud řídí motorové vozidlo, k jehož řízení opravňuje řidičské oprávnění skupiny C, C+E, D a D+E nebo podskupiny C1, C1+E, D1 a D1+E nebo řidičské oprávnění uznávané jako rovnocenné.

(3) Povinnost podle odstavce 2 se nevztahuje na řidiče

- a) vozidel, jejichž nejvyšší povolená rychlost nepřesahuje 45 km . h -1,
- b) vozidel používaných ozbrojenými silami České republiky, Policií České republiky, Celní správou České republiky, **Generální inspekcí bezpečnostních sborů** a zpravodajskými službami České republiky,
- c) vozidel Hasičského záchranného sboru České republiky a jednotek dobrovolných hasičů, zdravotnické záchranné služby a Správy státních hmotných rezerv,
- d) vozidel používaných při zabezpečování civilní ochrany a báňské záchranné služby,
- e) vozidel ve zkušebním provozu 6),
- f) vozidel používaných při výcviku podle částí třetí a páté tohoto zákona a při zkouškách podle částí třetí a čtvrté tohoto zákona,
- g) vozidel používaných při přepravě věcí, které řidič využije při výkonu své závislé práce nebo podnikání, pokud řízení není hlavním předmětem výkonu závislé práce nebo podnikání řidiče,
- h) vozidel používaných pro vlastní potřeby a
- i) zemědělských a lesnických traktorů.

(4) Pravidelné školení je prohlubováním kvalifikace podle zvláštního právního předpisu 6a).

Platné znění části zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění zákona č. 60/2001 Sb., zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 62/2002 Sb., zákona č. 311/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 436/2003 Sb., zákona č. 53/2004 Sb., zákona č. 229/2005 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 76/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 215/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009, zákona č. 424/2010 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. .../2011 Sb. a zákona č. .../2011 Sb., s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

§ 18

Rychlost jízdy

(1) Rychlost jízdy musí řidič přizpůsobit zejména svým schopnostem, vlastnostem vozidla a nákladu, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorii a třídě, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možno předvídat; smí jet jen takovou rychlostí, aby byl schopen zastavit vozidlo na vzdálenost, na kterou má rozhled.

(2) Řidič nesmí

- a) snížit náhle rychlost jízdy nebo náhle zastavit, pokud to nevyžaduje bezpečnost provozu na pozemních komunikacích,
- b) omezovat plynulost provozu na pozemních komunikacích, zejména bezdůvodně pomalou jízdou a pomalým předjížděním.

(3) Řidič motorového vozidla o maximální přípustné hmotnosti nepřevyšující 3 500 kg a autobusu smí jet mimo obec rychlostí nejvýše 90 km.h⁻¹; na dálnici a silnici pro motorová vozidla rychlostí nejvýše 130 km.h⁻¹. Řidič jiného motorového vozidla smí jet rychlostí nejvýše 80 km.h⁻¹.

(4) V obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h⁻¹.

(5) Řidič nesmí překročit nejvyšší povolenou rychlost vozidla, 2) a jde-li o jízdní soupravu, nejvyšší povolenou rychlost žádného z vozidel soupravy.

(6) Místní úpravou provozu na pozemních komunikacích podle § 61 odst. 2 lze nejvyšší dovolenou rychlost podle odstavců 3 a 4 snížit.

(7) Místní úpravou provozu na pozemních komunikacích podle § 61 odst. 2 lze nejvyšší dovolenou rychlost podle odstavce 4 zvýšit, maximálně však o 30 km.h⁻¹.

(8) Při použití sněhových řetězů na vozidle smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h⁻¹.

(9) Ustanovení odstavců 3, 4 a 8 neplatí pro řidiče zpravodajských služeb 15), **Generální inspekce bezpečnostních sborů**⁴⁵⁾ a stanovených útvarů policie a stanovených útvarů celních orgánů, je-li to nezbytně nutné k plnění úkolů stanovených zvláštním právním předpisem, 16) je však povinen dbát potřebné opatrnosti, aby neohrozil bezpečnost silničního

provozu na pozemních komunikacích. Útvary policie stanoví ministr vnitra. Útvary celních orgánů stanoví ministr financí.

Jízda vozidel s právem přednostní jízdy

§ 41

(1) Řidič vozidla, který při plnění úkolů souvisejících s výkonem zvláštních povinností užívá zvláštního výstražného světla modré barvy, 2) případně doplněného o zvláštní zvukové výstražné znamení (dále jen „vozidlo s právem přednostní jízdy“), není povinen dodržovat § 4 písm. c), § 5 odst. 1 písm. f), g) a h), § 6 odst. 5 a 6, § 7 odst. 1 písm. b), § 11, § 12 odst. 1, 2, 4, 5 a 6, § 13 až 17, § 18 odst. 2, 3, 4 a 8, § 19 odst. 2 a 3, § 20, § 21 odst. 2, 3 a 4, § 22, 23, § 24 odst. 3 a 4, § 25 odst. 1, 2, 3, 4, 5, § 26 odst. 3, § 27, § 28 odst. 2, 3 a 5, § 31, § 32 odst. 6, § 35, § 36 odst. 1 a 2 a § 39 odst. 4 a 5; je však povinen dbát potřebné opatrnosti, aby neohrozil bezpečnost provozu na pozemních komunikacích.

(2) Zvláštním zvukovým výstražným zařízením doplněným zvláštním výstražným světlem modré barvy 2) mohou být vybavena vozidla

- a) Ministerstva vnitra používaná policií a označená podle zvláštního právního předpisu, 13)
- b) Vězeňské služby,
- c) vojenské policie označená podle zvláštního právního předpisu, 12)
- d) obecní policie, 5) která určí obec,
- e) hasičských záchranných sborů,
- f) důlní záchranné služby,
- g) poruchové služby plynárenských zařízení,
- h) zdravotnické záchranné služby a dopravy nemocných, raněných a rodiček,
- i) ozbrojených sil používaná u vojenských záchranných útvarů pro plnění humanitárních úkolů civilní ochrany,
- j) celní správy označená podle zvláštního právního předpisu 14)–,
- k) Generální inspekce bezpečnostních sborů označená podle zvláštního právního předpisu⁴⁵⁾.**

(3) Vláda může stanovit nařízením další vozidla, která pro plnění úkolů souvisejících s výkonem zvláštních povinností mohou být vybavena zvláštním zvukovým výstražným zařízením doplněným zvláštním výstražným světlem modré barvy.

(4) Řidičem vozidla s právem přednostní jízdy smí být osoba starší 21 let, která musí splňovat podmínky stanovené tímto zákonem.

(5) Řidič vozidla s právem přednostní jízdy nesmí za jízdy jíst, pít a kouřit.

(6) Odstavce 1 a 4 platí obdobně i pro řidiče vozidel doprovázených vpředu, a jde-li o více než tři vozidla, i vzadu vozidly ozbrojených sil nebo ozbrojených sborů s právem přednostní jízdy. Doprovázená vozidla musí mít rozsvícena obrysová a potkávací světla.

(7) Řidiči ostatních vozidel musí vozidlům s právem přednostní jízdy a vozidlům jimi doprovázeným umožnit bezpečný a plynulý průjezd, a jestliže je to nutné, i zastavit vozidla na takovém místě, aby jim nepřekážela. Do skupiny tvořené vozidly s právem přednostní jízdy a vozidly jimi doprovázenými se řidiči ostatních vozidel nesmějí zařazovat.

(8) Pokud hustota provozu na dálnici a rychlostní silnici o dvou jízdních pruzích v jednom směru jízdy vyvolá vznik kolony stojících vozidel, jsou řidiči souběžně jedoucích vozidel povinni před zastavením vozidla vytvořit mezi sebou jeden průjezdný jízdní pruh široký nejméně 3,0 m pro průjezd vozidel s právem přednostní jízdy; je-li v jednom směru jízdy tři a více jízdních pruhů, sníží vzájemný boční odstup řidiči vozidel v levém a středním jízdním pruhu nebo středních jízdních pruzích. Řidiči jedoucí v krajních jízdních pruzích v jednom směru jízdy mohou při vytváření průjezdného jízdního pruhu vjet na krajnici nebo na střední dělicí pás. Řidičům ostatních vozidel je vjezd do pruhu pro průjezd vozidel s právem přednostní jízdy a jízda v tomto pruhu zakázána; toto neplatí pro vozidla vlastníka pozemní komunikace a vozidla technické pomoci.

(9) Svítí-li zvláštní výstražné světlo modré barvy na stojícím vozidle, musí řidiči ostatních vozidel podle okolností snížit rychlost jízdy a popřípadě i zastavit vozidlo.

(10) V provozu na pozemních komunikacích je zakázáno neoprávněně užívat zvláštních výstražných světel a zvláštního zvukového výstražného znamení, které užívá vozidlo s právem přednostní jízdy, nebo je napodobovat.

ODDÍL 4

Zastavování vozidel

§ 79

(1) Zastavovat vozidla je oprávněn

- a) policista ve stejnokroji,
- b) vojenský policista ve stejnokroji,
- c) strážník obecní policie ve stejnokroji
 - 1. před přechodem pro chodce k zajištění bezpečného přechodu osob, jestliže to situace na přechodu či stav přecházejících osob vyžaduje,
 - 2. jestliže řidič vozidla nebo přepravovaná osoba je podezřelá ze spáchání přestupku týkajícího se bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích,
- d) zaměstnanec provozovatele dráhy v blízkosti železničního přejezdu,
- e) účastník dopravní nehody, vyžadují-li to okolnosti podle § 47,
- f) dopravce podle § 49 odst. 4,
- g) vedoucí organizovaného útvaru školní mládeže, vedoucí organizované skupiny dětí, které dosud nepodléhají povinné školní docházce, a průvodce zdravotně postižených osob při přecházení vozovky,
- h) průvodce vedených nebo hnaných zvířat podle § 60 odst. 6,
- i) zaměstnanec vykonávající práce spojené se správou, údržbou, měřením, opravami a výstavbou pozemní komunikace a k zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, označený podle prováděcího právního předpisu,
- j) osoba pověřená obecním úřadem obce s rozšířenou působností k zajištění bezpečného přechodu dětí a školní mládeže přes pozemní komunikaci v blízkosti školního zařízení (dále jen „pověřená osoba“); pověřená osoba je povinna při výkonu činnosti být označena podle prováděcího právního předpisu,
- k) celník 9b) ve stejnokroji při výkonu činností v rozsahu oprávnění stanovených zvláštními právními předpisy 12a),
- l) příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů s vnějším označením podle zvláštního právního předpisu⁴⁵⁾.**

(2) Vozidlo se zastavuje dáváním znamení k zastavení vozidla. Osoby uvedené v odstavci 1 dávají znamení k zastavení vozidla vztyčenou paží nebo zastavovacím terčem a za snížené viditelnosti červeným světlem, kterým pohybují v horním půlkruhu. Z jedoucího vozidla dávají toto znamení kýváním paže nahoru a dolů nebo vysunutým zastavovacím terčem. Policista nebo strážník obecní policie může z jedoucího vozidla zastavovat vozidla i rozsvícením nápisu „STOP“ podle zvláštního právního předpisu 13) ze směru jízdy zastavovaného vozidla, a to zepředu i zezadu.

(3) Znamení k zastavení vozidla se musí dávat včas a zřetelně s ohledem na okolnosti provozu na pozemních komunikacích tak, aby řidič mohl bezpečně zastavit vozidlo a aby nedošlo k ohrožení bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích.

(4) Pověřenou osobou může být pouze osoba starší 18 let, která je k činnosti podle odstavce 1 písm. j) dostatečně způsobilá.

(5) Pověřená osoba musí mít při činnosti podle odstavce 1 písm. j) u sebe pověření vydané obecním úřadem obce s rozšířenou působností. Pověření musí být časově omezeno, nejdéle na dobu jednoho roku. Na požádání je pověřená osoba povinna prokázat se policistovi platným pověřením.

(6) Pověřená osoba může zastavovat vozidla pouze na přechodu pro chodce; kde přechod pro chodce není nebo je neschůdný, smí zastavovat vozidla i na jiném místě na vozovce.

(7) Pověřená osoba nesmí zastavovat vozidla v blízkosti křižovatky s řízeným provozem, a to ani na přechodu pro chodce.

(8) Prováděcí právní předpis stanoví způsob označení osob podle odstavce 1 písm. i) a j) a vzor pověření podle odstavce 1 písm. j).

2) Zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Vyhláška č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 100/2003 Sb.

15) Zákon č. 153/1994 Sb., o zpravodajských službách České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

45) Zákon č. .../... Sb., o Generální inspekci bezpečnostních sborů a o změně souvisejících zákonů.

16) Například zákon č. 154/1994 Sb., o Bezpečnostní informační službě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 67/1992 Sb., o Vojenském obranném zpravodajství, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.

§ 122

Centrální registr řidičů

(1) Evidence údajů o řidičích, shromažďovaných z registru řidičů, je vedena v centrálním registru řidičů (dále jen "centrální registr"), který je informačním systémem, jehož správcem je ministerstvo. Centrální registr je informačním systémem veřejné správy podle zvláštního zákona. 34a) Ministerstvo je správcem centrální evidence paměťových karet řidiče.

(2) Ministerstvo v centrálním registru a v centrální evidenci paměťových karet řidiče

zpracovává údaje předávané obecními úřady obcí s rozšířenou působností z registru řidičů a z evidence vydaných, odcizených, ztracených nebo vadných paměťových karet řidiče způsobem stanoveným zvláštním zákonem.^{35a)}

(3) Ministerstvo poskytuje údaje z centrálního registru na základě písemné žádosti pouze subjektům a za podmínek uvedených v § 121.

(4) Z centrálního registru poskytuje ministerstvo pouze ty osobní údaje řidiče, které jsou vedeny v řidičském průkazu, vyjma rodného čísla.

(5) Ministerstvo vnitra, **Generální inspekce bezpečnostních sborů**, policie, Vojenská policie, obecní policie a Bezpečnostní informační služba musí mít zajištěn přímý přístup do centrálního registru řidičů.

(6) Výpis z údajů z centrálního registru se řídí, pokud tento zákon nestanoví jinak, zvláštním právním předpisem.³⁵⁾

(7) Z centrálního registru se vydávají ověřené výstupy z informačního systému veřejné správy^{35b)}.

34a) § 37 zákona č. 56/2001 Sb.

35) § 12 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 177/2001 Sb.

35a) Zákon č. 101/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

35b) Zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Platné znění části zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb., ve znění zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 175/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 193/2003 Sb., zákona č. 103/2004 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 311/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 137/2008 Sb., zákona č. 383/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 297/2009 Sb., zákona č. 347/2009 Sb., zákona č. 30/2011 Sb. a zákona č. 152/2011 Sb., s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

§ 4

Registr silničních vozidel

(1) Registr silničních vozidel je evidencí silničních motorových vozidel, přípojných vozidel a provozovatelů těchto vozidel. Součástí evidence silničních motorových vozidel je evidence paměťových karet vozidel, která jsou vybavena podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství 1a) záznamovým zařízením.

(2) Registr silničních vozidel je seznam, který vedou obecní úřady obcí s rozšířenou působností. Příslušným pro registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla je obecní úřad obce s rozšířenou působností, v jehož správním obvodu má provozovatel silničního motorového vozidla a přípojného vozidla bydliště nebo místo podnikání, liší-li se od bydliště, nebo sídlo.

(3) Do registru silničních vozidel je oprávněn nahlížet a požadovat od obecního úřadu obce s rozšířenou působností opis nebo výpis zapsaných údajů pouze ten, kdo prokáže právní zájem.

(4) Do registru silničních vozidel se zapisuje

- a) vlastník (název, sídlo a identifikační číslo, jde-li o právnickou osobu nebo fyzickou osobu podnikatele; jméno, příjmení, rodné číslo, místo trvalého nebo povoleného pobytu, popřípadě adresa místa pobytu při udělení azylu, jde-li o fyzickou osobu),
- b) provozovatel, není-li současně vlastníkem (název, sídlo a identifikační číslo, jde-li o právnickou osobu nebo fyzickou osobu podnikatele; jméno, příjmení, rodné číslo, místo trvalého nebo povoleného pobytu, popřípadě adresa místa pobytu při udělení azylu, jde-li o fyzickou osobu),
- c) státní poznávací značka silničního motorového vozidla a přípojného vozidla (dále jen „registrační značka“), datum přidělení a odebrání registrační značky,
- d) číslo technického průkazu silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, datum a místo jeho vydání,
- e) číslo osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,
- f) druh a kategorie silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,
- g) výrobce silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, značka (obchodní název stanovený výrobcem), typ vozidla, obchodní označení,
- h) identifikační číslo silničního motorového vozidla a přípojného vozidla (VIN), není-li, pak výrobní číslo podvozku silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,
- i) výrobce podvozku silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,

- j) výrobce motoru, typ, výkon, zdvihový objem motoru a palivo,
- k) výrobce karoserie, typ, výrobní číslo, barva, počet míst k sezení a stání, popřípadě lůžek, rozměry ložné plochy, objem skříně nebo cisterny,
- l) údaj o celkových rozměrech silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,
- m) největší technicky přípustná hmotnost, největší povolená hmotnost a provozní hmotnost silničního motorového vozidla a největší technicky přípustná hmotnost na nápravu a největší povolená hmotnost na nápravu,
- n) druh spojovacího zařízení, největší technicky přípustná hmotnost naloženého přípojného vozidla, největší povolená hmotnost přípojného vozidla, největší technicky přípustná hmotnost naložené jízdní soupravy a největší povolená hmotnost soupravy,
- o) datum první registrace vozidla silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,
- p) vydání paměťové karty vozidla, pokud je silniční motorové vozidlo vybaveno podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství 1a) záznamovým zařízením,
- q) stát poslední registrace a registrační značka silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, není-li státem poslední registrace Česká republika.

(5) Do registru silničních motorových vozidel a přípojných vozidel se kromě údajů uvedených v odstavci 4 dále zapisují tyto údaje:

- a) účel, pro který je silniční motorové vozidlo a přípojný vozidlo určeno,
- b) zástavní práva váznoucí na silničním motorovém vozidle a přípojném vozidle,
- c) údaje o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla (dále jen „pojištění odpovědnosti z provozu vozidla“) sdělené Českou kanceláří pojistitelů nebo touto kanceláří vrácené registru silničních motorových vozidel a přípojných vozidel, a to v rozsahu údajů stanovených zákonem upravujícím pojištění odpovědnosti z provozu vozidla 2),
- d) záznam o technických prohlídkách,
- e) záznam o schválení technické způsobilosti silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,
- f) záznam o provedených a schválených přestavbách silničního motorového vozidla a přípojného vozidla,
- g) trvalé a dočasné vyřazení silničního motorového vozidla a přípojného vozidla z registru,
- h) odejmutí osvědčení o registraci silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla a technického průkazu silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla vydaného jiným členským státem Evropské unie.

(6) Součástí registru silničních vozidel je samostatná evidence ztracených, odcizených, poškozených a zničených osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla, technických průkazů silničního motorového vozidla a přípojného vozidla a tabulek s přidělenou registrační značkou a evidence vyrobených zúčtovatelných tiskopisů osvědčení o registraci silničního motorového vozidla a přípojného vozidla a technického průkazu silničního motorového vozidla a přípojného vozidla a vyrobených a nevydaných tabulek registrační značky vozidla.

(7) Ministerstvo vnitra, Ministerstvo obrany, **Generální inspekce bezpečnostních sborů** a zpravodajské služby vedou registr silničních vozidel používaných pro jejich účely podle tohoto zákona. Ministerstvo vnitra vede registr vozidel používaný pro účely celních orgánů a pro účely územních finančních orgánů podle tohoto zákona.

(8) Způsob vedení registru silničních motorových vozidel a přípojných vozidel, podrobnosti o údajích zapisovaných do registru, způsob vyznačování změn a vzory

jednotlivých tiskopisů stanoví prováděcí právní předpis.

(9) Ministerstvo vnitra poskytuje ministerstvu k zápisu osobních údajů o provozovateli vozidla, o vlastníku vozidla a uživateli zvláštní registrační značky trvale manipulační, zvláštní registrační značky pro historická vozidla nebo uživateli zvláštní registrační značky pro zkušební účely, do registru vozidel, pokud jsou uvedeni provozovatelé, vlastníci a uživatelé obyvateli, z informačního systému evidence obyvatel 3) v elektronické podobě umožňující dálkový přístup tyto údaje:

a) jméno, popřípadě jména, příjmení, rodné příjmení,

b) rodné číslo,

c) datum narození,

d) adresa místa trvalého pobytu státních občanů České republiky 3a) nebo druh a adresu místa pobytu u cizinců;

obyvatelem se rozumí fyzická osoba podle zvláštního právního předpisu 3b).

(10) Ministerstvo může jemu poskytnuté údaje z informačního systému evidence obyvatel v rozsahu a pro účely uvedené v odstavci 8 dále předávat, třídit nebo kombinovat 3c), popřípadě je blokuje, zjistí-li, že poskytnuté údaje nejsou přesné; o zjištění nepřesného údaje ministerstvo neprodleně informuje Ministerstvo vnitra, které po prověření údaj opraví, doplní nebo zlikviduje 3d).

(11) Z poskytovaných údajů lze v konkrétním případě použít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

§ 5

Centrální registr silničních vozidel

(1) Ministerstvo vede centrální registr silničních vozidel, který obsahuje údaje předávané obecními úřady obcí s rozšířenou působností, a registr silničních vozidel členů diplomatické mise.4)

(2) Ministerstvo oznámí do dvou měsíců od zápisu silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla do registru silničních vozidel příslušnému orgánu jiného členského státu Evropské unie odejmutí osvědčení o registraci a technického průkazu silničního motorového vozidla nebo přípojného vozidla, které bylo ke dni podání žádosti o registraci zapsáno v registru jiného členského státu Evropské unie. Na žádost příslušného orgánu jiného členského státu Evropské unie vrátí ministerstvo odňaté osvědčení o registraci a technický průkaz tomuto orgánu do 6 měsíců od jejich odejmutí.

(3) Ministerstvo umožní Policii České republiky a **Generální inspekci bezpečnostních sborů** nepřetržitý dálkový přístup k informacím z centrálního registru vozidel.

(4) Ministerstvo zajistí správním orgánům krajských úřadů a obecních úřadů obcí s rozšířenou působností výdej požadovaných informací z centrálního registru vozidel způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup, pokud došlo k porušení zvláštního zákona4a).

(5) Prováděcí právní předpis stanoví způsob, rozsah a lhůty pro předávání údajů obecními úřady obcí s rozšířenou působností do centrálního registru a zveřejňování statistik

registrovaných vozidel.

4) Vyhláška č. 157/1964 Sb., o Vídeňské úmluvě o diplomatických stycích.

4a) Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

 Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

Platné znění části zákona č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole ve veřejné správě a o změně některých zákonů (zákon o finanční kontrole), ve znění zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 123/2003 Sb., zákona č. 426/2003 Sb., zákona č. 421/2004 Sb., zákona č. 482/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 377/2005 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 298/2007 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb., s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

§ 32a

Ustanovení § 26 o předběžné kontrole se nepoužije při plnění úkolů integrovaného záchranného systému a při plnění dalších úkolů Policie České republiky, Hasičského záchranného sboru České republiky, Armády České republiky, Celní správy České republiky, Vězeňské služby České republiky, **Generální inspekce bezpečnostních sborů** a zpravodajských služeb, pokud jejich provedení nesnese odkladu. 28a)

Platné znění části zákona č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění zákona č. 131/2003 Sb., zákona č. 281/2003 Sb., zákona č. 426/2003 Sb., zákona č. 359/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 586/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 531/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 381/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb. a zákona č. 73/2011 Sb., s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

§ 35

(1) Překážkami, které vylučují jmenování do služby nebo pozastavují výkon služby, jsou případy, kdy fyzická osoba

- a) je justičním čekatelem nebo právním čekatelem,
- b) je poslancem Poslanecké sněmovny Parlamentu nebo senátorem Senátu Parlamentu,
- c) je prezidentem republiky,
- d) je členem vlády,
- e) je soudcem Ústavního soudu,
- f) je asistentem soudce Ústavního soudu,
- g) je ředitelem Bezpečnostní informační služby,
- h) je členem voleného orgánu územního samosprávného celku,
- i) je prezidentem nebo viceprezidentem Nejvyššího kontrolního úřadu,
- j) je guvernérem, viceguvernérem nebo členem bankovní rady České národní banky,
- k) je na vojenském cvičení nebo v mimořádné službě, vykonává civilní službu místo vojenského cvičení,
- l) je předsedou nebo inspektorem Úřadu pro ochranu osobních údajů,
- m) je vedoucím Úřadu vlády,
- n) je Veřejným ochráncem práv nebo zástupcem Veřejného ochránce práv,
- o) je členem Rady pro rozhlasové a televizní vysílání,
- p) vykonává činnosti uvedené v § 2 odst. 3, nebo
- r) je poslancem Evropského parlamentu, zvoleným na území České republiky.

(2) Překážkami, které vylučují jmenování do služby, nebo které zakládají důvod skončení služebního poměru, jestliže je služba již vykonávána, jsou případy, kdy fyzická osoba je

- a) soudcem,
- b) státním zástupcem,
- c) vojákem z povolání,
- ~~d) příslušníkem Policie České republiky,~~
- d) příslušníkem bezpečnostního sboru,**
- ~~e) příslušníkem Hasičského záchranného sboru České republiky,~~
- ~~f) příslušníkem Bezpečnostní informační služby,~~
- ~~g) příslušníkem Vězeňské služby České republiky,~~
- ~~h) příslušníkem celní správy,~~
- i) **e)** vyšším soudním úředníkem, nebo
- j) **f)** členem nebo kontrolorem Nejvyššího kontrolního úřadu.

(3) Fyzická osoba je povinna služebnímu úřadu bez zbytečného odkladu oznámit vznik překážek podle odstavců 1 a 2.

Osobní spis

§ 193

(1) O služebním poměru státního zaměstnance vede služební orgán osobní spis, který smí obsahovat jen písemnosti nezbytné pro služební poměr a hodnocení státního zaměstnance.

(2) Do osobního spisu mohou nahlížet představení, kteří jsou státnímu zaměstnanci nadřízeni. Právo nahlížet do osobního spisu, jakož i právo na zapůjčení osobního spisu má generální ředitelství, úřad práce, soud, státní zástupce, ~~příslušný orgán Policie České republiky~~ **policejní orgán**, Národní bezpečnostní úřad a zpravodajské služby.

(3) Státní zaměstnanec a státní zaměstnanec, jehož služební poměr skončil, má právo nahlížet do svého osobního spisu, činit si z něj výpisy a na náklady služebního úřadu z něho požadovat stejnopisy listin.

Platné znění části zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců, ve znění zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 343/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb. a zákona č. 427/2010 Sb., s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

§ 50

(1) Policie vede evidenci cizinců, kterým bylo uděleno povolení ke vstupu podle § 2 odst. 1 písm. a).

(2) Policie eviduje otisky prstů žadatelů o poskytnutí dočasné ochrany a cizinců požívajících dočasné ochrany; po uplynutí 5 let ode dne posledního doplňování záznamy zařadí do skartačního řízení s návrhem na jejich skartaci. 16)

(3) Policie, **Generální inspekce bezpečnostních sborů** a zpravodajské služby České republiky mohou při plnění úkolů podle tohoto zákona a zvláštních právních předpisů 17) využívat údaje uchovávané v evidencích podle § 49 odst. 1 včetně údajů osobních.

Platné znění části zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 586/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 169/2005 Sb., zákona č. 253/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 530/2005 Sb., zákona č. 189/2006 Sb., zákona č. 531/2006 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb. a zákona č. 326/2009 Sb., s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

§ 1

Předmět úpravy a rozsah působnosti

(1) Tento zákon upravuje právní poměry fyzických osob, které v bezpečnostním sboru vykonávají službu (dále jen „příslušník“), jejich odměňování, řízení ve věcech služebního poměru a organizační věci služby (dále jen „služební vztahy“). Bezpečnostním sborem se rozumí Policie České republiky, Hasičský záchranný sbor České republiky, Celní správa České republiky, Vězeňská služba České republiky, **Generální inspekce bezpečnostních sborů**, Bezpečnostní informační služba a Úřad pro zahraniční styky a informace.

(2) V čele Policie České republiky je policejní prezident, Hasičského záchranného sboru České republiky je generální ředitel, Celní správy České republiky je generální ředitel Generálního ředitelství cel, Vězeňské služby České republiky je generální ředitel, **Generální inspekce bezpečnostních sborů je ředitel**, Bezpečnostní informační služby je ředitel a Úřadu pro zahraniční styky a informace je ředitel (dále jen „ředitel bezpečnostního sboru“). **Funkční období ředitele bezpečnostního sboru trvá 5 let. Tatáž osoba nemůže být ustanovena na služební místo ředitele bezpečnostního sboru více než dvakrát za sebou.**

(3) Příslušník je ve služebním poměru k České republice. Práva a povinnosti České republiky vůči příslušníkovi plní příslušný bezpečnostní sbor.

(4) Výkonem služby se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) úkony a činnosti realizující oprávnění a povinnosti stanovené právními předpisy upravujícími působnost bezpečnostních sborů,
- b) soustřeďování, vyhodnocování a evidování informací a údajů potřebných pro výkon služby, včetně činnosti v operačních a informačních střediscích,
- c) řízení výkonu služby,
- d) činnost ve vzdělávacích, technických a účelových zařízeních, která pro výkon služby zabezpečují přípravu příslušníků a výzkumné, technické a další podmínky, a to v rozsahu stanoveném ředitelem bezpečnostního sboru, a
- e) plnění úkolů Bezpečnostní informační služby a Úřadu pro zahraniční styky a informace (dále jen „zpravodajská služba“).

§ 2

Pravomoc jednat a rozhodovat ve věcech služebního poměru

(1) Ve věcech služebního poměru příslušníků jedná a rozhoduje jménem státu ředitel bezpečnostního sboru, není-li dále stanoveno jinak. V rozsahu jím stanoveném jedná a rozhoduje též vedoucí organizační části bezpečnostního sboru 1).

(2) Ve věcech služebního poměru ředitele bezpečnostního sboru jedná a rozhoduje jménem státu ministr, jemuž je ředitel bezpečnostního sboru odpovědný za činnost bezpečnostního sboru nebo z výkonu funkce podle zvláštního právního předpisu 2), ~~a ve věcech~~ **ve věcech** služebního poměru ředitele Bezpečnostní informační služby jedná a rozhoduje vládou určený člen vlády, nestanoví-li zvláštní právní předpis 3) jinak, **a ve věcech služebního poměru ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů jedná a rozhoduje předseda vlády** (dále jen „nadřízený ředitele bezpečnostního sboru“).

(3) Ve věcech služebního poměru příslušníků zařazených ve škole nebo školském zařízení (dále jen „škola“), které nejsou organizační částí bezpečnostního sboru, jedná a rozhoduje nadřízený ředitele bezpečnostního sboru. V rozsahu jím stanoveném může ve věcech služebního poměru příslušníků zařazených ve škole jednat a rozhodovat ředitel školy.

(4) Ve věcech služebního poměru příslušníků Policie České republiky povolaných k plnění úkolů v Ministerstvu vnitra (dále jen „ministerstvo“) 4) a příslušníků zařazených v Policejní akademii České republiky (dále jen „policejní akademie“) jedná a rozhoduje ministr vnitra. V rozsahu jím stanoveném může ve věcech služebního poměru příslušníků povolaných k plnění úkolů v ministerstvu jednat a rozhodovat vedoucí organizační části ministerstva a ve věcech služebního poměru příslušníků zařazených v policejní akademii rektor policejní akademie.

(5) Ministr vnitra, ministr financí a ministr spravedlnosti mohou na žádost ředitele bezpečnostního sboru pověřit

- a) ředitele organizační složky státu, která je zřízena k plnění úkolů jimi řízeného ministerstva, rozhodováním ve věcech služebního poměru příslušníků zařazených v záloze činné a vyslaných k výkonu služby v této organizační složce státu a
- b) vedoucího organizační části ministerstva rozhodováním o výsluhovém příspěvku příslušníků.

(6) Nadřízený ředitele bezpečnostního sboru, ředitel bezpečnostního sboru a osoby pověřené rozhodováním ve věcech služebního poměru podle odstavců 1 a 3 až 5 jsou služebními funkcionáři.

§ 7

Služební hodnost, minimální stupeň vzdělání, minimální doba trvání služebního poměru pro služební hodnost a tarifní třída

(1) Pro příslušníky se stanovují tyto služební hodnosti, minimální stupně vzdělání, minimální doby trvání služebního poměru pro služební hodnost a tarifní třídy:

Služební hodnost	Minimální stupeň vzdělání	Doba trvání služebního poměru	Tarifní třída
a) referent	střední nebo střední s výučním listem	-	1.
b) vrchní referent	střední s maturitní zkouškou	-	2.
c) asistent	střední s maturitní zkouškou	-	3.

d) vrchní asistent	střední s maturitní zkouškou	2 roky	4.
e) inspektor	střední s maturitní zkouškou	3 roky	5.
f) vrchní inspektor	střední s maturitní zkouškou/ vyšší odborné	5 let	6.
g) komisař	vyšší odborné nebo vysokoškolské v bakalářském studijním programu	6 let	7.
h) vrchní komisař	vysokoškolské v bakalářském studijním programu	7 let	8.
i) rada	vysokoškolské v magisterském studijním programu	9 let	9.
j) vrchní rada	vysokoškolské v magisterském studijním programu	10 let	10.
k) vrchní státní rada	vysokoškolské v magisterském studijním programu	12 let	11.

(2) Dobou trvání služebního poměru pro služební hodnost je doba trvání služebního poměru podle tohoto zákona a doba započtená podle § 224 odst. 1 až 3 a odst. 5.

(3) Ředitel bezpečnostního sboru je oprávněn stanovit služebním předpisem pro služební místo výjimečně vyšší stupeň vzdělání, než je stanoven pro služební hodnost, jestliže to vyžadují služební činnosti vykonávané na služebním místě.

(4) Charakteristiky výkonu služby, které odpovídají služebním hodnostem, jsou uvedeny v příloze.

(5) Minimální doby trvání služebního poměru pro služební hodnost stanovené v odstavci 1 se nevztahují na příslušníky zpravodajských služeb **a příslušníky Generální inspekce bezpečnostních sborů.**

§ 11

Služební poměr na dobu neurčitou

(1) Do služebního poměru na dobu neurčitou se zařadí příslušník dnem, který následuje po uplynutí služebního poměru na dobu určitou, jestliže úspěšně vykonal služební zkoušku a podle závěru služebního hodnocení dosahuje alespoň dobrých výsledků ve výkonu služby.

(2) Do služebního poměru na dobu neurčitou se zařadí při přijetí do služebního poměru též příslušník, který již byl ve služebním poměru příslušníka bezpečnostního sboru na dobu neurčitou nebo ve služebním poměru vojáka z povolání po dobu alespoň 3 roky a od jeho skončení uplynulo méně než 5 let.

(3) Do služebního poměru na dobu neurčitou se zařadí ředitel zpravodajské služby **nebo ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů** dnem vzniku služebního poměru.

§ 17

Vznik služebního poměru

(1) Služební poměr se zakládá rozhodnutím služebního funkcionáře příslušného bezpečnostního sboru. Rozhodnutí o přijetí do služebního poměru obsahuje výrok o

- a) dni vzniku služebního poměru,
- b) dni nástupu k výkonu služby,

- c) druhu služebního poměru,
- d) době trvání služebního poměru,
- e) jmenování do služební hodnosti,
- f) ustanovení na služební místo,
- g) místě služebního působení a
- h) složkách služebního příjmu.

(2) Služební poměr ředitele zpravodajské služby **nebo ředitele Generální inspekce bezpečnostních sborů** vzniká dnem jeho jmenování do funkce podle zvláštního právního předpisu. 3)

(3) Služební poměr vzniká dnem, který je stanoven v rozhodnutí o přijetí do služebního poměru. V den nástupu k výkonu služby skládá příslušník služební slib, který zní: „Slibuji na svou čest a svědomí, že při výkonu služby budu nestranný a budu důsledně dodržovat právní a služební předpisy, plnit rozkazy svých nadřízených a nikdy nezneužiji svého služebního postavení. Budu se vždy a všude chovat tak, abych svým jednáním neohrozil dobrou pověst bezpečnostního sboru. Služební povinnosti budu plnit řádně a svědomitě a nebudu váhat při ochraně zájmů České republiky nasadit i vlastní život.“ Služební slib se považuje za složený, jestliže jeho text stvrdí příslušník svým podpisem. V případě, že se příslušník ke složení slibu nedostaví nebo odmítne složit služební slib anebo jej složí s výhradami, služební poměr mu nevznikne.

(4) Nenastoupí-li příslušník k výkonu služby v den, který je uveden v rozhodnutí o přijetí do služebního poměru, aniž by mu v tom bránila závažná překážka, nebo neuvědomí-li služební funkcionáře o vzniku této překážky do týdne, služební funkcionář rozhodnutí o přijetí do služebního poměru zruší.

§ 20

Ustanovení na volné služební místo

(1) Služební funkcionář ustanoví na volné služební místo v bezpečnostním sboru příslušníka téhož bezpečnostního sboru, který

a) dosáhl požadovanou služební hodnost, a

1. byl odvolán z dosavadního služebního místa z důvodu uvedeného v § 25 odst. 1, 2 nebo 3, anebo § 26 odst. 2,
2. je zařazen do zálohy pro přechodně nezařazené podle § 32 odst. 1 nebo 3 po dobu nejdéle 1 roku,
3. má být vyňat ze zálohy činné, zálohy pro studující nebo zálohy neplacené, do níž byl zařazen podle § 33 písm. a),
4. skončilo mu zproštění výkonu služby, nebo

b) dosáhl vyšší než požadovanou služební hodnost, a

1. byl odvolán z dosavadního služebního místa z důvodu uvedeného v § 26 odst. 4,
2. je zařazen do zálohy pro přechodně nezařazené podle § 32 odst. 1 nebo 3 po dobu delší než 1 rok, anebo je zařazen do této zálohy podle § 32 odst. 2,
3. má být vyňat ze zálohy neplacené, do níž byl zařazen podle § 33 písm. b), a nelze ho ustanovit na služební místo ve stejné služební hodnosti.

(2) Nelze-li volné služební místo obsadit podle odstavce 1, služební funkcionář ustanoví na toto místo příslušníka jiného bezpečnostního sboru, s výjimkou zpravodajské

služby, který

a) dosáhl požadovanou služební hodnost, a

1. byl odvolán z dosavadního služebního místa z důvodu uvedeného v § 25 odst. 1, 2 nebo 3, anebo § 26 odst. 2,
2. je zařazen do zálohy pro přechodně nezařazené podle § 32 odst. 1 nebo 3 po dobu nejdéle 1 roku, nebo

b) dosáhl vyšší než požadovanou služební hodnost, a

1. byl odvolán z dosavadního služebního místa z důvodu uvedeného v § 26 odst. 4,
2. je zařazen do zálohy pro přechodně nezařazené podle § 32 odst. 1 nebo 3 po dobu delší než 1 rok nebo je zařazen do této zálohy podle § 32 odst. 2.

(3) Nelze-li volné služební místo obsadit podle odstavce 1 nebo 2, služební funkcionář může na toto místo ustanovit

a) příslušníka téhož bezpečnostního sboru, který dosáhl požadovanou služební hodnost a který byl

1. odvolán z dosavadního služebního místa z důvodu uvedeného v § 25 odst. 4,
2. při přijetí do služebního poměru jmenován do služební hodnosti dosažené v předchozím služebním poměru (§ 18 odst. 3),
3. přijat do služebního poměru a jmenován do služební hodnosti referent nebo vrchní referent, nebo

b) příslušníka jiného bezpečnostního sboru, s výjimkou zpravodajské služby, který dosáhl požadovanou služební hodnost a který

1. byl odvolán z dosavadního služebního místa z důvodu uvedeného v § 25 odst. 4, nebo
2. má být vyňat ze zálohy činné, zálohy pro studující nebo zálohy neplacené, do níž byl zařazen podle § 33 písm. a), nebo

c) příslušníka jiného bezpečnostního sboru, s výjimkou zpravodajské služby, který dosáhl vyšší než požadovanou služební hodnost a který byl odvolán z dosavadního služebního místa z důvodu uvedeného v § 26 odst. 2, nebo

d) příslušníka téhož nebo jiného bezpečnostního sboru, s výjimkou zpravodajské služby, který

1. dosáhl služební hodnost o jeden stupeň nižší, než je služební hodnost vrchní referent, asistent nebo vrchní asistent, a byl odvolán z dosavadního služebního místa podle § 26 odst. 3,
2. dosáhl požadovanou služební hodnost a skončilo mu zproštění výkonu služby (§ 215 odst. 6),
3. dosáhl vyšší než požadovanou služební hodnost, je zařazen do zálohy pro přechodně nezařazené po dobu kratší než 1 rok nebo má být vyňat ze zálohy činné, zálohy pro studující nebo zálohy neplacené, do níž byl zařazen podle § 33 písm. a), a o ustanovení na služební místo požádal, anebo

e) příslušníka zpravodajské služby, který dosáhl požadovanou služební hodnost a který byl odvolán z dosavadního služebního místa z důvodu uvedeného v § 25 odst. 4.

(4) Při obsazování volného služebního místa využívá služební funkcionář evidence ministerstva o příslušnících odvolaných ze služebního místa a o příslušnících, kteří požádali o převedení na jiné služební místo. Ředitel bezpečnostního sboru v odůvodněných případech rozhodne, že se volné služební místo dočasně neobsadí.

(5) Při obsazování volného služebního místa ve zpravodajské službě **a Generální inspekci bezpečnostních sborů** se postup podle odstavců 1 až 4 nepoužije.

§ 20a

(1) Ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů ustanoví na volné služební místo příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů, který

- a) byl odvolán z dosavadního služebního místa z důvodů uvedených v § 25 odst. 1 až 3 nebo § 26 odst. 2,
- b) je zařazen do zálohy pro přechodně nezařazené podle § 32 odst. 1 anebo 3, nebo
- c) má být vyňat ze zálohy činné, zálohy pro studující nebo zálohy neplacené.

(2) Nelze-li volné služební místo obsadit podle odstavce 1, může ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů ustanovit na toto místo

- a) příslušníka Generální inspekce bezpečnostních sborů, který byl odvolán z dosavadního služebního místa podle § 25 odst. 4 nebo § 26 odst. 4,
- b) příslušníka jiného bezpečnostního sboru, jestliže byl odvolán z dosavadního služebního místa, nebo
- c) občana, který splňuje podmínky pro přijetí do služebního poměru.

(3) Při obsazování volného služebního místa využívá ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů evidenci ministerstva o příslušnících zařazených v záloze.

§ 24

Rozsah osobní působnosti výběrového řízení

Ustanovení § 22 a 23 se nepoužijí pro obsazování služebních míst ve zpravodajské službě **nebo Generální inspekci bezpečnostních sborů**, jestliže ředitel zpravodajské služby **nebo ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů** nerozhodne jinak.

~~§ 27~~

~~Převedení na jiné služební místo ve zvláštních případech~~

~~Ředitel zpravodajské služby, který je odvolán z dosavadního služebního místa, je ustanoven na jiné služební místo ve zpravodajské službě, pro které je stanovena stejná nebo o jeden stupeň nižší služební hodnost, a to ve stejném místě služebního působení.~~

§ 27

Převedení na jiné služební místo ve zvláštních případech

Ředitel bezpečnostního sboru je po uplynutí funkčního období nebo po odvolání z dosavadního služebního místa ustanoven na jiné služební místo v bezpečnostním sboru, pro které je stanovena stejná služební hodnost, nebo jestliže o to požádá, o stupeň nižší služební hodnost, a to ve stejném místě služebního působení, nebo jestliže o to požádá, i v jiném místě služebního působení.

§ 86

Obecná ustanovení

(1) Bezpečnostní sbor je povinen zajistit bezpečnost a ochranu zdraví příslušníků při

výkonu služby s ohledem na rizika spojená s možným ohrožením jejich života a zdraví (dále jen „rizika“); tato povinnost se vztahuje též na další osoby, které se s jeho vědomím zdržují ve služebnách.

(2) Za plnění úkolů bezpečnostního sboru v péči o bezpečnost a ochranu zdraví při výkonu služby odpovídají služební funkcionáři.

- (3) Dozor nad bezpečností při výkonu služby příslušníků vykonává u
- a) Policie České republiky, Hasičského záchranného sboru České republiky, **Generální inspekce bezpečnostních sborů**, Bezpečnostní informační služby a Úřadu pro zahraniční styky a informace ministerstvo,
 - b) Celní správy České republiky Ministerstvo financí,
 - c) Vězeňské služby České republiky Ministerstvo spravedlnosti.

§ 186

Ukládání kázeňských trestů

(1) Řízení o kázeňském přestupku a o jednání, které má znaky přestupku,²⁰⁾ vede služební funkcionář ústně. O ústním jednání a o důležitých úkonech v řízení vyhotovuje písemný záznam.

(2) Příslušníkovi musí být před uložením kázeňského trestu dána možnost vyjádřit se k věci, navrhopvat důkazy a hájit se. Služební funkcionář musí vyslechnout také osobu, která podala podnět k zahájení řízení.

(3) Na příslušníka, o jehož kázeňském přestupku nebo jednání, které má znaky přestupku, se vede řízení, se do doby, než je o jeho vině pravomocně rozhodnuto, hledí, jako by byl nevinný.

(4) Řízení o kázeňském přestupku a o jednání, které má znaky přestupku, nelze vést společně.

(5) Při určení druhu kázeňského trestu se přihlídně k závažnosti kázeňského přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání, k významu a rozsahu jeho následků, k okolnostem, za nichž byl spáchán, k míře zavinění, pohnutkám, dosavadnímu přístupu příslušníka k plnění služebních povinností a k tomu, zda již byl kázeňsky trestán. Jestliže se ve společném řízení projednává více kázeňských přestupků téhož příslušníka, přihlídně se při ukládání druhu kázeňského trestu též k této skutečnosti.

(6) Za více kázeňských přestupků téhož příslušníka projednaných ve společném řízení uloží služební funkcionář kázeňský trest podle nejzávažnějšího kázeňského přestupku.

(7) Kázeňský trest odnětí služební hodnosti se ukládá za kázeňský přestupek se zvlášť škodlivým následkem, za porušení povinnosti vyplývající z omezení práv příslušníka, za jednání, kterým příslušník porušil služební slib, za opakované spáchání kázeňského přestupku se škodlivým následkem, jestliže předcházející uložení kázeňských trestů nevedlo v období 3 let k obnovení služební kázně příslušníka, za jednání, které má znaky přestupku a je v rozporu s požadavky kladenými na příslušníka, anebo za opakované dosahování neuspokojivých výsledků ve výkonu služby uvedené v závěru služebního hodnocení.

(8) Od uložení kázeňského trestu lze v rozhodnutí o kázeňském přestupku upustit, jestliže k nápravě příslušníka postačí samotné projednání kázeňského přestupku.

(9) Kázeňský trest za kázeňský přestupek lze uložit nejpozději do 2 měsíců ode dne, kdy se služební funkcionář dozvěděl o jednání, které má znaky kázeňského přestupku, a nejpozději do 1 roku ode dne, kdy ke spáchání kázeňského přestupku došlo. Kázeňský trest za jednání, které má znaky přestupku, lze uložit nejpozději do 1 roku ode dne, kdy došlo ke spáchání přestupku; ~~do běhu této lhůty~~ **Do běhu těchto lhůt** se nezapočítává doba, po kterou se pro tentýž skutek vedlo trestní řízení.

(10) Kázeňský trest nelze uložit příslušníkovi, který již byl za týž skutek pravomocně odsouzen.

20) Zákon č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů.

~~§ 187~~

~~Postoupení věci~~

~~Služební funkcionář věc bezodkladně postoupí státnímu zástupci i v průběhu řízení, nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že jde o trestný čin.~~

§ 187

Postoupení věci

Služební funkcionář věc bezodkladně postoupí, a to i v průběhu řízení, nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že jde o trestný čin, jehož se dopustil

- a) příslušník Policie České republiky, příslušník Vězeňské služby České republiky nebo celník, Generální inspekci bezpečnostních sborů,**
- b) příslušník Bezpečnostní informační služby, příslušník Úřadu pro zahraniční styky a informace nebo příslušník Generální inspekce bezpečnostních sborů, pověřeným orgánům příslušného bezpečnostního sboru⁹²⁾,**
- c) příslušník Hasičského záchranného sboru, příslušnému útvaru Policie České republiky.**

⁹²⁾ § 12 odst. 2 trestního řádu.

Platné znění části zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění zákona č. 290/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 304/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 177/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 247/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb. a zákona č. 153/2010 Sb., **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění**

§ 100

Povinnosti provozovatelů

(1) Provozovatelé strojů, přístrojů a zařízení (dále jen „zařízení“), jejichž provozováním vzniká vysokofrekvenční energie, jsou povinni zajistit, aby vysokofrekvenční energie těchto zařízení nezpůsobovala rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí, popřípadě rušení poskytování služeb elektronických komunikací nebo provozování radiokomunikačních služeb, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak.

(2) Rušením provozu se rozumí elektromagnetické rušení, které zhoršuje, znemožňuje nebo opakovaně přerušuje provoz elektronického komunikačního zařízení, sítě elektronických komunikací, popřípadě poskytování služeb elektronických komunikací nebo provozování radiokomunikačních služeb.

(3) Dojde-li k rušení provozu elektronického komunikačního zařízení nebo sítě, poskytování služeb elektronických komunikací nebo provozování radiokomunikačních služeb, je provozovatel zařízení rušícího provoz povinen učinit vhodná ochranná opatření. Neprovede-li provozovatel rušícího zařízení ochranná opatření sám, provede je provozovatel rušeného elektronického komunikačního zařízení nebo sítě na náklady provozovatele rušícího zařízení.

(4) Vzniklo-li rušení provozu nedodržením podmínek stanovených pro provoz zařízení, nese náklady na ochranná opatření provozovatel tohoto zařízení, jinak nese náklady provozovatel zařízení později uvedeného do provozu nebo změněného. Pokud rušené zařízení neodpovídá požadavkům na odolnost,⁴⁰⁾ ponese náklady na ochranná opatření provozovatel tohoto zařízení. Jinak nese tyto náklady provozovatel zařízení později zřízeného nebo změněného.

(5) Dojde-li k rušení příjmu rozhlasového nebo televizního vysílání, které je na daném území provozováno provozovatelem vysílání nebo provozovatelem převzatého vysílání podle zvláštního právního předpisu,¹¹⁾ provozem amatérské radiokomunikační služby, je Úřad oprávněn uložit držiteli oprávnění k využívání rádiových kmitočtů pro tuto amatérskou radiokomunikační službu podmínky k odstranění rušení. V případě, že rušení vzniká pouze vlivem nedostatečné odolnosti přijímacího zařízení, informuje Úřad provozovatele rušeného přijímacího zařízení o možných podmínkách vedoucích k odstranění rušení.

(6) Úřad zjišťuje zdroje rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí, poskytování služeb elektronických komunikací nebo provozování radiokomunikačních služeb. V případě zjištění zdroje rušení postupuje Úřad obdobně podle § 114. V odůvodněných případech Úřad vydá předběžné opatření k okamžitému odstavení zdroje rušení bez předchozí výzvy.

(7) V případě, že provozovatel zařízení rušícího provoz neodstraní zdroj rušení provozu ve lhůtě stanovené mu Úřadem ve výzvě nebo v předběžném opatření, Úřad rozhodne o odstranění zdroje rušení. Úřad může provést odstranění zdroje rušení nebo jiná vhodná opatření sám, není-li provozovatel rušícího zařízení znám nebo je prokazatelně nedosažitelný nebo nečinný. Náklady na odstranění zdroje rušení nese jeho provozovatel; není-li znám, nese náklady Úřad.

(8) Úřad zjišťuje přednostně rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí Ministerstva obrany a ozbrojených sil České republiky, Ministerstva vnitra, Bezpečnostní informační služby, Policie České republiky, **Generální inspekce bezpečnostních sborů**, Hasičského záchranného sboru České republiky, zdravotnické záchranné služby, celních orgánů a Vězeňské služby a justiční stráž České republiky.

(9) Za rušení provozu elektronických komunikačních zařízení a sítí, poskytování služeb elektronických komunikací nebo provozování radiokomunikačních služeb se považuje i rušení způsobené elektromagnetickým stíněním nebo odrazy elektromagnetických vln stavbami nebo činnostmi souvisejícími s prováděním stavby. Provozovatel elektronických komunikačních zařízení a sítí, podnikatel poskytující službu elektronických komunikací nebo provozovatel radiokomunikačních služeb, jehož provoz je rušen, je povinen vyzvat vlastníka nebo stavebníka dotčené stavby k uzavření dohody o vhodných opatřeních k odstranění tohoto rušení. Nedojde-li k dohodě, rozhodne o způsobu odstranění rušení na návrh jedné ze stran a po projednání s Úřadem příslušný stavební úřad podle zvláštního právního předpisu.⁴¹⁾ Není-li toto rozhodnutí vzhledem k povaze věci v působnosti příslušného stavebního úřadu, rozhodne o způsobu odstranění rušení Úřad. Náklady na odstranění rušení stavbami nese vlastník dotčené stavby, náklady na odstranění rušení činnostmi souvisejícími s prováděním stavby nese stavebník.

(10) Spory o výši efektivně a účelně vynaložených nákladů na ochranná opatření k odstranění rušení rozhodne soud.

(11) Úřad je povinen při výkonu rozhodnutí o odstranění zdroje rušení podle odstavce 7 co nejvíce šetřit práv vlastníků dotčených nemovitostí.

(12) Osoby pověřené Úřadem k výkonu rozhodnutí o odstranění zdroje rušení podle odstavce 7 jsou za účelem výkonu tohoto rozhodnutí oprávněny v nezbytném rozsahu vstupovat nebo vjíždět na cizí nemovitosti, na nichž jsou zdroje rušení umístěny.

11) Zákon č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů.

40) Nařízení vlády č. 18/2003 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na výrobky z hlediska jejich elektromagnetické kompatibility.

41) Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Platné znění části zákona č. 251/2005 Sb., o inspekci práce, ve znění zákona č. 230/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 213/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., zákona č. 294/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb. a zákona č. 281/2009 Sb., s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

§ 6

- (1) Působnost úřadu a inspektorátů se vztahuje na
- a) zaměstnavatele a na jejich zaměstnance, na právnické osoby, u kterých jsou vykonávány veřejné funkce, a na fyzické osoby vykonávající veřejné funkce,
 - b) fyzické osoby, které jsou zaměstnavateli a samy též pracují¹⁵⁾,
 - c) fyzické nebo právnické osoby podnikající podle zvláštního právního předpisu¹⁶⁾ a nikoho nezaměstnávající¹⁷⁾,
 - d) spolupracujícího manžela nebo dítě osoby uvedené pod písmeny b) a c)¹⁸⁾,
 - e) fyzickou nebo právnickou osobu, která je zadavatelem stavby (stavebník) nebo jejím zhotovitelem, popřípadě se na zhotovení stavby podílí podle zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci^{18a)}, a na koordinátora bezpečnosti a ochrany zdraví při práci na staveništi podle zákona o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci^{18b)},
 - f) vysílající a přijímající organizace a dobrovolníky při výkonu dobrovolnické služby podle zvláštního právního předpisu¹⁹⁾,
 - g) právnické osoby, které vykonávají činnost školy nebo školského zařízení, další právnické osoby nebo fyzické osoby, u nichž se uskutečňuje praktické vyučování žáků středních škol, odborných učilišť²⁰⁾ nebo vyšších odborných škol,
 - h) věznice, právnické nebo fyzické osoby zaměstnávající odsouzené a na odsouzené²¹⁾,
 - i) právnické a fyzické osoby, u kterých je prováděn výkon umělecké, kulturní, sportovní a reklamní činnosti dětmi⁴⁾, (dále jen „kontrolovaná osoba“).

(2) V zařízeních ozbrojených sil a bezpečnostních sborů v působnosti Ministerstva obrany, Ministerstva vnitra, Ministerstva spravedlnosti a Ministerstva financí, v zařízeních **Generální inspekce bezpečnostních sborů**, Bezpečnostní informační služby, Úřadu pro zahraniční styky a informace a Národního bezpečnostního úřadu, jakož i v objektech, s nimiž je příslušné hospodařit Ministerstvo vnitra, kde by kontrolou mohlo dojít k ohrožení utajovaných skutečností, může být kontrola provedena jen se souhlasem příslušného ministerstva a v zařízeních **Generální inspekce bezpečnostních sborů**, Bezpečnostní informační služby, Úřadu pro zahraniční styky a informace a Národního bezpečnostního úřadu jen se souhlasem jejich ředitele. Nebude-li souhlas podle věty první udělen, zajistí ten, kdo odmítl souhlas udělit, provedení kontroly ve své působnosti a podá do 60 pracovních dnů ode dne odmítnutí udělení souhlasu písemnou zprávu o výsledku provedené kontroly orgánu inspekce práce, který o souhlas požádal.

(3) V právních vztazích zaměstnanců vykonávajících ve správních úřadech státní správu jako službu, kterou Česká republika poskytuje veřejnosti, upravených služebním zákonem, mohou úřad a inspektoráty kontrolovat jen věci týkající se doby výkonu státní služby a přestávek ve státní službě, služební pohotovosti, státní služby přesčas a v noční době a bezpečnosti při výkonu státní služby²²⁾.

- (4) Působnost úřadu a inspektorátů se nevztahuje na
- a) vojáky v činné službě povolane na vojenská cvičení podle zákona o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v

záloze²³⁾,

- b) vojáky z povolání podle zákona o vojácích z povolání²⁴⁾,
- c) fyzické osoby vykonávající službu v bezpečnostních sborech podle zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů ²⁵⁾,
- d) kontrolované osoby v rozsahu, ve kterém u nich vykonává vrchní dozor orgán státní báňské správy²⁶⁾,
- e) kontrolované osoby v rozsahu, ve kterém u nich vykonávají dozor orgány státního zdravotního dozoru²⁷⁾,
- f) kontrolované osoby v rozsahu, ve kterém u nich vykonává kontrolní činnost Státní úřad pro jadernou bezpečnost²⁸⁾,
- g) kontrolované osoby v rozsahu, ve kterém u nich vykonávají dozor drážní správní úřady a Drážní inspekce²⁹⁾,
- h) bezpečnost provozu určených technických zařízení v ozbrojených silách České republiky³⁰⁾,
- i) činnost bezpečnostního sboru při služebním zákroku³¹⁾ nebo zásahu podle zvláštních právních předpisů³²⁾.

(5) Místní příslušnost inspektorátu k výkonu kontroly se řídí místem činnosti kontrolované osoby a u organizační složky státu jejím sídlem; ve správním řízení se řídí místní příslušnost správním řádem. Úřad může v jednotlivých případech hodných zvláštního zřetele, zejména z důvodu podjatosti, písemně pověřit provedením kontroly jiný než místně příslušný inspektorát.

(6) Úřad je oprávněn v jednotlivých případech hodných zvláštního zřetele, zejména z důvodu podjatosti, si písemně vyhradit provedení kontroly, kterou je jinak oprávněn provést místně příslušný inspektorát.

4) § 11 odst. 2 zákoníku práce.

§ 121 až 124 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.

15) § 137 písm. a) zákoníku práce.

16) Například živnostenský zákon.

17) § 137 písm. b) zákoníku práce.

18) § 137 písm. c) zákoníku práce.

18a) § 12 písm. d) zákona č. 309/2006 Sb., kterým se upravují další požadavky bezpečnosti a ochrany zdraví při práci v pracovněprávních vztazích a o zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při činnosti nebo poskytování služeb mimo pracovněprávní vztahy (zákon o zajištění dalších podmínek bezpečnosti a ochrany zdraví při práci).

18b) § 14 zákona č. 309/2006 Sb., ve znění zákona č. 362/2007 Sb.

19) § 3 a 4 zákona č. 198/2002 Sb., o dobrovolnické službě a o změně některých zákonů (zákon o dobrovolnické službě).

20) § 65 odst. 1 a 2 školského zákona.

21) Zákon č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

22) § 81 až 83 a § 96 služebního zákona.

23) Zákon č. 220/1999 Sb., o průběhu základní nebo náhradní služby a vojenských cvičení a o některých právních poměrech vojáků v záloze, ve znění zákona č. 128/2000 Sb.

24) Zákon č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů.

25) Zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.

26) Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů.

27) Zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

28) Zákon č. 18/1997 Sb., o mírovém využívání jaderné energie a ionizujícího záření (atomový zákon) a o

změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

29) § 54, 53a a 58 zákona č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů.

30) § 36 zákona č. 219/1999 Sb., o ozbrojených silách České republiky.

Vyhláška č. 273/1999 Sb., kterou se vymezují určená technická zařízení používaná s vojenskou výstrojí, vojenskou výzbrojí, vojenskou technikou a ve vojenských objektech a provádění zkoušek určených technických zařízení.

31) Například § 42 zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky.

32) Například zákon č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Platné znění části zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 479/2008 Sb., zákona č. 2/2009 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 158/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 302/2009 Sb., zákona č. 303/2009 Sb., zákona č. 362/2009 Sb., zákona č. 157/2010 Sb., zákona č. 166/2010 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb. a zákona č. .../2011 Sb., **s vyznačením navrhovaných změn a doplnění**

ČÁST DRUHÁ

ÚČAST NA POJIŠTĚNÍ

HLAVA I

OKRUH POJIŠTĚNÝCH OSOB

§ 5

Pojištění jsou při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastni:

a) zaměstnanci, jimiž se pro účely tohoto zákona rozumí

1. zaměstnanci v pracovním poměru,
2. příslušníci Policie České republiky, Hasičského záchranného sboru České republiky, Celní správy České republiky, Vězeňské služby České republiky, **Generální inspekce bezpečnostních sborů**, Bezpečnostní informační služby a Úřadu pro zahraniční styky a informace 3) a vojáci z povolání 4) (dále jen „příslušníci“),
3. státní zaměstnanci podle služebního zákona 11),
4. členové družstva v družstvech, kde podmínkou členství je jejich pracovní vztah k družstvu, jestliže mimo pracovněprávní vztah vykonávají pro družstvo práci, za kterou jsou jím odměňováni,
5. zaměstnanci činní na základě dohody o pracovní činnosti,
6. pracovníci v pracovním vztahu uzavřeném podle cizích právních předpisů,
7. soudci,
8. členové zastupitelstev územních samosprávných celků a zastupitelstev městských částí nebo městských obvodů územně členěných statutárních měst a hlavního města Prahy, kteří jsou pro výkon funkce dlouhodobě uvolněni nebo kteří před zvolením do funkce člena zastupitelstva nebyli v pracovním poměru, ale vykonávají funkci ve stejném rozsahu jako dlouhodobě uvolnění členové zastupitelstva,
9. poslanci Poslanecké sněmovny a senátoři Senátu Parlamentu České republiky a poslanci Evropského parlamentu, zvolení na území České republiky,
10. členové vlády, prezident, viceprezident a členové Nejvyššího kontrolního úřadu, členové Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, členové Rady Ústavu pro studium totalitních režimů, členové Rady Českého telekomunikačního úřadu, finanční arbitr, zástupce finančního arbitra, Veřejný ochránce práv a zástupce Veřejného ochránce práv,
11. fyzické osoby, které jsou podle zvláštního zákona jmenovány nebo voleny do funkce vedoucího správního úřadu nebo do funkce statutárního orgánu právnické osoby zřízené zvláštním zákonem 12), popřípadě do funkce zástupce tohoto vedoucího nebo statutárního orgánu, pokud je tímto vedoucím nebo statutárním orgánem pouze jediná osoba, a jmenováním nebo volbou těmto osobám nevznikl pracovní nebo služební poměr, a fyzické osoby, které podle zvláštního zákona vykonávají veřejnou funkci mimo pracovní nebo služební poměr, pokud se na jejich pracovní vztah vztahuje ve

- stanoveném rozsahu zákoník práce a nejsou uvedeny v bodech 7 až 10,
12. dobrovolní pracovníci pečovatelské služby,
 13. pěstouni, kteří vykonávají pěstounskou péči v zařízeních pro výkon pěstounské péče podle zvláštního právního předpisu 13), nebo kterým je za výkon pěstounské péče vyplácena odměna náležející pěstounovi ve zvláštních případech podle zvláštního právního předpisu 14),
 14. odsouzení ve výkonu trestu odnětí svobody zařazení do práce,
 15. osoby činné v poměru, který má obsah pracovního poměru, avšak pracovní poměr nevznikl, neboť nebyly splněny podmínky stanovené pracovněprávními předpisy pro jeho vznik,
- b) osoby samostatně výdělečně činné.

§ 81

(1) Pojištění provádějí příslušné orgány nemocenského pojištění.

(2) Orgány nemocenského pojištění jsou

- a) okresní správy sociálního zabezpečení 46),
- b) Česká správa sociálního zabezpečení 47),
- c) služební orgány,
- d) Ministerstvo práce a sociálních věcí.

(3) Služebními orgány jsou

- a) Ministerstvo obrany,
- b) Ministerstvo vnitra,
- c) Vězeňská služba České republiky,
- d) Generální ředitelství cel,
- e) Generální inspekce bezpečnostních sborů,**
- ~~e) f)~~ Bezpečnostní informační služba,
- ~~f) g)~~ Úřad pro zahraniční styky a informace.

§ 82

Věcná příslušnost

(1) Pojištění provádějí

- a) okresní správy sociálního zabezpečení a Česká správa sociálního zabezpečení, jde-li o pojištěnce uvedené v § 5 písm. a) bodech 1, 3 až 13 a 15, s výjimkou pojištěnců vykonávajících pojištěnou činnost ve vazbě, (dále jen „zaměstnané osoby“) a o pojištěnce uvedené v § 5 písm. b),
- b) Ministerstvo obrany, jde-li o vojáky z povolání,
- c) Ministerstvo vnitra, jde-li o příslušníky Policie České republiky a příslušníky Hasičského záchranného sboru České republiky,
- d) Vězeňská služba České republiky, jde-li o příslušníky Vězeňské služby České republiky a jde-li o odsouzené ve výkonu trestu odnětí svobody zařazené do práce a pojištěnce vykonávající pojištěnou činnost ve vazbě (dále jen „odsouzené osoby“),
- e) Generální ředitelství cel, jde-li o příslušníky Celní správy České republiky,
- f) Generální inspekce bezpečnostních sborů, jde-li o příslušníky Generální inspekce bezpečnostních sborů,**
- ~~f) g)~~ Bezpečnostní informační služba, jde-li o příslušníky Bezpečnostní informační služby,

~~g)~~ **h)** Úřad pro zahraniční styky a informace, jde-li o příslušníky Úřadu pro zahraniční styky a informace.

(2) Vznikl-li nárok na dávku v ochranné lhůtě, provádí pojištění ten orgán nemocenského pojištění, který byl příslušný k provádění pojištění z té pojištěné činnosti, z níž ochranná lhůta plyne, pokud se nestanoví jinak v odstavci 3 nebo 4.

(3) Je-li fyzická osoba současně účastna pojištění jako pojištěnec uvedený v odstavci 1 písm. a) i jako pojištěnec uvedený v odstavci 1 písm. ~~b) až g)~~ **b) až h)** a uplatňuje nárok na dávky z obou těchto pojištění, vyplácejí dávky ty orgány nemocenského pojištění, které jsou příslušné k provádění pojištění příslušníků; tyto orgány plní přitom úkoly, které má vůči pojištěncům uvedeným v odstavci 1 písm. a) okresní správa sociálního zabezpečení a které se týkají stanovení výše a výplaty dávek, krácení nebo odnětí nemocenského při porušení režimu dočasné práce neschopného pojištěnce a regresní náhrady.

(4) Kontrolu dočasné pracovní neschopnosti podle § 75 odst. 1 pojištěnce, který byl příslušníkem a jehož dočasná pracovní neschopnost vznikla po skončení služebního poměru v ochranné lhůtě, a posuzování pracovní schopnosti po uplynutí podpůrní doby (§ 66) u tohoto pojištěnce provádí okresní správa sociálního zabezpečení, a to vždy na základě žádosti příslušného služebního orgánu.

(5) V případě zákazu rozhodovat podle § 79 odst. 1 písm. c) stanoveného služebními orgány uvedenými v § 81 odst. 3 ~~písm. e) nebo f)~~ **e), f) nebo g)** mohou tyto orgány požádat okresní správu sociálního zabezpečení, aby rozhodování ve věcech dočasné pracovní neschopnosti a potřeby ošetřování převzala místo těchto služebních orgánů; okresní správa sociálního zabezpečení je povinna této žádosti vyhovět. Pojištěnce o tomto převzetí informují tyto služební orgány.

§ 88

Odstraňování tvrdostí

Ministři práce a sociálních věcí, obrany a vnitra, generální ředitel Vězeňské služby České republiky, generální ředitel Generálního ředitelství cel, **ředitel Generální inspekce bezpečnostních sborů**, ředitel Bezpečnostní informační služby a ředitel Úřadu pro zahraniční styky a informace mohou rozhodnout v oboru své působnosti o odstranění tvrdostí v jednotlivých případech, které se vyskytly při provádění pojištění.

§ 150

Rozklad

Proti rozhodnutí Vězeňské služby České republiky, Generálního ředitelství cel, **Generální inspekce bezpečnostních sborů**, Bezpečnostní informační služby a Úřadu pro zahraniční styky a informace lze podat rozklad, o němž v oborech své působnosti rozhodují příslušní ředitelé, kteří stojí v čele těchto bezpečnostních sborů.

Platné znění části zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění zákona č. 585/2006 Sb., zákona č. 181/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 357/2007 Sb., zákona č. 362/2007 Sb., nálezu Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 116/2008, zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 126/2008 Sb., zákona č. 294/2008 Sb., zákona č. 305/2008 Sb., zákona č. 306/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 286/2009 Sb., zákona č. 320/2009 Sb., zákona č. 326/2009 Sb., zákona č. 347/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 73/2011 Sb., zákona č. .../2011 Sb. a zákona č. .../2011 Sb., s vyznačením navrhovaných změn a doplnění

§ 303

(1) Zaměstnanci

a) ve správních úřadech,

b) zaměstnanci v

1. Policii České republiky,

2. ozbrojených silách České republiky 83),

3. Generální inspekci bezpečnostních sborů,

~~3.~~ **4.** Bezpečnostní informační službě,

~~4.~~ **5.** Úřadu pro zahraniční styky a informace,

~~5.~~ **6.** Vězeňské službě České republiky,

~~6.~~ **7.** Probační a mediační službě,

~~7.~~ **8.** Kanceláři prezidenta republiky,

~~8.~~ **9.** Kanceláři Poslanecké sněmovny,

~~9.~~ **10.** Kanceláři Senátu,

~~10.~~ **11.** Kanceláři Veřejného ochránce práv,

~~11.~~ **12.** Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových,

~~12.~~ **13.** České správě sociálního zabezpečení a v okresních správách sociálního zabezpečení,

~~13.~~ **14.** Nejvyšším kontrolním úřadu,

~~14.~~ **15.** Úřadu pro ochranu osobních údajů,

~~15.~~ **16.** Ústavu pro studium totalitních režimů,

~~16.~~ **17.** chráněných krajinných oblastech a národních parcích,

c) zaměstnanci u soudů a státních zastupitelství,

d) zaměstnanci

1. České národní banky,

2. státních fondů,

e) zaměstnanci územních samosprávných celků zařazení

1. do obecního úřadu,

2. městského úřadu,

3. magistrátu statutárního města nebo magistrátu územně členěného statutárního města, úřadu městského obvodu nebo úřadu městské části územně členěného statutárního města,

4. krajského úřadu,

5. Magistrátu hlavního města Prahy a úřadu městské části hlavního města Prahy,

s výjimkou úředníků územních samosprávných celků podle zvláštního právního předpisu 84),

f) zaměstnanci územních samosprávných celků zařazení v obecní policii,

g) zaměstnanci škol zřizovaných Ministerstvem vnitra 85) a zaměstnanci Policejní akademie České republiky 86), mají zvýšené povinnosti uvedené v odstavci 2.

(2) Zaměstnanci uvedení v odstavci 1 jsou dále povinni

a) jednat a rozhodovat nestranně a zdržet se při výkonu práce všeho, co by mohlo ohrozit

- důvěru v nestrannost rozhodování,
- b) zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o nichž se dozvěděli při výkonu zaměstnání a které v zájmu zaměstnavatele nelze sdělovat jiným osobám; to neplatí, pokud byli této povinnosti zproštěni statutárním orgánem nebo jím pověřeným vedoucím zaměstnancem, nestanoví-li zvláštní právní předpis jinak,
 - c) v souvislosti s výkonem zaměstnání nepřijímat dary nebo jiné výhody, s výjimkou darů nebo výhod poskytovaných zaměstnavatelem, u něhož jsou zaměstnání, nebo na základě právních předpisů,
 - d) zdržet se jednání, které by mohlo vést ke střetu veřejného zájmu se zájmy osobními, zejména nezneužívat informací nabytých v souvislosti s výkonem zaměstnání ve prospěch vlastní nebo někoho jiného.

(3) Zaměstnanci uvedení v odstavci 1 nesmějí být členy řídicích nebo kontrolních orgánů právnických osob provozujících podnikatelskou činnost; to neplatí, pokud do takového orgánu byli vysláni zaměstnavatelem, u něhož jsou zaměstnání, a v souvislosti s tímto členstvím nepobírají odměnu od příslušné právnické osoby provozující podnikatelskou činnost.

(4) Zaměstnanci uvedení v odstavci 1 mohou podnikat 87) jen s předchozím písemným souhlasem zaměstnavatele, u něhož jsou zaměstnání.

(5) Omezení stanovené v odstavci 4 se nevztahuje na činnost vědeckou, pedagogickou, publicistickou, literární nebo uměleckou a na správu vlastního majetku.

(6) Ustanovení odstavců 1 až 5 se použijí, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak 88).

§ 312

(1) Zaměstnavatel je oprávněn vést osobní spis zaměstnance. Osobní spis smí obsahovat jen písemnosti, které jsou nezbytné pro výkon práce v pracovněprávním vztahu uvedeném v § 3 větě druhé.

(2) Do osobního spisu mohou nahlížet vedoucí zaměstnanci, kteří jsou zaměstnanci nadřízeni. Právo nahlížet do osobního spisu má orgán inspekce práce, úřad práce, soud, státní zástupce, ~~příslušný orgán Policie České republiky~~ **policejní orgán**, Národní bezpečnostní úřad a zpravodajské služby.

(3) Zaměstnanec má právo nahlížet do svého osobního spisu, činit si z něho výpisky a pořizovat si stejnopisy dokladů v něm obsažených, a to na náklady zaměstnavatele.

§ 66

Získávání informací z evidencí

(1) Policie může v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu žádat od správce evidence nebo zpracovatele poskytnutí informací z evidence provozované na základě jiného právního předpisu. Správce evidence nebo zpracovatel poskytne informace bezplatně, nestanoví-li jiný právní předpis jinak. Správce evidence nebo zpracovatel jsou povinni žádosti bez zbytečného odkladu vyhovět, nestanoví-li jiný právní předpis pro poskytnutí informací policii jiný režim¹⁹⁾.

(2) Policie může v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu žádat od správce evidence nebo zpracovatele poskytnutí informací z databáze účastníků veřejně dostupné telefonní služby²⁰⁾, evidence občanských průkazů²¹⁾, evidence cestovních dokladů ²²⁾, evidence diplomatických a služebních pasů²²⁾, informačního systému evidence obyvatel²³⁾, evidence motorových vozidel ¹⁰⁾, registru rodných čísel²³⁾, evidence údajů o mýtném²⁴⁾, katastru nemovitostí²⁵⁾ a registru řidičů¹⁰⁾ způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup; v případě evidence občanských průkazů a evidence cestovních dokladů lze informace poskytnout způsobem umožňujícím pouze nepřetržitý přístup; v případě databáze účastníků veřejně dostupné telefonní služby se informace poskytne ve formě a v rozsahu stanoveném jiným právním předpisem²⁰⁾.

(3) Policie může v případech stanovených zákonem a v rozsahu potřebném pro plnění konkrétního úkolu žádat od právnické nebo fyzické osoby zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací poskytnutí provozních a lokalizačních údajů způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup, nestanoví-li jiný právní předpis²⁰⁾ jinak. Tyto osoby jsou povinny žádosti vyhovět bez zbytečného odkladu, ve formě a v rozsahu stanoveném jiným právním předpisem.

(4) Policie žádá o poskytnutí informací podle odstavců 1 až 3 pouze způsobem, který umožní policii uchovávat identifikační údaje o útvaru policie nebo o policistovi, který o poskytnutí informací žádal, a o účelu, k němuž bylo o poskytnutí informací žádáno, nejméně po dobu 5 let. O skutečnostech podle věty první jsou správce evidence nebo zpracovatel povinni zachovávat mlčenlivost.

(5) Za účelem zajištění ochrany osoby, o níž lze důvodně předpokládat, že by mohl být ohrožen její život nebo ~~zdraví, nebo pro účely~~ **zdraví, za účelem** pátrání po hledané anebo pohřešované osobě **nebo za účelem zabránění vyrazení činnosti policie** mohou policie nebo ministerstvo požadovat od zpracovatele nebo správce evidence vedené na základě jiných právních předpisů, aby policii oznamovali každý výdej osobních údajů.

10) Zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů.

19) Například zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů.

20) Zákon č. 127/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

- 21) Zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů.
22) Zákon č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o cestovních dokladech), ve znění pozdějších předpisů.
23) Zákon č. 133/2000 Sb., o evidenci obyvatel a rodných číslech a o změně některých zákonů (zákon o evidenci obyvatel), ve znění pozdějších předpisů.
24) Zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.
25) Zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem.

§ 68

Pátrání po osobách a věcech

(1) Policie provádí jako součást plnění svých úkolů pátrání po osobách a věcech s cílem zjistit, kde se tyto osoby nebo věci nacházejí, nebo identifikovat osoby, mrtvoly, části lidského těla anebo kosterního nálezu neznámé totožnosti.

(2) Policie může žádat pro účely zahájeného pátrání po konkrétní hledané nebo pohřešované osobě a za účelem zjištění totožnosti osoby neznámé totožnosti nebo totožnosti nalezené mrtvoly poskytnutí provozních a lokalizačních údajů od právnické nebo fyzické osoby zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup, nestanoví-li jiný právní předpis²⁰⁾ jinak. Informace se poskytne ve formě a v rozsahu stanoveném jiným právním předpisem²⁰⁾.

(3) Policie může pro účely zahájeného pátrání po konkrétní hledané nebo pohřešované osobě žádat od

- a) banky předávání dat o době a místě použití elektronického platebního prostředku hledané nebo pohřešované osoby ~~způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup,~~
- b) zdravotní pojišťovny nebo zdravotnického zařízení poskytnutí informací o době a místě poskytnutí zdravotní péče této osobě.

(4) Informace získané podle odstavců 2 a 3 lze použít pouze pro účely zjištění doby a místa pobytu osoby.

(5) Policie může za účelem zjištění totožnosti neznámé mrtvoly žádat poskytnutí údajů ze zdravotnické dokumentace.

²⁰⁾ Zákon č. 127/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 71

Útvar policie, jehož úkolem je boj s terorismem, může za účelem předcházení a odhalování konkrétních hrozeb v oblasti terorismu v nezbytném rozsahu žádat od

- a) právnické nebo fyzické osoby zajišťující veřejnou komunikační síť nebo poskytující veřejně dostupnou službu elektronických komunikací poskytnutí provozních a lokalizačních údajů způsobem umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup, nestanoví-li jiný právní předpis²⁰⁾ jinak; informace se poskytne ve formě a v rozsahu stanoveném jiným právním předpisem 20),
- b) banky předávání dat o době a místě použití elektronického platebního prostředku ~~způsobem~~

umožňujícím dálkový a nepřetržitý přístup,

- c) zdravotní pojišťovny nebo zdravotnického zařízení poskytnutí informací o době a místě poskytnutí zdravotní péče.

20) Zákon č. 127/2005 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

§ 71a

Specializovaný útvar policie určený policejním prezidentem může pro účely trestního řízení nebo pro účely zahájení trestního řízení žádat od správce daně informace získané při správě daní, je-li to nezbytné pro plnění konkrétního úkolu v oblasti boje proti korupci, terorismu, organizovanému zločinu, daňové, finanční a závažné hospodářské kriminalitě a legalizaci výnosů z trestné činnosti. Poskytnutí informací podle tohoto ustanovení není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu.

§ 83

Informování o osobních údajích a oprava nepravdivých nebo nepřesných osobních údajů

(1) Policejní prezidium na písemnou žádost sdělí žadateli bezplatně osobní údaje vztahující se k jeho osobě, a to do 60 dnů od jejího doručení.

(2) Policejní prezidium na písemnou žádost osoby provede neprodleně po jejím doručení bezplatně

- a) opravu, likvidaci, blokování nebo doplnění nepravdivých anebo nepřesných osobních údajů vztahujících se k osobě žadatele nebo žadateli poskytne vysvětlení. Pokud by opravou, likvidací, blokováním nebo doplněním osobních údajů bylo ohroženo plnění úkolu podle § 85, může policie místo těchto operací připojit k souboru opravné prohlášení,
- b) označení údajů vztahujících se k osobě žadatele, jestliže žadatel popírá jejich přesnost a nelze zjistit, zda jsou přesné nebo nikoli. Toto označení se odstraní pouze se souhlasem žadatele nebo na základě rozhodnutí příslušného soudu anebo Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „úřad“).

(3) Novou žádost v téže věci lze podat nejdříve po uplynutí 6 měsíců od podání žádosti předchozí.

(4) Policie žádostem podle odstavců 1 a 2 nevyhoví, popřípadě vyhoví pouze částečně, pokud by sdělením došlo k ohrožení

- a) plnění úkolu podle § 85,
- b) utajovaných informací, nebo
- c) oprávněných zájmů třetí osoby.

(5) O vyřízení žádosti policie žadatele písemně informuje. Informace o vyřízení žádosti obsahuje odůvodnění, s výjimkou případů, kdy se žadateli vyhovuje v plném rozsahu.

Pokud by vyhověním žádosti nebo sdělením o nevyhovění žádosti došlo k ohrožení plnění úkolu podle § 85, policie žadatele písemně vyrozumí o tom, že nezpracovává žádné osobní údaje vztahující se k jeho osobě. Informace o vyřízení žádosti musí obsahovat poučení o tom, že žadatel má právo obrátit se na úřad.

~~(6) Na postup při vyřizování žádosti se vztahuje část čtvrtá správního řádu.~~

(6) Na postup při vyřizování žádosti se nepoužijí ustanovení správního řádu o správním řízení.

HLAVA XIII

KONTROLA POLICIE

§ 97

(1) Každý může upozornit

- a) na nedostatky v činnosti policejního útvaru, policisty nebo zaměstnance policie, nebo
- b) na skutečnost, že se policista nebo zaměstnanec policie dopustil jednání, které naplňuje znaky trestného činu, správního deliktu nebo kázeňského přestupku.

(2) Policista nebo útvar policie musí upozornění přijmout. Policie do 30 dnů ode dne přijetí upozornění vyrozumí toho, kdo jej učinil, o přijatých opatřeních, pokud o toto vyrozumění osoba požádá. Oznámení protiprávního jednání podle trestního řádu tímto není dotčeno.

§ 98

~~Kontrola použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, použití sledování osob a věcí, rušení provozu elektronických komunikací a kontrola činnosti Inspekce policie~~

Kontrola použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, použití sledování osob a věcí a rušení provozu elektronických komunikací

(1) Kontrolu použití odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a použití sledování osob a věcí podle jiného právního předpisu, ~~rušení provozu elektronických komunikací a kontrolu činnosti Inspekce policie~~ **a rušení provozu elektronických komunikací** vykonává Poslanecká sněmovna, která k tomu účelu zřizuje kontrolní orgán. Kontrolní orgán se skládá z poslanců určených Poslaneckou sněmovnou.

(2) Kontrolu podle odstavce 1 provádí kontrolní orgán v příslušných útvarech policie po předchozím vyrozumění ministra. Ministr předkládá kontrolnímu orgánu nejméně dvakrát ročně zprávu o použití prostředků podle odstavce 1 a dále též na jeho žádost informace o použití těchto prostředků. Tím není dotčeno právo kontrolního orgánu požadovat informace a účast na jednání kontrolního orgánu od jiných osob.

(3) Ministr předkládá vládě, příslušnému výboru Poslanecké sněmovny a kontrolnímu orgánu podle odstavce 1 jednou ročně analýzu použití úkonů podle odstavce 1.

§ 101

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) úmyslně na místě veřejnosti přístupném neoprávněně užívá na vozidle, plavidle nebo letadle zvláštní barevné provedení a označení používané na služebních vozidlech, plavidlech a letadlech policie anebo zvláštní barevné provedení a označení s ním zřejmě zaměnitelné,
- b) vnikne lstí, nedovoleným překonáním uzamčení nebo překonáním jiné jistící překážky s použitím síly do uzavřeného objektu nebo prostoru, v nichž sídlí policie, anebo do objektu nebo prostoru, které policie podle § 48 chrání, nebo
- c) poruší povinnost mlčenlivosti podle § 115.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že

- a) v rozporu s § 99 odst. 1 a 2 použije slovo „policie“ anebo slovo od něj odvozené ve svém názvu nebo obchodní firmě, nebo
- b) na místě veřejnosti přístupném neoprávněně užívá na vozidle, plavidle nebo letadle zvláštní barevné provedení a označení používané na služebních vozidlech, plavidlech a letadlech policie anebo zvláštní barevné provedení a označení s ním zřejmě zaměnitelné.

(3) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do ~~5 000 Kč~~ **50 000 Kč**. Za správní delikt podle odstavce 2 písm. a) se uloží pokuta do 20 000 Kč a za správní delikt podle odstavce 2 písm. b) pokuta do ~~5 000 Kč~~ **50 000 Kč**.

ČÁST DRUHÁ

INSPEKCE POLICIE

§ 103

Postavení a úkoly Inspekce policie

~~—— (1) Úkol vyhledávat, odhalovat a prověřovat skutečnosti nasvědčující tomu, že byl spáchán trestný čin, jehož pachatelem je policista nebo zaměstnanec policie, a zjišťovat pachatele v rozsahu stanoveném jiným právním předpisem 3) plní Inspekce policie, která je útvarem ministerstva (dále jen „inspekce“). Inspekce dále provádí zkoušku odolnosti vůči protiprávnímu jednání (dále jen „zkouška spolehlivosti“).~~

~~—— (2) V čele inspekce stojí ředitel, kterého jmenuje po projednání ve výboru Poslanecké sněmovny, příslušném ve věcech bezpečnosti, vláda. Z výkonu své funkce je ředitel odpovědný vládě, která ho též odvolává.~~

~~—— (3) V inspekci působí policisté povolání k plnění úkolů v ministerstvu (dále jen „inspektor“) a zaměstnanci zařazení v inspekci (dále jen „zaměstnanec inspekce“).~~

Oprávnění a povinnosti inspekce

§ 104

~~Inspekce může při výkonu svých úkolů žádat od útvaru policie, policisty a zaměstnance policie informace a podklady a potřebnou součinnost k výkonu působnosti inspekce.~~

~~§ 105~~

~~(1) Inspektor má při plnění úkolů inspekce povinnosti a oprávnění policisty. Zaměstnanec inspekce má povinnosti a oprávnění zaměstnance policie.~~

~~(2) Inspekce má při výkonu své působnosti postavení policie.~~

~~(3) V případě žádostí podaných podle § 83 odst. 1 a 2 rozhoduje ministerstvo.~~

~~§ 106~~

~~(1) Inspektor je povinen prokazovat svou příslušnost k inspekci služebním průkazem inspekce, vnějším označením inspektora, popřípadě ústním prohlášením „Inspekce policie“ za podmínek podle § 12.~~

~~(2) Zvláštní označení služebních vozidel inspekce je oprávněna užívat pouze inspekce.~~

~~(3) Ministerstvo stanoví vyhláškou způsob vnějšího označení inspektora, vzor služebního průkazu inspekce, vzor označení služebních vozidel inspekce a způsob prokazování příslušnosti.~~

~~§ 107~~

~~(1) Inspektor je oprávněn k předebrání, zamezování a odhalování protiprávního jednání provést u policisty, zaměstnance policie, inspektora a zaměstnance inspekce (dále jen „zkoušená osoba“) zkoušku spolehlivosti.~~

~~(2) Zkouška spolehlivosti spočívá v navození zdání situace, kterou je zkoušená osoba povinna řešit.~~

~~(3) K provedení zkoušky spolehlivosti může inspektor využít pod svým osobním a bezprostředním vedením i jinou osobu s jejím souhlasem.~~

~~(4) Průběh zkoušky spolehlivosti inspektor dokumentuje obrazovým a zvukovým záznamem a sepiše o něm úřední záznam. Záznam o provedení zkoušky spolehlivosti se v jednom vyhotovení založí do osobního spisu zkoušené osoby.~~

~~(5) O provedení zkoušky spolehlivosti musí být zkoušená osoba bez zbytečných průtahů prokazatelně informována. To neplatí, pokud by informování ohrozilo plnění úkolů konkrétního trestního řízení nebo plnění úkolu v oblasti kontroly policie. V případě překážky podle věty druhé je zkoušená osoba informována poté, co ohrožení pomine. Po informování má zkoušená osoba právo nahlížet do pořízené dokumentace.~~

~~(6) Prováděním zkoušky spolehlivosti nesmí dojít k bezprostřednímu ohrožení nebo poškození zdraví osob anebo majetku.~~

§ 114

Každý je povinen bez zbytečného odkladu a bezplatně uposlechnout výzvy anebo pokynu nebo vyhovět žádosti policie, ~~policisty nebo inspektora~~ **nebo policisty**; to neplatí, pokud tento zákon nebo jiný právní předpis stanoví jinak. Nelze-li účelu výzvy, pokynu nebo žádosti dosáhnout pro odpor osoby, je policista ~~nebo inspektor~~ oprávněn tento odpor překonat.

§ 115

(1) Policista, ~~zaměstnanec policie, inspektor nebo zaměstnanec inspekce~~ **nebo zaměstnanec policie** jsou povinni zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, se kterými se seznámili při plnění úkolů policie, ~~inspekce~~ nebo v souvislosti s nimi, a které v zájmu zabezpečení úkolů policie, ~~inspekce~~ nebo v zájmu jiných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami. Tato povinnost trvá i po skončení služebního nebo pracovního poměru.

(2) Každý, koho útvar policie, ~~policista nebo inspektor~~ **nebo policista** požádá o poskytnutí pomoci, je povinen, byl-li řádně poučen, zachovávat mlčenlivost o všem, co se v souvislosti s požadovanou nebo poskytnutou pomocí dověděl.

(3) Povinnosti mlčenlivosti se nemůže policista, ~~zaměstnanec policie, inspektor nebo zaměstnanec inspekce~~ **nebo zaměstnanec policie** dovolávat vůči policejnímu orgánu, státnímu zástupci, soudu, jinému bezpečnostnímu sboru včetně bezpečnostního sboru státu Evropské unie, kontrolním orgánům podle tohoto zákona a vůči ministerstvu, pokud jde o údaje potřebné k plnění jejich působnosti na základě zákona nebo mezinárodní smlouvy.

(4) Povinnosti mlčenlivosti je oprávněn zprostit osoby uvedené v odstavcích 1 a 2 ministr nebo jím pověřená osoba.